

ΩΡΑ ΝΙΧΙΑ

ΑΝΗΛΕΓΤΗ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΩΡΑ ΝΙΧΙΑ 4/5
αρχειακή έκδοση
της Ομάδας
Αναρχικών Συντρόφων
Νοέμβρης '95

Δεν είναι βέβαια απο μια στείρα ιστορική διάθεση που καταγράφουμε εδώ μερικά απο τα ίχνη που σημάδεψαν τον καιρο του αγώνα. Είναι - επειδή ακριβώς αυτός ο αγώνας δε σταμάτησε ποτέ- που θέλουμε οι μνήμες του, ζωντανές κι επίκαιρες, να διαπερνούν πάντα το όραμα, τη βούληση, το σχέδιο και την οργάνωσή του.

Δεν αρχειοθετούμε εξάλλου τούτες τις στιγμές αγώνα με την πρόθεση να ενοχλήσουμε τους παραιτημένους, τους ηττοπαθείς, τους μισαλλόδοξους και τους συκοφάντες που παρεπιδημούν στις τάξεις μας. Τοποθετημένοι ανάμεσά μας όπως τα σκιάχτρα, χωρίς μυαλό μα με σκοπό, θα συνεχίσουν αναπόφευκτα το έργο τους με την ίδια ακριβώς επιμονή που συνεχίζουμε εμείς το δικό μας.

Αν αρχειοθετούμε, λοιπόν, είναι γιατί δεν αγωνιζόμαστε απλώς ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, αλλά κι ενάντια στην αποσιώπηση, τη συσκότιση, την αμνησία και την άγνοια του ίδιου του αγώνα.

Όσον αφορά τέλος σε τούτο το ειδικό ζήτημα που περισσότερο μας ενδιαφέρει εδώ, το ζήτημα των φυλακισμένων αγωνιστων, ας υπενθυμίσουμε οτι κατά κύριο λόγο δεν το αντιλαμβανόμαστε παρά σαν μια ακόμα ευκαιρία για αγώνα, ένα επιπλέον πεδίο για τη μέγιστη δυνατή ανάπτυξη μορφών αντίστασης, αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που αντιλαμβανόμαστε οτι τελικά κάθε δραστηριότητα ενάντια στο κράτος και τ' αφεντικά, σ' οποιοδήποτε χώρο και χρόνο κι αν εκδηλώνεται, μπορεί να είναι μια πράξη αλληλεγγύης προς όλους τους καταπιεσμένους ανθρώπους.

Αναρχικοί σύντροφοι - ORA NIHIL

"Η ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗ ΟΞΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΠΛΑΤΙΩΝ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ.ΓΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ -ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ- ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΟ ΒΙΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΤΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΘΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ"

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 26-1-90-Αναρχικοί Σύντροφοι

Καταστολή

-Η στρατηγική επιλογή του ελληνικού κράτους και της άρχουσας τάξης για την ένταξη της Ελλάδας στη Δυτικοευρωπαϊκή πολιτική και οικονομική Ένωση, διαμορφώνει υποχρεωτικά και το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούνται οι ιδεολογικοί,πολιτικοί και οικονομικοί χειρισμοί στο εσωτερικό της χώρας.

-Μ'αυτή την έννοια όλοι οι χειρισμοί του κράτους και του κεφάλαιου για την αναδιάρθρωση των δομών καταπίεσης και εκμετάλλευσης της κοινωνίας στην Ελλάδα δεν αποτελούν αποσπασματικές και τυχαίες κινήσεις,αλλά μέρος ενός γενικού σχεδίου με συγκεκριμένους στόχους και χρονικά περιθώρια που ελέγχονται μέσα απ' την συνεργασία της ντοπίας πολιτικής και οικονομικής εξουσίας με τα αφεντικά της Δυσης(π.χ αποκρατικοποιήσεις,αναδιάρθρωση στην παιδεία,κλείσιμο των συνόρων στους "εξωκίνοτι κούς","αντι"τρομοκρατική εκστρατεία κ.λ.π).

-Αυτό σημαίνει ότι η πολιτική εξουσία και τ' αφεντικά της Ελλάδας έχουν περιορισμένα περιθώρια ελιγμών και ολιγορίας ως προς τους στόχους της επιχειρούμενης αναδιάρθρωσης και γι αυτό οι χειρισμοί τους έχουν πάρει ήδη από καιρό τη μορφή λαίλαπας που δεν αφήνει σχεδόν τίποτα ανέγγιχτο.

-Αυτή η πολυπλευρη επιθεση κρατους και κεφάλαιου, γνωστότερη ως "εκσυγχρονισμός",στην περίπτωση πλατιών κοινωνικών και ταξικών στρωμάτων (εργαζομένων και νεολαίας) συνιστά πραγματικό πόλεμο που σαρώνει τα συμφέροντα και τα δικαιώματα τους(ακόμα και αυτά που θεωρούνταν "ιερά" και "κεκτημένα"), καταστρέφει το παρόν και το μέλλον τους και επιφέρει ακραία φαινόμενα οικονομικής και κοινωνικής εξαθλίωσης (π.χ Λαύριο) που γρήγορα γενικεύονται.

-Είναι ήδη φανερό από τα προαναφερόμενα ότι τα περιορισμένα περιθώρια αυτής της πολιτικής για ελιγμούς, υποχωρήσεις και παροχές αναδείκνυουν αυταυτά την καταστολή ως ζωτικής σημασίας συνιστώσα της ευρω-αναδιάρθρωτικής στρατηγικής του ελληνικού κράτους.

-Αν τους τελευταίους μήνες αποδειχτήκαν αφέλεις όσοι αμφισβήτησαν τη σημασία -ακόμα και την ύπαρξη(!) - της καταστολής στην Ελλάδα - μέχρι να τη γευθούν οι ίδιοι...- αυτό δε σημαίνει ότι έχουν γίνει όλα τα απαραίτητα βήματα για την κατανοήση της ως στρατηγικής του κράτους,εφόσον ακόμα γίνεται αντιληπτή μόνο μέσα από συγκυριακά επεισόδια της,ή ως τακτική αντιμετώπισης και παραδειγματικής τιμωρίας οσών αντιστεκονται.

-Θα πρέπει καταρχήν να λάβουμε υπόψιν μας ότι η ίδια η αναδιάρθρωση της ελλ. κοινωνίας και οικονομίας δεν είναι καθόλου απροσκόπητη και από μόνη της.Συμβαίνει σε τόπο και χρόνο που είναι σημείο οξυμμένων γεωπολιτικών εντάσεων και αλλαγών,οι γενικοί στόχοι της είναι μάλλον υπερβολικά φιλόδοξοι και δεν υπάρχει πραγματικός σχεδιασμός για κάθε επιμέρους αναδιάρθρωμένο τομέα,δεν έχει ισχυρά ερείσματα στον κοινωνικό σχηματισμό και οι συνέπειές της σε βάρος μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων είναι από δυσβάσταχτες έως ολεθρίες σε μια περίοδο ανησυχητικά μεταβατική.

Πολλαπλάσιοι λοιπόν από τις ορατές αντιστάσεις είναι οι κίνδυνοι που απειλούν τα επιτελεία της αναδιάρθρωσης,καθιστώντας τα σχέδια τους επισφαλή.

-Κατά συνέπεια η καταστολή δεν είναι προϊόν απλώς της εκουκνητικότητας εναντίον σ'οσους αντιστεκονται,ουτε συγκυριακή τακτική για την αντιμετώπιση μεμονωμένων αντιστάσεων που προξενούν μερικές κοινωνικές και ταξικές συλλογικότητες. Τέτοια φαινόμενα εφαρμοσμένης κρατικής βίας δεν αποτελούν παρά την κορυφή του παγόβουνου.Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί στο σύνολό τους και οι πανταχού παρούσες τρομοκρατικές μέθοδοι αποτελούν το μοναδικό αντίδοτο στην ανασφάλεια των εξουσιαστών που νοιώθουν πανταχόθεν απειλούμενοι ειμπρός στην καθησυχασμένη από την αναδιάρθρωση κοινωνία μας.Αυτοί οι μηχανισμοί και μέθοδοι καταστολής ως εγγυητές της "οδού της νομιμότητας" και ως απειλούμενη "δαμοκλείας" σπαθί" συνοδεύουν σε κάθε σημείο της αναδιάρθρωση που μεταλλάσσει τον κόσμο γύρω μας,οπως τον

υπαρχόντα κοινωνικά ιστορικά, οικονομικά, δομικά, το θεσμικό και νομικό πλαίσιο κ.λ.π. Η καταστολή έχει γιγαντιαία αποτελέσματα, χωρίς να έχει πάντα συγκεκριμένα θύματα. Το κράτος κερδίζει τις μάχες υποχρεώνοντας τους αντιπάλους του να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους απαντώντας (θέσεις εργασίας, στοιχειώδεις ελευθερίες, δικαιώματα, κατακτήσεις κ.λ.π.).

-Η καταστολή αποτελεί συνεπώς μια στρατηγική ίσης σημασίας για το κράτος μ'εκείνη της ίδιας της αναδιάρθρωσης. και σαν ιδιαίτερης σημασίας δραστηριότητα καθοδηγείται επίσης και υποστηρίζεται από τα αντίστοιχα δυτικοευρωπαϊκά και ΝΑτοικά κέντρα κατασταλτικής δραστηριότητας.

-Επί μέρους στοιχεία της καταστολής, όπως η επαναθεσμοποίηση του δικαίου, η καθημερινή αστυνομική πρακτική για την ασφυκτική συρρίκνωση των ορίων της κρατικής ανοχής και νομιμότητας, η εγκληματοποίηση κάθε δραστηριότητας πέραν αυτών των ορίων της νομιμότητας, η ιδεολογική επιθεση εναντίον σε κοινωνικά στρώματα (εργαζόμενους και νεολαίους) και πολιτικούς χώρους για τη συκοφαντία και την απαξίωση τους, η συγκρότηση ενός ευμεγέθους μισθοφορικού "αντι-τρομοκρατικού" στρατού, η όλη επιχείρηση για τη συναινεση και την κοινωνική συστράτευση εναντίον στην "τρομοκρατία", η συνολικά κάθε κοινωνικής δραστηριότητας από την ασφυκτική παρουσία πάσης φυσικής δύναμης και συστημάτων ελέγχου και ασφαλείας, κ.λ.π. αποκαλύπτουν και το μέγεθος της απειλής που αντιπροσωπεύουν εκείνα τα τμήματα της κοινωνίας που είναι ανήσυχα ή έχουν κάθε λόγο να νοιώθουν ανασφάλεια σ'έναν κόσμο όπου όλα γύρω τους αποδιάρθρωνται με καταπληκτική ταχύτητα και το έδαφος κάθε εξασφάλισης χάνεται κάτω απ' τα πόδια τους.

-Το κυρίως προϊόν λοιπόν της καταστολής δε βρίσκεται στην παραδειγματική τιμωρία και ομπρεία ορισμένων αγωγιστών που η αστυνομία τους έβαλε στο χέρι, αλλά στην εξουδετέρωση και αποθάρρυνση πλατιών στρωμάτων με μαζική τρομοκρατία, προκλήση πολιτικής φοβίας και πανικού ακόμα, μπροστά στην απειλή που συνίσταει για πολλούς η σκιά της καταστολής και μόνο, επάνω τους. Είναι αποδεδειγμένο άλλωστε ότι οι σκιες γενικώς μοιάζουν υπερφυσικές και ατρώτες...

Η αποκάλυψη αστυνομική βία, η εκδικητικότητα και η ομπρεία σε βάρος συγκεκριμένων ανθρώπων δεν χρειάζονται πλέον παρά σ' εκείνη την έκταση που η γενικευμένη καταστολή δεν καθορθώνει να εγκλωβίσει όλους τους καταπιεσμένους στον κλοιό της κρατικής νομιμότητας, ή επιδιώκει ν'αποσπασεί εκβιαστικά από αυτούς εγγυήσεις νομιμότητας στο μέλλον.

-Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι, όσοι επιμένουν να περιορίζονται σε μια κοινωνική διαμαρτυρία για τις ακρότητες της αστυνομίας, δεν αντιλαμβάνονται προφανώς ή έχουν λόγους να μην το αντιλαμβάνονται, ότι η αστυνομία δεν είναι η καταστολή, παρά μόνο ένας μηχανισμός της για την άσκηση μέρους μόνο της κατασταλτικής στρατηγικής. Όσοι δε επιμένουν παραπλησιάζοντας σε μια ρητορεία για τον "κρατικό αυταρχισμό", μάλλον παίζουν με τις λέξεις για να αποκρούουν ότι η καταστολή σε τελική ανάλυση είναι το ίδιο το κράτος, και όχι δήθεν υπερβάσεις του ρόλου του. Η μαζική τρομοκρατία όχι μόνο δεν αποτελεί υπερβάση της λειτουργίας του κράτους, αλλά αντίθετα αποτελεί την εκπλήρωσή της.

-Με βάση αυτή την τελευταία έννοια και με τη γνώση για τη ζωτική σημασία που έχει για το κράτος και το κεφάλαιο η επιβολή των νέων όρων κυριαρχίας τους, θα πρέπει να ξέρουμε ότι η δρομολογημένη καταστολή και οι επιχειρήσεις της όχι μόνο δε θα κοπασθούν, αλλά αντίθετως θα κλιμακωθούν στο αμέσο μέλλον. Κι αυτό ακριβώς γιατί ο κοινωνικός σχηματισμός θα αποδιάρθρωνεται ολο και περισσότερο από το προχωρήμα της αναδιάρθρωσης και κάθε προκλήση γι αγώνα ή ενγχείρημα αντίστασης θα συμβαίνει σ'ένα ολο και πιο ρευστό, μεταβατικό και με εκρηκτικές δυνατότητες περιβάλλον.

-Νομίζουμε ότι πρέπει να γίνει φανερό ότι το ελληνικό κράτος και κεφάλαιο δεν έχουν περιθώρια αμοιβαίας ειρήνευσης με τις κοινωνικές και ταξικές δυνάμεις στις οποίες επιτίθενται, αλλά αντίθετα από τη συντριβή τους εξαρτούν σε μεγάλο βαθμό το ίδιο τους το μέλλον και το είδος της εντάξης τους στη Νέα Παγκόσμια Ταξία, τη δυτικοευρωπαϊκή Ένωση και το εκκολληόμενο νέο περιβάλλον στα Βαλκάνια και την Αν. Μεσόγειο.

-Με βάση αυτή την προοπτική του κράτους και του κεφαλαίου είναι επίσης φανερό ότι οι κάθε είδους διαμεσολαγήσεις από τους εντεταλμένους εργαλάβους της διαπραγματεύσεως, όπως ήδη έχει αποδειχτεί, είναι καταδικασμένες σε αποτυχία, και δεν έχουν τελικά άλλο αποτέλεσμα από την παροχή εγγυήσεων νομιμότητας, την υπονομιεση των αγώνων με διαδικασίες οπισθοχώρησης και νομιμότητας ανακωχής μέχρι να δώσουν γη και ύδωρ σ'έναν εχθρό διόλου διαλλακτικό στους σκοπούς του και διστακτικό στις μέθοδους του. Ακόμα χειρότερα ίσως δουλεύουν για τους αγώνες οι κασσάνδρες της ηττοπαθείας και οι πανικόβλητοι εκφραστές του φόβου που τους προκαλεί η σκιά και μόνο της καταστολής, όταν περνά δίπλα τους.

-Απ' τη μεριά μας επισημαίνουμε ότι, αν στις διακρατικές σχέσεις μεταξύ των κυρίαρχων τάξεων κυριαρχεί η πολιτική και η κήρυξη πολέμου δεν είναι παρά η προέκταση αυτής της πολιτικής, αντιθέτα στις ταξικές σχέσεις μεταξύ κυρίαρχων και καταπιεσμένων ο αληθινός πόλεμος ανάμεσα τους είναι ο κανόνας, και η πολιτική δεν είναι παρά η προέκταση αυτού του κοινωνικού-ταξικού πολέμου.

Απ' τη σκοπιά αυτού του μακροπρόρου πολέμου πρέπει να θεωρούνται οι επιμέρους μόνο στιγμές των αγώνων μας και της καταστολής τους, που τις δυσμενείς πλευρές τους (συλλήψεις κ.λ.π.) τις εμφανίζουν -κάθε φορά πρόσκαιρα- με γιγαντιαίες δηθεν διαστάσεις, οι ίδιοι οι εχθροί των αγώνων μας που ταυτόχρονα από κρυβούν τις αιτίες και το ουσιαστικό τους περιεχόμενο.

Αν η εξουσία εγκληματοποιεί και ελεεινολογεί την ιδέα και την πράξη της αντίστασης είναι γιατί γνωρίζει ότι, όπως οι διώξεις συγκεκριμένων ανθρώπων δεν αποτελούν παρά την κορυφή του παγόβουνου της γενικευμένης καταστολής, με τον ίδιο τρόπο μια σειρά από επιμέρους αντιστάσεις που γάθηκαν δεν είναι παρά σπινθίς μόνο απ' το καμινί του κοινωνικού πολέμου που αναζωπυρώνεται και συνεχίζεται αμείωτος.

-Διαπιστώνοντας τις αιτίες και το φάσμα της κατασταλτικής στρατηγικής, τον τρόπο που αρθρώνεται σε κάθε τομέα της κοινωνικής δραστηριότητας και την πλατιά απευθυνση της σ' όλους μας με αιχμές στις αντιστάσεις και σ' όλους κατορθώσε να βάλει στο χέρι, αντιλαμβάνομαστε την καταστολή σαν γενικευμένη, ενιαία και αδιαίρετη.

Συνεπώς πρέπει να την αντιμετωπίζουμε σαν τέτοια και σε κάθε συγκεκριμένη εκδήλωσή της. Συστατικό στοιχείο κάθε αγώνα είναι η ιδέα του η αυτοαμυνα, μέσα από την επιτευξη της αλληλεγγύης απέναντι στο κράτος και η σφυρηλάτηση του όπλου της αλληλεγγύης μας πρέπει να είναι αντικείμενο συγκεκριμένης πολιτικής επιλογής των επιμέρους τμημάτων της αντίστασης.

-Το εγκληματικό πρόταγμα "ο καθένας για τον εαυτό του" ανήκει στο ιδεολογικό οπλοστάσιο του εχθρού και αποδεικνύεται στην πράξη καταστροφικό γι αυτούς που το υιοθετούν υποθετοντας αβασίμα τον εαυτό τους -όπως χιλιάδες ανυποψίαστοι προλεταριοί- έξω από το άμεσο στόχαστρο της καταστολής. Γι αυτό και για να είναι αξιόπιστη κάθε πρόταση για αλληλεγγύη μεταξύ αγωνιζόμενων τμημάτων της κοινωνίας, πρέπει η πρόταση, ο συντονισμός και η εκδήλωσή της, αλληλεγγύης να μην παλινδρομούν με βάση εφήμερες ανάγκες, να μην νοθεύονται από χαρακτηριστικά μικροπολιτικών και παραπολιτικών σκοπιμοτήτων και να μην εξαντλούνται στα όρια υπερασπίσης συγκεκριμένων μόνο δικαιωμάτων. Επιτέλους οι δημόσιες σχέσεις ως αποφασιστικός παράγοντας για την υπερασπίση καποιών και για τη μη υπερασπίση καποιών άλλων "μη προνομιούχων" και η πελατειακή σχέση των "προνομιούχων" σμηνών της καταστολής με τους "επαγγελματίες" της συμπαράστασης έχουν διαγράψει μια ιστορία που όσοι δεν την υπερβαίνουν είναι καταδικασμένοι να την επαναλαμβάνουν μέχρι να κουραστούν και οι ίδιοι.

Η αλληλεγγύη που οικοδομείται ευκαιριακά στο πλαίσιο μιας συγκυριακής συγκλίσης που αποκλείει μια πολιτική υπαγωγή συγκεκριμένων κατασταλτικών εκδηλώσεων στο κεφάλαιο Καταστολή είναι τόσο σάβρη και αποπροσανατολιστική, όσο βραχυπρόση και συναισθηματική. Δεν είναι να μπορεί κανείς για το πώς θα βάλουν οι διαχωρισμοί, οι κατακερματισμοί, οι αυτοπεριορισμοί, η συγχύση, ο εξοστρακισμός και η παραχώρηση άλλων βορά στα νυχια του κράτους.

-Μια γνήσια πορεία του καθενός μας προς την κατεύθυνση της αλληλεγγύης μας δεν οικοδομείται με δημόσιες σχέσεις και δεν αποδεικνύεται με εφήμερες διακηρύξεις και συγκλίσεις, αλλά οικοδομείται μόνο μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο του μακροπρόρου και πολυμορφου αγώνα στα σημεία που εκδηλώνεται η καταστολή και με λόγο για όλους τους αγωνιστές που δίνει το κράτος, στηρίζεται πάνω σε συγκεκριμένες τοποθετήσεις για την καταστολή και σφυρηλατείται όταν η αλληλεγγύη δεν είναι ανεξοδή.

Με βάση τα παραπάνω σημεία, εμείς απ' τη σκοπιά του αγώνα μας και απέναντι στη γενικευμένη, ενιαία και αδιαίρετη καταστολή βρίσκομαστε στο πλευρό όλων εκείνων των αγώνων που αποτελούν τροχόπεδη στα σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου και αλληλεγγύη με όλους τους αγωνιζόμενους που δοκιμάζονται από την κρατική τρομοκρατία, συνεισφέρουμε λόγω και έργω στον κοινό αγώνα για ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΕΘΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Αθήνα 19-3-92 **ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ**

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ.

Είμαστε ενάντιοι σε κάθε είδους ανάπτυξη της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας που βαθαίνει και διαιωνίζει την κοινωνική διαίρεση, την καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Η μόνη ανάπτυξη που μας ενδιαφέρει είναι αυτή της αλληλεγγύης μας μέσα στον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο.

Αγωνιζόμαστε μαζί με κάθε εκμεταλλεόμενο και καταπιεζόμενο άνθρωπο που αντιστέκεται στην εξουσία και διεξάγουμε έναν αγώνα διττό. Αφενός ενάντια στους θεσμούς, τους μηχανισμούς και τις επιλογές της εξουσίας και αφετέρου ενάντια σ' όσους προωθούν τη συνθηκολόγηση και το συμβιβασμό μαζί της μέσα στις γραμμές της κοινωνικής αντίστασης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΥΡΙΟΥ.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ/ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ.

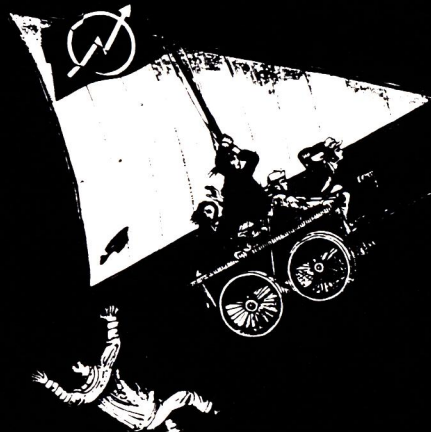
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΟΥΣ ΛΕΗΛΑΤΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟΝ ΟΜΗΡΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΩΣΤΑ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ.

Βόλος 4/6/94.

Αναρχικοί Σύντροφοι-ORA NIHIL.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ, ΑΝΑΡΧΙΑ

1988 ★ 1994
Α.Κ.37

Τρεις αγνώστοι αποπλίσαν φρονημάτων γραφείων του ΚΚΕ.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ Τρίτη 21 Ιουνίου 1994

Υποψιάζονται αναρχικούς...

Οι αστυνομικοί

βανάκι να πρόκειται για τρομοκρατικές οργανώσεις χαμηλού βεληνικού.

Και σκίτσο

Ο αστυνομικός μετά την επίθεση μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Αγία Ολγα όπου του προσφέρθηκαν οι πρώτες βοήθειες ενώ στη συνέχεια οδηγήθηκε από συνοδούς του στην Ασφάλεια όπου έδωσε κατάθεση για την επίθεση. Σύμφωνα με πληροφορίες έχει συγκεντρωθεί τα χαρακτηριστικά του ενός, τουλάχιστον, νεαρού που του επιτέθηκε και οι αστυνομικοί προσπαθούν να δημιουργήσουν σκίτσο με το πρόσωπο του τρομοκράτη.

Το ΚΚΕ

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε το γραφείο Τύπου της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ για την επίθεση εναντίον του αστυνομικού φρουρού χαρακτηρίζει την ενέργεια τρομοκρατική και θεωρεί ότι αποτελεί συνέχεια της δολοφονικής επίθεσης εναντίον των υποψηφίων ευρωβουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος στη Θεσσαλονίκη.

Στην ανακοίνωση, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: «Η νέα τρομοκρατική επίθεση αποτελεί ένα νέο κρικό στο οργανωμένο σχέδιο τρομοκρατικής πρώτα και κύρια των κομμουνιστών, που ανταπεύκειν ασυμπίδωστα τις επιταγές του νόπου και του διεθνούς κεφαλαίου, αλλά και όλων των δημοκρατικών δυνάμεων του μαζικού λαϊκού κινήματος».

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, συνεχίζει η ανακοίνωση, αναλαμβάνει τεράστιες ευθύνες με τη συνεχή υποδότηση της εγκληματικής ενέργειας της Θεσσαλονίκης και την άρνηση να πάρει ουσιαστικά μέτρα για την παύση απομόνηση των εθνικιστών, οδοκαθαριστών και αντικομμουνιστικών κύκλων που ασου-

Στο «μικροσκόπιο» της Ασφάλειας εξετάζεται η επίθεση που δέχθηκε ο αστυνομικός-φρουρός από τρεις αγνώστους έξω από τα γραφεία του ΚΚΕ στον Περίοδο, οι οποίοι σφύδ του έριξαν αναοδηγικά σπρέι, τον χτύπησαν και του άρπαξαν τον υπηρεσιακό σιγαρό.

Ρεπορτάζ:
ΣΠ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ

Όλα τα στοιχεία που έχουν οι αρχές ασφαλείας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πίσω από την επίθεση βρίσκονται τα μέλη τρομοκρατικής οργάνωσης χαμηλού βεληνικού, που προέρχεται από το χώρο των αναρχικών και το τελευταίο δίστασμα εμφανίζεται με διάφορα ονόματα και ηρωοποιεί κυρίως αυτοκίνητο με γκαζάκι.

Οι έρευνες της Ασφάλειας στρέφονται κυρίως προς την τρομοκρατία χωρίς όμως να αποκλείουν και το ενδεχόμενο να πρόκειται για κακοποιούς του κοινού ποινικού δικαίου.

Αξιοσημείωτο της Ασφάλειας όμως, εκτιμών ότι πρόκειται για αναρχικούς οι οποίοι προχωρούν στο επόμενο σκαλοπάτι της τρομοκρατίας και εκφοβίζουν φόβος ότι οι ομάδες αυτές εξαπλώνονται με όπλα και προετοιμάζονται για να πραγματοποιήσουν δυναμικότερο χτύπημα.

Αποτυπώματα

Στα εργαστήρια της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της Ασφάλειας εξετάζονται οι δύο μοτοσυκλέτες που χρησιμοποίησαν οι τρεις δράστες καθώς επίσης και ένα κρήνη μοτοσυκλετιστή που εγκαταλείφθηκε σε δρόμο λίγο μετά την επίθεση ελπίζοντας ότι θα βρουν αποτυπώματα που θα τους οδηγήσουν στον

εντοπισμό και τη σύλληψη των νέων τρομοκρατών.

Αγνώστοι επίσης παραμένει αν οι δυο κάμερες που είναι τοποθετημένες έξω από το κτίριο των γραφείων του ΚΚΕ στον Περίοδο την ώρα της επίθεσης λειτουργούσαν και έχουν καταγραφεί παρά-σπρέι τις κινήσεις των δράστην.

Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες οι δυο από τους δράστες φορούσαν κράνη ενώ ο τρίτος είχε ακάλυπτο το πρόσωπο και του φορούσε καπέλο.

Δεν έχει διαπιστωθεί αν ανάμεσα στους τρεις που επέτρεξαν στον αστυνομικό-φρουρό υπήρχε και μια γυναίκα. Οι καταθέσεις των αυτόπτων μαρτύρων διαταναί και το περισσότερο πιθανό είναι να πρόκειται για τρεις άνδρες.

Με ...κουβάδες

Όλα ξεκίνησαν λίγο μόλις λεπτά μετά τις πέντε το απόγευμα της Κυριακής και ενώ ο φύλακας αστυνομικός Σωκράτης Σάκας είχε υπακούσει έξω από τα γραφεία του ΚΚΕ στη Λεωφόρο Ηρακλείου 145 στον Περίοδο. Οι τρεις νεαροί εμφανίστηκαν με ένα μοτοποδήλατο και μια μοτοσυκλέτα και προσπαθήσαν και κάνουν ομοσκόληση.

Για το λόγο αυτό κρατούσαν στο χέρι κουβάδες και βινέλα. Ένας από τους νεαρούς «φορούσε κράνος» πλησίασε το φύλακα και με την απειλή οπλίου, σπρώχνοντας με τον σπινθηροειδή του όπλου να του δώσει το υπηρεσιακό του περιπολικό και το παλινό.

Ο Σωκράτης Σάκας, 38 χρόνων, αντίθετος, τον προέβει όμως να ειδοποιήσει το φύλακα στο διαμέριό του κτιρίου να κρατήσει τον άρμα του ΚΚΕ.

αναοδηγικά σπρέι ενώ ταυτόχρονα με τη βοήθεια των συνεργατών του τον έθγαλαν έξω από το φυλάκιο και άρχισαν να τον χτυπούν.

Τη στιγμή που του άρπαξαν τον υπηρεσιακό του σιγαρό από ο θυρωρός των γραφείων Στράτος Τσιλίκας και ο δημοσιογράφος του ραδιοφωνικού σταθμού (90.2) Γιώργος Κατσίμπερης είδαν τους νεαρούς.

Όταν ο δημοσιογράφος προσπάθησε να τους σταματήσει, ένας από τους δράστες τον απειλίζει με το όπλο και τον ανάγκασε να αποσυρθεί.

Αμέσως μετά, αφού έβαλαν τα όπλα σε πλαστικό σακό που κρατούσαν επιδεδωθήσαν στις μοτοσυκλέτες και τράπηκαν σε φυγή.

Κυνηγητό

Λίγα λεπτά αργότερα δεκάδες περιπολικά και μοτοσυκλετιστές της ομάδας «Ζ» εξαπέλυσαν ανθρωποκυνηγητό και χέναν ολη την περιοχή χωρίς όμως να καταφέρουν να τους εντοπίσουν.

Στο μέγα της χαλίκιωνος οι αστυνομικοί ύστερα από τις υποδείξεις των κατοίκων εντόπισαν την υπ' αριθμόν ΥΥΚ 784 μοτοσυκλέτα «napi» 100 κυβικών ενώ κοντά στο νεκροταφείο του Περίπου εντοπίστηκε η δεύτερη μοτοσυκλέτα με αριθμό κυκλοφορίας ΥΥΒ 844.

Όπως διαπιστώθηκε, η πρώτη μοτοσυκλέτα κλάπη στις 20 Μαΐου από τους Αιγυπτίους ενώ η δεύτερη είχε κλάπη στις 28 Μαΐου από τα Εξάρχεια.

Το γεγονός ότι οι δράστες δεν είχαν αλλάξει τους αριθμούς κυκλοφορίας των οχημάτων όπως συνήθως κάνουν οι τρομοκράτες της «17Ν» και του Επανε-

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Τετάρτη 22 Ιουνίου 1994

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Τετάρτη 22 Ιουνίου 1990

Φάχνουν στο χώρο των αναρχικών

TETAPTH 22 IOYNIOY 1994

Προς κάθε κατεύθυνση οι έρευνες της ΕΛΑΣ

Σε εθνικιστικούς - αντικομμουνιστικούς κύκλους αποδίδει το ΚΚΕ την επίθεση στον Περισσό

7

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΠΩΣ ΒΡΗΚΕ ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Με συνοπτικές διαδικασίες

Σε υπόθεση με απόδλεπτη κατάληξη, καθώς καθημερινά η Αστυνομία ανακοινώνει πως βρήκε νέα στοιχεία, εξελίσσεται η επίθεση εναντίον του αστυφύλακα-φρουρού των γραφείων το ΚΚΕ, μετά τη σύλληψη του 21χρονου Οδυσσέα Καμπούρη. Κατά την Αστυνομία ο νεαρός είναι ένας από τους τρεις δράστες, τον οποίο παρέπεμψε με «συνοπτικές διαδικασίες» στη Δικαιοσύνη και αναζητεί τους συνεργούς του.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Ματίνα Ηρειώτου

ΧΘΕΣ, ένα νέο στοιχείο που ανακοινώθηκε από την Ασφάλεια εμπλέκει ακόμη περισσότερο στην υπόθεση τον Χριστόφορο Μαρίνο. Έτσι, όπως αποδείχθηκε στα εργαστήρια της Σήμανσης, στο αυτοκίνητο του Οδυσσέα Καμπούρη, που κατά τη δικογραφία, χρησιμοποιήθηκε για τη διαφυγή μετά την επίθεση στον αστυφύλακα Σωκράτη Σκάκα, βρέθηκε δακτυλικό αποτύπωμα του Μαρίνου.

ψήθηκε ο
ρης για
ση στα
ον ΚΚΕ

Το νέο στοιχείο διαβιβάστηκε ήδη με έγγραφο της Ασφάλειας στον ανακριτή που έχει αναλάβει την υπόθεση, τον κ. Χ. Κλουκίνα. Από την Αστυνομία δεν έχει σχηματισθεί δικογραφία ούτε κατηγορείται ο Μαρίνος για συμμετοχή στην επίθεση της περασμένης Κυριακής. Ο Μαρίνος, όπως είναι γνωστό, έχει στο παρελθόν κατηγορηθεί για την υπόθεση Πρέκα και αργότερα στην υπόθεση Σκυπούλη.

Πάντως, χθες, δόθηκαν περισσότερες διευκρινίσεις σχετικά με το σασκ-βουαγιαζ που προχθές είχε ανακοινωθεί πως βρέθηκε σε ένα από τα τρία σπίτια που ελέγχθησαν (εκτός από τον Καμπούρη και του Μαρίνου). Έτσι, τώρα, διευκρινίστηκε πως έχουν βρεθεί όχι ένα, αλλά τρία σασκ-βουαγιαζ που μοιάζουν με εκείνο που έβαλαν μέσα τα όπλα του αστυφύλακα οι δράστες. Τα δύο δεν βρέθηκαν σε κάποιο άλλο σπίτι, παρά στο σπίτι του Χριστόφορου Μαρίνου, μαζί με τρεις ασυρμάτους σαν αυτούς που χρησιμοποιεί η Αστυνομία. Το τρίτο σασκ-βουαγιαζ βρέθηκε στο πορτ-μπαγκάζ του αυτοκινήτου του Καμπούρη.

Μια ακόμη διευκρίνιση που δόθηκε χθες από ανώτερο αξιωματικό ήταν πως η Αστυνομία έφτασε στον Μαρίνο επειδή διαπιστώθηκε πως στις 13 Απριλίου είχε προσαχθεί για εξακρίβωση στοιχείων στο Αστυνομικό Τμήμα Γαλατίου, μαζί με τον Καμπούρη, κατά τη διάρκεια συνθηκών αστυνομικής επιχείρησης. Όπως είπε ο ίδιος αξιωματικός, ο Μαρίνος και ο Καμπούρης δεν ηρθαν σε επαφή από τη στιγμή που εντοπίστηκε ο 21χρονος και μέχρι τη σύλληψή του.

Η Αστυνομία εξακολουθεί να μην κάνει εκτιμήσεις για τους σκοπούς και τα κίνητρα του Καμπούρη, επισημώς και ανεπισημώς. Ωστόσο, από την πρώτη στιγμή τον ενέταξε στο χώρο των αναρχικών και στον ίδιο χώρο φαίνεται πως κινούνται οι έρευνες.

Πάντως χθες η αδελφή του Οδυσσέα Καμπούρη αρνήθηκε πως αναγνώρισε το κράνος του αδελφού της. Σε δήλωσή της στα «ΝΕΑ» η Πελαγία Καμπούρη είπε: «Δεν μου ανέφεραν, δεν μου έδειξαν και κυρίως δεν αναγνώρισα κανένα κράνος».

Η Αστυνομία είχε προχθές επισημώς ανακοινώσει πως το κράνος που βρέθηκε μετά την επίθεση και είχε χαραγμένο το όνομα «Οδυσσέας» αναγνωρίστηκε από την Πελαγία Καμπούρη πως ανήκει στον αδελφό της.

● «Γνωρίζα τον Οδυσσέα Καμπούρη, ήταν φίλος και σύντροφος στο χώρο των αναρχικών, αλλά αυτή η ιστορία είναι μια ακόμη σκευωρία». Αυτά υποστήριξε, μεταξύ άλλων, χθες, μιλώντας στην τηλεόραση του «Σκάκι» ο Χριστόφορος Μαρίνος.

Ο Χριστόφορος Μαρίνος εξέφρασε τη συμπάραση του προς τον Καμπούρη, λέγοντας χαρακτηριστικά πως «αυτά που πέρασε τώρα, τα έχω περάσει και εγώ στο παρελθόν». Όσο για τα δακτυλικά του αποτυπώματα στο αυτοκίνητο του Καμπούρη, είπε πως είναι πολύ πιθανό στα σπίτια ή τα αυτοκίνητα των φίλων και γνωστών να υπάρχουν αποτυπώματά του. Για τους ασυρμάτους που βρέθηκαν στο σπίτι του υποστήριξε πως είναι «γονόκι - τόκι» που χρησιμοποιούσε παλιά στη δουλειά του ο πατέρας του.

*Προθεσμία έως αύριο
για να απολογηθεί*

ΜΕ ΤΗΝ παρουσία ισχυρής αστυνομικής δύναμης, δεμένους πισθάγκωνα με χειροπέδες, προσηχθή χθες στον 9ο τακτικό ανακριτή κ. Χαρίλαο Κλουκίνα ο 21χρονος Οδυσσέας Καμπούρης, ο οποίος ζήτησε και πήρε προθεσμία μέχρι αύριο, προκειμένου να προετοιμάσει την υπεράσπισή του. Τόσο κατά την εισαγωγή όσο και κατά την εξέδο του από το ανακριτικό γραφείο, οι αστυνομικοί που τον συνόδευαν δεν επέτρεψαν στους δημοσιογράφους να πλησιάσουν τον κατηγορούμενο και το μόνο που αυτός πρόλαβε να φωνάξει φεύγοντας ήταν ότι αρνείται να πάρει τροφή από την ημέρα της σύλληψής του. Ο Καμπούρης, που θα οδηγηθεί και αύριο το πρωί στο ανακριτικό γραφείο, σύμφωνα με πληροφορίες την υπόθεση στην οποία αδηφάγε σχέση του με υποστηρίζει ότι ο ίδιος δεν βρέθηκε αναμειγμένος και επέθεσε εις βάρος του αστυνομικού στα γραφεία του ΚΚΕ στον Περίοσο.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΟΔΥΣΣΕΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

**Ν' ΑΓΟΝΙΣΤΟΥΜΕ
ΤΟ ΤΑΙΪΔΙ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ Κ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟ**

**ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ
Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ**

**ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 27 ΙΟΥΝΗ 6.00 Μ.Μ.**

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

«ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟΣ ΠΙΣΟΣΤΑΣΙΣ» 26 ΙΟΥΝΗ 1994

Προφυλακίστηκε ο Καμπούρης

**Δύο νέα επώνυμα αποτυπώματα
στα χέρια του ανακριτή.
Μετακινήσεις στην Αστυνομία.**

Προφυλακίστηκε χτες ο Οδυσσεύς Καμπούρης, φίλος του ήδη γνωστού από προηγούμενες «παράξενες» ιστορίες Χρ. Μαρίνου, ενώ άλλοι δύο «επώνυμα» του χώρου των «αναρχικών» αναμένεται να κληθούν από τον ανακριτή καθώς τα αποτυπώματά τους βρέθηκαν στο αυτοκίνητο με το οποίο διέφυγαν οι δράστες της επίθεσης κατά του αστυφύλακα, έξω από τα γραφεία του «Ρ». Ταυτόχρονα η ηγεσία της αστυνομίας εμφανίζεται να προσπαθεί να αντιμετωπίσει την εμφανή «χαλάρωση» με μετακινήσεις αξιωματικών.

Ειδικότερα: Προφυλακιστέος κρίθηκε χτες μετά από τριώρη απολογία στον 9ο τακτικό ανακριτή Χαρ. Κλουκινά, ο Οδυσσεύς Καμπούρης του οποίου το αποτύπωμα βρέθηκε στο τιμόνι της μοτοσυκλέτας με την οποία έγινε η αρχική διαφυγή. Υπέρ της προφυλάκισης τάχθηκαν ομάδες ο ανακριτής και η εισαγγελέας Ξένη Δημητρίου. Από την πλευρά του ο Καμπούρης επανέλαβε στους δημοσιογράφους ότι διακαρτέρηται κάνοντας αποχή από το φαγητό. Η συνήγορός του Γιάννα Κούρτοβικ δήλωσε ότι «υπάρχουν παραδοξότητες και αντιφάσεις στην δικαιογραφία». Ως παράδοξο ανέφερε το να εγκαταλείπει ο κατηγορούμενος το κράνος του αλλά και το να αναγράφεται το όνομά του σ' αυτό με τον τρόπο που λέει η αστυνομία. Η ίδια αναρωτήθηκε για το κατά πόσο είναι αξιόπιστες οι καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων που υπάρχουν στην δικαιογραφία και σημείωσε το ότι μέχρι στιγμής δεν υπάρχει αναγνώριση του πελάτη της από μάρτυρες.

Δύο νέα αποτυπώματα

Στα χέρια του ανακριτή βρίσκονται από χτες και τα ονόματα δύο ακόμα γνωστών ατόμων που κινούνται στο χώρο των «αναρχικών». Η συμπληρωματική δικαιογραφία που κατατέθηκε από την αστυνομία στηρίχτηκε στο αποτέλεσμα των εργασιών της Σημιασής, η οποία σύμφωνα με πληροφορίες, εντόπισε στη θέση του συνοδηγού του αυτοκινήτου του Ο. Καμπούρη αποτυπώματα δύο ατόμων, ηλικίας 31 και 22 χρόνων (α.σ. τα ονόματά τους είναι στη διάθεση της εφημερίδας). Τα άτομα αυτά έχουν και κατά το παρελθόν απασχολήσει την Αστυνομία. Οι δύο αναμένεται να κληθούν στις επόμενες μέρες στον ανακριτή για να καταθέσουν. Υπενθυμίζεται ότι στο ίδιο αυτοκίνητο έχει βρεθεί και ένα δακτυλικό αποτύπωμα του Χριστόφορου Μαρίνου, ο οποίος δικαιολόγησε την ύπαρξη του αποτυπώματος του δηλώνοντας ότι είναι φίλος του Καμπούρη.

Στους «συνήθεις υπόπτους» ψάχνει η Ασφάλεια για την υπόθεση Περισσού

ΟΙ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ «συνήθεις ύποπτοι» δρίσκονται για μια ακόμη φορά στο μικροσκόπιο των ερευνών που διενεργούν οι δικαστικές αρχές. Αυτό προκύπτει από όσα ακολουθήσαν τη σύλληψη του 21χρονου Οδυσσέα Καμπούρη, τον οποίο η αστυνομία θεωρεί ως έναν από τους δράστες του αφοσιωμένου των αστυνομικών.

Με την επίσημη ανακοίνωση των στοιχείων του συλληφθέντος χτες το απόγευμα στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης από το δικαστή της Ασφάλειας ταξίαρχο Χρ. Κεραμίδα αναφέρθηκε παράλληλα πως έγιναν πολλές προσεγγίσεις και κατ' οίκον

αυτούς που χρησιμοποιεί η αστυνομία. Ο δικαστής της Ασφάλειας δήλωσε ακόμη πως σε έναν από τους πολίτες που ελέγχθηκαν δρέθηκε και ένα σασί δουσανάλι, παρόμοιο μ' αυτό που χρησιμοποιήσαν οι ένοπλοι στον Περισσό. Ωστόσο, ούτε ο Μαρίνος ούτε ο άλλος ύποπτος συνέληφθησαν και τα ευρήματα διαβιβάστηκαν στις δικαστικές αρχές, οι οποίες θα πρέπει να πουν αν είναι ή όχι στοιχεία που μπορούν να στηρίξουν κατηγορία.

Εντύπωση, επίσης, προκαλεί και η απάντησή του κ. Κεραμίδα σε ερώτηση σχετική με τις πληροφορίες που διέρρευσε για συμμετοχή του

Απολογία του Καμπούρη στον τακτικό ανακριτή

Σύμφωνα με πληροφορίες αρνείται τις κατηγορίες

Στον 9ο Τακτικό Ανακριτή Αθηνών απολογήθηκε χτες ο 21χρονος Οδυσσεύς Καμπούρης που κατηγορείται ως ένας από τους τρεις δράστες της επίθεσης εναντίον του αστυφύλακα φρουρού των γραφείων του ΚΚΕ στον Περισσό, το απόγευμα της 19ης Ιουνίου. Ο Καμπούρης οδήγηθηκε στον ανακριτή χτες το μεσημέρι με αυστηρά μέτρα ασφαλείας και απολογήθηκε παρουσία συνήγορου υπερασπίσεώς του. Κατά δημοσιογραφικές πληροφορίες αρνήθηκε τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Αλλωστε, κατά την πρώτη προσέγγισή του στον ανακριτή την περασμένη Πέμπτη, οπότε και είχε ζητήσει προ-

θεσμία για να προετοιμάσει την απολογία του, ο Καμπούρης είχε πει στους δημοσιογράφους ότι κάνει απεργία πείνας από την ημέρα της σύλληψής του.

Υπενθυμίζεται ότι ο εισαγγελέας έχει ασκήσει κατά του Καμπούρη ποινική δίωξη για ληστεία κατά συναυτουργία με τους άλλους δύο (κακούργημα), διακεκριμένη «κλασική» κατά συναυτουργία (κακούργημα) και ακόμη για απρόκλητη επικίνδυνη σωματική βλάβη κατά συναυτουργία, παράνομη οπλοφορία και οπλοχρησία και σύσταση συμμορίας. Η ποινική δίωξη στρέφεται και κατά παντός άλλου υπευθύνου.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1994

Η συνεχιζόμενη αναδιάρθρωση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών δομών σύμφωνα με τις επιταγές των αφεντικών της Δύσης εντείνει την εκμετάλλευση και τις κοινωνικές ανισότητες, προκαλώντας την δξυνση του κοινωνικού-ταξικού πολέμου. Ειδικότερα στην περίοδο την οποία διανύουμε, αυτή η δξυνση επιχειρείται να συγκαλυφθεί μέσω της συναινετικής διαχείρισης της εξουσίας. Αν σε ένα προηγούμενο διάστημα ήταν κανόνας η θεαματική, ενίοτε μαζική και απρόβλεπτη χρήση βίας για την καταστολή κάθε κοινωνικής αντίστασης, σήμερα ο ίδιος στόχος επιχειρείται να υπηρετηθεί με πιο "αθδρυβα" μέσα : τη μέγιστη δυνατή αποσιώπηση, συκοφάντηση και εγκληματοποίηση κάθε ατόμου ή τμήματος της κοινωνίας που αντιστέκεται στο ασφυκτικό πλέγμα των εξουσιαστικών δομών.

Η καταστολή σαν διάχυτη και απρόσωπη διαδικασία βρίσκει την κάθε φορά απαιτούμενη συγκεκριμενοποίησή της σε πρόσωπα που, λόγω της ένταξής τους στον αναρχικό χώρο και της ενεργού συμμετοχής τους στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες, βρίσκονται διαρκώς στο στόχαστρο του κράτους. Σ' αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και η σύλληψη και ομηρεία του αναρχικού συντρόφου Οδυσσέα Καμπούρη. Οι δικωτικές αρχές, προκειμένου ν' αποκαταστήσουν το κύρος τους και να καταστήσουν αλλθοφανές το ψεύδος της αδιαμφισβήτητης παντοδυναμίας τους, προχωρούν στη σύλληψη ενός συντρόφου ο οποίος - έχοντας προέλθει από το πιο εξεγερμένο κομμάτι της νκολαίας για να εξελιχθεί από μικρή ήδη ηλιτικές καταλήψεις, καταλήψεις στέγης, παν/κών χώρων, κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, αντιεξουσιαστικές εκδόσεις κ.α.) - συγκεντρώνει εκείνα τα πολιτικά χαρακτηριστικά που αποτελούν για την ασφάλεια "αξιοποιήσιμα στοιχεία" στην προσπάθειά της να εγκληματοποιήσει τόσο τον ίδιο όσο και τον αναρχικό χώρο συνολικά.

Οι τρομοκρατικοί μηχανισμοί του κράτους, σε πλήρη εναρμόνιση με τις πολιτικές απαιτήσεις του συναινετικού κλίματος κι έχοντας διδαχθεί απ' τα λάθη του παρελθόντος σε ανάλογες υποθέσεις, αποφεύγουν την τακτική της θεαματικής και θορυβώδους "επιτυχίας", που έχει αποδειχθεί γελοία κι αναξιδπιστη στα μάτια της κοινωνίας. Αντίθετα, ακολουθούν μια τακτική "αθδρυβων" και συστηματικών μεθοδεύσεων πασχίζοντας να εμφανίσουν "αποτελεσματικό" και "αξιδπιστο" έργο. Παράλληλα διοχετεύοντας στον τύπο μέσω των έμμεσων κοινοφδρων τους σενάρια περί επικείμενης σύλληψης και άλλων "γνωστών αναρχικών" και καθιστώντας ασφυκτική την παρουσία τους στις πανεπιστημιακές σχολές στις 27/6, ημέρα συζήτησης της υπόθεσης του συντρόφου στο πολυτεχνείου, επιχειρούν τόσο την απομόνωση του ίδιου όσο και την τρομοκράτηση, τον κατακερματισμό και την εγκληματοποίηση του αναρχικού χώρου στο σύνολό του.

Σ' αυτή την τρομοκρατική επίθεση του κράτους, εμείς οι αναρχικοί δεν μένουμε παθητικοί θεατές των κατασταλτικών μεθοδεύσεων και εκπληκτοι αναγνώστες των ασφαλίτικων σεναρίων. Ο αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο εμπεριέχει ως βασικό συστατικό του στοιχείο την αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγώνες και σε κάθε διωκόμενο αγωνιστή. Ο αγώνας του συντρόφου Οδυσσέα Καμπούρη που έχει ξεκινήσει απεργία πείνας από 21/6 διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του δεν αφορά μόνο την προσωπική του ελευθερία, αλλά την υπόθεση της Ελευθερίας όλων μας.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6

Αναρχικοί σύντροφοι

ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο "ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ" ΤΥΠΟΣ

Όλοι γνωρίζουν την εξέλιξη της υποθέσεως σχετικά με την επίθεση εναντίον των γραφείων του ΚΚΕ στον Παρισσό. Κατ' αρχάς με ανακοινώσεις του το ΚΚΕ "ανεκάλυψε" ότι πίσω από την επίθεση βρίσκονται Εθνικιστές. Μάλιστα η "Ελευθεροτυπία" κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα γιατί οι δράστες δεν ήταν ...εργενικοί, όπως όλοι οι αριστε-
ροί.

Η εξέλιξη της υποθέσεως είναι γνωστή. Συνελήφθη με ατράνταχτα στοιχεία (δακτυλικά αποτυπώματα, αυτόπτες μάρτυρες) ένας ασημασμένος αναρχικός καταληψίας. Όμως παρ' όλα αυτά οι εφημερίδες έσπευσαν να ρίξουν τους τόνους και να μιλήσουν πάλι περί ...αστυνομικής ακεραιότητας, περί ανυπαρξίας στοιχείων κλπ. Το κράτος από την πλευρά του παρ' όλο το γεγονός ότι κάποιοι αναρχικοί έχουν στην κατοχή τους το όπλο του σκοπού του Παρισσού δεν δείχνει να ενδιαφέρεται. Γιατί εάν ενδιαφερότο θα φρόντιζε να ελέγξει τους περιήμους "νεαρούς".

Δεν είναι λίγοι αυτοί που ισχυρίζονται ότι πίσω από τους περιήμους "νεαρούς" βρίσκονται κρατικές υπηρεσίες. Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να δικαιολογηθεί η ανυπαρξία του κράτους στις περιήμους "καταλήψεις", στις οποίες μάλιστα παρέχεται και δωρεάν ρεύμα από την ΔΕΗ;

Ακόμη είχαμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε την παρουσία του κράτους ενόψει στους "νεαρούς" κατά

Ο πρόσφατος συλληφθείς Καμπούρης, για την κλοπή όπλων στον Παρισσό, κατά την διάρκεια του Εθνικού Συλλαλητηρίου, που έγινε στην Αθήνα προεπρόκειτο, και έκανε "εργενικούς" χειρισμούς στους αυξανόμενους

την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Όπως όλοι γνωρίζετε, ότι αινώμα υπέρ της Χρυσής Αυγής γραφότανε μέσα σε λίγες ώρες καταστρέφοντο από κάποιους άλλους "νεαρούς" με μπα-νάλια. Κατορθώσαμε και βρήκαμε τους αριθμούς αυτών των μοτοσυκλε-

τών και ζητήσαμε να μάθουμε από το υπουργείο συγκοινωνιών σε ποιους ανήκουν, λέγοντας ότι δήθεν πρόκειται πα-ρί τροχαίου. Μας παρέμεινε τότε μία έκκληση. Οι αριθμοί ήταν ΑΚΑΤΑ-ΧΩΡΗΤΟ!!

Τα συμπεράσματα δικά σας.

hbc/ε/9-1 ΗΛΗ Α. ΗΣΥΔΧ

Συγκέντρωση αναρχικών

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την αλληλεγγύη της στον αναρχικό Οδυσσέα Καμπούρη, που βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 21-6, η Πρωτοβουλία Αναρχικών πραγματοποιεί συγκέντρωση-πορεία διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του, σήμερα Παρασκευή, στις 6.00 μ.μ. στα Προπύλαια.

η ΑΥΓΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

□ Σε συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στον αναρχικό Οδυσσέα Καμπούρη, που βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 21 τρέχοντος, καλεί σήμερα το απόγευμα στις 6 στα Προπύλαια η Πρωτοβουλία Αναρχικών.

Παρασκευή 1 Ιουλίου 1994

Η αλληλεγγύη μας στον αγώνα του Οδυσσέα Καμπούρη δεν αφορά μόνο την προσωπική του ελευθερία αλλά την υπόθεση της Ελευθερίας όλων μας.

Γιατί οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις που εφαρμόζονται επάνω στο σύντροφό μας δεν περιορίζονται σ' αυτόν ή μόνο στους αναρχικούς αλλά στοχεύουν ολόκληρη την κοινωνία.

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ**

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6/94**

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/7/94 6.00 μ.μ.**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ
ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΗ

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΙΟΥΛΗ
ΝΟΜΙΚΗ ΩΡΑ 5:00 μ.μ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΤΟΥΣ
Γ. ΜΠΑΛΑΦΑ - Β. ΜΙΧΟΥ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Ματαίωσαν τη συζήτηση

«ΤΑ ΝΕΑ», Τρίτη 12 Ιουλίου 1994

ΙΣΧΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ δυνάμεις ματαίωσαν τη συζήτηση για την υπόθεση του Οδυσσέα Καμπούρη που είχε προαναγγελθεί να γίνει σε αίθουσα της Νομικής Σχολής Αθηνών.

Όπως καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η «Πρωτοβουλία αναρχικών», η συζήτηση ματαιώθηκε λόγω της «τρομοκρατικής παρουσίας της Αστυνομίας, η οποία είχε δημιουργήσει ασφυκτικό κλοιό γύρω από τη Νομική και τις υπόλοιπες πανεπιστημιακές σχολές».

Όπως επισημαίνεται στην ανακοίνωση, ο Οδυσσέας Καμπούρης δρίσκεται στην 20η ημέρα απεργίας πείνας «διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του».

ΤΗΝ τρομοκρατική παρουσία της αστυνομίας, η οποία δημιούργησε ασφυκτικό κλοιό γύρω απ' την Νομική, ματαιώνοντας έτσι την προαναγγελθείσα δημόσια συζήτηση για την υπόθεση του Οδυσσέα Καμπούρη, καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η πρωτοβουλία των αναρχικών.

Ο Καμπούρης, που δρίσκεται ήδη στην 20η μέρα απεργίας πείνας, διεκδικεί την άμεση απελευθέρωσή του. Υπενθυμίζεται ότι δρίσκεται προφυλακισμένος με την κατηγορία της επίθεσης εναντίον του φύλακα των γραφείων του ΚΚΕ στον Περισσό.

η ΑΥΤΗ

ΤΡΙΤΗ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Και απεργία δίψας

Σάββατο 9 Ιουλίου 1994

Απεργία πείνας από τις 26 Ιουνίου πραγματοποιεί, σύμφωνα με πληροφορίες, ο κρατούμενος Οδυσ. Καμπούρης, ο οποίος φέρεται ως ο κύριος υπαίτιος για τον αποπλησμό του αστυνομικού έξω από τα γραφεία του Κ.Κ.Ε. στον Περισσό. Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές, από χθες άρχισε και απεργία δίψας.

Καταγγέλλουμε ότι ο σύμβουλος μας Οδυσσέας Καμπούρης - ο οποίος συνεχίζει για 17η μέρα την απεργία πείνας που άρχισε από την πρώτη μέρα της σύλληψής του δια-

μαρτυρούμενος για τις μεθοδεύσεις της κρατικής ασφάλειας σε βάρος του, αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδίδονται και διεκδικώντας την απελευθέρωσή του - σήμερα 8/7, για αγνώστους σε μας λόγους και κάτω από βίαιες πιέσεις, οδηγήθηκε στην απομόνωση των φυλακών Κορυδαλλού όπου άρχισε και απεργία δίψας». Με το κείμενο της παραπάνω ανακοίνωσης δίνουν τη δική τους εκδοχή για το συμβάν τα μέλη της Πρωτοβουλίας Αναρχικών.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΜΑΣ ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

... εξακολουθώ για 23^η μέρα την απεργία πείνας που ξεκίνησα από την πρώτη μέρα της σύλληψής μου, διαμαρτυρόμενος για τις μεθοδεύσεις της κρατικής ασφάλειας σε βάρος μου, αρνούμενος τις κατηγορίες που μου αποδίδουν και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή μου...

... εξακολουθώ ν'αγωνίζομαι για την υπόθεση της Ελευθερίας και μέσα απ'τα τείχη της φυλακής, γνωρίζοντας ότι δεν είμαι μόνος σ'αυτόν τον αγώνα.

Οδυσσέας Καμπούρης
Φυλακές Κορυδαλλού
14/7/94

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΙΟΥΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6**

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ – ΠΟΡΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 21/7
Πλ.Ελευθερίας Κορυδαλλός 6.00μμ**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ (ΑΝΤΙ)ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΚΕΥΩΡΙΑ

Λευτεριά στον Οδ. Καμπούρη

Όταν η «αντιτρομοκρατική» υπηρεσία έστησε τη σκευωρία ενάντια στους Σκυρτούλη και Μαρίνο (αρχικά) και στον Σκυρτούλη στη συνέχεια, χρησιμοποιώντας τον γνωστό ψευδομάρτυρα ταξίτη Δημόπουλο, δεν χρειάστηκαν παρά δυο - τρεις μέρες για να βγει ο (τότε) αντιπολιτευόμενος τύπος και να αρχίσει να μιλά για σκευωρία. Στην περίπτωση του Οδυσσέα Καμπούρη, που πιάστηκε σαν υπεύθυνος της επίθεσης ενάντια στον υπάλληλο των Περιούσι, γέραςαν ήδη τρεις βδομάδες και η ασφάλεια έχει πλήρη κάλυψη στους χειρισμούς της.

Ο Καμπούρης ξεκίνησε απεργία πείνας από την πρώτη μέρα της σύλληψής του κι όμως ούτε ένα «σεμινό» μονοστήλιο δεν βλέπει το φως της δημοσιότητας. Για να ενημερώσει, βρε αδερφέ, τον κόσμο, οι έρε ανδρώτες προσφυλακισμένοι με βαριτατές κατηγορίες τις αρνούνται και φωνάζει ότι όλα είναι σκευωρία σε βάρος του.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Σύμφωνα με δικές μας έγκυρες πληροφορίες «έπεσε σύρμα» στους γνωστούς και καλούς ποινολόγους, που έχουν μεγάλη εμπειρία σε τέτοιες περιπτώσεις έχοντας αναλάβει πολλές δίκες των «συνήθων υπόπτων» στο παρελθόν, να μη αναλάβουν την υπεράσπιση του Καμπούρη. Και το «σύρμα» έπεσε από το Νίκο Κωνσταντόπουλο (είναι σε θέση να επιρροήσει τα πράγματα, καθοριστικά μάλιστα), γνωστό ως «κουφ» στους διατηρητικούς κύκλους, ο οποίος προφανώς θέλει να κρατήσει ανοιχτές τις πόρτες για το πολιτικό αλισβερίσι με το ΠΑΣΟΚ, που ήδη έχει ξεκινήσει ο ΣΥΝ.

Ετσι, η εικόνα που έχει ο κόσμος για την «υπόθεση Καμπούρη» είναι η εξής: Οι εφημερίδες δεν γράφουν για την αβυσσότητα του, ενώ

έγραφαν για τον Σκυρτούλη και γράφουν για τους Μπαλάφα - Μίχου. Οι γνωστοί δικηγόροι δεν αναλαμβάνουν την υπεράσπιση του. Αρα κάτι τρέχει, άρα η ασφάλεια έχει δικίο σ' αυτά που ισχυρίζεται.

Κι όμως η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Η σύλληψη του Καμπούρη είναι ακριβώς της ίδιας ποιότητας με όλες τις άλλες που πραγματοποιήθηκαν ενάντια σε αγωνιστές του αναρχικού χώρου, που όλες αποδείχθηκαν τελεσίδικα χοντροκομμένες σκευωρίες της ασφάλειας.

Ας αφήσουμε στην άκρη το πολιτικό επιχείρημα, ότι ομάδα αναρχικών δεν θα «χτυπούσε» ποτέ τα γραφεία του Περιούσι, για συγκεκριμένους πολιτικούς λόγους. Ας σταθούμε στα ίδια τα «στοιχεία» της ασφάλειας. Λένε ότι βρήκαν αποτυπώματα στις μοτοσυκλέτες. Τόσο βλάκας θα ήταν ο ήδη γνωστός στην ασφάλεια («εσθμισμένος» δηλαδή) Καμπούρης να αφήσει αποτυπώματα; Και γιατί χρειάστηκε η ασφάλεια τρεις ολόκληρες μέρες για να «φτάσει» στον Καμπούρη, όταν για τις υπηρεσίες της δεν χρειάζεται πάνω από μισή ώρα για να συγκρίνουν και να ανακαλύψουν τα αποτυπώματα ενός «εσθμισμένου»; Αμ' η ιστορία με το κράνος και το... οβηλαίο όνομα; Και την αδερφή που τάχα αναγνώρισε το κράνος του αδερφού της ενώ κάτι τέτοιο δεν έγινε; Και τους «αυτούς μάγκες», που δεν τους έβλεπαν να αναγνωρίζουν τον Καμπούρη, ενώ στη δικαιοσύνη υπάρχει κατάθεση αυτόπτη μάρτυρα, που λέει ότι ο ένας από τους δράστες ήταν πανύψηλος, περιγραφή που δεν ταυρίζει καθόλου στον Καμπούρη; Και ποιά είναι οι άλλοι δυο δράστες της επίθεσης ενάντια στο μπάτσο - φρουρό του Περιούσι; Είναι δυνατόν να πιστώσουμε, ότι σ' ένα χώρο

που η ασφάλεια τον έχει καταγραφμένο στους φακέλους της, δεν θα έβρισκαν τάχιστα και στους άλλους δυο, αν ο Καμπούρης ήταν ο ένας από τους δράστες της επίθεσης;

Αρχικά δοκίμασαν να μιλήσουν ξανά και τον Χρ. Μαρίνο. Μίλησαν για αποτυπώματα στο στο στοχόνιφο του Καμπούρη (λες και δεν είναι δυνατόν να βρεθούν αποτυπώματα του καθένα μας στο αυτοκίνητο ενός φίλου του) και διοχέτευαν «ειδήσεις» για ασύρματους σαν κι αυτούς που χρησιμοποιεί η αστυνομία, ενώ αυτοί ήταν εργαλεία της δουλειάς του πατέρα του Μαρίνου, πράγμα που ο άνθρωπος τους το δήλωσε από την πρώτη στιγμή.

Όλα αυτά και πολλά άλλα, που δεν χρειάζεται να απαριθμήσουμε, δείχνουν καθαρά, ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια ακόμα περίπτωση ασφαλιστικής σκευωρίας, που εξυπηρετεί συγκεκριμένες κυβερνητικές στοχεύσεις και που ειδικά στοχεύσεις του Παπαθεμελί, που παραμένει ανόλητος στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης (κι αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο).

Μετά τη δολοφονική απόπειρα της Θεσσαλονίκης ενάντια στα στελέχη του Περιούσι, ήθελαν ένα τέτοιο περιστατικό, για να σκορπίσουν σύγχυση και να παρονομάσουν ως τυχαίο και άνευ σημασίας το περιστατικό της Θεσσαλονίκης. Να πουν μ' άλλα λόγια στον κόσμο, ότι δεν υπάρχουν οργανωμένες φασιστικές συμμορίες, συνδεδεμένες με τον κρατικό μηχανισμό, και εθνικιστικό κλίμα που τις υποβάλλει, αλλά υπάρχουν γενικά οπαδοί της βίας και τρομοκράτες, που μπορεί να είναι φασίστες, μπορεί να είναι και αναρχικοί. Δεν γνωρίζουμε αν σκάρωσαν κιόλας την επίθεση ενάντια στο μπάτσο - φρουρό ή αν η επίθεση αυτή έγινε από

φασιστικούς κύκλους ή ακόμα και από ανθρώπους του υπόκοσμου που ήθελαν τα όπλα. Είμαστε όμως βέβαιοι, ότι σκάρωσαν στη συνέχεια τη σκευωρία, για να αυτοπροσανατολισούν τη λαϊκή κοινή γνώμη, να επιδείξουν «αντιτρομοκρατικό» έργο και να βοηθήσουν τους πραγματικούς δράστες να σβήσουν τα ίχνη τους.

Και πρέπει να πούμε πως συνέχισε να είναι και η ηγεσία του Περιούσι, η οποία επίσης έβαλε την υπόθεση. Περιορίστηκε μόνο να εκφράσει κάποια ερωτηματικά και επιφυλάξεις σε ένα σχόλιο του «Ριζοσπάστη» (25 Ιούνη), όπου εκφράσαν την ελπίδα ότι οι δικαστικές αρχές «θα αποδείξουν περισσότερο επαληθεύσιμες, όχι μόνο στην πλήρη και ουσιαστική εξιχνίαση της υπόθεσης, αλλά και στην αντικειμενική ενημέρωση της κοινής γνώμης», και από κει και πέρα πλήρη σιωπή και συγκάλυψη.

Θλίβεση είναι και η στάση του αντικαπιταλιστικού χώρου. Σιωπή στα έντυπα και πλήρης απουσία από την πορεία διαμαρτυρίας που οργανώθηκε στις 30 Ιούνη. Γιατί άραγε; Επειδή την οργάνωσαν αναρχικοί; Και λοιπόν; Τι είδους πολιτική λογική εν' αυτή (για να μη πούμε πολιτικός ρατσισμός) σε σχέση με ένα κομμάτι του αντικαπιταλιστικού κινήματος, όπως είναι ο αναρχικός χώρος;

Σε ό,τι μας αφορά, θα κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να καταγγέλλουμε και αυτή τη σκευωρία και να συνδράμουμε τον αγώνα για την απελευθέρωση του Οδυσσέα Καμπούρη. Η αλληλεγγύη προς τους διωκόμενους αγωνιστές είναι ένα από τα βασικά όπλα στην πάλη ενάντια στον καπιταλισμό και τη φασιστικοποίηση.

Συγκέντρωση στην πλατεία Ελευθερίας και πορεία στις φυλακές Κορυδαλλού, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Οδυσσέα Καμπούρη, διοργανώνει σήμερα στις 6 το απόγευμα η Πρωτοβουλία Αναρχικών. Ο Οδυσσέας Καμπούρης έχει συμπληρώσει ήδη 30 ημέρες απεργίας πείνας, ζητώντας την άμεση αποφυλάκιση του και αρνούμενος τις κατηγορίες που τον αποδίδονται για συμμετοχή στην ένοπλη επίθεση στα γραφεία του Κ.Κ.Ε. στον Περιούσι.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Τριάντα ημέρες απεργία πείνας συμπληρώνει σήμερα μέσα στις φυλακές Κορυδαλλού ο Οδυσσέας Καμπούρης, ζητώντας την άμεση αποφυλάκιση του και αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδίδονται για συμμετοχή στην ένοπλη επίθεση σε φρουρό στα γραφεία του ΚΚΕ στον Περιούσι. Σε επιστολή του, που έστειλε στα «Ε», επισημαίνει μεταξύ άλλων: «Δεν είμαι ούτε ο πρώτος και πιθανότατα ούτε ο τελευταίος αναρχικός τον οποίο οι ειδικές υπηρεσίες του κράτους επιχειρούν με κάθε μέσο να παρουσιάσουν στους αντ'εσθής θελών, προκειμένου να εμφανίσουν «ένόχους», δηλαδή κάποιο «αποτελεσματικό» και «αξιόπιστο» έργο σε σχέση με τις υποθέσεις που τις απασχολούν. Γι' αυτό και η δική μου δίκη θα είναι μια ακόμη σε μια ατελείωτη σειρά από δικαιο-καταδικίες αυτών ακριβώς των ειδικών κρατικών υπηρεσιών, που η μοναδική «υπηρεσία» που προσφέρουν είναι η οργάνωση του ψεύδους γύρω από την προσωπικότητά, τις σχέσεις και τις δραστηριότητες των αγωνιστών».

Αναρχικοί αξίωσαν απελευθέρωση του Καμπούρη.

Πορεία διαμαρτυρίας πραγματοποιήσε χθες στον Κορυδαλλό ομάδα αναρχικών, εκφράζοντας την έντονη αντίδραση και αγανάκτηση της στην παράνομη, όπως την ονομάζουν, κράτηση του Οδυσσέα Καμπούρη, ενώ τον άμεση απελευθέρωσή του.

Ο αναρχικός Οδυσσέας Καμπούρης, που εμπλέκεται στην υπόθεση τρομοκρατικής επίθεσης εναντίον των γραφείων του Κομμουνιστικού Κόμματος του Ιούνη του 1994, κρατείται στις φυλακές του Κορυδαλλού.

Ενώπιον στην κράτηση του διαδίδωσαν ειρηνικά, χθες, νεαροί φίλοι και οπαδοί της αναρχίας, με κατεβασμένη τον τόπο κράτησης του.

Οι περίπου εκατό διαδηλωτές άρχισαν να συγκεντρώνονται σιγά - σιγά, στην Πλατεία Ελευθερίας του Κορυδαλλού - τυχαία άραγε η επιλογή της συγκεκριμένης Πειραιώτικης Πλα-

τείας που φέρει το χαρακτηριστικό αυτό ονομασία - κατά μικρές ομάδες. Οι παρές συζητούσαν κυρίως στην πλατεία ενώ αστυνομικές δυνάμεις επέπνευσαν διακριτικά και από απόσταση το χώρο της συγκέντρωσης.

Με δύο ώρες καθυστέρηση στις 8 το απόγευμα ξεκίνησε τελικά η πορεία προς τις φυλακές.

Σ' όλη τη διάρκεια της ακολουθώντας συνθήματα υπέρ της απελευθέρωσης του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη και παράλληλα μοιράζονταν φυλλάδια ενημερωτικά με τις βασικές θέσεις των αναρχικών.

«Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας, η αντίσταση, η επιλογή μας», φώναζαν δυνατά στους δρόμους του Πειραιά.

Η αστυνομία, η οποία περιφρουρούσε την πορεία, δε χρειάστηκε να ρούσε την πορεία, δε χρειάστηκε να επεμβεί, αφού τηρήθηκαν όλοι οι κανόνες που ερμηνεύει η διαδηλώσιμος.

«Ο αγώνας του ανθρώπου Οδυσσέα Καμπούρη που έχει ξεκινήσει α-σφάλεια πείνας από 21/6, διαρκείωντας περίπου μόνο την προσωπική του ελευθερία, αλλά την υπόθεση της ελευθερίας όλων μας», είναι η βασική ιδέα που διέπνεε το σκεπτικό της κινητοποίησης.

★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στην Πλατεία Ελευθερίας και πορεία στις φυλακές Κορυδαλλού οργανώνει σήμερα η Πρωτοβουλία Αναρχικών, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αναρχικό Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος βρίσκεται στην 30ή ημέρα απεργίας πείνας, αρνούμενος τις κατηγορίες που τον αποδίδονται για συμμετοχή στην ένοπλη επίθεση στα γραφεία του Κ.Κ.Ε. στον Περιούσι.

Η ΑΥΓΗ 5
ΠΕΜΠΤΗ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994

Πορεία για τον Καμπούρη.

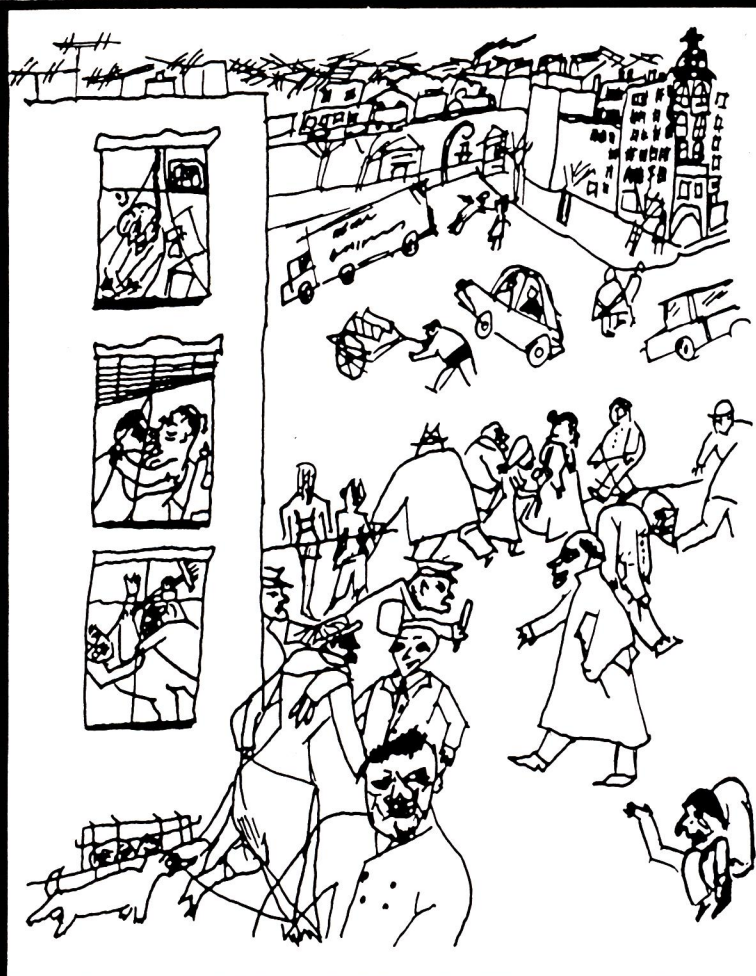
Συγκέντρωση στην Πλατεία Ελευθερίας και πορεία στις φυλακές Κορυδαλλού, διοργανώνει σήμερα Πέμπτη 21 Ιούλη στις 6 μ.μ. η «Πρωτοβουλία Αναρχικών», σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αναρχικό Οδυσσέα Καμπούρη.

Ο Καμπούρης βρίσκεται στην 30η ημέρα απεργίας πείνας, αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδίδονται και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωση του.

ΑΥΓΗ ΠΕΜΠΤΗ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994

Πέμπτη 21 Ιουλίου 1994
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΟΤΑΝ ΝΟΙΩΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΚΑΘΕ
ΠΟΝΟΣ ΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ
ΜΙΑ ΠΛΗΓΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΟΤΑΝ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ ΟΤΙ Η
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΝΟΣ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΟΛΩΝ

ΟΤΑΝ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΝΙΚΗ-
ΣΕΙ ΤΟΝ ΦΙΛΟΤΟΜΑΡΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΓΕΝΝΗΘΕΙ Η ΑΝΑΓΚΗ
ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΜΕ ΚΑΘΕ
ΜΟΡΦΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΤΟΤΕ ΘΑ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ
"ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ":

Θ' ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ
ΕΝΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟ ΞΕΝΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/7 ώρα 7 μ.μ. ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ:
"ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ"

ώρα 10 μ.μ. ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΕ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΩΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ

Κατόπιν του βομβαρδισμού της κοινωνίας με το οργανωμένο ψεύδος της εξουσίας περί της "συμμετοχής" μου στο περιστατικό του Περισσοῦ και της προφυλάκισής μου γι'αυτό, ένα τέλχος σιωπής περιέβαλε την έσχατη μορφή διαμαρτυρίας μου, την απεργία πείνας και κάθε κίνηση αλληλεγγύης σ'αυτό τον αγώνα μου, κάνοντας έτσι ακόμα πιο ασφυκτικά τα τέλχη της φυλακής που με περιβάλλουν. Επιχειρώντας να σπάσω επιτέλους αυτό το τέλχος, σας υπενθυμίζω ότι εξακολουθώ για 232 μέρα την απεργία πείνας που ξεκίνησα από την πρώτη μέρα της σύλληψής μου, διαμαρτυρόμενος για τις μεθοδεύσεις της κρατικής ασφάλειας σε βάρος μου, αρνούμενος τις κατηγορίες που μου αποδίδουν και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή μου από ένα καθεστώς ομηρείας που βασίζεται στο πρόσχημα ότι δήθεν είμαι "ύποπτος φυγής" και "ύποπτος για την τέλεση κι άλλων αδικημάτων".

Δεν είμαι ούτε ο πρώτος και πιθανότατα ούτε ο τελευταίος αναρχικός τον οποίο οι ειδικές υπηρεσίες του κράτους επιχειρούν με κάθε μέσο να παρουσιάσουν όπως αυτές θέλουν, προκειμένου να εμφανίσουν "ενόχους" δηλαδή κάποιο "αποτελεσματικό" και "αξιόπιστο" έργο σε σχέση με τις υποθέσεις που τις απασχολούν. Γι'αυτό και η δική μου δίκη θα είναι μια ακόμα σε μια ατέλειωτη σειρά από δίκες-καταδίκες αυτών ακριβώς των ειδικών υπηρεσιών που η μοναδική "υπηρεσία" που προσφέρουν είναι η οργάνωση του ψεύδους γύρω από την προσωπικότητα, τις σχέσεις και τις δραστηριότητες εκθέτων των αγωνιστών για τους οποίους μεθοδεύουν την παραδειγματική τιμωρία, την πολιτική εξουδετέρωση, ακόμα και τη φυσική εξόντωση. Να είναι βέβαιοι ότι ως δραστήριος αναρχικός-όπως με χαρακτηρίσαν θέλοντας να καταστήσουν...αναμφισβήτητη την "ενοχή"! μου - εξακολουθώ ν'αγωνίζομαι για την υπόθεση της Ελευθερίας και μέσα από τα τέλχη της φυλακής, γνωρίζοντας ότι δεν είμαι μόνος σε αυτό τον αγώνα.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ 14-7-1994

Συνεχίζεται η δίκη του Γ. Μπαλάφα

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994
ΕΘΝΟΣ

ΜΕ την κατάθεση της συντρόφου της ζωής του Βασιλικής Μίχου, που διανύει τη 13η μέρα απεργίας πείνας διαμαρτυρούμενη για την παράσταση της προφυλάκισής της πέραν του 18μηνου, προ-καλεί να συνεχιστεί σήμερα η δίκη του Γιώργου Μπαλάφα, που δικάζεται για συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες. Για τον ίδιο λόγο κάνει απεργία πείνας και ο Μπαλάφας.
• Την 22η μέρα απεργίας πείνας διανύει και ο 21χρονος φυλακιστής, κατηγορούμενος για τη συμμετοχή του στην επίθεση κατά του αστυνομικού φρουρού των γραφείων του ΚΚΕ.

11 ΑΥΓΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994

Συνεχίζει την απεργία πείνας ο Ο. Καμπούρης

ΑΠΩΛΕΙΑ δάφους, καταβολή δυνάμεων και πτώση της αρτηριακής πίεσης διαπίστωσε για τον επί 23 ημέρες απεργό πείνας Οδυσσέα Καμπούρη ο γραμματέας της Ομοσπονδίας Νοσοκομειακών Γιατρών κ. Νίκος Μανιός που τον επισκέφτηκε χθες στις φυλακές Κορυδαλλού.

Με επιστολή που έστειλε ο Καμπούρης μέσα από τη φυλακή δηλώνει αποφασισμένος να συνεχίσει τον αγώνα του μέχρι να δικαιωθεί και τονίζει μεταξύ άλλων: «Δεν είμαι ούτε ο πρώτος και ο πιθανότατα ούτε ο τελευταίος αναρχικός τον οποίο οι ειδικές υπηρεσίες του κράτους επιχειρούν με κάθε μέσο να παρουσιάσουν όπως αυτές θέλουν, προκειμένου να εμφανίσουν "ενοχούς" δηλαδή κάποιο "αποτελεσματικό" και "αξιόπιστο" έργο σε σχέσεις με τις υποθέσεις που τις απασχολούν».

ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙ ΠΛΕΚΤΑΝΕΣ ΑΡΕΤΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Το Νοέμβριο του 1992 συλλαμβάνεται ο αγωνιστής Γιώργος Μπαλάφας, Νο 1 καταζητούμενος από το κράτος για τρομοκρατία. Μαζί του συλλαμβάνονται απ' τα λαγωνικά της συμμορίας των γνωστών αρχαιοκαπηλων-υποκλοπέων, η συντρόφισσά του Βασιλική Μίχου και ο φίλος τους Ανδρέας Κυριακόπουλος. Η σύλληψή τους παρουσιάζεται ως μεγάλη επιτυχία από τις διωκτικές αρχές, αφού η εικόνα του Γιώργου Μπαλάφα είχε φιλεφετεί κατάλληλα, στα χρόνια της φυγοδικίας του, τόσο απ' την Ασφάλεια όσο κι από τις φυλλάδες του Τρομολάγνου τύπου, ώστε να θεωρείται αναπόδευκτα, βέβαιη η συμμετοχή του στις ένοπλες οργανώσεις.

Με την αποφυλάκιση του Ανδρέα Κυριακόπουλου το Δεκέμβριο του '93, αρχίζει ιστά-ιστά να σπάει η αλληλουχία των κατασκευασμένων κατηγοριών, που μεθοδικά στήθηκαν από το κράτος, στις πλάτες του Γιώργου Μπαλάφα. Κορύφωση στη διαδικασία "Αποκαθάρωσης" της Εντεχνης Κρατικής Πλεκτάνης, αποτελεί η δίκη του Γιώργου Μπαλάφα, στην οποία το μόνο που αποκαλύπτεται είναι η γνωστή ασφαλίτικη πρακτική του σπασίματος μιας σκευωρίας.

Η τροπή όμως που πήρε η Υπόθεση του Αγωνιστή Γιώργου Μπαλάφα, δεν φαίνεται να ευχαριστεί τους υψηλά ιστάμενους της αναβαθμισμένης Δικαστικής Εξουσίας. Με δικονομικά τερτίπια αποφασιίζουν την συνέχιση της προφυλάκισης της Βασιλικής Μίχου, η οποία μετά το πέρας των 18 μηνών στις φυλακές, θα έπρεπε να είχε ήδη αποφυλακισθεί. Στην προσπάθειά τους να ανασκευάσουν το καταρρέον τρομοκρατικό και να ξανατροφοδοτήσουν το τρομοκρατικό θέαμα δεν διατάζουν να χρησιμοποίησουν την Βασιλική Μίχου της οποίας η μοναδική ενοχή είναι ότι δεν ρουφιάνεψε τον σύντροφό της, δεν πρόδωσε την ανθρωπότητα της σχέση με τον Γιώργο Μπαλάφα καταδίδοντάς τον στους χαφιέδες των μυστικών υπηρεσιών.

Η Βασιλική Μίχου και ο Γιώργος Μπαλάφας βρίσκονται ήδη σε πολυήμερη απεργία πείνας καταγγέλοντας το βρόμικο σκηνικό που παίζεται στις πλάτες τους, και αγωνίζονται για την ελευθερία τους.

Ενεργοί συμπαρασάτες στο δίκαιο αγώνα τους, πρέπει να βρεθούν όλοι όσοι διατηρούν ακόμα ζωντανές τις αξίες της Αντίστασης και της Αλληλεγγύης.

Γιατί ο αγώνας ενάντια στο Κράτος και την Κυριαρχία, ο αγώνας για μια Απελευθερωτική Προοπτική, περνά μέσα από τον αγώνα για την πρόσκτηση της Ανθρώπινης Αξιοπρέπειας.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΑΛΑΦΑ - ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΟΥ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΔ. ΚΑΜΠΟΥΡΗ

απεργία πείνας από 21/6/94

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ή ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ ΞΑΝΑΔΕΙ...

20/6/94. Ο αναρχικός αγωνιστής Οδυσσεάς Καμπούρης συλλημβάνεται κατηγορούμενος για την επίθεση κατά του φύλακα των γραφείων του Κ.Κ.Ε. στον Περισσό και στις 21/6/94 ξεκινά απεργία πείνας, αρνούμενος όλες τις κατηγορίες και διαμαρτυρούμενος για τη σύλληψη και προφυλάκισή του.

Για ακόμη φορά, έλλειψη φαντασίας και πρωτοτυπίας χαρακτηρίζει το σενάριο της δίωξης ενός κοινωνικού αγωνιστή από τους κρατικούς φορείς καταστολής. Παραγώγος του έργου αυτού, η οικονομική πολιτική και αυτής της κυβέρνησης, μια πολιτική ήττας που επιβάλλεται μέσω μιας σειράς αντιπολικών μέτρων, όπως είναι οι αποκρατικοποιήσεις και η επιβολή νέων φόρων. Στο ρόλο του γκεστ σταρ οι διώξεις, συλλήψεις και φυλακίσεις αγωνιστών.

Βέβαια από τη σκηνωτική ομάδα δε θα μπορούσαν να λείψουν τα Μ.Μ.Ε. κρατώντας σταθερά - και μετά εξάλλου από «χρόνια πάλης» για την κατάκτησή του - το ρόλο του σκηνονογράφου. Είναι και στη συγκεκριμένη υπόθεση, η αρχική εικόνα που πέρασε περί του ποιού του Οδυσσεά Καμπούρη, ξεκίνησε από αυτή του «τρομοκράτη», (εξού και η σύνδεση με «εξάρθρωση τρομοκρατικής απειράς» και η αναφορά στην ομάδα Αντεξουσιαστική Πάλη), για να φτάσει μέχρι τη σύνδεση της υπόθεσης με την επίθεση ακροδεξιών στη συγκέντρωση του Κ.Κ.Ε. στη Θεσσαλονίκη.

Δυστυχώς γι' αυτούς η διάρκεια της «παράστασης» κράτησε μόνο λίγες μέρες, αφού η υπόθεση «δεν είχε ψωμί» και ενώ είχε ήδη επιτελέσει το σκοπό της επαλήθευσης δηλαδή των προεκλογικών εξαγγελιών της κυβέρνησης περί πατάξεως πάσης φύσεως «τρομοκρατικών στοιχείων», (κι ας μη ξεγελιόμαστε με την κατάρνηση του αντι-τρομοκρατικού νόμου, αφού η ισχύς του αποδεικνύεται έμπρακτα με τη συνεχιζόμενη, πέρα του 18/μηνιου, προφυλάκιση της Β. Μίκου και του Γ. Μπαλάφα), εξαγγελιών απόλυτα ενταγμένων στο πλαίσιο που οι Ευρωπαίοι και Αμερικάνοι «εταίροι» έχουν ορίσει για το θέμα της «διώξης της τρομοκρατίας και των ναρκωτικών».

Βέβαια το κοστ των ήθελών του έργου αυτού, είναι γνωστό και μόνιμο εδώ και χρόνια κι έτσι οι κ.κ. σκηνωτές κράτος/έξουσία δε δισκολεύονται να τους βρουν: **ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.**

Αυτό όμως καθόλου δεν πρέπει να καθοικονομεί τα υπόλοιπα κοινωνικά κομμάτια.

Απεναντίας οι τακτικές εκβιασμών, είτε άμεσων όπως η βίαια καταστολή απεργιακών κινητοποιήσεων και πάσης φύσεως διεκδικήσεων, είτε έμμεσων, όπως μαζικές απολύσεις, αποεξουσιοδότηση του προμήνιμα μιας εξουσίας ολοκληρωτικής δομής στο μέλλον, της οποίας στόχος θα είναι κάθε απεικονιζόμενο-αγωνιζόμενο κομμάτι της κοινωνίας. Ενόψη μιας τέτοιας κοινωνίας πλήρους παθητικοποίησης, γίνεται φανερό ότι η ελευθερία του Οδυσσεά Καμπούρη δεν είναι προσωπική του υπόθεση, αλλά αφορά την ελευθερία όλων μας.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ Β. ΜΙΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΛΑΦΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΤΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

Η κατάρρευση του "ανατολικού μπλόκ" και η ταυτόχρονη διακήρυξη της εγκαθίδρυσης της "νέας τάξης πραγμάτων" σήμανε την ουστηματικότερη στην ιστορία αναδιάρθρωση των οικονομικών και κοινωνικών δομών κυριαρχίας. Αναδιάρθρωση η οποία στοχεύει τόσο στην αύξηση των οικονομικών εσόδων των αφεντικών, όσο και στον ολοκληρωτικό έλεγχο της κοινωνίας από το κράτος, εκμεταλλευόμενο αυτό τις τεχνολογικές εξελίξεις.

Απαραίτητη όμως προϋπόθεση για την επιβολή της "νέας τάξης πραγμάτων" είναι η εξάλειψη όσων κομμάτων της κοινωνίας ή ατόμων αντιστέκονται με την ενεργή συμμετοχή τους στους κοινωνικούς αγώνες. Άνθρωποι οι οποίοι τολμούν να αμφισβητήσουν τις δομές κυριαρχίας και την παντοδυναμία του κράτους.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο της κρατικής καταστολής εντάσσεται και η σύλληψη - ομπρέλα του Οδ. Καμπούρη, ο οποίος ήταν γνωστός στις διωκτικές αρχές για την ενεργή συμμετοχή του στα κοινωνικά κινήματα (μαθητικές καταλήψεις, καταλήψεις στέγης, πανεπιστημιακών χώρων, κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, αντιεξουσιαστικές εκδόσεις κ.ά.).

Στη συγκεκριμένη υπόθεση του συντρόφου Οδ. Καμπούρη υπάρχει ένα ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο σ' ότι αφορά την παρουσίασή της. Δηλαδή αποφεύγεται η τακτική της θεματικής "επιτυχίας", η οποία αποδείχθηκε "γέλοιο" στα μάτια της κοινωνίας και δεν κατάφερε τελικά την περιθωριοποίηση των κοινωνικών αγωνιστών. Όμως τώρα πλέον προσπαθούν να παρουσιάσουν "αντιτρομοκρατικό" έργο μέσω των Μ.Μ.Ε. και των φανταστικών, αλλά επικίνδυνων σεναρίων που γράφονται στον τύπο, ο οποίος βρίσκεται πάντα υπό την κηδεμονία της ασφάλειας. Αυτά τα σενάρια μοναδικό σκοπό έχουν να εγκληματοποιήσουν τον Οδ. Καμπούρη.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι αυτή η επίθεση του κράτους εναντίον του συντρόφου αναρχικού Οδ. Καμπούρη δεν πρόκειται να είναι η τελευταία εναντίον των κοινωνικών αγωνιστών. Επειδή δεν σκοπεύουμε να μείνουμε απλοί θεατές της κρατικής καταστολής προτάσσουμε την αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγωνιστές ως απαραίτητο στοιχείο του αγώνα ενάντια στο κράτος και στο κεφάλαιο.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
Απεργία πείνας από 21-6
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Με τη σύλληψη και την ομηρεία του αναρχικού συντρόφου Οδ. Καμπούρη - μιας ακόμα εξειδικευμένης εκδήλωσης της γενικότερης κατασταλτικής δραστηριότητας του κράτους- τέθηκε με αμεσότητα και επιτακτικότητα, για άλλη μια φορά, το ζήτημα της κοινωνικής αλληλεγγύης με τους διωκόμενους αγωνιστές. Με βάση αυτή την υλική συνθήκη και την πεποίθηση ότι η υπόθεση του Οδ. Καμπούρη - όπως και κάθε άλλου αγωνιζόμενου ανθρώπου- δεν αποτελεί ένα "πρόβλημα" του ίδιου και του στενού του περιγύρου, αλλά ένα σημείο αγώνα για την ανάπτυξη μορφών αλληλεγγύης και αντίστασης, δημιουργήσαμε απ' τις πρώτες ημέρες της σύλληψής του την Πρωτοβουλία Αναρχικών.

Η Πρωτοβουλία είναι ένας ανοιχτός τόπος συνάντησης συντρόφων κι ανάπτυξης της συλλογικής τους δράσης που δεν εξαντλείται απλώς στον αγώνα για την άμεση απελευθέρωση του συντρόφου, αλλά μέσα απ' αυτό τον αγώνα στοχεύει ευρύτερα στην προώθηση της έμπρακτης αλληλεγγύης με κάθε αγωνιζόμενο άτομο ή τμήμα της κοινωνίας, στο βαθμό που θεωρούμε αυτή την αλληλεγγύη ως απαραίτητο συστατικό στην ανάπτυξη της κοινωνικής πάλης για την ανατροπή του συστήματος κυριαρχίας και εκμετάλλευσης.

Η μέχρι τώρα δραστηριότητα της Πρωτοβουλίας μας στα επίπεδα των θέσεων και της πρακτικής της επικεντρώνεται σε τρία -κυρίως- σημεία, όπως αυτά προκύπτουν από τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά της υπόθεσης του συντρόφου μας κι όπως αναδεικνύονται από τις συνειδητές επιλογές τόσο του ίδιου όσο κι όλων εμάς που στεκόμαστε αλληλέγγυοι μαζί του.

(α) Αποκάλυψη του οργανωμένου ψεύδους και των κατασταλτικών μεθοδεύσεων σε βάρος του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη και κατάδειξη των στόχων του κράτους που υπηρετούνται με την "ενοχοποίηση" και την ομηρεία του.

Με τη σύλληψη και την ομηρεία του Οδ. Καμπούρη -ενός συντρόφου που ήταν ομολογημένα στους "υπόψιν" για την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία από πολύ καιρό, λόγω της έντονης παρουσίας του και των πολιτικών του σχέσεων στο χώρο των αναρχικών -δεν επιχειρείται μόνο η πρόχειρη αποκατάσταση του χαμένου κύρους της αστυνομίας μέσω της κατασκευής ενός ακόμη "ενόχου" (όπως του Γ. Μπουκουβάλα, Ν. Σκυφτούλη, Γ. Μπαλάφα κ.ά.), και της θεαματικής παρουσίας, για άλλη μια φορά, του γνωστού "αντιτρομοκρατικού έργου", αλλά επιδιώκεται ευρύτερα η εγχάραξη εκείνης της "κοινωνικής" συνειδήσης που ανάγει σε "εγκληματική" και "αντικοινωνική" την ίδια την ιδέα της αντίστασης στο κράτος, στο βαθμό που την απομονώνει από το φυσικό χώρο γέννησής και ανάπτυξής της, τις συνθήκες δηλαδή της άγριας και διαρκούς αυξανόμενης ανισότητας, εκμετάλλευσης και καταπίεσης που επικρατούν στην κοινωνία.

Σε αυτά τα πλαίσια άλλωστε εντάσσονται, τόσο η αρχική καταϊγιστική παρουσίαση, από την ασφάλεια και τον Τύπο, φυσικά, της δραστηριότητας συμμετοχής του Οδ. Καμπούρη στο αναρχικό κίνημα ως αποδεικτικού "στοιχείου" ενοχής του, όσο και το τείχος σιωπής που υψώθηκε στην συνέχεια γύρω από τον αγώνα για την άμεση απελευθέρωσή του και τις κινήσεις αλληλεγγύης σ' αυτόν. Ο συνδυασμός της δικτατορίας του τρομοθεάματος με την επιβεβλημένη σιγή και την κοινωνική απομόνωση, το σπάσιμο κάθε επικοινωνίας, ανάμεσα στα ανιστεκόμενα αλλά και τα δυνάμει ανιστεκόμενα, κομμάτια της κοινωνίας, αποτελεί θεμελιακή προϋπόθεση της διαδικασίας εγκληματοποίησης, τόσο του ίδιου όσο και των αναρχικών στο σύνολό τους.

(β) Έμπρακτη άρνηση του συντρόφου Οδυσσέα Καμπούρη να αποδεχθεί το καθεστώς ομηρείας, από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του.

Η επιλογή του συντρόφου μας να διεκδικήσει από την αρχή και με το έσχατο μέρος της ευρύτερης επιλογής μας να αντισταθούμε στους σχεδιασμούς και τις μεθοδεύσεις του κράτους σε βάρος των κοινωνικών αγωνιστών, μας έθεσε εξ' αρχής επιτακτικά το ζήτημα της ενδυνάμωσης αυτού του αγώνα μέσα από την οργάνωση και την πραγματοποίηση όλων εκείνων των κινήσεων που στοχεύουν να θραύσουν το τείχος σιωπής που η εξουσία με συγκεκριμένες κινήσεις επιχειρεί να επιβάλλει

τόσο στην κοινωνία γενικά, όσο και στις ίδιες τις γραμμές των αναρχικών ειδικότερα. Αρκεί να υπενθυμίσουμε ενδεικτικά, ότι η αστυνομία "περιφρουρεί" ασφυκτικά κάθε πανεπιστημιακό χώρο στον οποίο προαναγγέλεται δημόσια συζήτηση για την υπόθεση, καθιστώντας την τελικά αδύνατη, κι ο Τύπος, τόσο πρόθυμος στο να αναμεταδίδει τα αστυνομικά σενάρια, αποσιώπησε -εκτός ελαχίστων περιπτώσεων- όχι μόνο τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον σύντροφό μας, αλλά και ανοιχτή επιστολή του ίδιου του Οδ. Καμπούρη και την ιατρική διάγνωση ακόμα για την κατάσταση της υγείας του κατά την διάρκεια της πολυήμερης απεργίας πείνας. Να θυμίσουμε επίσης ότι δεν είναι λίγοι οι σύντροφοι που συνελήφθησαν σ' όλη την Ελλάδα γιατί συμμετείχαν στην καμπάνια αντιπληροφόρησης γύρω απ' την υπόθεση του Οδ. Καμπούρη και 11 συνολικά από αυτούς, από την Αθήνα, την Καβάλα και την Ξάνθη, οδηγήθηκαν στα δικαστήρια γιατί τοιχοκολλούσαν ή διακινούσαν έντυπο υλικό (αφίσσες, χαρτοπανώ, φυλλάδια).

(γ) Τελευταίο, αλλά εξ' ίσου σημαντικό σημείο, αποτελεί η ίδια η επιλογή των μέσων του αγώνα, τόσο από μέρους του συγκεκριμένου συντρόφου, όσο και της Πρωτοβουλίας μας με την επίγνωση ότι κανένα μέσον τελικά δεν είναι άμοιρο του επιδιωκόμενου σκοπού.

Στο βαθμό που ο αγώνας για την απελευθέρωση ενός κοινωνικού αγωνιστή που βρίσκεται όμηρος στα χέρια του κράτους δεν είναι, και δεν πρέπει να είναι ούτε για τον ίδιο, ούτε για κανέναν από τους συντρόφους του, αποκλειστικά προσωπικό του ζήτημα, και μοναδικός σκοπός της όποιας κίνησης αλληλεγγύης, αλλά θεωρείται πραγματικά σαν αναπόσπαστο μέρος του συνολικότερου αγώνα για την καθολική απελευθέρωση του ατόμου και της κοινωνίας, δεν μπορεί παρά να τείνει προς την σύγκρουση με το όλο σύστημα της κυριαρχίας κι όχι απλώς με επί μέρους στοιχεία του επιτρέποντας έτσι την πολιτική εκμετάλλευση για τον "εξωραϊσμό" και τον εκσυγχρονισμό του συνόλου. Ας επισημάνουμε εδώ ότι ο αγώνας, ειδικότερα, του Οδ. Καμπούρη για την απελευθέρωσή του, σαν αναπόσπαστο μέρος του ευρύτερου κοινωνικού αγώνα αντίστασης στο κράτος, και το κεφάλαιο, εμπεριέχει ως συστατικό του την άρνηση της διαμεσολάβησης, της θεσμοκράτησης και της διαλλακτικότητας σε τέτοιο βαθμό που καθιστά την θέση του όχι μόνο εξαιρετικά ανταγωνιστική ως προς το συνολικό πλέγμα των δομών εξουσίας αλλά την καθιστά επίσης, όπως είναι κατανοητό, και εξαιρετικά επισφαλή απέναντι στις κατασταλτικές μεθοδεύσεις, εφ' όσον δεν υποστηριχθεί από ένα πραγματικό κίνημα κοινωνικής αλληλεγγύης όλων μας και μ' όλες τις δυνάμεις.

Κατά συνέπεια και σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, έχουμε την πεποίθηση αφ' ενός ότι η πραγμάτωση της κοινωνικής αλληλεγγύης με κάθε διωκόμενο σύντροφο που αγωνίζεται να απελευθερωθεί από τα νύχια του κράτους είναι υπόθεση που υπερβαίνει τις περιορισμένες δυνατότητες κάθε μεμονωμένου ατόμου ή ομάδας και αφ' ετέρου ότι καμιά προοπτική ανάπτυξης της αλληλεγγύης μας -που πρέπει να διαπερνά κάθε στιγμή του κοινωνικού αγώνα- δεν επιτυγχάνεται μέσα από ευκαιριακές και εφήμερες συγκλίσεις που εμφανίζονται σαν ανακλαστική μόνο αντίδραση στην δίωξη των συντρόφων.

Σε ό,τι μας αφορά τουλάχιστον, η αλληλέγγυα στάση μας με τον Οδ. Καμπούρη, μη εξαρτώμενη από στενά προσωπικά κριτήρια, μήτε περιοριζόμενη στην εύλογη ευαισθητοποίηση που προκαλεί η πολυήμερη απεργία πείνας, δεν αποτελεί παρά μια προσπάθεια συνάντησης των κινήσεών μας με την συνολικότερη στάση του συντρόφου στον κοινό μας αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας και τους σχεδιασμούς της.

Γι' αυτό οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που συγκροτήσαμε αυτή την Πρωτοβουλία με βάση την υπόθεση του συντρόφου Οδ. Καμπούρη, δεν χρονοτριβούμε σε μια θέση παρατηρητή των εξελίξεων, ή πάνω σε θέσεις συμβιβασμού με το γεγονός της ομηρείας του.

Δεν ασκούμε το αστυνομικό μας δαιμόνιο με βάση το κατηγορητήριο που του απευθύνει το κράτος, ούτε δογματίζουμε ανάμεσά μας προτάσσοντας τέτοιους όρους και προϋποθέσεις της αλληλεγγύης που να αποκλείουν προκαταβολικά κάθε εκδήλωσή της. Αντιθέτως, διατηρώντας πάντα τον ανοιχτό χαρακτήρα της Πρωτοβουλίας σε κάθε συντροφική, θεωρητική και πρακτική, συνεισφορά, συμμετέχουμε συλλογικά στον αγώνα για την άμεση απελευθέρωση του συντρόφου, θεωρώντας το όχι σαν "πρόβλημα" είτε αποκλειστικά δικό του, είτε δικό μας, αλλά σαν μια ακόμη μάχη μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό - ταξικό πόλεμο, η έκβαση της οποίας μας αφορά ούτως ή άλλως, όλους μας. □

Οχι, δεν θεωρώ πλήγμα
για την
Αντιτρομοκρατική
Υπηρεσία
την αθώωση του Γιώργου
Μπαλάφα. (!)
Η αστυνομία θα
συνεχίσει να κάνει
το καθήκον της... (!!)
Ο Μπαλάφας δεν είναι
ο πρώτος ούτε
ο τελευταίος
κατηγορούμενος
που αθωώνεται. (!!!)

Σ. ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ
ΥΠ. ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
26 Ιούλη '94

Δεν είμαι ούτε ο πρώτος και πιθανό-
τατα ούτε ο τελευταίος αναρχικός
τον οποίο οι Ειδικές Υπηρεσίες του
κράτους επιχειρούν με κάθε μέσο να
παρουσιάσουν όπως αυτές θέλουν
προκειμένου να εμφανίσουν "ενόχους",
δηλαδή κάποιο "αποτελεσματικό"
και "αξιόπιστο" έργο... Γι' αυτό και
η δική μου δίκη θα είναι μια ακόμη
σε μια ατελείωτη σειρά από δίκες-
καταδίκες αυτών ακριβώς των
Ειδικών Υπηρεσιών που η μοναδική
"υπηρεσία" που προσφέρουν είναι η
οργάνωση του ψεύδους γύρω από
την προσωπικότητα, τις σχέσεις και
τις δραστηριότητες των αγωνιστών...

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ
Φυλακές Κορυδαλλού
14 Ιούλη '94

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΒΟΡΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ ΤΩΡΑ
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ
44 ημέρες απεργίας πείνας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ - ΠΕΜΠΤΗ 4-8-94 6μ.μ.

Πρωτοβουλία Αναρχικών

Συνεχίζω για 43η ημέρα την απεργία πείνας που έχω αρχίσει αγ' την πρώτη ευχή της ευαγγελίας μου. Διεκδικώντας μ' αυτήν την άμεση απελευθέρωση μου αγ' το μακεδονικό ομηρίας που μου έπει επιβλήθη με το πρόσχημα ότι είμαι δύναν "ύποπτος φυγής" και "ύποπτος για την τέλεση νέων αδικημάτων".

Αρνούμενος ως κατηγορίες που μου αποδίδει η αφίσσα, για την δύναν ευμενοσύνη μου στο περιστατικό του Περιεσού, μεθοδεύοντας έτσι την ποινική μου εξουδετέρωση, την παραδειγματική μου τιμωρία ή αμόρα και την φυσική μου εξόντωση και όντας στο επίκεντρο μιας νέας τρομοκρατικής επιθέσεως του κράτους με στόχο τον πόρο των απαρτικών και με επιδίωξη την μείωση δυναμής ευνοφάνειας, εθιμοποιήσεων και καταστάσεως του, συνεχίζω τον αγώνα μου μέσα αγ' τα τείχη της φυλακής για την υφάρδαξη της Ελευθερίας.

44η μέρα απεργίας πείνας του Καμπούρη

ΓΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ τέταρτη μέρα συνεχίζει την απεργία πείνας ο 23χρονος Οδυσσέας Καμπούρης, κρατούμενος στις φυλακές του Κορυδαλλού για συμμετοχή του στην επίθεση που είχε γίνει σε βάρος φρουρού στα γραφεία του ΚΚΕ, στον Περισσό.

Τον κατηγορούμενο απεργό πείνας επισκέφτηκε χθες στις φυλακές ο κ. Νίκος Μανιός, γραμματέας της Ομοσπονδίας Νοσοκομειακών Γιατρών, ο οποίος διαπίστωσε ότι βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση και είναι απαραίτητο να μεταφερθεί άμεσα στο νοσοκομείο, για να του παρασχεθεί η δέουσα θεραπευτική αγωγή, προκειμένου να αποφευχθούν μόνιμες βλάβες στην υγεία του.

Ο Οδυσσέας Καμπούρης, αρνείται από την ημέρα της σύλληψής του ότι έχει οποιαδήποτε σχέση με την υπόθεση στην οποία εμπλέκεται και γι' αυτό δηλώνει αποφασισμένος να συνεχίσει την απεργία πείνας μέχρι την αποφυλάκισή του.

● Στο μεταξύ, με διάταξη του 9ου τακτικού ανακριτή, απορρίφθηκε η αίτηση που είχε υποβάλει ο κατηγορούμενος, ζητώντας να αντικατασταθεί η προσωρινή του κράτηση με περιοριστικούς όρους.

«ΤΑ ΝΕΑ», Πέμπτη 4 Αυγούστου 1994

Καμπούρης Οδυσσέας
φυλακές Κορυδαλλού
3/8/94

Στην 43η ημέρα ο Καμπούρης ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ η υγεία του απεργού πείνας και υπόπτου για συμμετοχή στην επίθεση στον Περισσό

Σε κρίσιμη κατάσταση βρίσκεται ο απεργός πείνας Οδυσσέας Καμπούρης που κρατείται στις φυλακές Κορυδαλλού κατηγορούμενος για συμμετοχή στην επίθεση στον Περισσό.

Τη διαπίστωση έκανε ο χειρουργός οφθαλμιάτρος Νίκος Μανιός, γραμματέας της Ομοσπονδίας Νοσοκομειακών Γιατρών, που τον επισκέφθηκε χθες στο κελί του και δήλωσε ότι είναι επιτακτική ανάγκη να μεταφερθεί σε γενικό νοσοκομείο προκειμένου να αποφευχθούν μόνιμες βλάβες στην υγεία του.

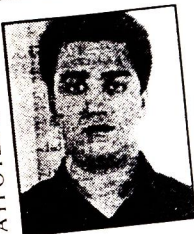
Συγκέντρωση αλληλεγγύης διοργανώνει σήμερα η Πρωτοβουλία Αναρχικών, ενώ ο

Οδυσσέας Καμπούρης βρίσκεται στην 43η ημέρα απεργίας πείνας, αρνούμενος τις κατηγορίες και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του.

«...Όντας στο επίκεντρο μιας νέας τρομοκρατικής επίθεσης του κράτους με στόχο το χώρο των αναρχικών και με επιδίωξη τη μέγιστη δυνατή συγκοπή της, εγκληματικής ποίησης και καταστολή του, συνεχίζω τον αγώνα μου μέσα από τα τείχη της φυλακής για την υπόθεση της ελευθερίας», τονίζει σε χθεσινό του γραμμά από τη φυλακή ο απεργός πείνας, ο οποίος διεκδικεί την άμεση απελευθέρωση του από το καθεστώς ομηρίας που του έχει επιβληθεί.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Πέμπτη 4 Αυγούστου 1994

ΕΠΙΜΕΤΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

Επιστολή-καταγγελία και από Καμπούρη

«ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ η άμεση και επιτακτική ανάγκη για μεταφορά του σε γενικό νοσοκομείο... προς αποφυγή μόνιμων βλαβών της υγείας του».

Τη γραπτή σύσταση κάνει ο γιατρός Νίκος Μανιός, που εξέτασε χθες τον κρατούμενο Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος κάνει απεργία πείνας, στον Κορυδαλλό, από τις 21 Ιουνίου.

Διεκδικώντας μ' αυτήν, την άμεση αποφυλάκισή μου από το καθεστώς ομηρίας που μου έχει επιβληθεί, με το πρόσχημα ότι είμαι δύναν "ύποπτος φυγής" και "ύποπτος για την τέλεση νέων αδικημάτων".

Αφού αρνείται τις κατηγορίες που του αποδίδονται, καταγγέλλει:

Μεθοδεύσεις για την πολιτική του εξουδετέρωση, ακόμη και τη φυσική του εξόντωση.

Καταλήγοντας, δηλώνει:

«Συνεχίζω τον αγώνα μου μέσα από τα τείχη της φυλακής, για την υφάρδαξη της Ελευθερίας».

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών διοργανώνει σήμερα «συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αναρχικό Οδυσσέα Καμπούρη».

Σε κρίσιμη κατάσταση η υγεία του Καμπούρη

ΣΤΟ ΤΖΑΝΕΙΟ Νοσοκομείο μεταφέρθηκε προχθές το βράδυ ο 23χρονος Οδυσσέας Καμπούρης, η υγεία του οποίου βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση, καθώς συνεχίζει την απεργία πείνας για 46η μέρα με αίτημα την αποφυλάκισή του.

Ο Οδυσσέας Καμπούρης βρίσκεται στη φυλακή από τον περασμένο Ιούνιο, με την κατηγορία ότι συμμετείχε στην επίθεση που είχε γίνει εις βάρος φρουρού στα γραφεία του ΚΚΕ στον Περισσό.

Σε επιστολή του προς τον Τύπο ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι οι αστυνομικοί που τον συνόδευαν αρνούνται πεισματικά να του βγάλουν τις χειροπέδες, με τις οποίες ήταν δεμένος πισθάγκωνα, για να του γίνουν οι απαραίτητες εξετάσεις. Τελικά, ύστερα

από δικές του διαμαρτυρίες και την παρέμβαση των γιατρών, οι αστυνομικοί αποφάσισαν να τον λύσουν. Αλλά όταν τον μετέφεραν στον θάλαμο του έδεσαν ξανά με χειροπέδες το ένα χέρι στο κρεβάτι.

Τρίτη μέρα στο Τζάνειο ο Καμπούρης

Στο Τζάνειο Νοσοκομείο νοσηλεύεται για τρίτη μέρα ο αναρχικός Οδυσσέας Καμπούρης, που κρατείται στις φυλακές Κορυδαλλού για τη βομβιστική επίθεση των γραφείων του Κ.Κ.Ε. στον Περισσό.

Η κατάσταση της υγείας του είναι αρκετά κρίσιμη καθώς βρίσκεται στην 45η μέρα απεργίας πείνας αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδίδουν και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του.

Εν τω μεταξύ διαδηλώνουν συμπαρατάσσοντας στον Οδυσσέα Καμπούρη είχε χθες το απόγευμα ομάδα αναρχικών στα προπύλαια του Πανεπιστημίου.

ΑΥΡΙΑΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ: 47 ΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ

Σαρανταεφτά μέρες απεργίας πείνας συμπληρώνει σήμερα ο αναρχικός Οδυσσέας Καμπούρης, ο οποίος κατηγορείται για συνέργια στην επίθεση εναντίον του φρουρού των γραφείων του ΚΚΕ στον Περισσό.

Ο Καμπούρης, που μεταφέρθηκε πριν από τέσσερις μέρες στο «Τζάνειο» νοσοκομείο του Πειραιά, αρνείται τις κατηγορίες που του αποδίδονται και ζητεί την άμεση αποφυλάκισή του. Χθες η μητέρα του κατηγορεί ότι οι αστυνομικοί ατελούν να τον μεταφέρουν και πάλι στις φυλακές Κορυδαλλού, ενώ παράλληλα προβάλλουν εμποδία στην επικοινωνία του Καμπούρη με τους οικείους του.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
Παρασκευή 5 Αυγούστου 1994

Απάνθρωπη συμπεριφορά

Την απάνθρωπη, μεσαιωνική συμπεριφορά των ανδρών της Ασφάλειας κατά τη μεταφορά του στο Τζάνειο, καταγγέλλει με λυγισμούς ο Οδυσσέας Καμπούρης που ευρίσκεται στην 45η ημέρα απεργίας πείνας.

Πάνω από δέκα άνδρες της Ασφάλειας, γράφει ο απεργός πείνας, τον συνόδευαν στο Τζάνειο μετά τις γνωματεύσεις γιατρών ότι η κατάστασή του θεωρείται κρίσιμη και πεισματικά αρνούνταν να του βγάλουν τις χειροπέδες ισχυριζόμενοι ότι υπήρχε πιθανότητα να αποδράσει. Ζήτησαν μάλιστα από τους γιατρούς που διαμαρτυρήθηκαν για τη συμπεριφορά τους αυτή να υπογράψουν και να αναλάβουν αυτοί την ευθύνη!

Γράφει ο Οδυσσέας Καμπούρης: «Μέχρι να βγουν τ' αποτελέσματα των εξετάσεων με κρατούσαν δεμένο πισθάγκωνα σε βοηθητικό χώρο τουαλέτας, όρθιο». (...) «Όταν τελείωσα των εξετάσεων, δύσκολα έκρυψα την απογοήτευσή τους για την εισαγωγή μου στο νοσοκομείο. Με μετέφεραν, σπρώχνοντας, στο θάλαμο και μου έδεσαν με χειροπέδες το ένα χέρι στο κρεβάτι, πράγμα που συμβαίνει και αυτή τη στιγμή που γράφω αυτές τις γραμμές».

Η όλη διαδικασία της Ασφάλειας, «φωνάζει» ο Οδυσσέας Καμπούρης, δεν θα κάμψι την ύστατη αυτή μορφή διαμαρτυρίας του.

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

Καταγγελίες Καμπούρη για απειλές από άνδρες αστυνομικούς.

Ο αναρχικός Οδυσσέας Καμπούρης κατηγορούμενος, για τη βομβιστική επίθεση των γραφείων του Κ.Κ.Ε. στον Περισσό, βρίσκεται για τέταρτη ημέρα νοσηλεύόμενος στο Τζάνειο νοσοκομείο, συνεχίζοντας για 47 ημέρες την απεργία πείνας αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδίδονται και διεκδικώντας την απελευθέρωσή του.

Ωστόσο από το οικογενειακό του περιβάλλον καταγγέλλεται ότι παρά την κρίσιμότητα της κατάστασής του και την απαγόρευση της επικοινωνίας τους μαζί του υφίσταται απειλές από άνδρες της φρουράς του ότι θα μεταφερθεί πάλι πίσω στις φυλακές Κορυδαλλού.

Ο ίδιος με γράμμα μιλάει για τη μεταχείρισή του από τους άνδρες της αστυνομίας:

Συγκεκριμένα στο γράμμα του τονίζει:

Τα όργανα της τάξης που είχαν αναλάβει τη μεταφορά μου από τις φυλακές στο νοσοκομείο, δεν έχασαν την ευκαιρία να μου υπενθυμίσουν «ποιος είμαι». Συγκεκριμένα αρνούνταν πεισματικά να μου βγάλουν τις χειροπέδες με τις οποίες ήμουν δεμένος πισθάγκωνα - προκειμένου να μου γίνουν οι απαραίτητες εξετάσεις (καρδιογράφημα, λήψη αίματος, μέτρηση πίεσης, ακτινογραφίες, κ.ά.)

Όταν οι γιατροί του νοσοκομείου τους είπαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν τη δουλειά τους καί' αυτό τον τρόπο, τους ζητούσαν να υπογράψουν και να αναλάβουν αυτοί την ευθύνη, γιατί λείπει υπήρχε μεγάλος κίνδυνος να αποδράσω! Εδώ αξίζει να σημειωθεί

οτι ο αριθμός των «ανδρών» που με συνόδευαν υπερέβαιναν τους δέκα. Μετά από δικές μου διαμαρτυρίες, αλλά και την παρέμβαση των γιατρών, αποφάσισαν να με λύσουν, αλλά το μένος προς το πρόσωπο μου δε σταμάτησε εκεί.

Μεχρι να βγουν τα αποτελέσματα των εξετάσεων με κρατούσαν δεμένο πισθάγκωνα σε βοηθητικό χώρο τουαλέτας, όρθιο, και δεν έχασαν την ευκαιρία να με απειλήσουν, λέγοντάς μου ως αυτόκλητοι γιατροί ότι δεν έχω τίποτα και ότι κατά την επιστροφή μου στη φυλακή θα μου δείξουν σε ποιους έκανα το «λάθος» να διαμαρτυρηθώ. Ακόμα ότι δεν έχω το δικαίωμα να μιλάω και ότι θα το μετανιώσω για ό,τι έχω κάνει. Παράλληλα κάποιος απ' αυτούς πλησίασαν τους γιατρούς και τους βεβαίωσαν ότι δεν έχω τίποτα και ότι πήγα εκεί για βόλτα.

Όταν μετά από μια ώρα περίπου βγήκαν τα αποτελέσματα των εξετάσεων, δύσκολα έκρυψα την απογοήτευσή τους για την εισαγωγή μου στο νοσοκομείο για περαιτέρω παρακολούθησή μου.

Με μετέφεραν, σπρώχνοντας στο θάλαμο και παρά την παρουσία τεσσάρων απ' αυτούς για τη φρουρήσή μου, μου έδεσαν με χειροπέδες το ένα χέρι στο κρεβάτι, πράγμα που συμβαίνει και αυτή τη στιγμή που γράφω αυτές τις γραμμές.

Αν η ασφάλεια πιστεύει ότι με όλη αυτή τη διαδικασία που θυμίζει μεσαιώνα, θα κάμψι την ύστατη αυτή μορφή διαμαρτυρίας μου, για άλλη μια φορά έχει κάνει λάθος.

Η αναρχία - ο ιστορικός αγώνας του ανθρώπου για ελευθερία - έχει γνωρίσει και χειρότερες μεθόδους.

Δεν έχω παρά να τους δηλώσω - έστω και δεμένος σ' ένα κρεβάτι - την αποστροφή και την περιφρόνηση που τρέφω για το «λεπούρημά» τους και περήφανος για τον πολιτισμό μου που είναι σαφώς ανώτερος απ' το δικό τους.

Με σοβαρά
προβλήματα
υγείας
ο Οδ. Καμπούρης

ΑΥΓΙΑΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

Σε κρίσιμη κατάσταση εξακολουθεί να βρίσκεται η κατάσταση της υγείας του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος νοσηλεύεται από την προηγούμενη Τετάρτη στο Τζάνειο νοσοκομείο με σοβαρά προβλήματα υγείας, αφού βρίσκεται στην 50η ημέρα απεργίας πείνας.

Όπως έγινε γνωστό, ο Καμπούρης κατηγορείται για τον αφορισμό αστυνομικού στα γραφεία του ΚΚΕ Περιεσού, ενώ αρνούνται τις κατηγορίες που του αποδίδονται ξεκινώντας απεργία πείνας από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του.

Ωστόσο, μετά τις κλινικοεργαστηριακές εξετάσεις που του έγιναν χθες και σύμφωνα με τις γνωματεύσεις των γιατρών του, διαπιστώθηκε ότι παρουσιάζει προβλήματα στο σάκχαρο, υπέρτατο και κατάρρηση των οστεοτενόντων αντανάκλαστικών, ενώ αρνείται κατηγορηματικά να βάλει όρο.

Εν τω μεταξύ, χθες υποβάλλε εκ νέου αίτηση αποφυλάκισης στον 9ο Τακτικό Ανακριτή κ. Χ. Κλουκίνα, αφού η πρώτη αίτηση που είχε υποβάλει απορρίφθηκε.

Νέα αίτηση
αποφυλάκισης
του Καμπούρη

ΝΕΑ ΑΙΤΗΣΗ
αποφυλάκισης κατέθεσε χθες στον 9ο τακτικό ανακριτή κ. Χαρίλαο Κλουκίνα ο 23χρονος κατηγορούμενος Οδυσσέας Καμπούρης, ο οποίος κρατείται από τον περασμένο Ιούνιο για τη συμμετοχή του στην επίθεση εις βάρος φρουρού στα γραφεία του ΚΚΕ, στον Περισσό.
Ο Οδυσσέας Καμπούρης νοσηλεύεται από τις 3 Αυγούστου, στο Τζάνειο Νοσοκομείο, καθώς συνεχίζει για 50η ημέρα την απεργία πείνας που έχει ξεκινήσει από την ημέρα της σύλληψής του.

«ΤΑ ΝΕΑ», Τετάρτη 10 Αυγούστου 1994

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

**Απεργία
πείνας**

Κρίσιμη είναι η κατάσταση της υγείας του κρατούμενου Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος συνεχίζει στο «Τζάνειο» για 50η μέρα την απεργία πείνας. Από τις κλινικοεργαστηριακές εξετάσεις, διαπιστώ-

θηκε ότι εμφανίζει προβλήματα στο σάκχαρο, υπέρτατο και κατάρρηση των οστεοτενόντων αντανάκλαστικών, ενώ αρνήθηκε να βάλει όρο.

Μετά την απόρριψη της αίτησής του για αποφυλάκιση, χτες κατέθεσε νέα αίτηση αποφυλάκισης στον 9ο τακτικό ανακριτή Χ. Κλουκίνα.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

**ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΒΟΡΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ
ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΠΑΛΑΦΑ**
40 ημέρες απεργίας πείνας

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ**
51 ημέρες απεργίας πείνας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΤΖΑΝΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994 - 6 μ.μ.

Πρωτοβουλία Αναρχικών

**ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΗ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
Ο ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ**

Σε κρίσιμη κατάσταση βρίσκεται η υγεία του νεαρού αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος βρίσκεται στην 50η μέρα απεργίας πείνας, την οποία ξεκίνησε από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του, αρνώντας τις κατηγορίες που του αποδίδονται και διεκδικώντας την αποφυλάκισή του. Σύμφωνα με τις ιατρικές εξετάσεις που του έγιναν χτες στο

Τζάνειο Νοσοκομείο, όπου νοσηλεύεται, διαπιστώθηκε ότι εμφανίζει προβλήματα στο σάκχαρο, υπέρτατο και κατάρρηση των οστεοτενόντων αντανάκλαστικών του, ενώ αρνήθηκε να βάλει όρο παρά την εξέλιξη της υγείας του. Χθες επίσης κατέθεσε νέα αίτηση αποφυλάκισης μετά την απόρριψη της προηγούμενης.

Αύριο στις 6 μ.μ., η Πρωτοβουλία Αναρχικών καλεί σε συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το Τζάνειο για τους απεργούς πείνας Γ. Μπαλάφα και Οδ. Καμπούρη, διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή τους.

Γ. ΜΠΑΛΑΦΑΣ

Τυφλή μέχρι θανάτου η Δικαιοσύνη;

Η Παρασκευή είναι πολύ μακριά. Η επιδείνωση της κατάστασης της υγείας του Γ. Μπαλάφα είναι τόσο σοβαρή ώστε, αν η συζήτηση των αντιρρήσεων επί της προφυλάκισής του δεν επι-

4 **Η ΑΥΓΗ**
ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

Πληθαίνουν οι φωνές συμπαράστασης

ΘΕΜΑΤΑ

Με ανεπανόρθωτες βλάβες κινδυνεύει η ζωή του Γ. Μπαλάφα

ΠΕΡΙΟΔΟ οριακής κρισιμότητας διέρχεται από την Πέμπτη ο Γιώργος Μπαλάφας, ενώ διανύει την 47η ημέρα απεργίας πείνας, πράγμα που σημαίνει ότι κάθε ώρα που περνά μπορεί να αποδοθεί μοιραία. Πολλαπλασιάζονται, δηλαδή, οι πιθανότητες να υποστεί μη αναστρέψιμη βλάβη, ενώ εκφράζονται φόβοι για την πλήρη απώλεια της συνείδησής του.

Αδήριτη ανάγκη αποτελεί πλέον η εκδίκαση της αίτησης αποφυλάκισης για λόγους υγείας σήμερα, ενώ την Παρασκευή αναμένεται η απόφαση επί της κατάθεσης των αντιρρήσεων του κρατούμενου. Την ίδια στιγμή οι φωνές συμπαράστασης σιμώνουν και οι φωνές πληθαίνουν.

Συγκεκριμένα, η Μαρία Δαμανάκη δήλωσε:

«Παρά την αθωωτική δικαστική απόφαση, αντιδραστικά κοινωνικά σύνδρομα και μια εκδικητική και αντισυνταγματική αντίληψη για τη δικαιοσύνη

για ενδεχόμενη σοβαρή βλάβη της υγείας του Γ. Μπαλάφα, λόγω της πολυήμερης απεργίας πείνας σε συνθήκες πολυήμερης προφυλάκισης, διαδίδονται για την πολυετή απηγή δίωξη, για την προσπάθεια που κατεβλήθη για να υπάρξει ένα ανεξίτηλο κοινωνικό στίγμα και για την ανενδοίαστη προς την κοινωνία εκφορά της κατηγορίας του "επικινδύνου τρομοκράτη".

Ο Γ. Μπαλάφας, η υπεράσπισή του, το κίνημα συμπαράστασης, κέρδισαν την αποκατάσταση της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, την αναγνώριση της αθωότητας και την εφαρμογή κανόνων δικαίου. Είναι καιρός για τους υπεύθυνους να διεκδικήσουν τη δική τους ηθική αποκατάσταση στην κοινωνία, καθώς είναι εκτεθειμένοι πλέον για τη συνεχιζόμενη ταλαυτωρία του Γιώργου Μπαλάφα».

Ο **Τίτος Πατρίκιος** μίλησε για τον Γ. Μπαλάφα και είπε:

μέτρα που επιβάλλονται για όσους δεν σέβονται τις συνταγματικές διατάξεις και τις αποφάσεις των δικαστηρίων. Οι όποιες ενέργειες αποκοτούν άκρας επείγοντα χαρακτήρα επειδή ο Γ. Μπαλάφας βρίσκεται ήδη στην 45η μέρα απεργίας πείνας και η ζωή του βρίσκεται σε κίνδυνο».

Ακόμη, ο **Λουκιανός Κηλαηδόνης** και η Άννα Βαγενά δήλωσαν ότι «ο Γιώργος Μπαλάφας δίνει μια μάχη εδώ και 45 ημέρες απέναντι σε μια απρόσωπη, παράλογη, εκδικητική μανία». Η **Νένα Βενετσάνου** είπε για τον Γ. Μπαλάφα ότι «υποκλινόμαι στη δύναμή του και θα τον διαβεβαιώσω πως, εάν του συμβεί κάτι κακό, θα φύγω από τη χώρα». Και ο **Βασίλης Αλεξάκης**: «Γιώργο Μπαλάφα, κοράγιο. Είμαστε κοντά σου. Γιατί ακόμα και εν μέσω αυτής της σύγχρονης αναληψίας, η ανθαρεία και το άδικο δεν μπορεί παρά να ξεσηκώνουν θύελλα. Δες την».

• Ο **Οδ. Καμπούρης** συνεχίζει για 57η ημέρα την απεργία πείνας και παρουσιάζει ήδη «έντονη καταβολή, υπόταση, μεγάλη απώλεια σωματικού βάρους και υπικό», όπως διέγινε ο επιμελητής του 3ου Παθολογικού Τμήματος του Γ. Γάνειου Νοσοκομείου. Παρουσιάζει ακόμη «κατάρρηση αντανάκλαστικών», με αποτέλεσμα να είναι πιθανή μια μη αναστρέψιμη βλάβη.

«Σε κατείχονσα υπόθεση ζωής η θανάτου έχει εξελιχθεί πλέον ο αγώνας του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη για την άμεση απελευθέρωσή του», σημειώνει η Πρωτοδικού Αναρχικών σε ανακοίνωσή της και επισημείνει: «Η ζωή και η ελευθερία του Οδυσσέα είναι πλέον άρρηκτα συνδεδεμένες μέσα από τον ίδιο τον αγώνα του και κάθε καθυστέρηση στην άμεση απελευθέρωσή του σημαίνει ταυτόχρονα μια διαδικασία φυσικής εξόντωσης, την οποία κανείς ελεύθερα σκεπτόμενος πόλitis δεν μπορεί να παρακολουθήσει αδιαφορητικά».

και η ΟΤΟΕ.

Ο Οδ. Καμπούρης

Την 57η μέρα απεργίας πείνας διανύει ο επίσης προφυλακισμένος Οδυσσέας Καμπούρης, παρουσιάζοντας σοβαρές επιπλοκές στην υγεία του. Σύμφωνα με τη διάγνωση του επιμελητή του τρίτου παθολογικού τμήματος του Γ. Γάνειου νοσοκομείου, Δ. Ρούση, ο Οδυσσέας Καμπούρης εμφανίζει έντονη καταβολή δυνάμεων, υπόταση, μεγάλη απώλεια σωματικού βάρους και κατάρρηση αντανάκλαστικών, ενώ βρίσκεται υπό διαρκή κλινικοεργαστηριακό έλεγχο για ενδεχόμενη οξεία κλινική επιπλοκή. Όπως δηλώνει ο επιμελητής, η μείωση καλίου που εμφανίσε κατά τις τελευταίες εξετάσεις, μπορεί να προκαλέσει άμεσα, ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία του (τύφωση, νεφρική ανεπάρκεια), καθώς και καρδιακή ανακοπή. Ο ίδιος ο απεργός αρνείται να βάλει όρο. Η αίτηση αποφυλάκισής του για λόγους ανηκεστού βλάβης, την οποία κατέθεσε πριν από μια βδομάδα, εξετάζεται από την εισαγγελέα κ. Δημητριάδου.

Στο Τζάνειο

Σύμφωνα με χθεσινό ιατρικό ανακοινωθέν που υπογράφει ο διευθυντής της Γ Παθολογικής κλινικής του νοσοκομείου κύριος Δημήτρης Ρούσης, ο Γ. Μπαλάφας, «εμφανίζει κλινικές και εργαστηριακές διαταραχές ως συνέπεια υποθρεψίας. Βρίσκεται υπό κλινικοεργαστηριακή παρακολούθηση για ενδεχόμενη επιβαρυνση».

Σε περίπτωση που η κατάσταση του σημειώσει περαιτέρω επιπλοκές, σύμφωνα με τον αντιπρόεδρο του νοσοκομείου κ. Χρήστο Καρή θα ζητηθεί η παρέμβαση του εισαγγελέα ώστε οι γιατροί να μπορέσουν να επέμβουν για να του σώσουν τη ζωή.

Χθες το απόγευμα, έξω από το νοσοκομείο πραγματοποιήσαν συγκεντρωση αλληλεγγύης στους Γ. Μπαλάφα και Καμπούρη (που και αυτός βρίσκεται σε απεργία πείνας), ομαδες αναρχικών ζητώντας την άμεση αποφυλάκισή τους.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Σάββατο 13 Αυγούστου 1994

Οδύσσεια και για τον Οδυσσέα

Σε άμεσο κίνδυνο βρίσκεται πλέον η ζωή του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη ο οποίος βρίσκεται στην 53η ημέρα απεργίας πείνας. Όπως ο ίδιος αναφέρει στην αίτηση αποφυλάκισής που κατέθεσε στον 9ο τακτικό αναρχικό, «εξαιτίας της πολυήμερης απεργίας πείνας, την οποία δεν μπορώ παρά να συνεχίσω μέχρι τέλους ως έσχατο μέσο διαμαρτυρίας για την άδικη κράτησή μου, αισθάνομαι τις φυσικές μου δυνάμεις να με εγκαταλείπουν παντελώς και αντιλαμβάνομαι από τις διαγνώσεις των γιατρών ότι η κρίσιμη ήδη κατάσταση της υγείας μου επιβαρύνεται ραγδαία, με άμεσο κίνδυνο ανεπανόρθωτων βλαβών...». Ο νεαρός, που κατηγορείται για την επίθεση στον Περίσο πριν από δύο μήνες, αρνείται να βάλει όρο, ενώ διαγράφονται ορατοί οι κίνδυνοι για τη ζωή του, όπως καταγγέλλουν οι οικείοί του.

Γ. Μπαλάφας: Θέλουν τη φυσική εξόντωσή μου

✓Ο 27ος τακτικός ανακριτής Ν. Βαζαίος απέρριψε την αίτηση αποφυλάκισέως του με σκεπτικό ότι δεν εξέλιπαν οι ενδείξεις ενοχής του
✓Κρίσιμη η πορεία της υγείας του στην 49η ημέρα απεργίας πείνας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

ΣΤΗ ΣΥΝΕΠΙΣΤΑΣΗ

Κινδυνεύει ο Γ. Μπαλάφας

Ποινές φυλάκισης οχτώ μηνών επιβλήθηκαν χτες στους 52, που συνελήφθησαν στην ΑΣΟΕΕ

«Βρισκόμαστε μπροστά σε μια βιότοπος διαδίκασια μισαλλοδοξίας από ανθρώπους που θέλουν να σταδιοδρομήσουν με τη βιολογική εξόντωση του Γ. Μπαλάφας», τόνισε χτες σε συνέντευξη Τύπου ο Β. Αλεξανδρίδης, συνήγορος του κρατούμενου. Η συνέντευξη δόθηκε στο αμφιθέατρο του «Τριανείου». Παρόντες ήταν ο πατέρας του απεργού κείνας κακα - Μιχάλης Μπαλάφας, η πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ Χρ. Παπανικολάου και ο Σκ. Φυρράκης, συνήγορος του Μπαλάφας. Αν, σημειώθηκε στη συνέντευξη, οι κρατικές αρχές σέβονταν τη δικαστική απόφαση που αδόκασε τον Γ. Μπαλάφα, τότε αυτός θα ήταν ελεύθερος. Η υγεία του Γ. Μπαλάφας έχει φτάσει σε οριακό σημείο. Υπάρχει κίνδυνος να επιδεινωθεί άμεσα η κατάσταση του και οι συνέπειες μπορεί να καταλήξουν σε μη αναστρέψιμες βλάβες για την υγεία του, είχε ο Χρ. Παπανικολάου. Η ΕΙΝΑΠ, με χρεωστική ανακοίνωσή της, ζητά την ακροφύλακισή του και κάνει έκκληση στους όλους τους αρμόδιους φορείς της Δικαιοσύνης να επιδείξουν την απαραίτητη ευαισθησία απέναντι στην καταταμένη κερκίδα ενός πολίτη. Ο Σκ. Φυρράκης, είχε ότι στις 30 Μάη έχει τελειώσει η κράτηση που επέβαλαν στον

Να αποφυλακιστεί τώρα

Να σταματήσει τώρα η παράνομη παράταση της προφυλάκισης του Γ. Μπαλάφας ζητά με χρεωστική δήλωσή του ο βουλευτής του ΚΚΕ Στ. Κόρακας, που κατέθεσε και ως μέγιστος υπερόπησης στη δίωξη του. Η συνέχιση της προφυλάκισης, συνεχίζει ο βουλευτής του ΚΚΕ, αποτελεί μια ακόμα εκδοχή της επιχείρησης καταστολής ενόχων για την επίδειξη «αντιπροσωκρατικού» έργου και τόνισε: «Αυτή η τακτική διούρευσης και χρόνων προφυλάκισαν, χωρίς κανένα στοχείο σε βάρος τους, πρέπει επιτέλους να σταματήσει».

Γ. Μπαλάφα όλα τα εντάλματα που είχαν εκδοθεί. Έτσι κρατείται παράνομα. Ακόμη, υπάρχουν δυο εντάλματα, που όμως είχαν ενεργοποιηθεί πριν 19-20 μήνες. Έχει γίνει σχετική αίτηση στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, η οποία συζητείται σήμερα. Εκτός, σήμερα κατατίθεται στο Συμβούλιο προσηυρή κατά της διάταξης του 27ου τακτικού ανακριτή Νεκτ. Βαζαίου, με την οποία ακορρίφθηκε η αίτηση του Γ. Μπαλάφας να αποφυλακιστεί για λόγους υγείας. «Περμένουμε να ισχύσει η ίδια λογική που ισχύει για την ακοφύλακισή της Β. Μίχου», είχε ο Σκ. Φυρράκης.

Με δήλωσή του ο πρόεδρος του ΔΣΑ Τ. Παράς χαρακτηρίζει άδικη και αντιανταγματική την παράταση της κράτη-

σης του Γ. Μπαλάφα, επισημαίνοντας: «Η πρόσφατη απόφαση που κείνη και ότι οι κατηγορίες που κατασκευάζονται χωρίς καμιά διαφάνεια δεν είναι δυνατόν ν' αντέξουν τη στοιχειώδη δημοκρατική ευαισθησία».

Ποινές φυλάκισης

Σε κοινή φυλάκιση 8 μηνών καταδικάστηκαν χτες από το Αυτόματο Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας οι 52 νεαροί, που συνελήφθησαν το απόγευμα της Τετάρτης στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο (πρώην ΑΣΟΕΕ), το οποίο είχαν καταλάβει σε ένδειξη συμπαράστασης προς τους απεργούς κείνας Γ. Μπαλάφα και Οδ. Καμπούρη. Να σημειωθεί ότι ο εισαγγελέας της έδρας, αξιολογώντας τα στοι-

χεία της ακροαματικής διαδικασίας, πρότεινε στο δικαστήριο την ακαλλιγή τους.

Οι 52, με τη συνοδεία ισχυρότατης αστυνομικής δύναμης, οδηγήθηκαν το μεσημέρι ενόπιον του εισαγγελέα Εμμ. Ρασιδάκη, που άσκησε έσθ βάρος τους κοινική δίωξη για «επιτάχυνση οικιακής ειρήνης διακεκρυμμένης κερκίτης φθοράς, κατά συναυτουργία, πράγματος που χρησιμεύει για κοινό όφελος και προσβολή συμβόλων του ελληνικού κράτους». Οι ίδιοι ζήτησαν να διαπιστωθεί ανημέρον, ενώ δεκάδες φίλοι τους, που είχαν σκευάσει στην πρώην Σχολή Ευελπίδων, φώναξαν συνθήματα υπέρ της ακαλλιγής από τις φυλακές των Μπαλάφα - Καμπούρη.

Αίτη πριν την έναρξη της δίωξης, ένας από τους συλληφθέντες είχε ότι η κατάληψη ήταν μια πράξη διαμαρτυρίας απέναντι στην ολιγαρχία της εξουσίας να απελευθερώσει τους δύο απεργούς κείνας, η ζωή των οποίων βρίσκεται πια σε άμεσο κίνδυνο. Η δίωξή μας — πρόσθεσε — και οι κατηγορίες που μας αποδίδονται είναι εμποτισμένες ακριβώς για να εμποτιστεί αυτή η κίνηση αλληλεγγύης που επιχειρήσαμε. Όλοι οι καταδικασθέντες άσκησαν έφεση και αφήθηκαν ελεύθεροι.

πείνας από τις φυλακές» αναφέρεται σύμφωνα με έγκυρες πηγές στο σκεπτικό της διάταξης του ανακριτή.

Αναφερόμενος ο ανακριτής στο Γ. Μπαλάφα υπογραμμίζει κατά τις ίδιες πηγές «ότι πρόκειται για συμπεριφορά που μόνος του επέλεξε και ακολουθεί ο κατηγορούμενος».

Υποδεικνύεται δε ο... τρόπος ανάκτησης των χαμένων φυσικών δυνάμεων του Μπαλάφας, θεωρώντας ουσιαστικά ότι η απεργία πείνας είναι άδεν ανικείμενος.

«Η από την απεργία πείνας επαπειλούμενη βλάβη της υγείας του δεν είναι από τις περιπτώσεις που για την αντιμετώπισή της απαιτείται παροχή ιατρικής αγωγής που μόνο εκτός φυλακής θα ήταν δυνατόν να εξασφαλιστεί. Η αποτροπή βλάβης της υγείας του και η αποκατάσταση της φυσικής του κατάστασης απόκειται στην αποκλειστική διάθεση του ιδίου να δεχτεί και πάλι τη λήψη τροφής».

Αντιρρήσεις

Ο Γ. Μπαλάφας έχει ήδη υποβάλει μια ακόμη αίτηση αντικατάστασης της προσωρινής του κράτησης προς το Συμβούλιο Εφετών, σχετικά με το ένταλμα που αφορά τα ευρήματα της γνάφας στην οδό Καλαμά στα Σεπάρια. Παράλληλα αύριο θα συζητηθούν από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών οι έγγραφες αντιρρήσεις που έχει υποβάλει ο Μπαλάφας ζητώντας να κηρυχτεί παράνομη η κράτησή του... έναντι 18 μηνών. Ανάλογες αντιρρήσεις είχε υποβάλει και η Βασιλική Μίχου η οποία και δικαιώθηκε από το ίδιο Συμβούλιο το οποίο απεφάνθη ότι τα 18μηνια κράτησης εκτίονταν παράλληλα και όχι διαδοχικά. Η ίδια η σύμφορος του Γ. Μπαλάφας, μιλώντας στην «Α» χαρακτήρισε «παράλογη» την ανακριτική ενέργεια «η οποία οδηγεί στη φυσική εξόντωση του Γ. Μπαλάφας» όπως είχε χαρακτηρίσει.

Κατάληψη της ΑΣΟΕΕ.

Κατάληψη στο χώρο της πρώην ΑΣΟΕΕ έκανε χτες η Πρωτοβουλία Αναρχικών σε ένδειξη συμπαράστασης στους προφυλακισμένους Γιώργο Μπαλάφα και Οδυσσέα Καμπούρη που νοσηλεύονται στο Τζάνειο Νοσοκομείο και βρίσκονται ο Μπαλάφας στην 48η ημέρα απεργίας ο δε Καμπούρης στην 59η ημέρα απεργίας με αίτημα την άμεση αποφυλάκισή τους.

Η κατάσταση της υγείας και των δύο απεργών βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο πλέον αφού αρνούνται τη χορήγηση ορού. Στα πλαίσια της συμπαράστασης και της άμεσης αποφυλάκισής τους η Πρωτοβουλία Αναρχικών που στηρίζει σε όλη τη διάρκεια της κράτησής τους απεργούς κατέλαβε χτες το Οικονομικό Πανεπιστήμιο δηλώνοντας ότι θα παραμείνουν εκεί μέχρι να αποφυλακιστούν οι δύο κρατούμενοι.

Μετά από διαβουλεύσεις του Πρύτανη Κ. Χρίστου και των Αναρχικών να αποχωρήσουν και αφού απέβησαν άκαρπες η Σύγκλητος της Σχολής ζήτησε την επέμβαση της Αστυνομίας ώστε να εκκενωθεί ο χώρος.

Αφού προσήλθαν στο χώρο οι αρμόδιοι της Εισαγγελικής Αρχής και εκπρόσωποι της Νομαρχίας μαζί με Αστυνομικές δυνάμεις μετά από αίτημα της Σύγκλητος ζήτησαν από τους καταληψίες να αποχωρήσουν. Μετά τη λήξη της προθεσμίας που ζήτησαν οι καταληψίες ώστε να αποφασίσουν εάν θα αποχωρήσουν ή όχι και αφού δεν εκκενώθηκαν ο χώρος επενέβη η αστυνομία όπου και τους συνέλαβε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το κτίριο της ΑΣΟΕΕ βρίσκεται υπό κατάληψη από την Πρωτοβουλία Αναρχικών Ομάδων. Η κατάληψη αυτή είναι μια πράξη αλληλεγγύης στον αγώνα που διεξάγουν ο Οδυσσέας Καμπούρης και ο Γιώργος Μπαλάφας για την άμεση απελευθέρωσή τους από το καθεστώς ομηρείας που τους έχει επιβληθεί.

Το κτίριο της ΑΣΟΕΕ βρίσκεται υπό κατάληψη από την Πρωτοβουλία Αναρχικών Ομάδων. Η κατάληψη αυτή είναι μια πράξη διαμαρτυρίας απέναντι στην ολιγαρχία της εξουσίας να απελευθερώσει τους δύο απεργούς κείνας η ζωή των οποίων βρίσκεται πια σε άμεσο κίνδυνο.

Ο Οδυσσέας Καμπούρης βρίσκεται στην 57^η ημέρα απεργίας πείνας και ο Γιώργος Μπαλάφας στην 46^η. Με δεδομένο ότι ο αγώνας τους για την ελευθερία έχει ταυτιστεί πλέον με την ίδια τους τη ζωή που βρίσκεται σε κίνδυνο, κάθε καθυστέρηση της απελευθέρωσής τους σημαίνει την παράταση του μαρτυρίου τους και συνιστά μια διαδίκασια φυσικής τους εξόντωσης την οποία κανείς ελεύθερα σκεπτόμενος άνθρωπος δεν μπορεί να παρακολουθήσει αδιαμαρτύρητα.

Απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης του Γ. Μπαλάφα. Το σκεπτικό της απόφασης μιλά για «εκβιασμό»

**Υπόλογος
και για την
απεργία
πείνας!**

Της ΕΦΗΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥ

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ Γιώργος Μπαλάφας, που έθεσε τη ζωή του στα χέρια της Δικαιοσύνης, ζητώντας να αφαιρεθεί ελεύθερος, βρίσκεται τώρα υπόλογος όχι μόνο για τις κατηγορίες που του βαρύνουν, αλλά και γιατί κάνει απειρία πείνας.

Και ενώ συνεχίζει για 48η μέρα σήμε-
ρα την απεργία πείνας, χρές απορ-
ρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισής του
για λόγους υγείας, με διάταξη του
27ου ανακριτή κ. Νεκτάριου Βαζαι-
ου, στο σκεπτικό της οποίας αναφέ-
ρεται:

«Η απεργία πείνας, ως λόγος άρσης της προσωρινής κράτησης, έχει αναχθεί τον τελευταίο καιρό σε συνήθη μέθοδο, που ακολουθούμενη από μερίδα κρατουμένων τείνει στον εξαναγκασμό της πολιτείας και στην εξασφάλιση απόλυτης των απεργών πείνας από τις φυλακές».

Στη διάταξη επισημαίνεται ακόμα ότι η απεργία πείνας είναι επιλογή του κρατούμενου και τονίζεται: «Η αποτροπή βλάβης της υγείας και η αποκατάσταση της φυσικής του κατάστασης απόκεινται στην αποκλειστική διάθεση του ίδιου να δεχθεί τη λήψη τροφής».

Κράτηση

Ἄκομα, σύμφωνα με το σκεπτικό της διάταξης, διαπρέπει η προσωρινή κρίση, επειδή «ον διασκεδάσθηκαν οἱ ἐνδείξεις ἐνοχῶν τοῦ κρατούμενου Γ. Μπαλάφα, σε συνδυασμό με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των πράξεων για τις οποίες κατηγορείται, την πολύχρονη φυγοδίκια του και το γεγονός ότι δεν έχουν τελεσθείσει δικαστικές ο υποθέσεις αυτές».

Η υγεία, όμως, του Γιόργου Μπαλάφα βρίσκεται σε οριακό σημείο. Οι γιατροί του «Τζάνειου» Νοσοκομείου, όπου νοσηλεύεται φρουρούμενος, κάνουν λόγο για μη αναστρέψιμη βλάβη της υγείας του, ενώ θεωρούν αναμενόμενο να πέσει — ανά πάσα στιγμή — σε κόμα.

Τώρα εκκρεμεί προσφυγή του Γ. Μπαλάφα στο Τριμελές Συμβούλιο Εφετών, με την οποία ζητά να αφηθεί

ελεύθερος για λόγους υγείας.

Τέλος, την Παρασκευή, πρόκειται — αν είναι σε θέση να μεταφερθεί — να παρουσιαστεί αυτοπροσώπως ενώπιον του τριμελούς συμβουλίου Πλημμελειοδικών, όπου θα συζητηθούν οι αντιρρήσεις που έχει καταθέσει σχετικά με τη διατίμηση της προφυλάκισής του, αφού έχει ήδη παρέλθει το 18μηνο ανώτατο όριο προσωρινής κράτησης.

Υπενθυμίζουμε ότι ο Γιώργος Μπαλάσας, παρά την πρόσφατη (25 Ιουλίου '94) αθωωτική απόφαση του Μεικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνas, εξακολουθεί να είναι φυλακή, βάσει δύο ενταλμάτων σύλληψης που εκδόθηκαν σε βάρος του για όπλα και ναρκωτικά που βρέθηκαν στο Καπανδριτί. Οι υποθέσεις αυτές θα εκδικαστούν στις 12 Σεπτεμβρίου.

**ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ
ΜΟΛΟΤΟΦ
ΤΟ ΠΑΣΟΚ**

Την επίθεση εμπορώνων δρόμων στις 4.06 τα ημερομηνία τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ που βρισκόταν στην οδό Πελοπίδα 208, στο Περιστέρι, ενώ χθες σε τρεις διαφορετικές περιοχές της Αθήνας σημειώθηκαν παρόμοιες ενέργειες. Πρώτος στόχος των ανόμων, τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη συμβολή των οδών Ολμπανιδίου και Κορίνθου, στο Αιγάλεω, όπου σύμφωνα με μαρτυρίες περιόρισαν δύο άνωματους λίγο πριν τις 2.00 χθες τα ημερομηνία πέταξαν 2 βόμβες μολότοφ. Μία ώρα αργότερα, στόχος και πάλι δύο άνωμων, που επέβαιναν σε μοτοσυκλέτα, ήταν τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην οδό Ελ. Βενιζέλου 39-41, στους Αγίους Αναργούρους. Και εκεί οι άνωματοι πέταξαν δύο βόμβες μολότοφ. Στις 5.20, τέλος, και πάλι δύο άνωματοι που επέβαιναν σε μοτοσυκλέτα ελαττήθηκαν με μολότοφ στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, στη συμβολή των οδών Αδριανών και Π. Δεσφύνη στο Περιστέρι.

Και στις τέσσερις περιπτώσεις προκλήθηκε φωτιά με αποτέλεσμα να σημειωθούν υλικές ζημιές.

Γ. Μπαλάφας: Ε

Οι γιατροί φοβούνται επιπλοκή

ΕΛΑΦΡΑ επιδείνωση παρουσίασε χθες η υγεία του Γιώργου Μπαλάφα, που συνεχίζει σήμερα, για 48η ημέρα, την αποτομία πρόλαος.

στην Α' Δημητριάδα Ρούσσης, αναπληρωτής διευθυντής της Γ' παθολογικής κλινικής του Γενικού νοσοκομείου, αναφέρεται ότι ο Μπαλάφας «εμφανίζει ελαφρά περπατώντας επιδεινωση». Ο κ. Ρούσσης τονίζει ακόμα ότι ο ασθενής βρίσκεται υπό παρακολούθηση για «ενδεχόμενη όξεια επιπλοκή».

Ο Γιώργος Μπαλάφας είπε χθες στο «Εθνος»: «Συνεχίζω τον αγώνα μου μέχρι να αποφυλακιστώ».

Αργότερα, μόλις πληροφορήθηκε ότι ο ανακριτής κ. Βαζαίος απέρριψε την αίτηση αποφυλάκισης για λόγους υγείας, ο Γιώργος Μπαλάφας δήλωσε στο «Έθνος»:

«Το σκεπτικό του κ. Βαζιλόου, όπως πληροφόρηθηκα, μιλεί για εκβιασμό των δικαστικών λειτουργιών από τους απεργούς δικαστές. Ο συγκεκριμένος φύλακας των δικαστικών λειτουργιών επιδιώκει τώρα και τη φυσική εξόντωση μου. Βρίσκεται αυτές τις προφορές, για να δικαιολογήσει τη δική του παρανομία, να με κρατήσει φυλακισμένο. Τώρα περιμένω να γίνει μεθαύριο (σ.σ. αύριο) η διαδικασία

Σήμερα οι συνήγοροι του Μπαλάφα και εκπρόσωποι της ΕΙΝΑΠ θα δώσουν συνέντευξη Τύπου, στο Τζάνειο.

Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΝΕΛΑΒΕ ΤΟΥΣ 52 ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ

ΕΛΗΞΕ χθες το απόγευμα, έπειτα από επέμβαση της Αστυνομίας, η κατάληψη του κτιρίου του Οικονομικού Πανεπιστημίου των Αθηνών (πρώην ΑΣΟΕΕ).

Η κατάσταση των Πανεπιστημίων άρχισε στην ένδεκα κτες το πρωί, για συμπλήρωση των ψευδοκρίσεων Γιώργου Μπαλάρη και Οδυσσέα Καμπούρη. Οι νεοί είχαν αναρτήσει πάνω με συνθήματα συμπαράστασης προς τους δύο ψευδοκρίσιμους, ενώ φώναζαν άλλα συνθήματα για την απελευθέρωση τους.

Όπως δήλωσε μετά την επέμβαση της Αστυνομίας ο πρόεδρος της σχολής, οι καταληψίες δεν προκάλεσαν ζημιές στο κτίριο.

Νέα προσφυγή για τον Γ. Μπαλάφα

Καταθέτουν σήμερα οι συνήγοροι του κατά της απόφασης του ανακριτή για απόρριψη της αίτησης αποφυλάκισης

Η υπεράσπιση του Γ. Μπαλάφα συνεχίζει τις προσπάθειες για την αποφυλάκιση του κατηγορουμένου. Έτσι, οι συνήγοροι του κ. Σπ. Φυτράκης και Βασ. Αλεξανδρής καταθέτουν σήμερα προσφυγή κατά της υπ' αριθ. 299/94 «ιατάξεως του 27ου τακτικού ανακριτή Αθηνών με την οποία απερρίφθη αίτηση του Μπαλάφα για αντικατάσταση της προσωρινής κρατήσεώς του με υπ' όρους απόλυτη του από τις φυλακές, σχετικά με την υπόθεση στην οποία είναι κατηγορούμενος και αφορά τα όπλα που είχαν βρεθεί στο Καπανδρίτι, το Δεκέμβριο του 1992. Η προσφυγή θα συζητηθεί εντός των ημερών στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Παράλληλα, οι συνήγοροι υπερασπίσεως του Γ. Μπαλάφα θα παραστούν σήμερα στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών, όπου θα συζητηθούν οι αντιρρήσεις του κατηγορουμένου για παράταση της ισχύος του εντάλματος προσωρινής κρατήσεώς του. Το ένταλμα έχει εκδοθεί από τον 27ο τακτικό ανακριτή και η συζήτηση στο Δικαστικό Συμβούλιο γίνεται εν όψει παρελεύσεως του 18μηνου, που είναι το ανώτατο όριο προσωρινής κρατήσεως. Για το αν θα γίνουν δεκτές ή όχι οι αντιρρήσεις του Μπαλάφα, θα αποφανθεί το Δικαστικό Συμβούλιο με βούλευμά του εντός των ημερών.

Ο ΔΣΑ

«Αδίκη και αντισυνταγματική» θεωρεί την παράταση της κράτησης του Γιώργου Μπαλάφα ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (ΔΣΑ) κ. Τάκης Παππάς. Όπως δήλωσε

χθες μετά τη δικαστική απόφαση επιβάλλεται και στον ίδιο να ενώσει τη φωνή του «με όλους τους δημοκράτες, οι οποίοι γνωρίζουν ότι, οι κατασκευές τρομοκρατών είναι το ύποπλο όπλο εναντίον των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των Πολιτικών Ελευθεριών».

Την αποφυλάκιση του Γ. Μπαλάφα ζήτησαν χτες κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου και οι συνήγοροι του κ.κ. Βασίλης Αλεξανδρής και Σπύρος Πετράκης.

Σύμφωνα με όσα υποστήριξαν η πρόσφατη αθώωση του πείθει πια ότι, οι κατηγορίες οι οποίες κατασκευάζονται χωρίς διαφάνεια δεν είναι δυνατό να αντέξουν στη στοιχειώδη δημοκρατική ευαισθησία.

Εκκλήση να ασχοληθεί με την υπόθεση Μπαλάφα, ο ίδιος ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κουβελάκης έκανε χτες η πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ κ. Χριστίνα Παπανικολάου. Η ίδια ανέφερε ότι ο Γ. Μπαλάφας παρουσιάζει ήδη καρ-

Από οκτώ μήνες φυλάκιση, με μετατροπή προς 1.500 δραχμές την ημέρα, επέβαλε χτες το απόγευμα το Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών στους 51 συλληφθέντες νεαρούς, που είχαν επιχειρήσει κατάληψη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (πρώην ΑΣΟΕΕ) σε ένδειξη συμπαράστασης προς τους απεργούς πείνας Γιώργο Μπαλάφα και Οδυσσέα Καμπούρη. Το δικαστήριο τους κήρυξε ενόχους για διατάραξη οικιακής ειρήνης και τους απήλαξε των αδικημάτων της διακεκριμένης φθοράς ξένης ιδιοκτησίας και της προσβολής συμβόλου του ελληνικού κράτους (κατηγορούνταν ότι κατέβασαν τη σημαία), για τα οποία επίσης είχε ασπασθεί εναντίον τους ποινική δίωξη από τον εισαγγελέα. Όλοι άσκησαν έφεση κατά της αποφάσεως και αφέθηκαν ελεύθεροι. Τέλος, το δικαστήριο αθώωσε μια ανήλικη, που επίσης είχε παραπεμφθεί σε δίκη μαζί με τους άλλους.

διολογικά και νευρολογικά προβλήματα ενώ, υπάρχει κίνδυνος επιδυνάμωσης της κλινικής του κατάστασης.

Παρουσιάζει επίσης κατάσταση πλήρους καταβολής δυνάμεων, χάνοντας συνεχώς βάρος, πρωτείνες και μυϊκή μάζα.

Σε ανακοίνωση του Δ.Σ. της ΕΙΝΑΠ αναφέρεται ότι ο Γ. Μπαλάφας έχει φτάσει σε οριακό σημείο βιολογικής εξάντλησης και ζητάει την άμεση αποφυλάκισή του.

● «Αδίκη και αντισυνταγματική» χαρακτηρίζει, με χθεσινή δήλωσή του, ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κ. Τάκης Παππάς, την παράταση της κράτησης του Γ. Μπαλάφα. Και προσθέτει ότι «η πρόσφατη αθώωση του πείθει πια ότι οι κατηγορίες οι οποίες κατασκευάζονται χωρίς καμία διαφάνεια, δεν είναι δυνατόν να αντέξουν την στοιχειώδη δημοκρατική ευαισθησία».

ΚΑΙ Ο ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

● Ραγδαία επιδείνωση παρουσιάζει η κατάσταση της υγείας του αναρχικού Οδ. Καμπούρη, που διανύει σήμερα την 60ή ημέρα απεργίας πείνας.

Σύμφωνα με τη γνωμάτευση των γιατρών του Τζανείου, όπου νοσηλεύεται φρουρούμενος, αυξάνονται οι πιθανότητες ανεπανόρθωτης βλάβης σε ζωτικά όργανα του σώματός του ή καρδιακής ανακοπής.

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών, με ανακοίνωσή της, καταγγέλλει τις προσπάθειες διάλυσης των εκδηλώσεων αλληλεγγύης προς τους Μπαλάφα και Καμπούρη, όπως αυτές της σύλληψης και της δίκες των καταληψιών της ΑΣΟΕΕ.

Πολύμηνες ποινές για τη συμπαράσταση

ΜΕ ΠΟΛΥΜΗΝΕΣ ποινές φυλάκισης «εληρώσαν» 51 νεαροί τη συμπαράστασή τους προς τους απεργούς πείνας Γιώργο Μπαλάφα και Οδυσσέα Καμπούρη, την οποία εκδήλωσαν με κατάληψη του κτιρίου της πρώην ΑΣΟΕΕ.

Το Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθηνάς στο οποίο παρατέμθηκαν να δικαστούν επέβαλε στον καθένα από τους κατηγορούμενους ποινή φυλάκισης 8 μηνών (σ.σ.: εξαγοράζεται προς 1.500 δρχ. την ημέρα), ενώ έκρινε αθώα μια 17χρονη κοπέλα.

Και οι 51 κατηγορούμενοι, που καταδικάστηκαν μόνο για το αδίκημα της διατάραξης οικιακής ειρήνης και απαλλάχθηκαν από τις κατηγορίες της διακεκριμένης φθοράς και της προσβολής συμβόλου (σημαία) του ελληνικού κράτους, άσκησαν έφεση και αφέθηκαν ελεύθεροι.

Όλοι είχαν συλληφθεί προχθές το απόγευμα από δυνάμεις των ΜΑΤ που επενέβησαν έπειτα από απόφαση της Επιτροπής Ασύλου του Οικονομικού Πανεπιστημίου.

Προηγούμενος, ο πρώτα-

νης κ. Γ. Χρήστου είχε ζητήσει από τους καταληψίες να αποχωρήσουν από το κτίριο, εκείνοι όμως επέμεναν.

Κατά τη χθεσινή προσαγωγή των συλληφθέντων στην Εισαγγελία της Αθηνάς είχαν συγκεντρωθεί στο χώρο των δικαστηρίων 50 περίπου νεαροί αναρχικοί, φωνάζοντας διάφορα συνθήματα, όχι μόνο υπέρ των 52 κατηγορουμένων, αλλά και υπέρ των δύο κρατούμενων απεργών πείνας Γ. Μπαλάφα και Οδ. Καμπούρη.

Ποινή 8 μηνών στους καταληψίες της ΑΣΟΕΕ

Σε εφέσημη ποινή φυλάκισης 8 μηνών, εξαγοράσιμη προς 1.500 δραχμές την ημέρα, καταδίκασε χτες το Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθηνάς τον καθένα από τους 51 νεαρούς, που συλληφθήσαν με αφορμή την κατάληψη του κτιρίου του Οικονομικού Πανεπιστημίου της Αθηνάς. Το δικαστήριο αθώωσε την 52η κατηγορουμένη, η οποία είναι ανήλικη.

Η ποινή που επιβλήθηκε στους καταδικασθέντες αφορά το αδίκημα της «διατάραξης οικιακής ειρήνης», μια και απαλλάχθηκαν από τα άλλα δύο σκέλη του κατηγορητηρίου και ειδικότερα από τα αδικήματα «διακεκριμένης φθοράς, κατά συναν-

τουργία, πράγματος χρησιμεύοντος για το κοινό όφελος» και «προσβολή συμβόλου του ελληνικού κράτους».

Οι νεαροί κατηγορούμενοι φέρεται να διέπραξαν τα αδικήματα κατά τη διάρκεια κατάληψης του Οικονομικού Πανεπιστημίου της Αθηνάς, η οποία έγινε σε ένδειξη συμπαράστασης στους απεργούς πείνας Οδ. Καμπούρη και Γ. Μπαλάφα, και με αίτημα να διακοπεί η προσωρινή τους κράτηση γιατί αντιμετωπίζουν σοβαράτα προβλήματα υγείας.

Τους νεαρούς συνέλαβε η Αστυνομία όταν προχθές αρνήθηκαν να φύγουν από το κτίριο, όπως είχε ζητήσει ο πρόεδρος της σχολής, Γ. Χρήστου, ο οποίος τελικά ζήτησε την επέμβαση των

Αρχών. Την ποινική δίωξη άσκησε σε βάρος τους ο εισαγγελέας Πλημμελειοδικών της Αθηνάς, Εμμ. Ρασιδάκης, ο οποίος και τους παρέπεμψε να δικαστούν στο Αυτόφωρο.

Κατά την προσαγωγή τους στην Εισαγγελία και στη συνέχεια στο δικαστήριο, τους συμπαράστέονταν περίπου εκατό συγκεντρωμένοι, οι οποίοι φώναζαν συνθήματα υπέρ της αποφυλάκισης των Οδ. Καμπούρη και Γ. Μπαλάφα.

Στο μεταξύ η Πρωτοβουλία Αναρχικών καταγγέλλει:

«Τη στιγμή που ο Γ. Μπαλάφας και ο Οδυσσέας Καμπούρης ωθούνται στη φυσική τους εξόνωση, διανύοντας

την 48η και 59η μέρα απεργίας πείνας αντίστοιχα, το κράτος προσπαθεί να διαλύσει και να εξαλείψει κάθε εκδήλωση αλληλεγγύης με σκοπό την απομόνισή τους».

Η βίαιη εκκένωση της κατάληψης της ΑΣΟΕΕ από τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους με την υποστήριξη των πανεπιστημιακών αρχών αποσκοπεί σ' αυτό ακριβώς το λόγο, μεγαλώνοντας έτσι το τείχος σιωπής που έχει επιβληθεί στον αγώνα του Οδυσσέα Καμπούρη. Αποδεικνύεται για άλλη μία φορά περίτρανα ότι το κράτος και τα αφεντικά είναι οι μόνοι εγγυητές, δολοφόνοι και τρομοκράτες».

αστυνομικές δυνάμεις
α πνίξουν κάθε φωνή
ογών πείνας. Τα ΜΜΕ
ώνυμοι ανθρωπιστές,
ιλεκτρικά την απεργία
ό άσυλο καταλύεται
κατάσταλεί βία η
Οδ. Καμπούρη και Γ.
καταδικάζονται προς
η κατηγορητηρίου και

ΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ε ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ
ΑΡΧΙΚΟΥ
ΠΟΥΡΗ

είνας

ιώργο Μπαλάφα
, δμ.

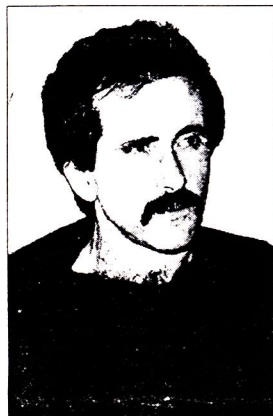
ρωτοβουλία Αναρχικών

Γ. ΜΠΑΛΑΦΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ αποφυλάκισης από τους συνηγόρους
του ενώ διανύει την 54η μέρα απεργίας πείνας

Οδυσσεάς Καμπούρης

Γιώργος Μπαλάφας

Μάχη για τη ζωή δίνει πλέον ο Γιώργος Μπαλάφας, καθώς η υγεία του έχει επιδεινωθεί σοβαρά από τη συνεχιζόμενη για 54η μέρα απεργία πείνας και, όπως βεβαιώνουν οι γιατροί, κινδυνεύει από στιγμή σε στιγμή να πέσει σε κώμα ή και να παθεί ανακοπή.

Το αίτημά τον είναι να αφεθεί ελεύθερος, καταγγέλλοντας ότι η παράταση της κράτησής του αποτελεί παραβίαση του Συντάγματος. Με το αίτημα αυτό ο Γ. Μπαλάφας, μέσω των συνηγόρων του, συνεχίζει να καταφεύγει αυτές τις κρίσιμες για την ίδια τη ζωή του ώρες στη Δικαιοσύνη, που προσφάτως, ύστερα από μία ιδιαίτερα επίπονη και μακρά ακροαματική διαδικασία, εξέδωσε μία τόσο σημαντική απόφαση.

Χθες οι συνήγοροι του Γ. Μπαλάφα, Β. Αλεξανδρόης, Σπ. Φυτράκης και Αίντα Τσαβέλλα, υπέβαλαν μία

ακόμη αίτηση αποφυλάκισής του, στον αγωνιώδη μαραθώνιο που έχουν επιδοθεί στην προσπάθειά τους να προλάβουν τις μη ανατρέψιμες βλάβες στην υγεία του που πιστοποιούν οι γιατροί στο Τζάνειο νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται.

Αυτή τη φορά η αίτησή του απευθύνεται προς το Συμβούλιο Εφετών και επικεντρώνεται στο ότι βιάζεται κρατούμενος παρά τη λήξη του 18μηνου ανωτάτου ορίου προσωρινής κράτησης. Σχετικά υπάρχει μάλιστα και η επίκληση της πρόσφατης κρίσης του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών που, ερμηνεύοντας το πνεύμα του νόμου και της συνταγματικής επιταγής, αποφάνθηκε ότι η ισχύς των εντάλματων προσωρινής κράτησης αρχίζει από την έκδοσή τους.

Πέρασε το 18μηνο

Στην αίτησή του ο Γ. Μπαλάφας αναφέρει ότι θα έπρεπε να είχε αφεθεί ελεύθερος την 1η Αυγούστου που έληξε το 18μηνο προφυλά-

κίσε του κι όχι να υπολογίζονται αθροιστικά τα χρονικά όρια.

«Είναι σαφώς εσφαλμένη αυτή η απόψη -υπογραμμίζει στην αίτησή του- και οδηγεί σε εθιμική παραβίαση της επιταγής του Συντάγματος. Αποτελεί φερόδη ερμηνεία των δικονομικών διατάξεων για προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του πολίτη μιας ενομοεμφενης πολιτείας, αφού καταστράγγει κανόνες, νόμους και διατάξεις που θεμελιώθηκαν από τα αρμόδια όργανά της».

• Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας Λεωνίδας Ανδής κάνει έκκληση στις αρμόδιες αρχές να ενεργήσουν για αποφυλάκιση του Γ. Μπαλάφα που είναι πολύ άρρωστος. Παράλληλα επισημαίνει ότι αν και έχει δημιουργηθεί άμεσος κίνδυνος για τη ζωή του και παρά την κινητοποίηση της κοινής γνώμης, ο Γ. Μπαλάφας παραμένει προφυλακισμένος με κατηγορίες οι οποίες μετά την πρόσφατη απόφαση του δεν διατηρούν ίχνος αξιοπιστίας.

ΟΔ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ από το «Τζάνειο»
60ή μέρα απεργίας πείνας

Μεθοδεύουν φυσική και ηθική εξόντωση

Μεθοδεύουν τη φυσική μου εξόντωση σε μια προσπάθεια συκοφαντήσης του χώρου μου, αλλά και ανόρθωσης του κλονισμένου «κύρους» των ειδικών υπηρεσιών.

Αυτό τονίζει σε επιστολή του προς την «Ε» ο απεργός πείνας Οδυσσεάς Καμπούρης. Ο κρατούμενος στο «Τζάνειο», ο οποίος διανύει την 60ή μέρα απεργίας πείνας, τονίζει στην επιστολή του:

«Διανύοντας την 60ή μέρα απεργίας πείνας, αντιπερισπασμένοι στις μεθοδεύσεις της Ασφάλειας και της πολιτικής της ηγεσίας σε αυτή την τρομοκρατική επίθεση ενάντια στο χώρο στον οποίο ανήξω, επιχειρώ για άλλη μια φορά να σπάσω το τείχος σιωπής που περιβάλλει τόσο εμένα και τον αγώνα μου όσο και τις κινησεις άλλων λεγών στο προσώπο μου.

Το κράτος, γνωρίζοντας τα συνεχώς εντεινόμενα προβλήματα που συναντούν τα σχέδιά του για την ενοποίηση των επιτελών της Δόξης, αλλά και την οξέυνση του ταξικού πολέμου που επιφέρει η συνεχιζόμενη αναδιάρθρωση των δομών καταπίεσης, επανενοχοποιεί τον πάντα επιζήμι-
μο τρόπο απόστασης της πολιτι-

ΑΙΤΗΣΗ αποφυλάκισης και συγκέντρωσης
σήμερα

• Μετά την απόρριψη στις 18/8 της αίτησης αποφυλάκισης του Οδυσσεά Καμπούρη για λόγους ανηκέντου θάλας της υγείας του από την εισαγγελέα κ. Δημητριάδου, αναμένεται εντός των ημερών και η απάντηση από τον αρμόδιο ανακριτή κ. Βεργάδη.

• Σήμερα στις 6 μ.μ. διοργανώνεται συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία αλληλεγγύης προς τους Οδυσσεά Καμπούρη και Γιώργο Μπαλάφα, που διανύουν την 63η και 52η ημέρα απεργίας πείνας αντίστοιχα, με αίτημα την άμεση απελευθέρωσή τους. Την εκδήλωση οργανώνει η Πρωτοβουλία Αναρχικών.

παραδειγματισμού, καθιστώντας έτσι κάτι παραπάνω από σαφές το τι τύχη επιφυλάσσει σε αυτούς που αντιτίθενται στις επιλογές του.

Αποκατάσταση «κύρους»

Εκτελώντας αυτή την πολιτική γραμμή, οι ειδικές υπηρεσίες του κράτους -σε συνεργασία με τους Αμερικανοευρωπαϊκούς πατρώνους τους- με το γνωστό τρόπο που τις χαρακτηρίζει δημιουργούν άλλη μια «επιτυχία», η οποία προσφέρει ένα «θετικό» αποτέλεσμα στο (από παντοί βλ. πέν) χώρο τους. Αλλά και στο χώρο της πολιτικής ηγεσίας, η οποία εκτός από το να διατάσσει επιδρομές των ΜΑΤ σε θέματα γε-

τα μέσα και τις μεθόδους με τα οποία το Ισραήλ, βασανίζει τον παλαιστινιακό λαό, έχει ανάγκη και αυτή από ένα «αξιόπιστο» και «αποτελεσματικό» έργο.

Οι ειδικές αυτές υπηρεσίες δραστηριοποιούνται της ενταξίας του γεγονότος του Περιούσιου και μέσω των έμμεσων συνδολοφών τους δημιουργούν το προφύ. του δράστη που εξηπηρετούν τα σχέδιά τους: αφού το κατάλληλο κλίμα είχε διαμορφωθεί, δεν έμενε παρά να τον συλλάβουν.

Ετσι, πραγματοποιείται η σύλληψή μου και η «αυγή» ή μάλλον η συνέχεια μιας τρομοκρατικής επίθεσης στο χώρο των αναρχικών, ο οποίος σαν ένα από τα πιο ξεγυμνωμένα κομμάτια της κοινωνίας αποτελεί μόνι-

Μεθοδεύουν για μένα την πολιτική εξουδετέρωση, την παραδειγματική τιμωρία, ίσως και τη φυσική εξόντωση και παράλληλα, για το χώρο μου, τη συκοφαντική και την τρομοκρατία. Χρησιμοποιούν κάθε μέσο, προκειμένου να διατηρήσουν αναμφισβήτητο το ψεύδος της «επιτυχίας» τους, έχοντας άμεσους ή έμμεσους συνεργάτες τους αυτούς που σιναίνονται στο καθεστώς της σιωπής ή τους επιδαφλημένους με αυτά που τους χρησιμοποιούν, όπως στο πρόσφατο παράδειγμα της κατάληψης της ΑΣΟΕΕ, που οι προοδευτικοί πανεπιστημιακοί «δάσκαλοι» τους έδωσαν την άδεια να καταστρατήγουν το πανεπιστημιακό άσυλο για άλλη μια φορά, προκειμένου να καταστειλουν μια εκδήλωση αλληλεγγύης συντελώντας έτσι στο κλίμα ομηρείας που μου έχει επιβληθεί.

Από τη μεριά μου, με όσες φυσικές δυνάμεις μου έχουν απομείνει, συνεχίζω τον αγώνα μου για την υπόθεση της ελευθερίας, αντιπερισπασμένος στα σχέδια της εξουσίας και στις μεθοδεύσεις των υπηρεσιών της, γνωρίζοντας ότι και σε αυτό τον αγώνα δεν είμαι μόνος.

ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
ΤΖΑΝΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

ΕΙΝΑΙ ΕΡΗΜΗ ΑΥΤΗ Η ΠΟΛΗ:

Η τάξη της βαρβαρότητας βασιλεύει... Οι αστυνομικές δυνάμεις κατέχουν το κέντρο της Αθήνας για να πνίξουν κάθε φωνή αντίστασης στην εξόντωση των δύο απεργών πείνας. Τα ΜΜΕ σιωπούν και παραπληροφορούν. Οι επώνυμοι ανθρωπιστές, συνένοχοι του κράτους, αποσιωπούν επιλεκτικά την απεργία πείνας του Οδ. Καμπούρη. Το παν/κό άσυλο καταλύεται απροσχημάτιστα στην ΑΣΟΕΕ για να κατασταλεί βίαια η κατάληψη αλληλεγγύης στους αγωνιστές Οδ. Καμπούρη και Γ. Μπαλάφα. 52 αναρχικοί καταληψίες καταδικάζονται προς παραδειγματισμό χωρίς καν την επίφαση κατηγορητηρίου και μαρτύρων κατηγορίας.

ΟΧΙ. Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

63 μέρες απεργία πείνας

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

**στους Οδυσσέα Καμπούρη και Γιώργο Μπαλάφα
Προπύλαια, Τρίτη 23 Αυγούστου, 6μμ.**

Πρωτοβουλία Αναρχικών

Γ. Μπαλάφας: Ο νόμος ορίζει 18μηνο

Νέα αίτηση αποφυλάκισης κατέθεσε στον Εισαγγελέα

Συνεχίζεται ο δικαστικός αγώνας του Γ. Μπαλάφα για την αποφυλάκιση του, ο οποίος κατέθεσε χθες στον εισαγγελέα Εφετών Αθηνών μέσω των συνηγορών του αίτηση για απόλυση του από τις φυλακές. Στην αίτηση του ο Γ. Μπαλάφας χαρακτηρίζει παράνομη την προσωρινή του κράτηση πέραν του 18μήνου και ζητά την άμεση αποφυλάκιση του, η οποία πλέον ορίζεται από την ερμηνεία του νόμου...

Υπενθυμίζεται ότι την περασμένη Παρασκευή το Τριμελές Συμβούλιο Πλημμελειοδικών της Αθήνας με το υπ' αριθμόν 3131/94 βούλευμα έκανε εν μέρει δεκτές τις αντιρρήσεις της υπεράσπισης Γ. Μπαλάφα για την παράταση της προσωρινής του κράτησης και πέραν του 18μήνου δέχτηκε ότι όλα τα εντάλματα για την «υπόθεση Καρανδριτίου» λήγουν στις 5 Σεπτεμβρίου εν τούτοις όμως έκρινε εαυτοί αναρμοδίον να αποφασίσει και για το εντάλμα της «υπόθεσης Καλαμά» που εκκρεμεί στο Εφετείο.

Και τα δύο εντάλματα που αφορούν την «υπόθεση Καρανδριτίου» θα είχαν λήξει δύο μήνες πριν, αλλά παρατάθηκαν από τη διακοπή της εκτέλεσής τους γιατί ο Γ. Μπαλάφας εξέτισε μια ποινή δύο μηνών που του είχε επιβληθεί για τροχαιο δόκιμο από Μονομελές Πλημμελειοδικείο Κορίνθου.

Στη χθεσινή του αίτηση, ο Γ. Μπαλάφας αναφέρει ότι «από το Μονομελές Πλημ/κείο Κορίνθου, μου είχε επιβληθεί ερήμην,

ποινή φυλάκισεως δύο μηνών, μεταρροπόμενη σε δραχμές 400 ημερησίως».

Επομένως καταλήγει ο Γ. Μπα-

λάφας στην αίτησή του «την παραπάνω ποινή μου την εξέισα σε κρίμα, όπως είχα δικαίωμα άρα δεν έπρεπε να θεωρεί διακοπή-

σα η προσωρινή μου κράτηση, για δύο μήνες.

Όσον αφορά το υπ' αριθμόν 6/88 ένταλμα του 9ου Τακτικού ανακριτή Αθηνών, που είχε εκδοθεί για την «υπόθεση Καλαμά» καταλήγει ο Γ. Μπαλάφας, «άρκισε μετά τη λήξη της εκτέλεσής της διμηνίου ποινής μου δηλ. την 1.2.93 και κατά συνέπεια ο χρόνος προσωρινής μου κράτησης έχει ήδη εκπληρωθεί από την 1η Αυγούστου του 1994». Ο Γ. Μπαλάφας διανύει σήμερα την 54η ημέρα απεργίας πείνας και η κατάσταση της υγείας του είναι πολύ κρίσιμη. Ο ίδιος αν και φοβερά καταβεβλημένος από την απεργία δηλώνει αποφασισμένος να φτάσει ως τα άκρα και θα σταματήσει μόνο εάν οι δικαστές αποφανθούν για την άμεση αποφυλάκιση του.

«Είναι ο μόνος και έσχατος τρόπος διαμαρτυρίας μου» είχε πει χαρακτηριστικά στην «Α» την περασμένη Παρασκευή. «Γνωρίζω ότι αυτό μπορεί να επηρεάσει ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία μου και αυτό επιδιώκουν, όμως μερικές φορές πρέπει να φτάσουμε στα άκρα διεκδικώντας την ελευθερία» κατέληξε ο απεργός πείνας.

Πάντως εάν ο εισαγγελέας Εφετών απορρίψει την αίτηση αποφυλάκισης του, οι συνήγοροί του θα καταθέσουν αντιρρήσεις στο Συμβούλιο Εφετών Αθηνών.

63 ημέρες απεργίας πείνας και ο Οδ. Καμπούρης

Στην 63η ημέρα απεργίας πείνας βρίσκεται ο αναρχικός Οδυσσεύς Καμπούρης που νοσηλεύεται στο «Τζάνειο» νοσοκομείο από τις αρχές του μήνα, αρνούμενος ακόμη και τη χορήγηση ορού, με αίτημα την αποφυλάκιση του. Υπενθυμίζουμε ότι ο Καμπούρης κατηγορείται για σφοδρισμό αστυνομικού στα γραφεία του ΚΚΕ στον Περίσσο.

Η κατάσταση της υγείας του απεργού επιδεινώνεται ημέρα με την ημέρα ενώ ο κίνδυνος για ανεπανόρθωτες βλάβες είναι πλέον άμεσος.

Εν τω μεταξύ απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης που είχε καταθέσει για λόγους ανησυχίας βλάβης της υγείας του από την απεργία πείνας, από την εισαγγελέα κ. Δημητριάδου ενώ εντός των ημερών αναμένεται η απόφαση του αρμόδιου ανακριτή κ. Βεργιάδη.

Ο ίδιος φανερά καταβεβλημένος και εξασθενημένος από την απεργία με όσες δυνατότητες απομένουν με γράμματα του μέσα από το δωμάτιο που νοσηλεύεται τονίζει για τον αγώνα του:

«Διανύοντας την 63η μέρα απεργίας πείνας αντιμετωπίζω στις μεθοδεύσεις της ασφάλειας και της πολιτικής της ηγεσίας σε αυτή την τρομοκρατική επίθεση ενάντια στο χώρο τον οποίο αντίζω, επικεφαλής για άλλη μια φορά να σπάσω το τείκος σιωπής που περιβάλλει τόσο εμένα και τον αγώνα μου, όσο και τις κινήσεις αλληλεγγύης στο πρόσωπό μου.

Μεθοδεύουν για μένα την πολιτική εξουδετέρωση, την παραδειγματική ημερήσια ίσως και τη φυσική εξόντωση και παράλληλα, για το χώρο μου, τη σφοδρότητα και την τρομοκρατία.

Χρησιμοποιούν κάθε μέσο προκειμένου να διατηρήσουν αναμφισβήτητο το ψεύδος της «επιτυχίας» τους, έχοντας άμεσους ή έμμεσους συνεργάτες τους αυτούς που συναινούν στο καθεστώς της σιωπής ή τους επιδοκιμάζουν με αυτά που τους χρειάζονται, όπως στο πρόσφατο παράδειγμα της κατάληψης της ΑΣΟΕΕ που οι προδευτικοί πανεπιστημιακοί «δασκάλι» τους έδωσαν την άδεια να καταστρατηγήσουν το πανεπιστημιακό δόγμα για άλλη μια φορά, προκειμένου να καταστήσουν μια εκδίκηση αλληλεγγύης συντελώντας έτσι στο κλίμα σιμωρίας που μου έχει επιβληθεί.

Από τη μεριά μου και με όσες φυσικές δυνατότητες μου έχουν απομείνει, συνεχίζω τον αγώνα μου για την υπόθεση της ελευθερίας, αντιστεκόμενος στα σχέδια της εξουσίας και στις μεθοδεύσεις των υπηρεσιών της, γνωρίζοντας ότι και σε αυτόν τον αγώνα δεν είμαι μόνος». ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ

ΤΖΑΝΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 20-8-1994

Στο μεταξύ σήμερα συγκέντρωση πραγματοποιεί στη Προπύλαια του Πανεπιστημίου η Πρωτοβουλία Αναρχικών σε ένδειξη συμπαράστασης και αλληλεγγύης στους Γιώργο Μπαλάφα και Οδυσσεά Καμπούρη.

SOS των γιατρών για τον Μπαλάφα

«Η υγεία του Γιώργου Μπαλάφα βρίσκεται σε πολύ επικίνδυνο σημείο. Μάλιστα, κινδυνεύει να πάθει ανεπανόρθωτη βλάβη είτε μέσα σε μερικές ώρες ή σε μια-δύο μέρες!».

Σε αυτή την κατάσταση δοχίκε χθες το πρωί, τον επί 49 ημέρες απεργό πείνας, η πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ κ. Χριστίνα Παπανικολάου, η οποία επισκέφτηκε τον κρατούμενο στο Τζάνειο Νοσοκομείο του Πειραιά.

Εκπροσωπώντας τους νοσοκομειακούς γιατρούς της Αθήνας και του Πειραιά, η κ. Παπανικολάου εξέτασε τον Μπαλάφα και «ντμεριώθηκε από τους γιατρούς που τον παρακολουθούν. Έτσι, λίγο αργότερα και αφού διαπίστωσε την κρίσιμη κατάσταση του, απήχθησε έκκληση, μέσω του Τύπου, προς τον υποψήφιο Δικαιούχο κ. Κουλιελάκη: «Του ζητάμε, όμως εμάς οι γιατροί, είτε, να παρέμβει όχι μόνο για λόγους υγείας. Σαν γιατρός πιστεύω πως υπάρχουν και ισχυροί κοινωνικοί αλλά και ανθρωπιστικοί λόγοι».

Τον αυστηρά φρουρούμενο κρατούμενο, επισκέφθηκαν χτες επίσης οι δύο συνήγοροί του κ. κ. Στ. Φυτράκης και Β. Αλεξανδράκης και μαζί τους ο πατέρας του παπα-Μιχάλης Μπαλάφας.

Οι δύο δικηγόροι αφού κατηγγέλαν τη «σκληρή και άδικη - όπως είπαν - στάση των δικαστών», χαρακτήρισαν παράνομη τη συνεχιζόμενη κράτηση του Μπαλάφα, δηλώνοντας: «Δεν υπάρχει κράτος δικαίου για τους πολίτες που είναι ανειδίκευτοι».

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ

Αλλά και ο παπα-Μιχάλης είχε κάτι να προσθέσει για τον γιο του: «Είναι φαινόμενο για την

Υστατή έκκληση. Η πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ Χριστίνα Παπανικολάου, ο πατέρας του Γ. Μπαλάφα παπα-Μιχάλης, και οι συνήγοροί του Στ. Φυτράκης και Β. Αλεξανδράκης, ζήτησαν την άμεση αποφυλάκιση του κρατούμενου, που δήλωσε ότι θα συνεχίσει την απεργία πείνας

ελληνική κοινωνία να αθώνευσαι και να μπαίνει στη φυλακή. Δεν επέλεξε τώρα ο Γιώργος την απεργία πείνας. Του την επέβαλαν».

Πάντως, παρά τη συνεχιζόμενη απεργία πείνας που κάνει, ο ίδιος ο Μπαλάφας επιτρέπει να δικαιωθεί ο αγώνας του και είναι αποφασισμένος να τον συνεχίσει: «Γιατί η κράτηση μου είναι πέρα για πέρα παράνομη», δήλωσε.

Ανάλογες ελπίδες έχουν και οι δικηγόροι του. «Άλλωστε, σήμερα το πρωί επρόκειτο να συζητηθούν στο Τριμελές Συμβούλιο Πλημμελειοδικών οι αντιρρήσεις που έχει καταθέσει ο απεργός πείνας, σχετικά με τη συνεχιζόμενη κράτηση του, ενώ ήδη έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο από 18 μήνες.

«Όλα τα εντάλματα έχουν λήξει και η κράτηση του Μπαλάφα είναι παράνομη», τόνισε και ο κ. Στ. Φυτράκης.

Παράλληλα οι συνήγοροι του Γ. Μπαλάφα κ. κ. Στ. Φυτράκης και Βασ. Αλεξανδράκης, κατέθεσαν σήμερα στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών προσφυγή κατά της υπ' αριθμ. 299/94 διαταγής του 27ου τακτικού ανακριτή κ. Νεκτ. Βαζαίου, με την οποία προχθές απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης για λόγους υγείας του απεργού πείνας.

«Όλα τα εντάλματα έχουν λήξει και η κράτηση του Μπαλάφα είναι παράνομη», τονίζει ο κ. Στ. Φυτράκης.

Μάχη για τη ζωή τους

Ο Οδυσσεύς Καμπούρης συνεχίζει για 65η μέρα την απεργία πείνας. Η γκαρντ του Τζάνειο Νοσοκομείου όπου νοσηλεύεται, κ. Ρακκίνογλου, δηλώνει ότι η κατάσταση της υγείας του έχει φθάσει σε οριακό σημείο

Μάχη για τη ζωή δίνουν ο Οδυσσεύς Καμπούρης και ο Γιώργος Μπαλάφας, που περνούν κρίσιμες ώρες νοσηλεύόμενοι στο Τζάνειο Κρατικό Νοσοκομείο Πειραιά. Και οι δύο έχουν αναποθέσει τις ελπίδες τους στη Δικαιοσύνη.

Σε κατεπείγουσα υπόθεση ζωής η θανάτου έχει εξελιχθεί πλέον ο αγώνας του Οδυσσεά Καμπούρη για την άμεση απελευθέρωση του, τονίζει σε γθυσινή ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Αναρχικών.

Ο Καμπούρης συνεχίζει για 65η ημέρα την απεργία πείνας, που ξεκίνησε από την πρώτη ημέρα της σύλληψής του, αρνούμενος τις κατηγορίες που μεθοδεύτηκαν σε βάρος του για το περιστατικό του Πειραιά.

Όπως δήλωσε η γκαρντ κ. Ρακκίνογλου που τον παρακολουθεί καθημερινά, η κατάσταση του έχει φθάσει σε οριακό σημείο και κάθε λεπτό που περνά αυξάνεται ο κίνδυνος να υποστεί ανεπανόρθωτες βλάβες στα ζωτικά του όργανα, με συνέπεια την ίδια του τη ζωή.

Στην ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Αναρχικών επισημαίνει, τέλος, ότι «η ζωή του Οδυσσεά Καμπούρη βρίσκεται αποκλειστικά στα χέρια της εξουσίας, έχει φθάσει πλέον στο οριακό σημείο ενώ ο ίδιος, παρά τις πιέσεις που δέχεται, αρνείται να βάλει όρο. Κάθε ολιγοχώρα του αρμόδιου αναρχικού Π. Βέργαδου να απαντήσει στην αίτηση αποφυλάκισής του για λόγους ανημέρωσης βλάβης, καθώς επίσης και της εξουσίας συνολικά, σημαίνει παραίτηση του νασηρίου του και οδηγεί άμεσα στη φυσική του εξόντωση».

Σε οριακό σημείο βρίσκεται και η ζωή του Γιώργου Μπαλάφα, ο οποίος νοσηλεύεται στο Τζάνειο Κρατικό Νοσοκομείο Πειραιά συνεχίζοντας την απεργία πείνας που ξεκίνησε πριν από 55 ημέρες ως ύστατο μέσο πίεσης για την αποφυλάκιση του.

Μέρες αγωνίας στο πλευρό του συντρόφου της Γ. Μπαλάφα περνά η Βασιλική Μίχου. Όλες οι ελπίδες πλέον στη δικαιοσύνη

Χθες, τον επισκέφθηκαν στο νοσοκομείο αντιπρόσωποι της ΓΣΕΕ, της ΟΤΟΕ, του ΕΚΑ, του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων και του Σωματίου Λιθογράφων, προκειμένου να του εκφράσουν την αμέριστη συμπαράστασή τους.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις αξιώνουν την άμεση αποφυλάκιση του και διευρωπώνται «γιατί το κράτος εφαρμόζει στον Γ. Μπαλάφα τη λογική του Προκρούστη, γιατί η Δικαιοσύνη τον κρατά όμηρο, γιατί εξαντλούν τη ζωή του με αποκάλυπτο τρόπο». Όπως ανακοινώνουν οι εκπρόσωποι τους, πρόκειται να ζητήσουν σήμερα συνάντησή με τον υπουργό Δικαιοσύνης και να κάνουν διαβήματα στον Αρειο Πάγο.

Την ηθική τους υποστήριξη

δωσαν στον αγώνα του Μπαλάφα εκφράζουν με ανακοίνωσή τους και οι εργαζόμενοι του «Νοσοκομείου Παιδών Αγία Σοφία». «Πιστεύουμε, αναφέρουν, ότι είναι υποχρέωση της Πολιτείας η άμεση απελευθέρωσή του ώστε να αποτραπούν οι κίνδυνοι που αφορούν στην υγεία του αλλά και γιατί είναι απαράδεκτη η συνεχιζόμενη κράτησή του μετά την αθωακή απόφαση του δικαστηρίου».

● Στις αρμοδιότητες του υπουργείου Δικαιοσύνης υπάγεται το θέμα της απεργίας πείνας των Μπαλάφα και Καμπούρη, και δεν αφορά στη γενική πολιτική της κυβέρνησης.

Την απάντηση αυτή έδωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Ε. Βενιζέλος, απαντώντας χθες σε ερώτηση δημοσιογράφου αν θα παρέμβει η κυβέρνηση.

«Γνωρίζετε – πρόσθεσε – ότι σε ένα κράτος δικαίου υπάρχουν πολύ συγκεκριμένες διαδικασίες για την αντιμετώπιση των θεμάτων αυτών, πέρα από την άποψη που έχει κανείς επί της ουσίας. Ένα κράτος δικαίου λειτουργεί με βάση συγκεκριμένες διαδικασίες. Σας ευχαριστώ πολύ».

Διάβημα στον υπουργό Δικαιοσύνης και τον Αρειο Πάγο για την άμεση απελευθέρωση του Γ. Μπαλάφα πρόκειται να κάνουν εντός των ημερών εκπρόσωποι συνδικαλιστικών φορέων, που τον επισκέφθηκαν στο νοσοκομείο

Τετάρτη 24 Αυγούστου 1994

Οδυσσεύς
Καμπούρης

(Από την «Ε»)

«...Μεθοδεύουν για μένα την πολιτική εξουδετέρωση, την παραδειγματική τιμωρία, ίσως και τη φυσική εξόντωση και παράλληλα, για το χώρο μου, τη συκοφάντηση και την τρομοκρατία (...)

Από τη μεριά μου, και με όσες φυσικές δυνάμεις μου έχουν απομείνει, συνεχίζω τον αγώνα μου για την υπόθεση της ελευθερίας, αντιστεκόμενος στα σχέδια της εξουσίας και στις μεθοδεύσεις των υπηρέσιών της, γνωρίζοντας ότι και σε αυτό τον αγώνα δεν είμαι μόνος».

Μπαράζ εκρήξεων τη νύχτα στην Αθήνα

ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΡΗΞΕΙΣ αναστάτωσαν τη νύχτα πέντε περιοχές της Αθήνας. Στο Μετς, το Αιγάλεω και στη Νίκαια άγνωστοι έριξαν δόμβες μολότοφ σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ, ενώ αυτοσχέδιες δόμβες εξερράγησαν στους ακάλυπτους χώρους μονοκατοικιών που βρίσκονται στο Παλαιό Ψυχικό και στην Κηφισιά.

● Συγκεκριμένα δύο ώρες μετά τα μεσάνυχτα άγνωστοι πέταξαν δόμβες μολότοφ σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται στην οδό Κωνσταντίνου Νέφη 6 στο Μετς.
● Μιάμιση ώρα αργότερα τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται στην οδό Λακωνίας 31, στο Αιγάλεω, έγιναν στόχος αγνώστων με δόμβες μολότοφ.
● Στις 4 μετά τα μεσάνυχτα και πάλι σε γραφεία του ΠΑ-

ΣΟΚ που βρίσκονται στην συμβολή των οδών Γρίβα και Μελογιάννη στη Νίκαια, εκδηλώνεται πυρκαγιά από δόμβες μολότοφ. Και οι τρεις εκρήξεις προκάλεσαν μικρές υλικές ζημιές χάρη στην έγκαιρη επέμβαση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

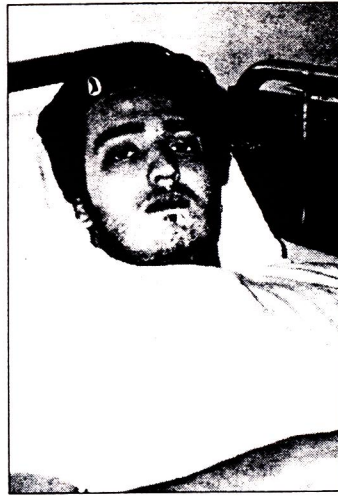
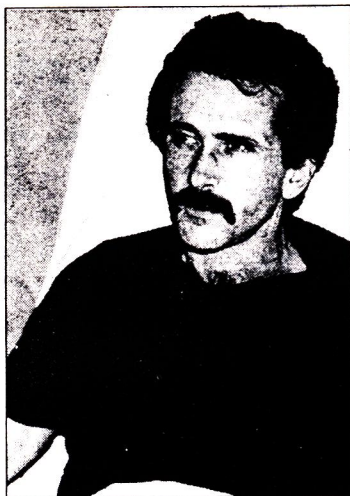
«ΤΑ ΝΕΑ», Δευτέρα 29 Αυγούστου 1994

Κρίσιμες ώρες για Μπαλάφα, Καμπούρη

Συνεχίζεται για τέταρτη μέρα η νοσηλεία του Γιώργου Μπαλάφα στην καρδιολογική μονάδα εντατικής θεραπείας του Τζάνειου Νοσοκομείου ενώ η υγεία του επιδεινώνεται ώρα με την ώρα λόγω της συνεχιζόμενης για 60η μέρα απεργίας πείνας.

Ο Γ. Μπαλάφας δίνοντας μάχη για τη ζωή, διαμαρτυρόμενος με την απεργία πείνας για την παρατεταμένη κράτησή του, περιμένει να εισακουσθεί από τις δικαστικές αρχές στις οποίες έχουν προσφύγει με επανειλημμένες αιτήσεις οι συνήγοροι του. Αναμένουν με αγωνία λόγω της κρίσιμης κατάστασης της υγείας του να αποφασίσει αυτές τις μέρες το Εφετείο για την αίτηση αποφυλάκισης που έχουν υποβάλει καταγγέλλοντας ότι η συνεχιζόμενη κράτησή του και πέραν του 18μηνου, που έχει λήξει, συνιστά παράβαση των δικονομικών δικαιωμάτων και της συνταγματικής επιταγής.

Χθες, τον Γ. Μπαλάφα επισκέφθηκε ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων Θόδωρος Πάγκαλος, ο οποίος ενημερώθηκε από τους γιατρούς για την κρίσιμη κατάσταση της υγείας του και εξέφρασε τη συμπράτασή του στον απεργό πείνας. Επίσης στο

Την 60η ημέρα απεργίας πείνας διανύει ο Γ. Μπαλάφας και την 69η ο Οδυσσέας Καμπούρης

νοσοκομείο επισκέφθηκε τον Γ. Μπαλάφα το μέλος του Δ.Σ. του Συνδικάτου Εργαζομένων ΟΑΣΑ (πρώην ΕΑΣ) Χρ. Σταμούλος.

Ιδιαίτερα κρίσιμη όμως είναι και η κατάσταση της υγείας του Οδυσσέα Καμπούρη, που συμπλήρωσε 69 μέρες απεργίας πείνας και νοσηλεύεται επίσης στο Τζάνειο Νοσοκομείο.

Σύμφωνα με το τελευταίο ιατρικό ανακοινωθέν η κατάσταση του επιδεινώνεται

ραγδαία και παρουσιάζει έντονη απώλεια μυϊκής μάζας (ήδη έχει χάσει 32 κιλά), θόλωση όρασεως λόγω μεγάλης εξάντλησης, αδυναμία επικοινωνίας με το περιβάλλον και έλλειψη αντανακλαστικών άνω και κάτω άκρων. Βρίσκεται σε συνεχή κλινικοεργαστηριακό έλεγχο, επειδή υπάρχει άμεσος κίνδυνος καρδιακής ανακοπής ή να πέσει σε κώμα.

Ο ίδιος αρνείται να βάλει ορδ.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Αναρχικών, «κάθε αναβολή ή ολιγοπρία του αρμόδιου ανακριτή Π. Βεργάδου να απαντήσει σήμερα στην αίτηση αποφυλάκισης του συντρόφου μας για λόγους ανηκεστού βλάβης, συνιστά πράξη δολοφονική από πλευράς συνολικότερα της εξουσίας, εφόσον, παρατείνοντας το μαρτύριό του, οδηγεί κατευθείαν στη φυσική του εξόντωση».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ

Κρίσιμη η κατάστασή του - Πληθαίνουν οι φωνές συμπράτασης

ΚΡΙΣΙΜΕΣ για τη ζωή του Γιώργου Μπαλάφα είναι οι στιγμές αυτές, καθώς συμπλήρωσε δύο μήνες απεργίας πείνας και βρίσκεται στην πέμπτη ημέρα νοσηλεύόμενος στην εντατική μονάδα του καρδιολογικού τμήματος του Τζάνειου Νοσοκομείου. Συγκεκριμένα, εμφανίζει βραδυκαρδία και βαριά μυϊκή αδυναμία και βρίσκεται υπό συνεχή κλινικό και εργαστηριακό έλεγχο, όπως σημειώνεται στο χθεινό ιατρικό ανακοινωθέν. Μετά από 61 ημέρες απεργίας πείνας, πιθανότερο, όσο ποτέ άλλοτε, είναι το ενδεχόμενο να πέσει σε κώμα...

Εν τω μεταξύ, η συνήγορός του Αίντα Τζαβέλλα - Κολοδού χαρακτηρίζει πρωτοφανής για τα δικαστικά χρονικά το ότι, αν και ο Γ. Μπαλάφας βρίσκεται στην εντατική μονάδα, καλείται τώρα στο Συμβούλιο Εφετών να δώσει εξηγήσεις γιατί οι λόγοι υγείας που επικαλείται είναι επαρκείς για την αποφυλάκιση του.

Η κυβέρνηση, από την πλευρά της, διά στόματος υπουργού ΜΜΕ Ευάγγ. Βενιζέλου, θεωρεί ότι δεν πρέπει να παρέμβει. Συγκεκριμένα, «η κυβέρνηση δεν έχει θέση - και θέση μάλιστα επίσημη - για ένα θέμα που σχετίζεται με εκκρεμείς δικαστικές διαδικασίες. Δεν μπορεί και

Εξήντα ημέρες απεργίας πείνας και πέντε στην ενιατική

δεν πρέπει να έχει τέτοια θέση».

Οι φωνές συμπράτασης δεν σταματούν, ωστόσο. Χθες, ο πρόεδρος του ΕΜΠ Ν. Μαρκάτος αναφερόμενος στις περιπτώσεις των Γ. Μπαλάφα και Οδ. Καμπούρη, δήλωσε: «Είναι απορίας άξιον ότι δεν ανεχόμαστε τη γραφειοκρατία όταν μας ταλαιπωρεί, ενώ την ανεχόμαστε όταν μας σκοτώνει. Προκαλεί βαθιά απογοήτευση η συγκλονιστική υποκρισία μιας κοινωνίας που ενώ σκίζει τα ρούχα της για τις απάνθρωπες μεθοδεύσεις του καθεστώτος Μερία, οδηγεί εν ψυχρώ στο θάνατο δύο φερόμενους ως κατηγορούμενους, εκ των οποίων μάλιστα ο ένας έχει ήδη αθωωθεί πρωτοδικώς. Είμαι σίγουρος ότι ο Μερίας θα τριβεί τα χέρια του».

Ακόμη, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών διαμαρτυρείται για τη συνεχιζόμενη κράτηση του Γ. Μπαλάφα και επισφαινεί: «Πέρα από τις σκοπιμότητες κράτησης και τις ψεύτικες κατηγορίες που κατέρρευσαν στο δικαστήριο,

υπάρχει το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που στην περίπτωση του Γ. Μπαλάφα παραβιάζεται».

Προχθές, εξάλλου, τον επισκέφθηκαν ο υπουργός Μεταφορών και υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων Θ. Πάγκαλος, ο δημοσιογράφος Ρ. Σωμερτίτης και ο Χρ. Σταμούλος, μέλος του Δ.Σ. του Συνδικάτου Εργαζομένων του ΟΑΣΑ.

● Κρίσιμη και η κατάσταση της υγείας του Οδ. Καμπούρη, που συμπληρώνει 70 ημέρες απεργίας πείνας. Παρουσιάζει έντονη απώλεια μυϊκής μάζας, θόλωση όρασεως λόγω μεγάλης εξάντλησης, αδυναμίας επικοινωνίας με το περιβάλλον και έλλειψη αντανακλαστικών άνω και κάτω άκρων. Διαγράφεται μεγάλος κίνδυνος να υποστεί καρδιακή ανακοπή ή να πέσει σε κώμα.

Ο ανακριτής Π. Βεργάδος επισημάνθηκε, χθες, αρνητικά στην αίτηση αποφυλάκισης του Οδ. Καμπούρη για λόγους ανηκεστού δόλης. Αρμόδιο είναι πλέον το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών.

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών, σε ανακοίνωσή της, τονίζει ότι «ο καθένας μπορεί να νιώσει ήδη τους τριγμούς από το σεισμό που θα επιφέρει ο προαναγγελλθείς από την εξουσία θάνατος του απεργού πείνας».

Θέσατε χείρα σε όλη μου τη ζωή.
Αυτή η ζωή ορδώνεται και σας
προκαλεί.

Επί πόσον καιρόν τα χνάρια των
πλημάτων της ελευθερίας πρέπει να
είναι ταφόπετρες.

Η τυραννία υμνώνεται. Έσκιζε το
πέπλο της, ανόρθωσε το κεφάλι της,
δέλει να βιάσει πάνω στα νεκρά σώ-
ματά μας.

Απολογία Danton

1794

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
72 μέρες απεργία πείνας

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΠΑΛΑΦΑ
61 μέρες απεργία πείνας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Πέμπτη 1 Σεπτέμβρη, 6μμ, Προπύλαια

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΑΜΕΣΗ νομοθετική ρύθμιση ζητεί ο Μαγκάκης
• Κωνσταντόπουλος: αντιδημοκρατικές ευρεσιτεχνίες

Προ των ευδυνών τους για τον Μπαλάφα

Η υπερδεκα-
οκτάμηνη
προφυλάκιση
του Γ. Μπαλάφα
υπερβαίνει κάθε
συμβατικά
ανέκδο όριο

Αμεση νομοθετική παρέμβαση ώστε να σωθεί ελεύθερος ο Γ. Μπαλάφας, ο οποίος συνεχίζει την απεργία πείνας για 61η ημέρα, νοσηλευόμενος στην εντατική καρδιολογική μονάδα του Γένειου Νοσοκομείου Πειραιά, ζητεί από την κυβέρνηση ο βουλευτής Γ.Α. Μαγκάκης.

«Η έννομη τάξη της δημοκρατίας επισημαίνεται με τον τρόπο να παραλλήλως μερσοτά στην απανθροσάει των νομικών που διασφύρουν τους ελεύθερους θεσμούς μας. «Ο Γ. Μπαλάφας έχει επανειλημμένα σθωσθεί και η προφυλάκιση του έχει υπερβεί κάθε συνταγματικά όριο. Αν δεν υπάρξει άμεση νομοθετική παρέμβαση, φοβάμαι ότι η τραγωδία του θα σηματοδοτήσει ανεξίτηλα τον νομικό πολιτισμό μας».

«Αλλά ο Μπαλάφας, ο οποίος ελεύθερος ο Μπαλάφας, ο οποίος και ο πρόεδρος του Συνέδριου Ν. Κωνσταντόπουλος.

«Νομίζω ότι η Πολιτεία και η Δικαιοσύνη δεν μπορεί να μην απαντήσουν στα αιτήματα και από τα οποία επηρεάζονται τα κοινά, όταν μια ανθρώπινη ζωή κινδυνεύει. Οι επανοητικές με τις οποίες καταστούνται τα ανώτατα όρια της προσωπικής κράτησης των 18 προσώπων, αποτελούν αντιδημοκρατική ευρεσιτεχνία η οποία εφαρμόζεται σε βάρος της συλλογικής νομιμότητας».

«Καταγγίλλω ο κ. Κωνσταντόπουλος. «Χαρακτηριστικά αναφέρεται η συνέχιση της κράτησης του Μπαλάφα, σημειώσης του Τμήμα Δικαιοσύνης του Συνταγματικού, ενώ η ΚΝΕ-Νέο Αρσενικό Ρεύμα επιβεβαιώνει τις ευθύνες στην κυβέρνηση και το υπουργείο Δικαιοσύνης και διεκδικείται «μέχρι ποτέ θα σωθούν επαναστασιασμένοι στις ως τώρα δάφνες τους, αφήνοντας να επιβληθεί η εις βάσανον ποινή σε έναν αθάνατο».

«Την πλήρη αλληλεγγύη και συμπαράσταση της στον αγώνα που δίνει ο Μπαλάφας εκφράζει η ΟΜΕ-ΟΤΕ. «Το Εργατοπαλιδικό Κέντρο Αθήνας (ΕΚΑ) απευθύνει έκκληση στον Γ. Μπαλάφα για σωστή τη ζωή του και για την αποφυλάκιση του. «Περιμένουμε από τη Δικαιοσύνη με άλλη ενσυναίσθηση να αντιμετωπίσει την ανθρώπινη ζωή», τονίζει.

«Η Πανελλήνια Ένωση Κρατούμενων Αγωνιστών Ματωμένων (ΠΕΚΑΜ) καλεί κρατησθέντες να ενεργήσουν τα μέγιστα για τη σωτηρία του Μπαλάφα και επισημαίνει ότι «προξενεί κατάληψη και οργή η αναγωγή των αρμοδίων, οι οποίοι παρακολου-

θούν ουσιαστικά αδιάφοροι την αναπόφευκτη ταχεία εξέλιξη προς το ωραίο».

□ Στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών θα προσφύγει ο Οδυσσεύς Καμπούρης ο Οδυσσεύς καλείται σε κρίσιμη κατάσταση στο Γένειο Νοσοκομείο, ύστερα από την αποφασιστική απόφαση του ανακριτή επί της αιτήσεώς του για αποφυλάκιση του.

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών επισημαίνει σε ανακοίνωσή της ότι «ο ανακριτής και η κρατική εξουσία όσο και να παύουν να αποστηθίζουν τις ευθύνες τους, δεν μπορούν να κρύψουν από τα μάτια της κοινωνίας το γεγονός ότι όταν ο Οδυσσεύς πέσει σε κώμα ή ο Οδυσσεύς πέσει σε κώμα ή ο Οδυσσεύς πέσει σε κώμα, δεν θα ευθύνεται κανείς άλλος παρά αυτοί οι ίδιοι που αγνοούν την άσκηση της προφυλάκισης του».

Κρίσιμα 24ωρα

Σε κρίσιμη κατάσταση βρίσκεται για πέμπτη ημέρα στην εντατική μονάδα του Γένειου Νοσοκομείου Πειραιά ο Γιώργος Μπαλάφας, ο οποίος συνεχίζει την απεργία πείνας για 61η ημέρα, αντιμετωπίζοντας πλέον κίνδυνο για την ίδια του τη ζωή.

Και ενώ η υγεία του είναι εξαιρετικά επιβαρημένη, ο Γ. Μπαλάφας καλείται την ερχόμενη Παρασκευή να παρομοιωθεί, αυτοπροσώπως, στο Συμβούλιο Εφετών, το οποίο θα εξετάσει την αίτηση του για αποφυλάκιση του για λόγους υγείας.

Η κλήση όμως που θα δεν αφορά την αίτηση που θα συζητηθεί, αλλά, όπως αναφέρεται, «την παράταση της προφυλάκισης κράτησης πέραν των έξι μηνών». Δηλαδή, μία άλλη διαδικασία που δεν έχει καμία σχέση με την περίπτωση του. Προφανώς πρόκειται για λάθος των αρμοδίων δικαστικών αρχών, οι οποίες, όπως αναφέρουν οι συνήγοροι του, πιστεύουν ότι δεν θα αντιμετωπιστεί με την ίδια βιασύνη την ουσία της υπόθεσης.

Η απελπιστική, κυριολεκτικά, κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο Γ. Μπαλάφας, θίγει αδύνατη την παρουσία του στο Συμβούλιο, αφού, σύμφωνα με την απόφαση των συμμαχών, πρέπει να είναι σε γαργαλάν, πρέπει να είναι σε συνεχή σύνδεση με μηχανήματα που ελέγχουν τους καρδιακούς του ρυθμούς. Η χειρουργική, πάντως, δηλώνει αδι-

Οδ. Καμπούρης: 70η ημέρα

ναμία να κάνει οπδήποτε στην περίπτωση Μπαλάφα, και ξεκαθαρίζει ότι μόνη αρμόδια είναι η δικαστική εξουσία. Ο υπουργός Τύπου Ευάγγ. Βενιζέλος ανέφερε, Έντα, μεταξύ άλλων ότι «η κυβέρνηση δεν μπορεί και δεν πρέπει να έχει θέση για ένα θέμα που σχετίζεται με εκκρεμείς δικαστικές διαδικασίες».

Στο μεταξύ, με επιστολή του στην «Ε» ο Νικήτας Μα-

Γ. Μπαλάφας: 61η ημέρα

ραγκός, πρώην πολιτικός κρατούμενος, απευθύνει έκκληση στον Γιώργο Μπαλάφα να σταματήσει την απεργία πείνας και να στείλει μήνυμα ότι θα ζήσει, ότι θα αποφυλάκιση και ότι θα αγωνισθεί για την υλοποίηση των οραμάτων του.

«Βλέποντας ότι δεν μπορούν να σε «εκαπαρθωθούν», αναφέρει απευθυνόμενος στον Μπαλάφα, «ότι δεν μπορούν να σε καταδικά-

ΜΠΑΛΑΦΑΣ-ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ
συνεχίζουν την απεργία πείνας

ιούν, βλέποντας ότι δεν μπορούν να σε δολοφονήσουν, άρα δεν την ευκαιρία της απεργίας πείνας που συνεχίζεις διαμαρτυρούμενος για την εκδικητική, συνεχόμενη κράτηση σου, με εμψύχηση τον καλύτερο σκοπό τους να κλονισθεί ανεπανόρθωτα ακόμη περισσότερο η ήδη κλονισμένη υγεία σου, με την εκ μέγιστου του εργαλειακού κράτους ενδομνηχική ευχή να πεθάνεις μια ώρα γρηγορότερα με δική σου υπαιτιότητα, γιατί σε θέλουν νεκρό».

• Απογοητρήθηκε, χθες, από τον 11ο παγκόσμιον ανακριτή η αίτηση που ζήτησε την αποφυλάκιση του.

ΕΘΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1994

Εξαντλημένος ο Καμπούρης στην 73η μέρα απεργίας

ΣΟΒΑΡΟ κίνδυνο διατρέχει, πλέον, η ζωή του 21χρονου αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, που διανύει την 73η μέρα απεργίας πείνας διεκδικώντας την αποφυλάκιση του. Χτεσινό ιατρικό πιστοποιητικό, που υπογράφει ο διευθυντής της Γ' Παθολογικής Κλινικής του Γζα-Γου νοσοκομείου, κ. Στέφανος Παπαγιωλόπουλος αναφέρει ότι: «Ο Οδυσσεύς Καμπούρης παρουσιάζει έντονη καταβολή, εξάντληση και απίσχανση. Κατά τη χτεσινή εξέταση του νεφρού αναρχικού, διαπιστώθηκε, όπως αναφέρεται στο ίδιο πιστο-

ποιητικό, πως: • Υπάρχει έντονη επιβάρυνση του δείκτη απώλειας μυϊκής μάζας και εξάντληση πρωτεϊνών, καθώς και μειωμένη απέκκριση ηλεκτρολυτών, λόγω διαταραχής του εσωτερικού ισοζυγίου υγρών. Επίσης, παρατηρείται επίταση βραδυκαρμίας — συνεχής υπνηλία — και κατάργηση των οστέων — τεχνώνων ανακατασκευών. • Σήμερα στις 6 π.μ. απόγευμα οι αναρχικοί πραγματοποιούν στα προπύλαια συγκέντρωση αλληλεγγύης στους δύο απεργούς πείνας Γιώργο Μπαλάφα και Οδυσσέα Καμπούρη.

Κρίσιμη η κατάσταση της υγείας του Γιώργου Μπαλάφα.

63^η ΜΕΡΑ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ
Φουντώνουν τα μηνύματα
συμπαράστασης στον Γιώργο Μπαλάφα

Κινδυνεύει με ανακοπή καρδιάς

Σε μια λεπτή κλωστή κρέμεται πλέον η ζωή του Γιώργου Μπαλάφα, που συνεχίζει σήμερα για 63η ημέρα την απεργία πείνας, ενώ πληθαίνουν τα μηνύματα συμπαράστασης. Ο αναπληρωτής διευθυντής της Καρδιολογικής Μονάδας του Τζάνειου, κ. Α. Παπαντωνάκης, δηλώνει στο «Έθνος» ότι: «Η κατάσταση του ασθενούς είναι κρίσιμη. Κινδυνεύει να πάθει ανακοπή καρδιάς ή να πέσει σε κώμα. Δεν μπορεί ούτε να σηκωθεί, ούτε να σταθεί όρθιος. Αν συνεχίσει την απεργία πείνας, μπορεί να έχουμε απρόβλεπτες εξελίξεις». Επίσης, το χθεσινό ιατρικό ανα-

ναφέρει ότι: Ο Γιώργος Μπαλάφας από καρδιολογικής πλευράς εξακολουθεί να παρουσιάζει βραδυκαρδία, ηλεκτροκαρδιογραφικές διαταραχές επαναπολωσεως και ορθοστατικό σύνδρομο. Παρακολουθείται συνεχώς κλινικοεργαστηριακά για πιθανά επικίνδυνα καρδιολογικά συμβάντα. Η συντροφός της ζωής του Βασιλική Μίχου είπε χθες στο «Έθνος»: «Ο Γιώργος έχει καταρρεύσει πια και ψυχολογικά. Συνεχίζει με όσο κουράγιο του έχει απομείνει τον αγώνα του». Δηλώσεις υπέρ της αποφυλάκισης του Γιώργου Μπαλάφα έκαναν χθες οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ Ελένη Ανουσάκη, του ΚΚΕ Στρατής Κά-

ρακας και η υποψήφια δήμαρχος Αθηναίων Μαρία Δαμανάκη. Ανακοινώσεις εξέδωσαν η ΓΣΕΕ, οι αμοσπονδίες εργαζομένων στα ΕΑΤΑ, στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, οι οικοδόμοι και το συνδικάτο εργατούπαλλήλων κλωστοϋφαντουργίας. Στο μεταξύ, σήμερα στις 9 το βράδυ, πραγματοποιείται στο γηπέδο Σπάρτηγ καλλιτεχνική εκδήλωση, που διοργανώνει η Επιτροπή Πρωτοβουλίας Συνδικαλιστών για την αποφυλάκιση του Γιώργου Μπαλάφα. Στην εκδήλωση συμμετέχουν οι Λάκης Λαζόπουλος, Διονύσης Τσάνης, Λαυρέντης Μαχαιρίτσας, Βασίλης Καζούλης και άλλοι καλλιτέχνες.

Τα δύο κρίσιμα 24ωρα διανύει ο Γ. Μπαλάφας

ΤΑΥΤΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1994

Σε κίνδυνο ο Οδυσσέας Καμπούρης

ΜΕ ΟΡΟΥΣ καλίου και βιταμινών, σωληνάκια και αλλεπάλληλα καρδιογραφήματα, οι γιατροί της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας του Τζάνειου Νοσοκομείου Πειραιά προσπαθούν να αναχατίσουν την καθοδική πορεία της υγείας του **Γιώργου Μπαλάφα**, αναζητώντας επίμονα βλάβες που πιθανά έχει υποστεί σε ευπαθή όργανά του.

Χωρίς μεγάλη δυνατότητα επικοινωνίας με το περιβάλλον, ο μέχρι προχθές απεργός πείνας, διανύει δύο ιδιαίτερα κρίσιμα 24ωρα, καθώς η πολυήμερη αποχή, από κάθε είδους τροφή έχει ήδη θέσει σε «τροχιά» επιδείνωσης ολόκληρο τον οργανισμό του. Η μόνη ελπίδα για γρήγορη ανάρρωση προκύπτει από το γεγονός ότι ο οργανισμός του είναι γερός και μπορεί να αντιστρέψει την ως τώρα αρνητική πορεία της υγείας του.

Ο Γιώργος Μπαλάφας ανέστειλε από προχθές το μεσημέρι την απεργία πείνας, η οποία κράτησε 62 ημέρες, δεχόμενος πλέον ορό υποστήριξης. Έχει δηλώσει όμως αποφασισμένος να ρισκάρει και πάλι τη ζωή του αρχίζοντας εκ νέου την απεργία πείνας, αν τελικά οι αρμόδιες δικαστικές αρχές δεν επικυρώσουν την τελική απελευθέρωσή του.

Υπενθυμίζεται ότι με προχθεσινό του βούλευμα το Συμβούλιο Εφετών Αθήνας έκανε δεκτή την αίτηση αποφυλάκισης του Γιώ-

ργο Μπαλάφα για λόγους υγείας. Έτσι, απομένει μόνο η λήξη του τελευταίου εντάλματος προσωρινής κράτησης (ένταλμα που εκδόθηκε από τον 27ο Τακτικό Ανακριτή κ. Ν. Βαζαίο για την υπόθεση του Καπανδριτίου). Το 18μηνο όριο ανώτατης προφυλάκισης για το ένταλμα αυτό λήγει τη Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου, τυπικά άρα ο αρμόδιος εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών πρέπει να διατάξει την αποφυλάκιση του Γ. Μπαλάφα, το αργότερο την ερχόμενη Τρίτη.

Σε κίνδυνο ο Καμπούρης

Αγώνα για τη ζωή και την ελευθερία του δίνει ο αναρχικός **Οδυσσέας Καμπούρης**, ο οποίος συνεχίζει για 74η μέρα την απεργία πείνας που ξεκίνησε από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του, αντιστεκόμενος στις μεθοδεύσεις της ασφάλειας σε βάρος του

και αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Χθες ο σύγγερός του Κατερίνα Ιατροπούλου κατέθεσε προσφυγή στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών με το οποίο ζητείται η άρση της προσωρινής του κράτησης για λόγους ανηξέστου βλάβης.

Στο μεταξύ, με βάση το τελευταίο ιατρικό ανακοινωθέν, ο απεργός πείνας παρουσιάζει έντονη καταβολή δυνάμεων, εξάντληση και απίσχανση, έντονη απώλεια μυϊκής μάζας (έχει χάσει ήδη 32 κιλά), εξάντληση πρωτεϊνών, θόλωση οράσεως, αδυναμία επικοινωνίας με το περιβάλλον και κατάργηση οστεοτενόντων αντακλαστικών. Επειδή κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να πέσει σε κώμα ή να πάθει καρδιακή ανακοπή, ενώ έχει ήδη υποστεί βλάβη στα νεφρά, βρίσκεται υπό διαρκή κλινικοεργαστηριακή παρακολούθησης.

ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΗ Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΤΟΥ ΓΩΡΓΟΥ ΜΠΑΛΑΦΑ

Ελεύθερος στην Εντατική...

Η σύντροφος της ζωής του Βασ. Μίχου και ο Γερ. Μπουκουβάλας ήταν από τους πρώτους που έσπευσαν στο Τζάνειο Νοσοκομείο, κοντά στον Γ. Μπαλάφα

Β. Μίχου: «Ελπίζω να μην είναι πολύ αργά»

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗ Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Τζάνειου Νοσοκομείου εξακολουθεί να νοσηλεύεται ο Γιώργος Μπαλάφας.

Ο Γιώργος Μπαλάφας, λίγο μετά το μεσημέρι χθες, ανακοίνωσε ότι σταματάει την απεργία πείνας και αποδέχεται τη λήψη τροφής. Έτσι, άρχισε από τους γιατρούς η χορήγηση τροφής, υγρών και ιγνυσοκυττάρων, σύμφωνα με ειδικό διαιτολογικό σύστημα.

Με δήλωσή του, που διαβάστηκε από τη σύντροφο της ζωής του, Βασιλική Μίχου, ο Γιώργος Μπαλάφας, αφού ευχαρίστησε όλους όσους του συμπαράστηκαν, θεωρεί ότι η απόφαση του Συμβουλίου Εφετών δεν απαντάει επί της ουσίας του αιτήματός του, ως προς το ανώτατο όριο προφυλάκισης. Και δεν παρέλειψε να εκφράσει την αλληλεγγύη του στον Οδυσσέα Καμπούρη, που συνεχίζει για 73η ημέρα την απεργία πείνας.

«Η κατάσταση του Γιώργου είναι πολύ κρίσιμη εξαιτίας των καθυστερήσεων. Ελπίζω να μην είναι πολύ αργά», είπε η Βασ. Μίχου. «Εξάντλησαν κάθε περιθώριο κρίνοντας όλοι εαντούς αναμοδιούς».

ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

Ένα μικρό κομμάτι σοκολάτας ήταν η πρώτη τροφή που ζήτησε ύστερα από 62 ημέρες απεργίας πείνας ο Γιώργος Μπαλάφας. Παράλληλα, οι θεράποντες γιατροί του χορήγησαν όρους με βιταμίνες και άλλα θρεπτικά συστατικά και κατήρτισαν ειδικό, ελαφρύ, διαιτολόγιο προοδευτικής οτίωσης για τις επόμενες ημέρες.

«Η οίστιση του ασθενούς πρέπει να γίνει βαθμιαία, ώστε το πεπτικό και το κυκλοφορικό σύστημά του να προσαρμοστούν στον όγκο και στο είδος της τροφής και να μην προκύψουν προβλήματα για την υγεία του», εξηγεί ο κ. Α. Παπαντωνάκης, αναπληρωτής διευθυντής της Καρδιολογικής Κλινικής του Τζάνειου Νοσοκομείου.

ΕΠΙΣΟΔΙΑ

Λίγο πριν από το τέλος της συναντίας που έγινε για συμπαράσταση προς τον Γιώργο Μπαλάφα, ομάδες νεαρών σκόρπισαν τον πανικό στην περιοχή των Άνω Πατησίων, πετώντας βόμβες μολότοφ.

Τα επεισόδια ξεκίνησαν στις δέκα και είκοσι το βράδυ, και τέλειωσαν περίπου είκοσι λεπτά αργότερα. Άγνωστοι νεαροί έριξαν βόμβες μολότοφ και πέτρες στα υποκαταστήματα της Ιονικής Τράπεζας (Πατησίων 339), των Ελληνικών Ταχυδρομείων (Πατησίων 332) και της Αγροτικής Τράπεζας (Αγίου Ελευθερίου και Χρυσοστόμου Σμύρνης), καθώς και σε δύο αυτοκίνητα, προκαλώντας υλικές ζημιές.

Το Συμβούλιο Εφετών έλυσε το «ακανθώδες» - όπως χαρακτηρίστηκε από τον πρόεδρο του Αρείου Πάγου - πρόβλημα της παρατεταμένης προφυλάκισης του Γ. Μπαλάφα, που χρήζει - σύμφωνα με τον κ. Βασ. Κόκκινο - νομοθετικής ρύθμισης. Πάντως, ο Γ. Μπαλάφας ο οποίος αποφυλακίζεται τη Δευτέρα, εξακολουθεί να νοσηλεύεται στην Εντατική του Τζάνειου, έχοντας διακόψει πλέον την απεργία πείνας.

Ο ΑΜΕΣΟΣ κίνδυνος οσθαρίης και ανεπανόρθωτης βλάβης στην υγεία του Γιώργου Μπαλάφα, από την πολύμηνη απεργία πείνας οδήγησε χθες τους δικαστές του Συμβουλίου Εφετών της Αθήνας στην απόφαση να κάνουν δεκτή την αίτηση αποφυλάκισής του, παρά την αντίθετη εισαγγελική πρόταση.

Στην κρίση των δικαστικών λειτουργιών, που με την απόφασή τους έδειξαν τον δρόμο προς την ελευθερία για τον Γιώργο Μπαλάφα, προσμέτρησε περισσότερο ο επαγγελματικός κίνδυνος για την υγεία και τη ζωή του κατηγορουμένου παρά η βαρύτητα εκείνων των πράξεων που του αποδίδονται.

Με το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών (Γ. Κρασάς, πρόεδρος Εφετών, Ελ. Μιτζιάλης και Φ. Μολογής εφέτες) άρχισε ουσιαστικά η αντιστροφή μέτρησης για την ημέρα της αποφυλάκισης του Γιώργου Μπαλάφα, ο οποίος εξακολουθεί να παραμένει κρατούμενος μέχρι και την ερχόμενη Δευτέρα, οπότε εκνέτει και το τελευταίο εντάλμα σύλληψης, που εκκρεμεί εις βάρος του και αφορά την υπόθεση του Καπανδριτίου.

Για την υπόθεση αυτή οι σύνηγοροι υπεράσπισης του Γ. Μπαλάφα είχαν καταθέσει αίτηση αποφυλάκισης επίσης για λόγους υγείας, η οποία απορρίφθηκε με διάταξη του 27ου τακτικού ανακριτή κ. Νεκταρίου Βαζίου.

Στο μεταξύ όμως, οι δικαστές του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών με βούλευμά τους είχαν κάνει δεκτές τις

Γιώργος Μπαλάφας. Το Συμβούλιο Εφετών έκανε δεκτή χθες την αίτηση αποφυλάκισής του. Την ερχόμενη Δευτέρα λήγει και το τελευταίο εντάλμα σύλληψης και ανοίγει ο δρόμος για την ελευθερία, ύστερα από 20 μήνες στη φυλακή

εγγράφες αντιρρήσεις του Γ. Μπαλάφα και είχαν αποφανθεί ότι τα εντάλματα σύλληψης εκτελούνται παράλληλα και όχι διαδοχικά το ένα μετά το άλλο, όπως είχε κρίνει το Τριμελές Εφετείο Κακοσυρτημάτων για την υπόθεση των όπλων που είχαν δρεθεί στο διαμέρισμα της οδού Καλαμά, και θα

εκδικαστεί στις 12 Σεπτεμβρίου.

Με βάση λοιπόν αυτό το σκεπτικό οι λειτουργοί της Θέμειδος είχαν αποφανθεί ότι το εντάλμα του 27ου τακτικού ανακριτή λήγει στις 5 Σεπτεμβρίου.

Έτσι, το μοναδικό εμπόδιο για την αποφυλάκιση του Γ. Μπαλάφα ήταν το εντάλμα που εκκρεμούσε για την υπόθεση του Καλαμά.

Το εμπόδιο αυτό όμως «εξαφανίστηκε» με την έκδοση του χρεώματος του Συμβουλίου Εφετών (υπ' αριθμόν 2154/94) με το οποίο έγινε δεκτή η αίτηση αποφυλάκισής του για λόγους υγείας με τους εξής περιοριστικούς όρους: απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και εμφάνιση τέσσερις φορές τον μήνα στο Αστυνομικό Τμήμα της κατοικίας του.

Μετά την έκδοση του βουλεύματος οι σύνηγοροι υπεράσπισης του κατηγορουμένου κ.κ. Σπύρος Φυτράκης, Βασίλης Αλεξανδρόσης και Αίντα Τραβέλα μίλησαν για ρυθμιστική παρέμβαση της Δικαιοσύνης και πρόσθεσαν ότι αυτή είναι μια επικείμενη και σωστή λύση για τον Γιώργο Μπαλάφα.

● Ο πρόεδρος του Συνασπισμού κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος αναφερόμενος στην υπόθεση Μπαλάφα δήλωσε χθες: «Η εξακολούθηση της προσωρινής του κράτησης είναι αντιανταγωνιστική. Οι συνταγματικές εγγυήσεις προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών δεν πρέπει να ακρωτηριάζονται με δικονομικά τερτίδια όπως τα πολλαπλά εντάλματα και τα διαδοχικά 18μηνα».

● Ο γενικός γραμματέας Νέας Γενιάς κ. Παν. Τσιλιγκιρίδης δήλωσε: «Δικαιοσύνη και διαβαρότητα είναι διαφορετικά πράγματα. Η θανατική ποινή στη χώρα μας έχει καταργηθεί και δεν μπορούν να οδηγούνται σε φυλακή εξόντως πολίτες μιας ελευθέρως χώρας. Με ανακούφιση άκουσα την απόφαση για την αποφυλάκιση του Γ. Μπαλάφα».

Το βούλευμα πρόλαβε τους βουλευτές

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ του Συμβουλίου Εφετών της Αθήνας πρόλαβε τη διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή, που επισκέφθηκε χθες τον πρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. Βασ. Κόκκινο, για την περίπτωση του Γ. Μπαλάφα.

Έτσι, οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κ.κ. Γιώργος Κατομπαρδής, Ανδρέας Φούρας, Λεονάρδος Χατζηανδρέου και της Πολ. Άνοιξης κ. Αναστ. Νικόπουλος, που συγκροτούσαν την επιτροπή (δεν μετείχε τελικά ο βουλευτής του ΚΚΕ κ. Γ. Κατορδής), συζητήσαν με τον κ. Κόκκινο γενικότερα για το θέμα της καταστρατήγησης του 18μηνου ορίου προσωρινής κράτησης.

Όπως ανέφεραν οι βουλευτές, ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου χαρακτήρισε το ζήτημα «ακανθώδες» και μάλιστα - αποδεχόμενος τα προβλήματα που δημιουργούνται - εξέφρασε τη νομική άποψη ότι θα μπορούσε, στην περίπτωση που υπάρξει νομοθετική ρύθ-

μιση, να προβλεφθεί ότι προφυλακισμένος για περισσότερα του ενός αδικήματα θα αποφυλακίζεται, όταν συμπεριληφθεί το όριο προσωρινής κράτησης για το καλύτερο από τα αδικήματα που αντιμετωπίζει.

Ειδικά για την περίπτωση του Γ. Μπαλάφα, τα μέλη της διακομματικής επιτροπής τόνισαν ότι ο πρόεδρος του

Αρείου Πάγου αντιμετώπισε το θέμα «με κατανόηση», ενώ ο κ. Κατομπαρδής χαρακτήρισε το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών «απόφαση - σταθμό», γιατί δείχνει, όπως είπε, ότι «η Δικαιοσύνη λαμβάνει τα μηνύματα και τις εναισθησίες του λαού». Πρόσθεσε δε, ότι στην εξέλιξη αυτή συνετέλεσαν σε σημαντικό βαθμό και οι πρωτοβουλίες της κοινοβουλευτικής επιτροπής.

Ο κ. Φούρας, από την πλευρά του, ανέφερε ότι «επιτέλους, η Δικαιοσύνη ευαισθητοποιείται» και παράλληλα στην περίπτωση Μπαλάφα με την περίπτωση του Ιρλανδού Μόμπεϊ Σαντς (που πέθανε ύστερα από απεργία πείνας), ενώ ο βουλευτής της Πολ. Άνοιξης κ. Νικόπουλος δήλωσε ότι «η λύση που δόθηκε ήταν λύση δίκαιη...».

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ σοβαρής βλάβης της υγείας του Γ. Μπαλάφα, το Συμβούλιο Εφετών αποφάσισε την αποφυλάκιση του με περιοριστικούς όρους

Η Δικαιοσύνη αφουγκράστηκε την απελπισία

Εφέτες: Ο Μπαλάφας ελεύθερος υπό όρους

Σε έκτακτη συνεδρίαση το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών έκανε δεκτή την αίτησή του

Υστερα από 62 ημέρες απεργίας πείνας ο Γιώργος Μπαλάφας αποφάσισε να διακόψει και να δεχτεί ορό και υγιή τροφή αφού, νωρίτερα το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών έκανε αποδεκτή την αίτησή του για άρση της προσωρινής κράτησής του.

Ο Γ. Μπαλάφας, σύμφωνα με το διευθυντή της Εντατικής Μονάδας του Τζάνειου κύριο Απόστολο Παπανικολάου, «θα παραμείνει για λίγες ημέρες ακόμα στην εντατική μονάδα για παρακολούθηση γιατί εξαιτίας της απεργίας πείνας που έκανε έχει αδυνατίσει κατά πολύ η καρδιά και ο οργανισμός του».

Σε συνέντευξη Τύπου που παραχώρησαν οι ίδιοι, λίγο αργότερα, μαζί με τους συνήγορους του Γ. Μπαλάφα κυρίως Β. Αλεξανδρή, Σπ. Φυτράκη και την κυρία Α. Τζαβέλα είπαν ότι μετά από πολλούς αγώνες και προσπάθειες και χάρη στην ευαισθητοποίηση του κόσμου έγινε δυνατή η αποφυλάκιση του Μπαλάφα, ο οποίος εκρατείτο παρανόμως.

Οι ίδιοι ανέφεραν ακόμα ότι θα συνεχίσουν τον αγώνα τους για την αποφυλάκιση του Οδυσσέα Καμπούρη που κρατείται χωρίς να υπάρχουν αποδείξεις ενώ, η ζωή του βρίσκεται σε κίνδυνο μετά από 75 ημέρες απεργίας πείνας. Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης η συντροφός του Γ. Μπαλάφα Βασιλική Μίχου διάβασε μήνυμά του όπου μεταξύ άλλων ανέφερε: «Θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους αυτούς που με στηρίζουν καθώς και στον κόσμο που απέδειξε ότι ακόμα και σήμερα υπάρχουν ευαισθησίες».

Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών συνεδρίασε, εκτάκτως, χθες το πρωί και με το υπ' αρ. 2154/94 βούλευμά του δέχθηκε την αίτηση που είχε υποβάλει (διά των συνηγών του) στις 16 Αυγούστου, ο Γιώργος Μπαλάφας και αντικατέστησε την προσωρινή κράτησή του με υπ' όρους απόλυτης φύλαξης. Ως περιοριστικοί όροι ετέθησαν η απαγόρευση εξόδου του κατηγορουμένου από τη χώρα και η υποχρέωσή του να εμφανίζεται στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής κατοικίας του μια φορά την εβδομάδα. Βασικός λόγος για την εξέλιξη αυτή ήταν ότι τις τελευταίες ημέρες είχε επιδεινωθεί η κατάσταση της υγείας του Μπαλάφα από τη διμηνιαία απεργία πείνας. Φυσικά, με το ίδιο βούλευμα ανεκλήθη και το σχετικό ένταλμα του ανακριτή, βάσει του οποίου εκρατείτο ο κατηγορούμενος για τα όπλα που είχαν βρεθεί το Νοέμβριο του 1985, στο δια-

μέρισμα της οδού Καλαμά, στα Σπείλια. Για την υπόθεση αυτή ο Μπαλάφας δικάζεται στις 12 Σεπτεμβρίου στο Τριμελές Εφετείο Κακοσυμμεταχθέντων Αθηνών. Το πιθανότερο, όμως, είναι πως η δίκη του θα αναβληθεί.

Η Νέα Δημοκρατία
Για εκβιασμό και πρωτοφανή προσπάθεια επηρεασμού της Δικαιοσύνης στην περίπτωση του Γιώργου Μπαλάφα, κάνει λόγο η Νέα Δημοκρατία σε ανακοίνωσή της. «Το μείζον θέμα δεν είναι η αποφυλάκιση, αλλά η καταρράκωση των θεσμών», τονίζεται.

Με την ίδια ανακοίνωση χαρακτηρίζεται ως «απίστευτη απόπειρα, που εκδηλώθηκε προχθές με μια κακόγουστη προσωπική παράσταση κυβερνητικού βουλευτού, να εμφανισθεί η Βουλή ως υποστηρίκτρια της θέλησής της στη Δικαιοσύνη και επίσης απίστευτη η σπουδή με την ο-

λεπάλλεια διαβήματα και έθεσε επί τάπητος τον προβληματισμό για την αναγκαιότητα θέσπισης νομοθετικής ρύθμισης που θα εξασφαλίζει το ανάταξη της κρατικής κρίσης, το 18άμηνο. Ο Γ. Μπαλάφας αναμένεται να απελευθερωθεί τη Δευτέρα, όπως λήγει, και τυπικά το τελευταίο ένταλμα προσωρινής κράτησης, που έχει εκδώσει ο ανακριτής Ν. Βαζαλέας για την υπόθεση του Καπαναδριτίου, μετά την απόφαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών που είχε κρίνει πρόσφατα ότι η ισχύς των ενταλμάτων αρχίζει από την ημέρα εκδόσεώς τους. Υπόκειται ουσίως περιφύλαξη να συνηγορήσει η αποφυλάκιση του με παράμεινα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών. Στις 12 Σεπτεμβρίου στο Τριμελές Εφετείο έχει προδιοριστεί μια ακόμη δίκη του Γ. Μπαλάφα, για την υπόθεση Καλαμά.

Δικονομικά τερτίμια

• Οι συνταγματικές εγγυήσεις προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών δεν πρέπει να ακρωτηριάζονται με δικονομικά τεχνάσματα όπως τα πολλαπλά εντάλματα, τα διαδοχικά 18άμηνα και η διάσπαση μιας ενιαίας κατηγορίας που τα δικαιολογεί. Τη σημανική αυτή δήλωση έκανε χθες ο πρόεδρος του Συνταγματικού Νίκος Κωνσταντινίδης, μιλώντας νωρίς το πρωί, πριν από την έκδοσή του βουλευμάτος στο ραδιοσταθμό «Σκάκι».

• Η Μαχητική Αριστερά με ανακοίνωσή της ζητεί την κλήση δικαιοσύνης, αθώωσης και αποζημίωση του Γ. Μπαλάφα για την μακροχρόνια φυλάκισή του και

την άμεση απελευθέρωση του Οδυσσέα Καμπούρη.

★ Πριν τελεώσει η συνάντηση συμπαράστασης στον Γιώργο Μπαλάφα στο γήπεδο του Σπύρτιγκ από ομάδα νεαρών εκπαιδευτικών βόμβες μολότοφ στο υποκατάστημα των Ελληνικών Ταχυδρομίων στη συμβολή των οδών Πατησίων και Σαρανταπόρου, στα Πατήσια. Επίσης με μολότοφ, προκλήθηκαν ζημιές στα υποκαταστήματα της Αγροτικής Τράπεζας, στον Άγιο Ελευθέριο και στην Ιονική Τράπεζα στην Πατησίων 339.

Αγνώστος με τηλεφώνημα του στην «Ε», είχε ότι την ευθύνη για τους εμπρησμούς αναλαμβάνουν οι «Αναρχικές Ομάδες Κρούσης». «Είναι, συνέχισε, ένας επαναστατικός χαιρετισμός για την αποφυλάκιση του Γ. Μπαλάφα. Τα βίαια χτυπήματα θα συνεχιστούν».

★ Οι «Πυρηνες Εκαταστάσης Βίαια» εξαγερτήσαν. Με τηλεφώνημα αγνώστου, τις πρώτες πρωινές ώρες στην «Ε», ανέλαβαν την ευθύνη για τον εμπρησμό με γυαλιά ασφαλείας του ΥΠΕΧΩΔΕ στις 3.50 τα επόμενα, που ήταν σταθμευμένο στην οδό Αρκαδίου, στη Λάφυ.

Από την έκρηξη και τη φωτιά που ακολούθησε καταστράφηκε το μικροστοιχείο μέσος του αυτοκινήτου. Αυτός ο εμπρησμός είναι ο πέμπτος που κάνει η ίδια οργάνωση. Ο αγνώστος που τηλεφώνησε στην «Ε» είχε ότι η επίθεση γίνεται για την αποφυλάκιση του Οδυσσέα Καμπούρη.

Αγώνα ζωής δίνει ο Καμπούρης

Σε οριακό σημείο βρίσκεται η κατάσταση της υγείας του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος συνεχίζει για 74η ημέρα την απεργία πείνας και έχει χάσει 32 κιλά.

Με βάση το τελευταίο ιατρικό ανακοινωθέν του Τζάνειου Νοσοκομείου Πειραιά, ο απεργός πείνας παρουσιάζει έντονη καταβολή δύναμης, εξάντληση, έντονη απώλεια μυϊκής μάζας, εξάντληση

πρατηνών, θόλωση όρασής, αδυναμία επικοινωνίας με το περιβάλλον και κατάργηση αναπνευστικών. Επειδή κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να πέσει σε κόμα ή να πάθει καρδιακή ανακοπή, ενώ έχει ήδη υποστεί βλάβη στα νεφρά, βρίσκεται υπό διαρκή κλινικοεργαστηριακή παρακολούθηση.

Όπως αναφέρει σε χθεσινή ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Αναρχικών, ο Καμπούρης δίνει αγώνα για τη ζωή και την ελευθερία του αντιστεκό-

μενος στις μεθοδεύσεις της ασφάλειας σε βάρος του και αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδίδονται.

Χθες, η συνήγορός του Κατερίνα Ιατροπούλου κατέθεσε προσφυγή στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών με το οποίο ζητείται η άρση της προσωρινής του κράτησης για λόγους ανημέστου βλάβης.

Τη συμπαράστασή τους στον 20άχρονο Καμπούρη έχουν εκφράσει το ΕΚΑ, η ΟΤΟΕ και άλλοι συνδικαλιστικοί και κοινωνικοί φορείς,

ενώ η περίπτωση του έχει ευαισθητοποιήσει τη νεολαία.

• Η ΟΑΚΕ με ανακοίνωσή της υποστηρίζει ότι ο Μπαλάφας «δεν αποφυλάσσεται σε λαϊκός αγωνιστής, αλλά σαν προστατευόμενος της φιλορأστικής αντιδράσης, που τώρα περιλαμβάνει - εκτός από την ψευδοαριστερά - την «ορθόδοξη» ΠΟΛΑ και τη χουντική αχρηματοποιή. Η ύσολα φανεράνεται στη διαφορετική μεταχείριση του Καμπούρη, που κατηγορείται για βία ενάντια στον Περίσο».

Η αλληλεγγύη μας στον αγώνα του Οδυσσέα Καμπούρη δεν αφορά μόνο την προσωπική του ελευθερία αλλά την υπόθεση της Ελευθερίας όλων μας.

Γιατί οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις που εφαρμόζονται επάνω στο σύντροφό μας δεν περιορίζονται σ' αυτόν ή μόνο στους αναρχικούς αλλά στοχεύουν ολόκληρη την κοινωνία.

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ**

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6/94**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ

ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

**ΤΖΑΝΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 5/9 6.00'ΜΜ.**

Κρίσιμες ώρες

Κρίσιμη είναι η κατάσταση της υγείας του 20χρονου Οδυσσέα Καμπούρη που συνεχίζει για 76η ημέρα την απεργία πείνας, έχει χάσει 32 κιλά και από ώρα σε ώρα αναμένεται να εισαχθεί στην εντατική μονάδα του Τζάνειου Νοσοκομείου Πειραιά.

Σήμερα το απόγευμα, στις 6 στο Τζάνειο, όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση με την υπογραφή «Αναρχικοί», θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αναρχικό Οδυ-

σέα Καμπούρη, ο οποίος συνεχίζει την απεργία πείνας αρνούμενος τις κατηγορίες που μεθοδεύθηκαν σε βάρος του και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του.

Τη συμπαραστροφή τους στον 20χρονο Καμπούρη έχουν εκφράσει το ΕΚΑ, η ΟΤΟΕ κι άλλοι συνδικαλιστικοί, κοινωνικοί και νεολαιιστικοί φορείς...

Με βάση το τελευταίο ιατρικό ανακοινωθέν του νοσοκομείου, ο απεργός πείνας παρουσιάζει έντονη καρδιακή δύναμη, εξαντλη-

ση, έντονη απώλεια μυϊκής μάζας, εξάντληση πρωτεϊνών, θρόμβση οράσεως, αυξημένα επικοινωνιακά με το περιβάλλον και κατάργηση αντανακλαστικών. Βρίσκεται υπό διαρκή κλινικοεργαστηριακή παρακολούθηση επειδή κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να πέσει σε κώμα ή να πάθει καρδιακή ανακοπή, ενώ έχει ήδη υποστεί βλάβη στα νεφρά.

Για την τύχη του Οδυσσέα Καμπούρη αναμένεται να αποφασιστεί, ίσως και σήμερα, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών.

Οδυσσέας Καμπούρης:
76η ημέρα απεργίας πείνας

ευή 2 Σεπτεμβρίου 1994

ΜΟΛΟΤΟΦ ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Δύο άγνωστοι στις 2.40 τα ξημερώματα έχοντας καλυμμένα τα πρόσωπά τους πέταξαν αυτοσχέδιες βόμβες μολότοφ σε υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας που βρισκείται στη συμβολή των οδών Αρκαδίου και Εθνάρχου Μακαρίου, στο Περυστέρι.

Η φωτιά που προκλήθηκε από τις μολότοφ προκάλεσε υλικές ζημιές στο υποκατάστημα και χρειάστηκε η επέμβαση σχήματος της Πυροσβεστικής για να μην επεκταθεί.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΗ Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου 1994

ΜΟΛΟΤΟΦ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Βόμβες μολότοφ έριξαν άγνωστοι τα ξημερώματα στο υποκατάστημα της Γενικής Τράπεζας Ελλάδος που βρίσκεται στην οδό Βατατζή 67, στα Εξάρχεια.

Από την φωτιά που εκδηλώθηκε λίγο μετά τις 2.00 προκλήθηκαν ζημιές.

Βόμβες μολότοφ όμως εκτοξεύθηκαν και εναντίον υποκαταστήματος της Τράπεζας Μακεδονίας-Θράκης στη Θεσσαλονίκη. Από τις μολότοφ προκλήθηκαν σημαντικές ζημιές και χρειάστηκε η επέμβαση της Πυροσβεστικής για να τεθεί υπό έλεγχο.

Την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτόν ανέλαβε με τηλεφώνημά της σε ραδιοφωνικό σταθμό της συμπρωτεύουσας η αυτοαποκαλούμενη οργάνωση «Αναρχική Πάλη».

ΝΕΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΜΕ ΜΟΛΟΤΟΦ ΚΑΤΑ ΠΑΣΟΚ

Τέσσερις νέες επιθέσεις με βόμβες μολότοφ έγιναν τα ξημερώματα εναντίον γραφείων του ΠΑΣΟΚ.

Τις μολότοφ και τις τέσσερις περιπτώσεις, έριξαν άγνωστοι που επέβαιναν σε μοτοσικλέτα, προκαλώντας μικρές υλικές ζημιές.

Οι πρώτες τρεις επιθέσεις έγιναν σε διάστημα λίγων λεπτών μετά τις 3.00 στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται στην οδό Θυμαίων Κατοχής 36, στην Αμφιάλη. Η δεύτερη έγινε λίγα λεπτά αργότερα στη συμβολή των οδών Χατζή και Καρασούτσα, στο Γαλάτσι. Η τρίτη έγινε στην οδό Εθνάρχου Μακαρίου, στη Δάφνη. Και η τελευταία έγινε περίπου στις 3.30 στην οδό Ηρώων Πολυτεχνείου 80, στο Χαλάνδρι.

Σε όλες τις περιπτώσεις χρειάστηκε να επέμβει η Πυροσβεστική Υπηρεσία αλλά ευτυχώς από την φωτιά δεν προκλήθηκαν σοβαρές ζημιές.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΗ Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου 1994

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΘΕΑΤΡΑΚΙ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

(ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ)

Λευτεριά
στον

Οδυσσεά

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΩΡΑ 7:30 μμ

ΕΣΦΟΡΕΙΑ ΑΘΗΝΑΣ 808 (ΣΗΜΕΙΩΣ)

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Η ΑΝΑΡΧΙΑ
ΔΕΝ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ,
ΔΕΝ ΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ,
ΔΕΝ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

Η τυραννία υψώνεται... θέλει να βαδίσει πάνω
από τα νεκρά σώματα μας

Ο αγώνας του Οδυσσεά για την ελευθερία
δεν μπορεί παρα να είναι και δικός μας

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ 85 μέρες απεργία πείνας.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ: Η δεσποινίς Μαργαρίτα
ΣΥΝΑΥΛΙΑ

: ΦΡΑΞΙΑ
ΟΥΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ

ΑΓΙΟΣ ΝΕΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ/ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 8.00 ΜΜ

ΑΝΑΡΧΙΚΟ
Η. ΛΙΟΣΙΩΝ

Επεισόδια με «αναρχικούς» στην Πατησίων

Μετά τη συναυλία για τον Μπαλάφα

Σε πεδίο μάχης μετατράπηκε αργά χθες βράδυ η οδός Πατησίων, όταν ομάδες νεαρών που αυτοαποκαλούνται «αναρχικοί» συγκρούστηκαν με δημοφίλους των ΜΑΤ. Οι νεαροί δράστες έριξαν πολλές βόμβες μολότοφ σε καταστήματα και προέβλησαν μεγάλες υλικές ζημιές σε καταστήματα και σταθμευμένα αυτοκίνητα κυρίως στην περιοχή των Πατησίων.

Όλα άρχισαν στις 10.20 μ.μ. μετά το τέλος της συναυλίας που διοργανώθηκε στο γήπεδο του «Σπόρτινγκ» για

συμπαράσταση στους φυλακισμένους Γ. Μπαλάφα και Ο. Καμπούρη. Οι αναρχικοί άρχισαν να πετούν βόμβες μολότοφ με αποτέλεσμα στο υποκλήθουν πυρκαγιές στο υποκατάστημα της Ιονικής Τράπεζας στην οδό Πατησίων 339, στο υποκατάστημα της Αγροτικής που βρίσκεται στη

διασταύρωση των οδών Αγίου Ελευθερίου και Χρυσοστόμου Σμύρνης και στα γραφεία των ΕΛΤΑ στην οδό Πατησίων 333. Τότε επενέβησαν τρεις διμοιρίες των ΜΑΤ και τα επεισόδια επεκτάθηκαν στη γύρω περιοχή. Από τον πετροπόλεμο που ακολούθησε έπασσαν δεκάδες υαλοπινάκες καταστημάτων, καθώς και παραμπλημάτων. Οι αναρχικοί έστησαν οδοφράγματα στην οδό Πατησίων και στις 11 μ.μ. οι αστυνομικές δυνάμεις έκαναν έφοδο και κατάβρεσαν να τους διαλύσουν. Από πλευράς αστυνομίας δεν έγινε καμία επίσημη ανακοίνωση για τραυματίες ή συλληφθέντες. Μέχρι την ώρα που έκλεινε η «Κ» η κατάσταση στο κέντρο της Αθήνας ήταν τεταμένη με τις αστυνομικές δυνάμεις να παύουν θέσεις στα δημόσια κτίρια και το Πολυτεχνείο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1994

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

«Πρέπει να ζήσει ο Καμπούρης»

Μπορεί το κύρος της έννομης τάξης να κινδυνεύει από την επαναφορά των ζωτικών λειτουργιών ενός απεργού πείνας και όχι από την ελακτική οριστική παύση τους;

Το ερώτημα τίθεται από την ευρωπαϊκή ομάδα για τη Μελέτη της Αποκλίσης και του Κοινωνικού

Ο Οδ. Καμπούρης στην 85η ημέρα απεργίας πείνας

Ελέγχου, με αφορμή τους κινδύνους για τη ζωή του προσκυρινά κρατούμενου Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος διανύει την 85η ημέρα απεργίας πείνας.

Την ομάδα απαρτίζουν διακεκριμένοι νομικοί, οι οποίοι ζητούν από τους δικαστές που χειρίζονται την υπόθεση να μη χρεωθούν την απώλεια μιας ανθρώπινης ζωής, εκτιμώντας ότι η Δικαιοσύνη δεν πρέπει να κρίνει με διαφορετικά μέτρα τα επιχειρήματα που θεμελιώνονται σε κοινή βάση, ακόμη και όταν αφορούν διακριτές περιστάσεις και να μην εμμένει σε στιγμιτισμούς φρονηματισμού.

• Αμεση απελευθέρωση του Οδ. Καμπούρη ζητεί και η Κίνηση Υπεράσπισης Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων, παραπέμποντας στην απελευθέρωση του Γιώργου Μπαλάφα για να επιστημονιστεί ότι αυτή έγινε υπό την πίεση της κοινωνικής κατακραυγής χωρίς «να αποενοχοποιείται η δικαστική και πολιτική εξουσία».

Η Κίνηση αναφέρει ότι ο Οδ. Καμπούρης πρέπει να ζήσει, γιατί διαφορετικά «θα θριαμβεύσουν η δικαστική βαρβαρότητα και η κρατική τρομοκρατία συρρικνώνοντας τη νομιμότητα των μορφών πάλης και κάθε ατομικό ή συλλογικό δικαίωμα». Στην απεργία πείνας, προσθέτει, προσέφυγε ο Καμπούρης για να αντισταθεί «στην άδικη και αυθαίρετη σύλληψή του, για να μάθει η κοινωνία τη δική του άποψη και αλήθεια».

ΑΠΟΡΡΙΦΘΗΚΕ Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

Κρατούμενος και με βούλευμα

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ παραμένει με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, ο Οδυσσέας Καμπούρης, ο φερόμενος ως δράστης της επίθεσης στα γραφεία του ΚΚΕ στον Περσικό.

Όπως είναι γνωστό στις 19-8-94, τρία άτομα, επιτέθηκαν στο φρουρό των κεντρικών γραφείων του ΚΚΕ, Σωκράτη Σκάκα, από τον οποίο αφαίρεσαν δύο όπλα και εξαφανίστηκαν.

Από τους δράστες, συνελήφθη λίγο αργότερα ο Καμπούρης όταν βρέθηκε το κράνος του, πεταμένο σε οικόπεδο. Ο Καμπούρης, μετά την προφυλάκιση του, άρχισε απεργία πείνας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη σύλληψή του, αρνούμενος τις κατηγορίες που του αποδόθηκαν.

Χθες το Δικαστικό Συμβούλιο, με το υπ' αρ. 3406 βούλευμά του, απέρριψε την προσφυγή που κατέθεσε στις 2 Σεπτεμβρίου, ζητώντας την αντικατάσταση της προσωρινής του κράτησης με περιοριστικούς όρους για λόγους υγείας, διότι: «κρίνεται ότι αν αφαιρεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα κακούργηματα και πλημμελήματα» και ακόμα, επειδή «η αποκατάσταση της υγείας του, εξαρτάται αποκλειστικά από την διάθεσή του και τη θέλησή του να διακόψει την απεργία πείνας και να δεχθεί να λάβει την κατάλληλη τροφή».

ΤΡΙΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1994

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ Συμβούλιο δεν υιοθέτησε την πρόταση της εισαγγελίας

Απορρίφθηκε και 3η αίτηση του Καμπούρη

Σε άμεσο κίνδυνο τίθεται πλέον η υγεία του νεαρού αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, μετά την απόρριψη από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών και της τρίτης αίτησης αποφυλάκισής του.

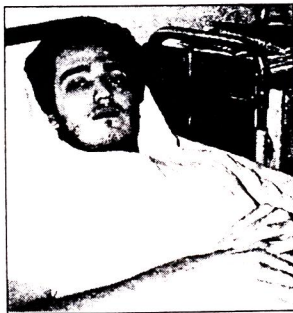
Κι αυτό παρά το γεγονός ότι η εισαγγελέας Ξένη Δημητρίου είχε προτείνει στο Δικαστικό Συμβούλιο την αποφυλάκιση του με περιοριστικούς όρους, επικυλούμενη το λευκό ποινικό του μητρώο και τις βεβαιώσεις των ιατρών του «Τζάνειου» νοσοκομείου Πειραιά, σύμφωνα με τις οποίες:

«... ο προσφεύγων, ο οποίος πραγματοποιεί πολύμηνη απεργία πείνας, νοσηλεύεται από τις 23 Αυγούστου '94, παρουσιάζοντας μεγάλη απώλεια βάρους (ο.σ. έχει χάσει 37 κιλά), καχεξία, μυϊκή ατροφία, βραδυψυχισμό και κατάρρηση αντανάκλαστικών».

Ο Οδυσσέας Καμπούρης, ο οποίος προφυλακίστηκε στις 22 Ιουνίου '94 και αμέσως άρχισε απεργία πείνας, κατηγορείται σε βαθμό κακούργηματος και πλημμελήματος, για συμμετοχή στην επίθεση εναντίον του αστυνομικού-φρουρού των γραφείων του ΚΚΕ στον Περσικό.

Υπέρ η εισήγηση

Η εισαγγελέας κ. Δημητρίου, προτείνοντας στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών να γίνει δεκτή η αίτηση αποφυλά-

Η απώλεια βάρους του Οδ. Καμπούρη έφτασε τα 37 κιλά

κίσης του Καμπούρη με τους περιοριστικούς όρους της καταβολής χρηματικής εγγύησης δύο εκατομμυρίων δραχμών, της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της εμφάνισης τρεις φορές το μήνα στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής του, σημειώνει μεταξύ άλλων:

«Ο Οδ. Καμπούρης δραστηριοποιείται στο χώρο των αναρχικών και συμμετέχει σε διάφορες εκδηλώσεις του χώρου αυτού, όπως πορείες, καταλήψεις, βίαια επεισόδια στο κέντρο της Αθήνας, ενέργειες για τις οποίες δεν έχουν σχηματισθεί σε βάρος του δικτογραφίες. Απλώς έχει προσαχθεί μόνο κατά παράληψη σε διάφορες αστυνομικές υπη-

ροείες για τις ενέργειές του αυτές». Το Δικαστικό Συμβούλιο, απορρίπτοντας την αίτηση αποφυλάκισης του Καμπούρη, τον χαρακτηρίζει «αδίστακτο» και κρίνει ότι «αν αφαιρεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει νέα αδικήματα».

Όσον αφορά τη σοβαρή διαταραχή της υγείας του, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών αποφαινεται ότι:

«... Τόσο η αποτροπή βλάβης της υγείας του, όσο και η πλήρης αποκατάσταση αυτής, εξαρτάται αποκλειστικά από τη διάθεσή του και τη θέλησή του να διακόψει την απεργία πείνας και να δεχθεί να λάβει την κατάλληλη τροφή».

Ράπτης: Να τελειώνει

«Ας βοηθήσουμε να τελειώσει αυτή η ιστορία πριν καταλήξει σε δράμα».

Λόγια του Μιχάλη Ράπτη, ενός από τους ανθρώπους που ενδιαφέρθηκαν για τον Οδυσσέα Καμπούρη και τον επισκέφθηκαν στο νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται.

«Πήγα και τον είδα. Τον βρήκα ένα νεαρό εντελώς διαφορετικό από αυτό που τον παρουσιάζουν. Δεν νομίζω ότι υπάρχει τίποτα σοβαρό εναντίον του. Αν επέδυναν τη δική του θα μπορούσε να διαπιστωθεί την άποψή του και στο δικαστήριο. Γι' αυτό και είναι απαράδεκτο να παραμένει φυλακισμένος βάδοντας σε κίνδυνο τη ζωή του. Το αίτημα να αφαιρεθεί ελεύθερος και να επιπλευστεί η δική του είναι αίτημα απο-

λύτως σωστό», μας είπε ο Μιχάλης Ράπτης.

• «Ο κύρος της έννομης τάξης κινδυνεύει μόνον από την επικείμενη οριστική παύση των ζωτικών λειτουργιών, όχι από την επαναφορά τους», επισήμαναν σε ανακοίνωσή τους τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ομάδας για τη Μελέτη της Αποκλίσης και του Κοινωνικού Ελέγχου, Γ. Πανούσης, Β. Καρύδης, Σ. Βιδάλη, Κ. Αγγελοπούλου, Α. Παύλου και Ν. Κουλούρης.

Η Κ. Ιατροπούλου

Το αν τελικά είναι αθώος ή ένοχος των όσων του αποδίδονται ο νεαρός Καμπούρης, άλλωστε θα το κρίνει το δικαστήριο. Όμως έχουν το δικαίωμα να τον ταλαιπωρούν σε βαθμό που να τίθεται σε κίνδυνο η ζωή του και να τον κρατούν στη φυλακή;

«Οχι», κατηγορηματικά απαντάει η συνήγορος του Κατερίνα Ιατροπούλου: «Ο Καμπούρης πληροί τους όρους -μόνιμη κατοικία και λευκό ποινικό μητρώο- για να μπορεί να παραμείνει ελεύθερος μέχρι τη δική του. Με την κράτησή του αναγκάζεται το τεκμήριο αθωότητάς του και σιγματίζεται, ίσως για όλη του τη ζωή. Η αντιμετώπιση του ξεπερνά τα όρια της ανθρωπιάς. Αυτό δεν πληττει μόνο τον ίδιο, αλλά και το δικαίωμα στην απεργία πείνας που φτάνει να ισοδυναμεί πλέον με καταδίκη σε θάνατο. Οι μόνιμες βλάβες στην υγεία του είναι δεδομένες. Όμως είναι πλέον ένα ζήτημα ζωής και θανάτου».

Νέα αίτηση αποφυλάκισης κατέθεσε ο Καμπούρης

«ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ μια πολυήμερη απεργία πείνας, σε απόλυτη εξάντληση, αλλά με πλήρη διαύγεια, δεν μπορώ να αποδεχθώ ότι - μετά την απόρριψη της τρίτης αίτησής μου - θα παραμείνω επ' αόριστον στη φυλακή χωρίς δίκη».

Αυτό αναφέρει σε επιστολή που απέστειλε από τη φυλακή ο 23χρονος Οδυσσέας Καμπούρης, ο οποίος χθες, διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του, κατέθεσε νέα αίτηση

αποφυλάκισης για λόγους υγείας. Ο Οδυσσέας Καμπούρης, ο οποίος κατηγορείται για την επίθεση που έγινε τον περασμένο Ιούνιο στα γραφεία του ΚΚΕ στον Περισσό, στην επιστολή του υποστηρίζει ότι κατηγορείται άδικα «από τις Ειδικές Υπηρεσίες του κράτους, με στοιχεία κατασκευασμένα, όπως το να χρησιμοποιείται σε

μα επίθεση το αυτοκίνητο της μητέρας μου».

Ο κατηγορούμενος στην επίθεση εναντίον του φρουρού των κεντρικών γραφείων του ΚΚΕ έχει ξεκινήσει την απεργία πείνας από την ημέρα της σύλληψης.

Όπως αναφέρει ο Οδυσσέας Καμπούρης, είναι «καταδικασμένος από την υποκριτική αποποίηση των ευθυνών του Συμβουλίου Πλημμελλιοδικών, το οποίο, στην προσπάθειά του να απλλάξει τον δικαστικό κόσμο της χώρας από τον ενοχλητικό τρόπο διαμαρτυρίας, δηλώνει ότι "αποκλειστική ευθύνη για την κατάσταση της υγείας του φέρει ο ίδιος ο απεργός"».

Όλες αυτές οι συνθήκες, καταλήγει στην επιστολή του, «καθιστούν τον αγώνα μου έναν αγώνα με αμφίβολο τέλος. Επειδή πιστεύω ότι η πρώτη στη ευθύνη ενός ανθρώπου είναι απέναντι στην ελευθερία και την αξιοπρέπειά του, συνεχίζω με όσες "δυνάμεις" μου έχουν απομείνει, διεκδικώντας για ύστατη φορά την απελευθέρωσή μου».

Οδυσσέας Καμπούρης:
«Συνεχίζω με όσες "δυνάμεις" μου έχουν απομείνει»

«ΤΑ ΝΕΑ», Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 1994

ΝΕΑ ΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕ Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

Και νέα αίτηση αποφυλάκισης, για λόγους υγείας, του 20χρονου απεργού πείνας Οδυσσέα Καμπούρη κατέθεσε χθες στις δικαστικές αρχές η συνήγορός του **Κατερίνα Ιατροπούλου**.

Ο Οδ. Καμπούρης, που νοσηλεύεται στο Τζάνειο νοσοκομείο, όπως αναφέρεται στην αίτηση αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα και η κατάστασή του είναι ιδιαίτερα κρίσιμη, καθώς υπάρχει άμεσος κίνδυνος για ανήκεστο βλάβη της υγείας του.

Η απόφαση για τη νέα αυτή αίτηση αναμένεται με αγωνία από την οικογένεια και τους φίλους του, εξαιτίας της μεγάλης αδυναμίας που παρουσιάζει ο οργανισμός του από τη συνεχιζόμενη απεργία πείνας.

Ως μάρτυρες υπεράσπισης του Οδ. Καμπούρη κατέθεσαν χθες στον 9ο τακτικό ανακριτή που χειρίζεται την υπόθεση και τη νέα αίτηση αποφυλάκισής του, ο **Μιχάλης Ράπτης** (Πάμπλο), ο συνδικαλιστής **Χρήστος Σταμούλος**, ο γιατρός **Νίκος Μανιός**, ο συγγραφέας **Περικλής Κοροβέσης** και το στέλεχος του Συνασπισμού **Παύλος Αθανασόπουλος**.

Κινδυνεύει

Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με τα ιατρικά πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί, ο Οδ. Καμπούρης βρίσκεται υπό στενή ιατρική παρακολούθηση, καθώς όχι μόνο έχει χάσει πάρα πολλά κιλά, αλλά και παρουσιάζει καχεξία, νυχτική ατροφία, κατάρρευση αντανάκλαστικών, αναμία. Υπάρχει ακόμη κίνδυνος σοβαρής επιπλοκής και από την ανεπάρκεια των ανοσολογικών αμυντικών μηχανισμών του οργανισμού του.

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΔΗΛΩΣΗ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Σύντροφοι
παίρνουμε το λόγο για να ξεκαθαρίσουμε μερικά σημαντικά για μας ζητήματα. Πρώτα απ'όλα ευχαριστούμε εκείνους που εκφράσαν την αλληλεγγύη τους σε μας καθώς και σ'εκείνους που θα επιχειρήσουν να το κάνουν με την κοινή πρακτική αγώνα.

Είμαστε αναρχικοί ωθούμενοι απο μια κοινή οίσθηση ελευθερίας. Η προσωπική μας ανάγκη χρημάτων δεν επρόκειτο να ικανοποιηθεί ποτέ μέσα απ'την εκμετάλλευση, μήτε τη δική μας μήτε των άλλων.

Αποφασίσαμε να στρέψουμε την προσοχή μας προς μια τράπεζα, δομή της οποίας το ρόλο γνωρίζουμε όλοι μας.

Η ενέργεια που πραγματοποιήσαμε πρέπει εν τούτοις να θεωρείται σαν μια πράξη απαλλοτρώωσης για την ικανοποίηση προσωπικών αναγκών.

Την επιχειρήσαμε και κατέληξε άσχημα.

Υστερα απ'τη σύλλησή μας που έγινε στα βουνά της Chizzola στα περίχωρα του Trento στις 19 Σεπτ. '94 ο τοπικός Τύπος άρχισε να προετοιμάζει το έδαφος σε μια συναρμογή που δεν άργησε να εκδηλωθεί.

Με μεγάλους τίτλους μας παρουσίασαν σαν μια συμμορία αναρχικών αφοσιωμένων στις ληστείες και προς ενδυνάμωση αυτής της θέσης μας παρουσίασαν σαν τους δράστες κι άλλων δύο ληστειών που πραγματοποιήθηκαν στην ίδια περιοχή, στη Ravina του Trento στις 20 Ιούλη '94.

Είναι φανερό ότι ετοιμάζεται μια συναρμογή γεγονότων σε σχέση με μας· προσπαθούν να μας φορτώσουν τις ανεξιχνίαστες υποθέσεις που έχουν στα συρτάρια τους κι ερευνώντας στο χώρο του φιλικού μας περιβάλλοντος θα προσπαθήσουν να εμπλέξουν κι άλλους συντρόφους (...)

Είμαστε πεπεισμένοι για την αναγκαιότητα μιας κινητοποίησης για να σπάσει αυτή η εγκληματοποίηση. Κινητοποίηση που δεν πρέπει να αφορά αποκλειστικά και μόνο αυτή την υπόθεση, αλλά να κατευθύνεται και προς άλλα πεδία.

Καλή δουλειά σύντροφοι!

Antonio Budini, Χρήστος Στρατηγόπουλος, Carlo Tesseri, Jean Weir.

Μετά τη σύλληψη των συντρόφων οι φωτογραφίες τους δημοσιεύτηκαν πολλές φορές στις εφημερίδες και μεταδόθηκαν στις τηλεοπτικές ειδήσεις. Τα ΜΜΕ παρουσίασαν επίσης και τον αναρχικό A. Bonanno, σύζυγο της J. Weir, σαν "πρώην ερυθροταξιαρχίτη" προφανώς για ν'ανασύρουν το φάντασμα της "τρομοκρατίας και να εδραιώσουν τη θέση της "ληστείας με πολιτικό υπόβαθρο". Στις 30 Σεπτ.-ημέρα της δίκης τους για τη ληστεία στο Serravalle τους παρεδόθη ένα ένταλμα κράτησης για τα όπλα που είχαν σαν "αναγκαίο για τη βεβαίωση της ενδέχουσας χρησιμοποίησής αυτών των όπλων σε άλλες εγκληματικές ενέργειες". Ειδικά στον Antonio παρεδόθη κι ένα ένταλμα κράτησης "για ό,τι βρέθηκε στην κατοικία του στο Μιλάνο σαν αναγκαίο για την περάτωση των ερευνών που στρέφονται στην βεβαίωση της εμπλοκής κι άλλων προσώπων στην ληστεία καθώς και της συμμετοχής του ιδίου σε ανατρεπτικές οργανώσεις". Για όλους τους δε εκδόθηκε "Αίτηση για κατ'αντιπαράσταση εξέταση προς αναγνώριση προσώπων" σε σχέση με τις ληστείες στη Ravina. Για τη ληστεία στο Serravalle ο Antonio, ο Χρήστος και η Jean καταδικάστηκαν σε 5 και ο Carlo σε 6 χρόνια φυλάκισης.

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης έγιναν σε πολλές πόλεις της Ιταλίας (προκηρύξεις αφισσοκολήσεις κλπ) όπως στο Τορίνο, τη Μπολώνια, τη Φλωρεντία και το Rovereto όπου μετά τη διακίνηση προκηρύξεων αλληλεγγύης οι φασίστες ζήτησαν το κλείσιμο της κατάληψης "Clínamen". Σε πολλές πόλεις επίσης, έγιναν και προσαγωγές αναρχικών σε αστυνομικά τμήματα γι' αυτή την υπόθεση.

από προκηρύξεις αλληλεγγύης:

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΤΟΣΚΑΝΗΣ: "...Εμείς, που νοιώθουμε απέχθεια για τα δικαστήρια, αρκεί που γνωρίζουμε ότι είναι αναρχικοί για να τους σταθούμε αλληλέγγυοι, για να είμαστε συνεργοί τους. Γιατί κάθε αναρχικός, κάθε εραστής της ελευθερίας ζει τη ζωή του με τον τρόπο και τα μέσα που προτιμάει κι αν έχει ανάγκη χρημάτων πάει και τα παίρνει από εκεί που βρίσκονται σε αφθονία. Γιατί καθένας από εμάς διαλέγει μόνος του πώς, πού και πότε θα επιτεθεί στην κοινωνία της καταπίεσης και όποιον τη στηρίζει.

Η ελευθερία είναι το όπλο με το οποίο δεν θα κουραστούμε ποτέ να χτυπάμε! Η ελευθερία είναι το έγκλημα που δεν θα κουραστούμε ποτέ να διαπραττούμε"!

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΠΥΡΗΝΕΣ ΔΥΤΙΚΩΝ ΑΛΠΕΩΝ: Σύντροφοι δικοί μας, "Τι είναι ένα αντικλείδι μπροστά σ' ένα τραπεζικό τίτλο; Τι είναι η επίθεση σε μια τράπεζα μπροστά στην ίδρυση της ίδιας της τράπεζας;" (Μ.Μπρεχτ).

...Δε γνωρίζουμε -ούτε μας ενδιαφέρει να μάθουμε- αν οι σύντροφοι έκαναν αυτή τη ληστεία και αν έχει έτσι-για ποιο λόγο την έκαναν. Για εμάς άλλο προέχει να πούμε: η αλληλεγγύη μας απέναντι τους είναι πλήρης. Αυτοί, όπως κι εμείς, είναι αναρχικοί σε διαρκή εξέγερση ενάντια στο καθεστώς αυτό που βασίζεται στην ιεραρχία και το χρήμα. Το καθεστώς αυτό ναί, είναι εγκληματικό.

Οι τράπεζες χρηματοδοτούν τις χειρότερες σφαγές, προκαλούν λιμό στους ήδη πεινασμένους, κερδοσκοπούν επάνω στην εξαθλίωση. Επομένως είναι κάτι παραπάνω από λογικό να υποστηρίζουμε τη λεηλασία των τραπεζών. Και είναι ακόμα πιο λογικό να τις λεηλατήσουμε. Οποιος το κάνει είναι σύντροφός μας κι απολαμβάνει την εκτίμηση και το σεβασμό μας.

Να καούν οι τράπεζες, να καταστραφούν τα δικαστήρια και οι φυλακές!
Ελευθεροι ολοι!

Για επικοινωνία, με τους Α. Budini, Χ. Στρατηγόπουλο και C. Tesseri: Casa circondariale, Via Pilati 6, 38100 Trento
και με την J. Weir: Casa circondariale, Via dalla Scola 150 36100 Vicenza

Για οικονομική ενίσχυση: Comitato di difesa degli anarchici c/o Mario Anzoino Via Nizza 27-10125 Torino.

".....Η ανάληψη της πολιτικής διαχείρισης απ' το ΠΑΣΟΚ σημαίνει την προσπάθεια των κυρίαρχων να βαπτίσουν με ευνοϊκότερους όρους τους σχεδιασμούς τους, μέσα απ' τη βίατη επιβολή κοινωνικών συμβολαίων και μιας ανθρωποβόρας συναίνεσης. Επικαλούμενοι τη δήθεν κοινωνική συνοχή οι κυρίαρχοι ήδη δρομολογούν την κατάργηση νόμων ή θεσμών και τη δημιουργία νέων στα προσφερόμενα πλαίσια, το ωμό κτύπημα των κοινωνικών αγώνων, τον κατακερματισμό και την απομόνωση της κοινωνικής αλληλεγγύης..."

(ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1993)

Η εξουσία αντικαθιστά κάθε φορά το φθαρμένο προσωπείο της μ' ένα καινούργιο προχωρώντας πάντα στην υλοποίηση ενός ενιαίου σχεδίου για την εδραίωση και την ισχυροποίησή της μέσα στην κοινωνία, ισχυροποίηση που σημαίνει συνεχές βάθεμα της κοινωνικής ανισότητας και της καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Μιά τέτοια αντικατάσταση ενός φθαρμένου προσωπείου της εξουσίας από ένα -τρόπος του λέγειν- καινούργιο, αποτέλεσε η κυβερνητική διαδοχή της Ν.Δ. από το ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβρη του '93. Και ως συνήθως οι εκλογικές αυταπάτες των αμετανόητων ψηφοφόρων εξανεμίστηκαν γρήγορα μπροστά στην αδυσώπητη πραγματικότητα. Το προεκλογικό σύνθημα που το ΠΑΣΟΚ απηύθυνε προς όλες τις κατευθύνσεις για "4 χρόνια πολιτικής σταθερότητας" αποδεικνύεται ότι δεν ήταν παρά μια δέσμευση για ανασύνταξη του εξευτελισμένου πολιτικού συστήματος, εγγύηση για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των εγκληματικών συμφερόντων ντόπιων κι Ευρωπαίων καπιταλιστών και, κυρίως, μια απειλή για κάθε κοινωνικό υποκείμενο, ομάδα ή τάξη που θα τολμούσε να θέσει ουσιαστικά προσκόμματα στους κεντρικούς ή επιμέρους σχεδιασμούς του κράτους και του κεφάλαιου που ολοένα και περισσότερο προσανατολίζονται από τους αντίστοιχους σχεδιασμούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πράγματι την προηγούμενη περίοδο συνέβησαν μια σειρά από αξιοσημείωτες κινητοποιήσεις ενάντια στους σχεδιασμούς της τότε πολιτικής εξουσίας και τις επιταγές υπερεθνικών οργανισμών εξουσίας (Δ.Ν.Τ., ΕΟΚ, κ.λ.π.). Τα προγράμματα των ιδιωτικοποιήσεων και των απολύσεων συνάντησαν συχνά επίμονες ταξικές αντιστάσεις. Τα προγράμματα για την παιδεία προσέκρουσαν στις καταλήψεις και διαδηλώσεις της νεολαίας οι οποίες -μετά τη δολοφονία του Ν.Τεμπονέρα- πήραν το χαρακτήρα κοινωνικής έκρηξης. Η ανέχεια μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού, η εξαθλίωση ολόκληρων περιοχών, η οικολογική καταστροφή και η στρατιωτικοποίηση άλλων, έδωσαν τα εναύσματα για να ξεσπάσουν μικρές και μεγάλες εκρήξεις υπέροχου κοινωνικού και ταξικού μίσους (ΕΑΣ, Χανιά '90, Ηράκλειο '91 κ.άλλ.).

Όταν παρ' όλες τις τονωτικές ενέσεις, πότε εθνικιστικής και πότε ευρωεκσυγχρονικής προπαγάνδας, η κατάσταση έφθασε στο απροχώρητο όσον αφορά τη λειτουργικότητα του πολιτικού συστήματος και την αποτελεσματικότητα της επιχειρούμενης καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης σε καίριους τομείς (π.χ. ΟΤΕ) το όλο σύστημα εξουσίας (πολιτικής και οικονομικής) προώθησε εγκαίρως την εναλλακτική του λύση : εκλογές, για ν' ανανεωθεί η ίδια πάντα εξουσία μ' ένα νέο πολιτικό προσωπείο προκειμένου να ενισχυθεί η λειτουργικότητα, η ισχύς και η επιθετικότητά της με το επικυρωτικό βάπτισμα της κοινωνικής συναίνεσης μέσα στην κολυμπήθρα της εκλογικής απάτης (κατακάθι της οποίας αποτελεί η περίφημη λαϊκή κυριαρχία). Κι ιδού ο νέος νυμφίος της κυβερνητικής εξουσίας, το ΠΑΣΟΚ ανανεωμένο λόγω μακράς αγρανάπαυσης κι αντιπολιτευτικού λίφτινγκ, επιστρέφει! Οκτώβρης '93.

Σήμερα ένα χρόνο μετά τα καπιταλιστικά προγράμματα, όπως σχεδιάζονται σε παγκόσμιο και πολυεθνικό επίπεδο κι εκτελούνται σ' εθνικό και τοπικό, συνεχίζουν να προωθούνται το ίδιο, είτε ωμά κι απροκάλυπτα είτε ήπια και συγκαλυμένα. Οι επικλήσεις για "κοινωνικό διάλογο" κι "ευρύτερες συναινέσεις" που απευθύνουν οι εξουσιαστές και οι λακέδες τους αποτελούν στάχτη στα μάτια μπροστά στην εφαρμογή των γενικότερων σχεδιασμών τους και την υλοποίηση των ντιρεκτίβων για "σύγκλιση" με τους "μεγάλους εταίρους" της Ευρωπ. Ένωσης. Εν τω μεταξύ τ' αφεντικά λυμαίνονται συστηματικά κι ολοένα βαθύτερα το μόχθο μας, κερδοσκοπούν αδίστακτα επάνω στην πολύπλευρη

εξαθλίωση ολόκληρων κοινωνικών ομάδων που απαρτίζουν πλέον τους παρίες του κατατεμαχισμένου από διαιρέσεις κόσμου μας, αφαιρούν από μέσα μας κάθε ίχνοσ κι ανάσα πραγματικής ζωής.

Ο μόνος δρόμος που ανοίγεται για τους προλετάριους είναι αυτός που με κάθε μέσο ή εξουσία προσπαθεί να κρατήσει κλειστό, αφήνοντας ανοιχτούς όλους τους άλλους που οδηγούν στην υποταγή, τη νάρκωση, την κατανάλωση, το θάμα. Ο δρόμος δηλαδή του αγώνα μέσα απ' την ανάπτυξη των κοινωνικών αντιστάσεων σε κάθε σχέδιο, δομή και σχέση εκμετάλλευσης και καταπίεσης, της επαναστατικής αυτοοργάνωσης χωρίς εξουσία και της αλληλεγγύης με κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο. Όσο πιο βαθειά αποτυπώνονται στο δρόμο του αγώνα τα σημάδια της προλεταριακής οργής τόσο πιο βατός γίνεται προς την κοινωνική απελευθέρωση. Και τα ίχνη γύρω μας πληθαίνουν.

Εμπρός σ' αυτή την προοπτική η εξουσία πάντα αγρυπνά και δεν έπαψε να εξοπλίζεται ποτέ. Με τον ασφυκτικό κοινωνικό έλεγχο και με τη βία εφαρμοσμένη ή επαπειλούμενη προσδοκά είτε να παρεμποδίσει και να περιορίσει, είτε να αντιμετωπίσει ανοιχτά όταν χρειαστεί τις εκρήξεις των κοινωνικών αντιθέσεων που παραμένουν πάντα θερμές κι ασίγαστες χάρη στο καμίνι που τροφοδοτούν αδιάκοπα η ανισότητα και η καταπίεση που γεννάει η ίδια η εξουσία. Γι' αυτό και δεν είναι απορίας άξια οι αθρόες προσλήψεις χιλιάδων εκκολαπτόμενων μπάτσων, η εμφάνιση νέων αστυνομικών σωμάτων, η αναδιάρθρωση παλαιότερων και η στρατιωτικοποίησή τους, ο συνεχής τεχνολογικός εξοπλισμός τους, η συνεργασία τους (τύπου υπαγωγής) με μυστικές υπηρεσίες (όπως η CIA και η MOSSAD) η γενναία χρηματοδότησή τους (πρόσφατα 6 δις) κ.λ.π. Τ' αποτελέσματα της κατασταλτικής δραστηριότητας του κράτους και των ειδικών του μηχανισμών είναι πολλές φορές ορατά στην καθημερινότητα όλων μας.

Εκεί όμως όπου είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτα είναι στο πεδίο του λεγόμενου "αντιτρομοκρατικού αγώνα" της εξουσίας σε βάρος συγκεκριμένων ανθρώπων, κοινωνικοπολιτικών χώρων αλλά και της κοινωνίας ευρύτερα. Η κατάργηση του διαβόητου "αντιτρομοκρατικού νόμου" ένα χρόνο πριν συνοδεύτηκε εκ μέρους των Μ.Μ.Ε. με την εικόνα μιας εξουσίας "στην υπηρεσία των δικαιωμάτων του πολίτη", ενώ επρόκειτο γι' ανταλλαγή υπηρεσιών κι εξόφληση προεκλογικών γραμματιών μεταξύ ΠΑΣΟΚ και μεγαλοεκδοτών. Ικανοποιήθηκε, βέβαια, και το, συνακόλουθο των εκδοτών, "προοδευτικό αίσθημα" των πολιτών που αγνοούν το ολοφάνερο. Ότι ο "αντιτρομοκρατικός νόμος" αφού πρώτα εξυπηρέτησε τις πολιτικές σκοπιμότητες της εξουσίας που τον θεσμοθέτησε στην προηγούμενη περίοδο (βλ. υπόθεση Μαυρικού, Κυρ. Μαζοκόπος) ήρθε με την απόσυρσή του να εξυπηρετήσει και τις πολιτικές σκοπιμότητες της εξουσίας που τον κατάργησε στην παρούσα περίοδο. Όσο δε για την απουσία του στο διάστημα που ήδη διανύσαμε από την κατάργησή του, σε τίποτα δεν φαίνεται να παρεμπόδισε τις τρέχουσες σκοπιμότητες του "αντιτρομοκρατικού αγώνα" της εξουσίας.

Τα πρώτα δείγματα τα είδαμε καταρχήν στην εξέλιξη της υπόθεσης του συντρόφου Γιώργου Μπαλάφα. Με την πολύχρονη δίωξη του ως "τρομοκράτη" το κράτος αφού, μεταξύ άλλων, παρήγε ένα σήριαλ τρομοθεάματος, έδειξε αρκετές φορές το αληθινό του πρόσωπο στο κίνημα αμφισβήτησης, ικανοποίησε όσο το δυνατό την εκδικητικότητα των μηχανισμών προς συγκεκριμένους αγωνιστές, χλεύασε ασταμάτητα τα όρια της νομιμότητας που το ίδιο όρισε, κατάφερε να περιορίσει σε μεγάλο βαθμό κάθε κίνηση συμπαράστασης στο στενό πεδίο των "πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων" και στο τέλος μετέφερε την όποια έκβαση της όλης υπόθεσης σε μία φαινομενική αντιδιαστολή "καλών" και "κακών" στο ίδιο το εσωτερικό του (βλ. υπ. Δημοσ. Τάξης- υπ. Δικαιοσύνης, Αστυνομία- Δικαστές, αντιπολίτευση-κυβέρνηση κ.ο.κ.).

Επιπλέον καρπούς αυτής της επιτυχίας του το κράτος έδρεπε ταυτόχρονα με το άλλο χέρι κι ίσως ακόμα πιο πλουσιοπάροχα στην υπόθεση του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη. Εδώ το κράτος δεν χρειάστηκε να μοχθήσει τόσο πολύ για να μεθοδεύσει τη σύλληψη και την ομηρεία του συντρόφου και βεβαίως για να την διατηρήσει προωθώντας την εγκληματοποίηση και την κοινωνική του απομόνωση και περιορίζοντας κατά πολύ την όποια κοινωνική απήχηση του έμπρακτα αντιθεσμικού

(ως προς τον χαρακτήρα και το περιεχόμενο) αγώνα του. Κατάφερε επίσης να παρεμποδίσει αποφασιστικά και τις κινήσεις αλληλεγγύης οι οποίες παρ' όλο το ολιγάριθμο των συντρόφων και το ακατάλληλο της εποχής συνέχιζαν να εκδηλώνονται απτόητες, παρά την ασφυκτική αστυνομοκρατία, - πρωτοφανή τα τελευταία χρόνια- τις πολυάριθμες προσαγωγές, τις συλλήψεις και τις δίκες σ' όλη την Ελλάδα. (Ας θυμηθούμε την περικύκλωση της κατάληψης αλληλεγγύης στην ΑΣΟΕΕ στις 17 Αυγούστου από 400 μπάτσους και την καταστολή της με την εισβολή στο άσυλο ειδικών "αντι-τρομοκρατικών δυνάμεων). Όλα τα παραπάνω αποτέλεσαν σημαντικό πλήγμα στον αγώνα του συντρόφου και την απεργία πείνας που έκανε για τρεις σχεδόν μήνες σαν έσχατο μέσο πάλης για την άμεση απελευθέρωσή του.

Βέβαια η αξιοσημείωτη- όχι όμως κι ανεξήγητη- μονολιθικότητα με την οποία το όλο πλέγμα εξουσίας και οι παρ' αυτό αντιμετώπισαν τον αγώνα του Οδ. Καμπούρη καταδεικνύει τη σημασία και το νόημα που αποκτά η παράταση της ομηρείας του. Ανάλογη σημασία που είχε και η κράτηση πολλών συντρόφων και εξακολουθεί να έχει πάντα επιτακτικά στο πρόσωπο του αναρχικού Κυριάκου Αζοκόπου. (Ακριβείς εκτιμήσεις για την σημασία πούχει για τον καθένα μας η ομηρεία των συντρόφων μας έχουν μία αξία και συμβάλλουν στην ανάπτυξη του αγώνα όταν κατατίθενται έμπρακτα μέσα απ' την συμμετοχή των υποκειμένων σ' αυτόν, όπως π.χ. εκδηλώθηκε στο πρόσφατο παρελθόν γύρω από την απεργία πείνας του συντρόφου Οδ. Καμπούρη για την άμεση απελευθέρωσή του).

Σε μία εποχή διαρκούς όξυνσης των κοινωνικών αντιθέσεων εξαιτίας μιας διεθνούς οργανωμένης κι αδιάκοπης επίθεσης των κυρίαρχων τάξεων ενάντια σε μας τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεζόμενους δεν υπάρχει άλλος χώρος και χρόνος επανάπαυσης κι ολιγωρίας είτε σε "αναφαίρετες κατακτήσεις" και "δημοκρατικά δικαιώματα" είτε στα χέρια διαφόρων ηγεσιών κομματικών, συνδικαλιστικών κ.άλλ. Κάθε επιμέρους αγώνας που δεν θα τείνει στην υπέρβαση των ιδίων του των ορίων και στην κατεύθυνση της καθολικής κοινωνικής απελευθέρωσης θα είναι καταδικασμένος ν' αποτυγχάνει σ' ένα έδαφος παντελώς άγονο κι ακατάλληλο για την άντληση συμπερασμάτων ζωτικών ως προς την ανάκαμψη και την συνέχιση του αγώνα.

Οι κατασταλτικές δραστηριότητες της εξουσίας αναπτύσσονται ραγδαία όπως μέσα απ' την οργάνωση της βίας σ' όλα τα επίπεδα και την εφαρμογή της προς κάθε κατεύθυνση κοινωνικής δραστηριότητας, μέσα απ' την ιδεολογική προπαγάνδα και τρομοκρατία, την εγκληματικοποίηση και τον κατακερματισμό, μέσα απ' το καθεστώς δίωξης ή ομηρείας που επιβάλλει σε συγκεκριμένους αγωνιστές με το πρόσχημα του λεγόμενου "αντιτρομοκρατικού αγώνα", για να εξουδετερώσει την αντίσταση στο συνολικό της σχέδιο. Η καταστροφή αυτού του σχεδίου και η ανατροπή του όλου συστήματος κρατικής βίας, κοινωνικής καταπίεσης και ταξικής εκμετάλλευσης είναι προσιτή για όλους μας και είναι κοινό σημείο συνάντησης στον αγώνα για την ανάπτυξη, την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη των κοινωνικών αντιστάσεων. Για την έκρηξη των αυριανών εξεγέρσεων, για την Κοινωνική Επανάσταση.

Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΑΠΟ ΜΑΣ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΣ ΕΠΙΛΕΞΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ. ΑΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΑΣ ΤΟ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ. ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ !

Πρωτοβουλία Αναρχικών
16 Νοέμβρη '94

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ Λ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

17 Νοέμβρη 1994

Για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, οι ειδικές αστυνομικές δυνάμεις εισβάλλουν βίαια στα κατειλημμένα κτίρια της Αθήνας. Καταστρέφουν, λεηλατούν και εν συνεχεία κακοποιούν τους συλληφθέντες. Ακολουθεί ένα πογκρόμ μαζικών συλλήψεων έξω από το χώρο του Πολυτεχνείου. Το ίδιο βράδυ, 3.000 άτομα καταλαμβάνουν το Πολυτεχνείο αντιδρώντας άμεσα στην κρατική τρομοκρατία.

22 Νοέμβρη 1994

Μπάτσοι με πολιτικά εισβάλλουν ξανά στην κατάληψη της οδού Λ. Καραγιάννη 37 και χωρίς ένταλμα, χωρίς καν μήνυση των ιδιοκτητών (Παν/μιο, ΕΜΠ, ΑΣΚΤ), διώχνουν τους καταληψίες και σφραγίζουν το κτίριο.

Οι καταληψίες προχωρούν σε άμεση ανακατάληψη, ακυρώνοντας τα σχέδια της αστυνομίας.

Οι κατασταλτικές επιθέσεις του κράτους στοχεύουν στην εξουδετέρωση των εστών κοινωνικής αντίστασης, στην τρομοκράτηση και τον παραδειγματισμό κάθε αντιστεκόμενου ανθρώπου.

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σ Υ Γ Κ Ε Ν Τ Ρ Ω Σ Η

έξω από την κατάληψη
(Λ. Καραγιάννη 37, πλ. Αμερικής)
23 Νοεμβρίου - 6 μ.μ.

Καταληψίες της Λ. Καραγιάννη

- Υλοποιώντας στις 17/11/94 (προληπτικές συλλήψεις, εκκενώσεις καταλήψεων στέγης κ.α.) μόνο μερικές από τις κατασταλτικές πρωτοβουλίες του συνολικότερου σχεδίου τους, το ΚΡΑΤΟΣ και οι δολοφονικοί του μηχανισμοί στόχευαν

να περιορίσουν στο ελάχιστο τις δυνατότητες κοινωνικής αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης και αντίστασης,

να προσθέσουν ένα ακόμα κρίκο στις αλυσίδες εγκληματοποίησης, περιχαράκωσης και κατακερματισμού του ανεξέλεγκτου ταξικού αγώνα.

- επειδή η καταστολή είναι βασικό στοιχείο και επισφράγισμα των νέων συνθηκών δουλείας και υποταγής

**Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ,
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!**

- Ενάντια στην αποπολιτικοποίηση, στους τεχνητούς διαχωρισμούς και τον ευνουχισμό της αλληλεγγύης,

Αλληλεγγύη σε κάθε αγωνιζόμενο κοινωνικό κομμάτι, στους εξεγερμένους μαθητές, σε κάθε εργαζόμενο, άνεργο, νεολαίο που αντιστέκεται.

Αλληλεγγύη σε κάθε φυλακισμένο ή διωκόμενο αγωνιστή

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 26 ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΣΤΕΓΗΣ
ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ 17 ΓΕΝΑΡΗ**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Έχει γίνει πλέον συνήθεια κάθε χρόνο που οι μαθητές βγαίνουν στους δρόμους να γυμνάζουν οι σθόνες, τα μικρόφωνα των ραδιοφώνων και οι σελίδες των εφημερίδων από ειδικούς που θέλουν "να μιλήσουν για τα προβλήματα της εκπαίδευσης αν και διαφωνούν με τις καταλήξεις των μαθητών". Εμείς θα αντισταθούμε αυτή την κατάσταση. **ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ "ΛΥΣΟΥΜΕ" ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ**. Φυσικό επακόλουθο (ίσως της θέσης μας μέσα στα πράγματα αφού: Ούτε "ειδικό" είμαστε, (ούτε θέλουμε να γίνουμε) για να διαχειριστούμε την κρίση του συστήματος. Ούτε "σφαιρονιστές" για να νοιαστούμε για την αποτελεσματικότητα των "σχολείων - φυλακών". Ούτε επιχειρηματίες για να νοιαστούμε για το πώς θα κonomήσουμε απ' αυτό που λέγεται εκπαίδευση (βλ. ΙΕΚ). Ούτε τέλος κομματάρχες για να θέλουμε να χαϊδύουμε τ' αυτά των μαθητών, με μοναδικό σκοπό να μετατρέψουμε τον αγώνα τους σε παζάρεμα με την εξουσία.

Δεν θέλουμε να μιλήσουμε λοιπόν για τα "καυτά προβλήματα της εκπαίδευσης", όχι γιατί απαξιούμε τα αιτήματα του αγώνα των μαθητών (παρότι πιστεύουμε ότι και μετά την επίτευξη τους η καταπίεση στα σχολεία θα διατηρηθεί), αλλά για δυο άλλους λόγους. Πρώτον γιατί οι πιο ειδικοί να μιλήσουν για την καθημερινή τους ζωή είναι οι ίδιοι οι μαθητές. Και δεύτερον γιατί αυτό που μας κάνει να βιώνουμε τον αγώνα των μαθητών και σαν δική μας υπόθεση είναι η επιλογή αυτή καθ' αυτή της αντίστασης.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, που μπορεί αφενός να αφορά τις αλλαγές που γίνονται στον εκπαιδευτικό χώρο, αφετέρου αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι των κοινωνικών αγώνων που έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια ενάντια στους σχεδιασμούς Κράτους και αφεντικών, για την ανάπτυξη των κερδών τους και το βάθεμα της κυριαρχίας. Μέσα από τη μόνιμη εμφάνιση των μαθητικών κινητοποιήσεων τα τελευταία 4 χρόνια, σαν συνέχεια ενός αγώνα που ξεκίνησε με τις καταλήψεις του 90-91, αλλά που δεν εξαργυρώθηκε, ούτε πατροναρίστηκε ακόμα, οι μαθητικές καταλήψεις έχουν εξελιχθεί σαν ένας μόνιμος βραχίονας για όλη την κυρίαρχη τάξη και όχι μονάχα για το υπουργείο παιδείας. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο και η επίθεση που δέχονται οι μαθητικές κινητοποιήσεις και από πολλές πλευρές προέρχεται και πολλά προσώπια έχει. Έτσι από τη μια μεριά έχουμε τον υπουργό παιδείας (γνωστό ταιράκι των Αμερικάνων σαν υπουρργός εξωτερικών) που νοιάζεται για να υπάρχει ένα "βήμα λόγου" για τους μαθητές φτιάχνοντας τους και κεντρικό όργανο στα πρότυπα της ΓΣΕΕ και της ΕΦΕΕ. (Μόνο που ούτε κι' αυτά τα ξυπλισμένα όργανα δεν έγιναν με υπουργικές αποφάσεις) με σκοπό βέβαια τον έλεγχο και την εκτόνωση των αγώνων. Από την άλλη μεριά υπάρχει ο "άγριος" εισαγγελέας που μέσα από τις διώξεις της μαθητικής επιδιώκει το ίδιο. Ανάμεσα τους σαν συνδυετρικός κρίκος ο "εκφραστής της κοινής γνώμης", το πιο βρώμικο απ' όλα τα όπλα της εξουσίας, τα ΜΜΕ. Παίρνοντας τότε τη μια θέση και τότε την άλλη, τρομοκρατώντας, χαφιεδίζοντας και αποπροσανατολίζοντας χτυπάει ύπουλα τους αγώνες των μαθητών. Ένα σπασμένο τζάμι γίνεται ισάδια είδηση με εκατοντάδες θανάτους σε κάποιο πόλεμο.

Οι επιδιώξεις όλων των φορέων είναι σαφείς. Είτε με την αφομοίωση είτε με την τρομοκρατία, το σταμάτημα των αγώνων των μαθητών είναι ο στόχος. Και για να συμβεί αυτό η ήττα και η απομόνωση είναι το κλίμα που χρειάζεται να περάσουν.

Αυτές τις μορφές καταστολής τις έχει βιώσει κάθε κοινωνικός αγώνας. Το ίδιο βίωσαν πριν μερικά χρόνια οι εργάτες της ΕΑΣ. Το ίδιο βίωσαν οι κινήσεις αλληλεγγύης που για 3 μήνες το καλοκαίρι αγωνίζονταν για την ελευθερία του αναρχικού και απέργιο πείνας Οδυσ. Καμπούρη. Η ίδια καταστολή ασκήθηκε απέναντι στις πρόσφατες κινητοποιήσεις του Πολυτεχνείου με τις προληπτικές συλλήψεις και το χτύπημα των καταλήψεων σπιτιών.

Η σημερινή διαχείριση της εξουσίας έχει αρχίσει από την πρώτη ημέρα της θητείας της ένα σχέδιο εγκληματοποίησης και εξόντωσης εκείνων των αντιστάσεων που ξεφεύγουν από τα οριοθετημένα πλαίσια. Ο χαρακτηρισμός του "γνωστού- αγνώστου" δεν αφορά μόνο τις κινήσεις των αναρχικών αλλά και κάθε κίνηση που έχει εξεγερσιακά χαρακτηριστικά. Ο στόχος εμφανής: Κάθε κίνηση που παίρνει επικίνδυνα χαρακτηριστικά πρέπει να αποπολιτικοποιείται και να φαίνεται σαν αποκλειστική ενασχόληση κάποιων "σκοτεινών κύκλων". Ο κάθε αγώνας που αναπτύσσεται, για να αποφυγή να "χαρακτηριστεί", πρέπει να αποκτάει σαν κύριο σκοπό την απομόνωση κάθε εξεγερσιακής φωνής. Αποτέλεσμα ο κάθε "εξωσχολικός" να φαντάζει "ύποπτος προβοκάτορας".

Αυτές όμως οι λογικές απομονώνουν τον αγώνα και τον διατηρούν στα πλαίσια που ορίζει η εξουσία.

Αυτό που φάνηκε και στην απάντηση που δέχτηκε το κράτος μέσα από τις συλλήψεις της 16 και 17/11, είναι ότι οι αγώνες που καταφέρνουν να χρησιμοποιήσουν το μοναδικό τους όπλο, αυτό της αλληλεγγύης πάντα καταφέρνουν πολλά. Τα ΜΜΕ όπως και ο κάθε καλοθελητής μπορεί να ειδή στους χιλιάδες νεολαίους που κατέλαβαν το πολυτεχνείο και σ' αυτούς που διαδήλωσαν στην ασφάλεια μόνο λίγους "γνωστούς-αγνώστους". Το μήνυμα όμως το πήρε η εξουσία. Οι "άκαμπτοι" Παπαμεληδής μετατράπηκαν μέσα σε λίγες ώρες, σε "διαλακτικούς" και οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι.

Η αλληλεγγύη λοιπόν είναι ένα ισχυρό όπλο. Αρκεί να μην σταματάει στο στενό μας περίγυρο (οι εργάτες για τους εργάτες, οι μαθητές για τους μαθητές). Όλοι οι κοινωνικοί αγώνες την ίδια κυριαρχία αντιπαλεύουν. Αυτοί που θέλουν τους αγώνες απομονωμένους δεν εξυπηρετούν μόνο "συντεχνιακά" συμφέροντα αλλά την ίδια την εξουσία.

Έτσι αν τα χτυπήματα που δέχονται σήμερα οι μαθητές με την ποινικοποίηση των αγώνων τους φαίνονται σαν ξένα από τα χτυπήματα που δέχτηκε η νεολαία λίγους μήνες πριν, είναι γιατί τα αλλοιώνει η οπτική γωνία που τα κοιτάμε και είναι αυτή της εξουσίας. **ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΙΤΑΞΟΥΜΕ ΑΛΛΙΩΣ**. Η ίδια εξουσία χτύπησε τη νεολαία στις 17 Νοέμβρη. Η ίδια εξουσία σκότωσε τον Νίκο Τεμπονέρα (μόνο το χρώμα της άλλαξε). Η ίδια εξουσία τραβάει μαθητές στα δικαστήρια και τους απειλεί σήμερα προκαταβολικά. Η ίδια εξουσία θα ενισχυθεί αν εμείς είμαστε διαχωρισμένοι.

ΚΑΜΜΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 26 ΚΑΤΑΛΗΨΕΣ ΣΤΕΠΗΣ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ 17 ΓΕΝΑΡΙ

Ора НиХил

τεύχος 0 897 150

Ο Αναρχισμός στην Ανατολή ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ
ΑΓΓΕΛΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΓΙΟΥΓΟΣΛΑΒΙΑ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ
ΕΝΔΕΙΞΗ
ΑΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΡΩΣΙΑ ΗΜΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΤΗΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΡΧΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΚΑΜΟΝ
ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΚΟΡΝΗΛ ΚΑΤΟΡΙΑ ΔΗ ΤΩ ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΕΣΣΔ
ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΦΕΡΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΜΒΑΚΟΥΝΙΝ

Мирен-Миренюм (Левантос) CLASS WAR (Hellas) 1992
Αποστέλλεται παραγράφου

Ора Nihil

ΑΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΜΟΝΕΡΩΝ ΚΑΡΩΝ J. WELF ΕΠΙΝΑΤΑ ΤΗΝ
ΟΛΟΡΤΗ «Η ΡΕΦΟΡΜΑ» ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΤΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΒΡΕΩΝ
ΣΙΩΝΙΣΜΟΥ ΟΙ ΕΒΡΕΟΙ ΕΞΕΤΕΡΩΣ ΕΤΙ ΔΕΚΑΤΙΑ ΤΟΥ ΕΒΡΕΩΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΟΙ ΕΒΡΕΟΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΟΥ ΕΒΡΕΩΝ
ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΒΡΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΒΡΕΩΝ
ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΒΡΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΒΡΕΩΝ
ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΒΡΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΒΡΕΩΝ

ΣΕΠΤ '90
200δρχ

ORA NIHIL 3

Ένας καινούργιος υπέροχος κόσμος!

ΕΙΜΗ ΕΚΔΩΣΗ ΑΘΗΝΑ 1992

Ора Nihil

Τ.Θ. 31 421

100 35

Αθήνα 47

Athens - Greece

"Μην καρτεράτε να λυχίσουμε μήτε για μια στιχμή μηδ' όσο στην κακοκαιριά λυχάει το κυπαρίσσι....."

Στις προθέσεις του κειμένου που ακολουθεί δεν είναι να αποτιμήσει ή να καταγράψει τις ιδεολογικές και τις διαχωρισμένες πολιτικές πλευρές στα πλαίσια ή μάλλον στα περίξ ενός πραγματικού αγώνα που έχει προηγηθεί και θα συνεχιστεί. Δεν είναι επίσης ν' ανοίξει ή να κλείσει ανούσιες ή και πραγματικές αντιπαράθεσεις που έχουν εκδηλωθεί, αλλά να αποτελέσει μια διαφορετική αφορμή : να επεξηγήσει μια συνολική λογική κόντρας επί της ουσίας με το κράτος και τ' αφεντικά, καθώς και τους πολιτικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς τους υπηρέτες κάθε είδους.

Αυτή η έτσι κι αλλιώς υλοποιούμενη πρόθεση ξεπερνάει κατά πολύ την αέναη απόσπασματικότητα, την φαντασίωση και την ακίνδυνη αυτάρκεια της κάθε σχέτας, της θεοεμπνευστές αδυναμίες και δεισιδαιμονίες του πολιτικού παιδισμού, την ηθική φτώχεια και την ανυπαρξία οποιασδήποτε αξίας για αγωνιζόμενους καταπιεσμένους, όπως βέβαια και την έλλειψη ενός συγκροτημένου ανατρεπτικού κοινωνικού λόγου και πρακτικής.

Όπως ίσως είναι γνωστό, από τις 21.6.94, ο αναρχικός Οδυσσέας Καμπούρης είχε ξεκινήσει έναν άριστο αγώνα ζωής ή θανάτου, στις φυλακές και στα νοσοκομεία, ενάντια στις ολομέτωπες επιθετικές πρωτοβουλίες του κράτους και των κατασταλτικών του θεσμών και μηχανισμών, πραγματοποιώντας, για περίπου δύο μήνες μια απεργία πείνας, με άμεσο στόχο την απελευθέρωσή του.

Μηχανισμών εξουσίας, που από τις 19.6.94, που συνέβει το γεγονός του αφοπλισμού του μπάτσου-φρουρού του "Σπιτιού του Λαού", ή αλλιώς των κεντρικών γραφείων του κύριου εκφραστή των αριστερών συμφερόντων - και κομματιού - της αρχουσας καπιταλιστικής τάξης, ΚΚΕ, προσπάθησαν να δημιουργήσουν για το σύντροφο Οδ. Καμπούρη το προφίλ του "δράστη" κατασκευάζοντας ένα -τουλάχιστον μέχρι σήμερα- αδιάβλητο πλέγμα από δήθεν στοιχεία, καταγέλαστα κατηγορητήρια και εξοφθαλμα τεχνητά σενάρια, αλλά και πολλά ακόμα αλληλοπλεκόμενα και μεθοδευμένα περιπτωσιολογικά "δεδομένα" πάνω και ενάντια στις καταπιεζόμενες κοινωνικές δυνάμεις.

Είναι από καιρό εγγεγραμμένο στην κοινωνική συνείδηση και σε κάθε καταπιεσμένο που αγωνίζεται στοιχειωδώς, ότι ποτέ ένα γεγονός εκδήλωσης της κρατικής καταστολής, όπως η σύλληψη και η ομηρία του συντρόφου, δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο συμβάν αλλά μια ακόμα αιχμή της όλο και κλιμακούμενης πανθεσμοβίαιης καταστολής ενάντια στα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια, όπως βέβαια εξειδικεύεται, σχεδιάζεται και συγκεκριμενοποιείται από τα υλικά συμφέροντα, τους ρόλους, τους αντικοινωνικούς στόχους και τις μεθόδους της εξουσίας, στη διανοσόμενη χωροχρονική φάση επιβολής της και σε σχέση πάντα με την ένταση του κοινωνικού - ταξικού πολέμου που την αντιπαλεύει.

Σε αυτό το κλίμα και την οπτική επιχειρήθηκε να κατανοηθεί και αυτή η κατασταλτική πρωτοβουλία του κράτους, αλλά και να αντιπαλευτεί στα πλαίσια των αναπτυσσόμενων κοινωνικών δυνατοτήτων.

Σε αντιδιαστολή των "στοιχείων και δεδομένων" των κρατικών-ασφαλίτικων σεναρίων και των όποιων αφελών, εύπιστων αναπαραγωγών τους, τα μόνα πραγματικά στοιχεία και δεδομένα είναι βέβαια αυτά της βάρβαρης αντικοινωνικής πραγματικότητας, από την οποία απορρέουν και την οποία διαμορφώνουν (σε συγκεκριμένους τόπους και χρόνους) οι κατασταλτικές μέθοδοι του κράτους, η διεθνοποιημένη εφαρμογή τους, η ένταση των συνθηκών εκμετάλλευσης και κυριαρχίας, η επαναθεσμοποίηση, σε πιο θωρακισμένες βάσεις, του γενικευμένου εγκλήματος της αδικίας και της ανισότητας (αναφέρονται ενδεικτικά μερικά τέτοια στοιχεία και δεδομένα).

- Ο εκσυγχρονισμός του συστήματος κυριαρχίας, όπως επαναπροωθείται από τον Οκτώβριο του '93, από το ΠΑΣΟΚ, είναι (μαζί με την συνεχή κρατική - καπιταλιστική ανάπτυξη) ιδεολογική και συνάμα κτηνώδης υλικοποιημένη μορφή και πλευρά της εφαρμογής όλων των πειραμάτων και σχεδιασμών των εξουσιαστών πάνω στην ανθρώπινη κοινωνία.

Πειραμάτων και σχεδιασμών που δεν βαδίζουν σε μια επαναλαμβανόμενη παλινδρόμηση, σύμφυτη της μεταμοντέρνας ελαστικής λογικής της εξουσίας. Αυτό σημαίνει ότι ακόμα κι αν επιμέρους κομμάτια τους (νομοσχέδια, ντιρεκτίβες κλπ) συναντάνε

εμπόδια ή και αναστέλλεται η εφαρμογή τους (για λόγους κοινωνικούς ή λόγω των εσωτερικών αντιθέσεων της εξουσίας), **το συνολικό σχέδιο της εκσυγχρονισμένης διεθνούς κυριαρχίας προχωράει**, προσπαθώντας να απορροφήσει το δυναμικό και τη συνειδηση των κοινωνικών τμημάτων που μπορούν ν' αντισταθούν ή να γίνουν τροχοπέδη στον σχεδιασμό και μεταβάλλοντας για το σκοπό αυτό ρυθμούς, μεθοδολογίες και βήματα επίτευξης.

Εχοντας διασφαλίσει και εξασφαλίσει από καιρό την πλήρη συναίνεση, συντύπωση και συνλειτουργία και όλων - φυσικά - των πολιτικών της κομμάτων και κομματιών, περνάει στην παραπέρα υλικοποίηση των διεθνοποιημένων σχέσεων και θεσμών της (βλ. "Συνθήκες των Ευρωπαϊκών Ενώσεων", GATT κλπ).

- Η "ομοούσια και αδιαίρετη" **πολιτική και οικονομική κυριαρχία**, παρά τον "εκσυγχρονισμό", την "real politic" και τα "καθαρά χέρια" που επιβάλλουν και εναρμονίζουν οι κάθε είδους συγκλίσεις των ευρω-εξουσιαστών και που διαπλέκονται μοναδικά με τα ειδικότερα συμφέροντα και τα επιμέρους "προγράμματα", συνεχίζει να διαπνέεται από τον ίδιο τρόπο και από την απαρχή της σύστασής της σε μία ιδιαίτερη κρατική - καπιταλιστική διάρθρωση, από την ίδια εγκληματικότητα, "σκανδαλώδη" δυσοσμία και αλληλεξάρτηση (και των διεθνών υποστάσεων και δομών της. Κάτι που αποδεικνύεται με την κάθε ευκαιρία (π.χ. και με την πιο "τελευταία ιδιωτικοποίηση") και ανεξάρτητα των διαχειριστικών εναλλαγών. Άλλωστε είναι δεδομένη και η συνταύτιση και επιταχυνόμενη σύνθεση όλων των εκδοχών της κρατικής - καπιταλιστικής διαχείρισης.

- Η ολόενα και κλιμακούμενη **ένταση της εκμετάλλευσης και κυριαρχίας**, που σπρώχνει στην εξαθλίωση και την ανέχεια ολόκληρους πληθυσμούς, όσους βέβαια δεν έχει κατακρεουργήσει στους πολέμους μεταξύ των κρατών και στον καρκίνο του περιβάλλοντος.

Η τάση εξαφάνισης του παραδοσιακού παραγωγικού ιστού του κεφάλαιου με τον μαρασμό ολόκληρων λειτουργικών του κλάδων (που προτιμά να καταστρέφει παρά να πάρει το όποιο κόστος του "εκσυγχρονισμού" τους), η μετατόπιση του ενδιαφέροντος των κύκλων των αφεντικών σε άλλους τομείς και παραγωγικές τεχνολογίες, η τάση εξαφάνισης της μικροϊδιοκτησίας στην αγροτική ύπαιθρο και και των, μέχρι πρότινος, "όρων διαβίωσης" της και πολλές ακόμα παράμετροι της διαμορφωόμενης κατάστασης, δείχνουν ανάγλυφα ότι **οι ανάγκες συσσώρευσης του κεφάλαιου και επέκτασης της κυριαρχίας** γενικότερα, επιβάλλουν τις "θάλασσες των ανέργων" και των "επιζώντων των δρόμων", αλλά και το ποιές εγκληματικές συνθήκες διαπερνούν και χαρακτηρίζουν τον δημοκρατικό όλεθρο.

- Η παραπέρα **ενίσχυση του κατασταλτικού οπλοστασίου του κράτους και του κεφάλαιου**, που είναι μοναδικά προορισμένο για την αντιμετώπιση των κοινωνικών εξεγερσιακών διεργασιών και του οποιουδήποτε εν δυνάμει συνολικά αντιθετικού - στις κυρίαρχες επιλογές - ταξικού αγώνα, **μαζί πάντα με την εκ των προτέρων συστηματοποιημένη χάραξη και εφαρμογή των κατασταλτικών σχεδίων και του γενικευμένου κοινωνικού ελέγχου**.

Οι κάθε λογής συντελεστές αυτού του οπλοστασίου (π.χ. ιδεολογικός, πολιτικός, τεχνολογικός, ηθικός) έχουν σα στόχο να διαφυλάσσουν τις θεσμικές "αντικειμενικότητες" για το κράτος και να διατηρούν την οργανωμένη απάτη, το καθολικό έγκλημα της εκμετάλλευσης, της αδικίας και της ανισότητας.

Η αλληλοσυμπλήρωση όλων των κατασταλτικών μηχανισμών και θεσμών, το γενικό περίγραμμα του όποιου σχεδιασμού και μεθόδευσης και η εκφρασμένη βούληση όλων των εξουσιαστικών μερίδων για την κατακρεούργηση των κοινωνικών αγώνων, καθόλου δεν εγγυώνται γι' αυτούς την κοινωνική αποδοχή και συναίνεση και αυτό γιατί κανένα σχέδιο δεν μπορεί να περιλαμβάνει τα απαραίτητα βήματα, τα οποία προσδιορίζουν οι κρατικοί "εγκέφαλοι" έπειτα από μια διαρκή επεξεργασία των δεδομένων τους, που ανάλογα με τις κοινωνικές αντιδράσεις διαμορφώνουν.

- Η **προσπάθεια ελεγχιμότητας μέσω της διάλυσης και του επανακαθορισμού ρόλων των κοινωνικών κομματιών** γενικότερα, αλλά και ειδικά των αγωνιζόμενων τμημάτων που έχουν επιδείξει μια ουσιαστική και προωθητική στάση μέσα στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες, είναι μια κύρια τακτική της εξουσίας ενάντια

στις κοινωνικές δυνάμεις που δέχτηκαν σημαντικό βάρος της κρατικής - καπιταλιστικής επιθεσης τα τελευταία χρόνια.

Και σ' αυτό το επίπεδο, η προσπάθεια αυτή αποτελεί την συνταγή για την επίτευξη του διπλού στόχου της κρατικής καταστολής: απ' τη μία ενάντια σε κοινωνικά κομμάτια με δομημένες νοοτροπίες ή αγωνιστικές συμπεριφορές (γ.π. οι εργαζόμενοι στην παλιά ΕΑΣ), που έχουν καταδειχτεί μέσα από αγώνες, έστω σαν στιγμές αυτοοργάνωσης και αντίστασης και από την άλλη, επιλεκτικά ενάντια σε αγωνιζόμενους καταπιεσμένους που υιοθετούν γενικότερες και μακροχρόνιες αντιθεσμικές στάσεις και πρακτικές, έτσι ώστε και στις δύο περιπτώσεις η εγκληματοποίηση αγώνων και αγωνιστών να γίνεται για το κράτος η μόνη λύση για να τους ανακοψει και να τους καταστείλει.

Πάντως είναι γεγονός ότι σε κάποιες περιπτώσεις οι τεχνικές εφαρμογές της καταστολής, της απομόνωσης και της περιχαράκωσης μέσα από τις "δικονομικές και σωφρονιστικές διαδικασίες", πέτυχαν είτε μια βίαιη κοινωνικοποίηση του ατόμου, είτε μια αποκοινωνικοποίηση κομματιών, καθώς επίσης την αφομοίωση, τον εξευτελισμό, την υπηκοοποίηση και την ένταξη στην ανθρώπινη ομάδα των θεατών.

Σαν ένα κομμάτι των καταπιεσμένων και των αγώνων τους, οι Αναρχικοί, μέσα από τον αυτοοργανωμένο αντιθεσμικό αγώνα και την αντικρατική - αντικαπιταλιστική πάλη, σφυρηλατούν και αγωνίζονται στις κατευθύνσεις της κοινωνικής ανατροπής και στις προοπτικές της, που εναρμονίζονται των ευρύτερων κοινωνικών δυνατοτήτων και ικανοτήτων αυτοκαθορισμού των ανθρώπων απέναντι στις ίδιες τους τις ζωές, τις υλικές επιθυμίες και επιλογές ισότητας και αλληλεγγύης.

Στο βαθμό που, για το κράτος και το κεφάλαιο και τους κάθε είδους θεσμούς και μηχανισμούς τους, σ' αυτή τη διαλεκτική σχέση ελοχεύει μια επικινδυνότητα και αυτή παίρνει ενυ σαφή χαρακτήρα κόντρας με τις επιλογές, τους σχεδιασμούς και τις εκάστοτε προτεραιότητές τους (μέσα από τους ίδιους τους κοινωνικούς - ταξικούς αγώνες και συγκρούσεις που αναδεικνύουν την αυτενέργεια, την αυτοοργάνωση και την κοινωνική αντίσταση), τότε είναι σίγουρο ότι η καταστολή θα συντείνει πάντα σε μία πολύπλευρη αντικοινωνική επέμβαση, που όσο περισσότερη σημασία αποκτάνε οι πρωτοβουλίες της για την κρατική κυριαρχία, τόσο περισσότερο θα επιστημονικοποιείται και θα εκδηλώνεται με άμεσο και ωμό τρόπο.

Από κει και πέρα, σε μια ολόκληρη πορεία της κατασταλτικής κρατικής επιβολής, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που από τους καταπιεσμένους που δραστηριοποιήθηκαν ενάντια σ' αυτήν, υιοθετήθηκαν απόψεις και μορφές αντίδρασης που εγκολπώθηκαν την εξουσιαστική - πολιτική σκοπιμότητα (αλλά και εξορισμού εγκολπωμένες στην ίδια σκοπιμότητα), που στήριξαν κύρια σε δημοκρατικονομικά κριτήρια την όποια συμπαράσταση.

Είτε αυτό ήταν η σκέτη λογική της κατασκευής "στοιχείων" και της σκευωρίας από πλευράς κράτους, είτε ο ετεροκαθορισμός και η έμμεση αποδοχή των όποιων κατηγοριών, αυτό που αποτέλεσε τη "λογική ή το πλαίσιο υπεράσπισης", εξαφάνισε (ακόμα κι αν το επικαλούνταν ιδεολογικά) ότι οι κοινωνικοί - ταξικοί αγώνες ήταν, είναι και θα είναι δίκαιοι, απαραίτητοι για την απελευθέρωση του ατόμου και της κοινωνίας και σε καμία περίπτωση "νόμιμοι" ή "παράνομοι", "επιτρεπτοί" ή "ανεπιτρεπτοί", "μαζικοί" ή "μειοψηφικοί".

Με τον ίδιο τρόπο οι αγωνιζόμενοι καταπιεσμένοι (και παρόλα τα φίλτρα της πλήρους αποσυνειδητοποίησης και της πολυποικίλης σωφρονιστικής ομαλοποίησης) αλλά και οι συμμετοχές τους στους αγώνες μ' οποιονδήποτε τρόπο (αποφορτισμένο από την κρατική προπαγάνδα, έξω και ενάντια στο κυρίαρχο αξιακό σύστημα), έχουν το δικío με το μέρος τους και δεν διαχωρίζονται σε "ένοχους" ή "αθώους", "ύποπτους" ή "μη ύποπτους", "βίαιους" ή "μη βίαιους".

Στην ίδια την πορεία των γεγονότων της κατασταλτικής κρατικής επιβολής, δημιουργήθηκαν, κάποιες φορές, λογικές σαφώς ανταγωνιστικές προς ένα κοινό τόπο αυτοοργάνωσης των καταπιεσμένων (και των αναρχικών σαν κομμάτι τους), που είτε στόχευαν σε εκμεταλεύσιμες καταστάσεις για κάθε πολιτική χρήση, είτε σε μια "ευκαιρία" για την ανάδειξη ιδιαίτερων πολιτικών οπτικών και την αυτοεπιβεβαίωσή τους ή, ακόμα χειρότερα, και τα δυό μαζί.

Παρ' όλα αυτά ένας κοινός τόπος αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης και αντίστασης, σαν μια αυθεντική κοινωνική διεργασία προτεινόμενη προς όλους τους καταπιεσμένους που βρίσκονται από την ίδια μεριά και δεν έχουν γίνει ακόμα καθεστωτικοί υπάλληλοι καταφέρει κάποιες φορές να τοποθετήσει στον ένα ή στον άλλο βαθμό, την έμπρακτη κοινωνική - ταξική αλληλεγγύη στο πλαίσιο της γενικότερης κοινωνικής απελευθερωτικής προοπτικής και των πραγματικών συμφερόντων του κόσμου των καταπιεσμένων, σαν αναπόσπαστο δηλαδή κομμάτι των αγώνων.

Οι παραπάνω διαπιστώσεις έχουν μια σημασία, αν αναλογιστεί κανείς ότι η διαμορφωμένη πολυδιάστατη κατάσταση κρατικής επιβολής και καταστολής χαρακτηρίζεται, σε συγκεκριμένους χώρους και χρόνους, από τη μια μεριά από τις τακτικές και στρατηγικές που το ίδιο το κράτος και οι κάθε λογής υπηρεσίες του ξεδιπλώνουν, απ' την άλλη όμως σηματοδοτείται κύρια από τους τρόπους και τους αγώνες που οι καταπιεσμένοι δρομολογούν για να την αντιμετωπίσουν σαν ένα βραχίονα της κρατικής κυριαρχίας και των θεσμών - μηχανισμών της και σαν μια διαχρονική στρατηγική πολιτική επιλογή της εκάστοτε εξουσίας.

Στην περίοδο που διανύεται, που οι σχεδιασμοί του κράτους και του κεφαλαίου - σε κάθε επίπεδο - επιχειρείται να πάρουν ένα χαρακτήρα μη αντιστρέψιμο, η διακρατική και εκσυγχρονισμένη καταστολή, σαν αποκλειστικός φορέας της άμεσης και εγκληματικής, ένοπλης κρατικής - καπιταλιστικής βίας, έχει έναν από τους κύριους λόγους και ρόλους της επιβολής.

Αυτό καθόλου δεν σημαίνει ότι οι καταπιεσμένοι χάνουν σε επίπεδο υλικό, συνειδησης και δυνατοτήτων, την κατάσταση από τα χέρια τους. Αντίθετα (όχι τόσο στο επίπεδο πρόβλεψης και επιφανειακών εκτιμήσεων αλλά περισσότερο) στο επίπεδο του ξεπερασματος του οποιου συγκυριακού χαρακτήρα των κινήσεων αλληλεγγύης, καθώς και των οποιων αντανακλαστικών απαντήσεων στα γεγονότα καταστολής, μπορεί ο αγώνας ενάντια στην καταστολή να γίνει συνολικότερος και αποτελεσματικότερος, σαν μέρος του ευρύτερου αγώνα των καταπιεσμένων, σαν κομμάτι μιας συγκροτημένης κοινωνικής επέμβασης.

Κάτω απ' αυτή την οπτική γωνία, έχουμε, από τις 21/6/94, μια πολύ σχεδιασμένη προσπάθεια του κράτους να παίξει σε όλα τα επίπεδα που θα μπορούσαν να του αποφέρουν οφέλη στον κατασταλτικό και "αντιτρομοκρατικό αγώνα" του, να στήσει άλλη μια από τις γνωρίμες "υποθέσεις" που, από το 1987 και μετά κυρίως, έχουν σύρει απέναντι στη νομοδικαστική βία αρκετούς αγωνιζόμενους ανθρώπους.

Το κράτος πρέπει λοιπόν, να δημιουργήσει εκείνες τις προϋποθέσεις που θα διασφαλίσουν τους σχεδιασμούς του, να προλείανει (όσο μπορεί να το πετύχει) κοινωνικά το έδαφος για την αποδοχή των σχεδιασμών αυτών. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι :

- **Μηδενικά εμπόδια στην ανάπτυξη των σχεδίων του.** Η επιβολή της οργανωμένης βίας των μηχανισμών και θεσμών του, ούτε αρχίζει ούτε τελειώνει με μια δώξη ή σύλληψη. Αντίθετα δείχνει το πραγματικό της ωμό πρόσωπο κατά τη διάρκεια της εμπέδωσης και του περάσματος στην κοινωνία της σχεδιασμένης κατασταλτικής επιχείρησης.

Πολύ περισσότερο δεν διαπερνάει μόνο τους συγκυριακά κοινωνικά αντιμέτωπους αλλά στοχεύει να αφήσει τα σημάδια της πολύ παρά πέρα, πάνω στις κοινωνικές δυνάμεις για λόγους πολιτικούς και κοινωνικούς : γιατί ελπίζει να καταφέρει την επιβολή του παραδειγματισμού και της αδυναμίας αντίστασης σε όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας.

- **Πανστρατιά των λεγόμενων μέσων μαζικής ενημέρωσης,** των πληρωμένων τρομοδημοσιογράφων και διάφορων άλλων "λειτουργών" του συστήματος κυριαρχίας, ώστε να "θάβονται" οι δραστηριότητες της κοινωνικής αλληλεγγύης, να διαστρεβλώνονται και να συκοφαντούνται οι πρακτικές και οι θέσεις των κοινωνικά αγωνιζόμενων και να επιβάλλεται η ταξική μονοφωνία που επιβάλλουν οι σεναριογράφοι της ασφάλειας και βέβαια η υποτιθέμενη ευαισθησία και πραγματική υποκρισία των κάθε είδους "προσωπικότητων" και φιλόνητων της άθλιας αντικοινωνικής πραγματικότητας που έχει εκ προοιμίου ευνοήσει κάθε κοινωνικό περιεχόμενο της όποιας "υπόθεσης".

- **Επίδειξη της όσο το δυνατό μεγαλύτερης ανελαστικότητας απ' όλο το πλέγμα της εξουσίας,** ώστε, σε αντιπαράβολή με άλλες "υποθέσεις", να

καταδειχθεί στους δραστηριοποιούμενους από κοινωνικής πλευράς, το "μάταιο" της αδιαλλαξίας και της αντιθεσμικότητας. Αφήνει λοιπόν ένα "ανοιχτό δρόμο", αυτόν της υποταγής, και φτιάχνει μια ακόμα δικλείδα ασφαλείας για κάθε ενδιαφερόμενο, ώστε να καταστείλει, πριν καν εκδηλωθούν, τις όποιες πρακτικές κινήσεις αλληλεγγύης.

- **Όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πολυδιάσπαση των καταπιεσμένων.** Οι αντιθέσεις και οι διαχωρισμοί που διαπερνούν την ύπαρξη αυτής της κοινωνίας δεν θα ήταν δυνατό να αφήνουν ανεπηρέαστους τους καταπιεσμένους. Οι κατακερματισμοί, όχι μόνο μεταξύ ατόμων με ίδιους γενικούς στόχους, αλλά και στην ίδια τους την χαρακτηριστική, ξεκινάνε στη βάση λογικών διαχωριστικού "ιδεολογικού" χαρακτήρα και πολιτικού συμφεροντος και όχι στη βάση διαφορετικών θέσεων - στάσεων - πρακτικών αγώνα, οι οποίες τις περισσότερες φορές ούτε καν υπάρχουν.

Η ενίσχυση διαχωρισμών τύπου "βίας - μη βίας" και χιλιάδων άλλων ηθικών κανόνων του κράτους, επιφέρει την πλήρη παραλυση της αμοιβαιότητας, της αλληλοβοήθειας και της αλληλεγγύης, πρωταρχικών ανθρώπινων αξιών για κάθε αγωνιζόμενο καταπιεσμένο, πόσο μάλλον όταν ενστερνίζεται αναρχικές κι αντισεξουσιαστικές απόψεις και λογικές.

Το κράτος θα συνεχίσει να κάνει τη δουλειά του : χαρτογράφηση αντιδράσεων, παρακολούθηση, ανακρίσεις, προσπάθειες εκβιασμού και τρομοκράτησης. Παράλληλα : ανάδειξη "απόψεων" ιστορικά χαρακτηρισμένων (τύπου ΚΚΕ και των παραφυάδων του, όπως π.χ. η χαφιεδολογία, η προβοκατορολογία και πρακτορολογία), ενίσχυση του δοσιλογισμού και του χαφιεδισμού, άλλων εγγυήσεων για κάθε περίπτωση και όλων των συναποτελούντων "αξιών" της αστικής νομιμότητας και των πλουσιοπάροχων αμοιβών της, προβολή κακέκτυπων αγώνων και ελεγχόμενων αντιδράσεων. Έτσι οι κρατικοί "εγκεφαλοί" που κατασκευάζουν σενάρια και κινούν τα νήματα της καταστολής, αλλά και οργανώνουν τα επόμενα βήματά της, τεκμηριώνουν και αποκρυσταλλώνουν συμπεράσματα και βάσει των παραπάνω.

Αυτό είναι, σε αδρές γραμμές, ένα περίγραμμα της κρατικής κατασταλτικής σχεδίασης, που επιμέρους στοιχεία της (π.χ. ελαστικότητα) μπορούν να αλλάζουν ανάλογα με την περίπτωση, αλλά και να επιδιορθώνονται με βάση τις κάθε είδους κοινωνικές εξελίξεις.

Αυτό όμως που είναι σίγουρο, σταθερό και ατράνταχτο κοινωνικό δεδομένο, μια πρακτική αλήθεια μέσα απ' τους κοινωνικούς - ταξικούς αγώνες, είναι ότι το κράτος και οι μηχανισμοί καταστολής συναντάνε εμπόδια στην πραγμάτωση των σχεδίων τους, όταν κομμάτια καταπιεσμένων (ανάμεσά τους και οι Αναρχικοί) επεμβαίνουν στοιχειωδώς αυτοοργανωμένα και συγκροτημένα, με εκείνο τον κοινωνικό λόγο και εξεγερτικό σχέδιο, που με αντιθεσμικό και αντισυναινετικό τρόπο, αλληλοσυνδέει και εξαρτεί απολύτως τα μερικά ζητήματα της κάθε "υπόθεσης", με τα γενικότερα ζητήματα της κοινωνικής απελευθερωτικής υπόθεσης χωρίς να τα αλληλοϋποτάσσει και για κανένα λόγο.

Αυτό σημαίνει ότι όσο αδύναμες και δημοκρατιζουσες είναι οι λογικές που υποβιβάζουν ένα γεγονός καταστολής και τις συνέπειές του σε μία στενή "υπόθεση", που αρχίζει και τελειώνει με τη σύλληψη ή την απελευθέρωση ενός διωκόμενου αγωνιστή ή που υπάρχει όσο συντηρείται στην επικαιρότητα, άλλο τόσο απονευρωμένες - από τη φύση τους - και γενικόλογες είναι οι λογικές που μεταβιβάζουν το μερικό γεγονός της άμεσης απελευθέρωσης στην μετεπαναστατική κοινωνία που δεν θα 'χει φυλακές, στερώντας έτσι, από τον χρειαζόμενο αγώνα, συστατικά του στοιχεία που διαμορφώνονται και εξελίσσονται μέσα από το άμεσο αντιπάλεμα και τους ενδιάμεσους στόχους.

Η "αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα" ενός απαραίτητου αγώνα κρίνεται, συν τοις άλλοις, και από αυτόν τον αλληλοπροσδιορισμό του άμεσου στόχου με την γενικότερη προοπτική και για έναν άλλο λόγο. Γιατί μέσα από ένα συντιθέμενο και όσο το δυνατό επαρκή σχεδιασμό και με την κατάλληλη μεθοδολογία, μπορούν να βγαίνουν σταθερά και χρήσιμα συμπεράσματα σε όλη τη διάρκεια του αγώνα αναδεικνύοντας την σημασία των προηγούμενων ή επόμενων συνειδητών επιλογών και καταδεικνύοντας την κοινωνική του βαρύτητα ακόμα περισσότερο.

Πέρα από τη χρησιμότητα του αγώνα και των αυτοοργανωμένων πρωτοβουλιών και πρακτικών αλληλεγγύης ενάντια στην κρατική καταστολή, που είναι αυτονόητη στη λογική του κειμένου, χρειάζεται σίγουρα μια διασαφήνιση για την κοινωνική στόχευση των

διαφόρων δραστηριοποιήσεων που μπορεί ο καθένας να κρίνει αν είναι σωστές ή όχι, στη βάση του κοινωνικού αγώνα.

Γιατί τίποτα δεν είναι αυτονόητο ξεκάθαρο όταν ενώ δεν μπορεί να καθορίσει τα κοινωνικά δρώμενα και επιβιώνει μέσω της σπεκουλάς και των στρεβλών πρακτικών αντιλήψεων, αδιαφορεί εντελώς για την κοινωνική ανάπτυξη των αποπειρών αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης και αντίστασης.

Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι ο κοινωνικός αγώνας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση ν' αποφεύγεται κρατώντας πισινή, αλλά ούτε και προκύπτει αγχωτικά και ασυνείδητα, παίρνοντας σαν "αφορμή" την κρατική καταστολή και αποτελώντας, σε κάθε περίπτωση, "καβάζα" του πολιτικού καριερισμού και μικρόκοσμου και για τους λόγους αυτούς έχουν πολύ μεγάλη σημασία οι ξεκάθαρες και σταθερές τοποθετήσεις και πρακτικές από την αρχή και σ' όλη την εξέλιξή του.

Μετά το γεγονός της 19/6/94, από την πρώτη στιγμή της σύλληψης και ομηρίας του Οδ. Καμπούρη, από την απαρχή των δραστηριοποιήσεων για την αλληλεγγύη (στον σύντροφο) σαν ένα μέρος του ευρύτερου κοινωνικού αγώνα, το κράτος ακολουθεί ένα συνδυασμό μεθοδεύσεων και τακτικών, επιδεικνώντας τα μεγαλύτερα δυνατά αποτελέσματα καταστολής, στοχεύοντας ακόμα παραπέρα από τον ίδιο τον σύντροφο.

Γιατί πάντα το κράτος κινούνταν στο πνεύμα της ποδηγέτησης και -εν τέλει- εξαφάνισης κάθε ιδέας ή απόπειρας κοινωνικής αντίστασης, αλλά και της όσο το δυνατό μεγαλύτερης περιχαράκωσης και απομόνωσης των φυλακισμένων αγωνιστών. Δύο πλευρές της κατασταλτικής επιβολής, εξίσου σημαντικές για ν' αντιμετωπιστούν (για την μετεξέλιξη ή όχι των καταστάσεων από πλευράς κοινωνικού αγώνα), που όταν μία από αυτές κερδίζει έδαφος, μέσα απ' την αναπτυσσόμενη κοινωνική αντιπαράθεση, ταυτόχρονα κερδίζει κι η άλλη.

Πιο συγκεκριμένα, το κράτος κι όλοι οι καταστέλλοντες μηχανισμοί, μέσα από το τρομοθέαμα των πρώτων ημερών, θα προσπαθήσουν να κατατρομοκρατήσουν τον κόσμο των καταπιεσμένων. Μέσα από τη λογική του "κάτι παίζεται" ή και του "περίεργα πράγματα", αλλά και διάφορους αλληλοσυσχετισμούς στα πλαίσια του ευρύτερου κοινωνικού ανταγωνισμού, θα προσπαθήσουν να πετύχουν τον ταξικό αποπροσανατολισμό. Θα κάνουν προσπάθειες να "νομιμοποιήσουν" την καταστολή στην κοινωνική συνείδηση, επιζητώντας και απ' όσους ήταν διατεθειμένοι να τα δώσουν, εχέγγυα νομιμότητας. Ακόμα, είτε με τη συνταγή της στρεβλής πραγματικότητας, είτε με αυτή της "μεμονωμένης κόντρας", θα στοχεύσουν στο να εμφανίσουν την καταστολή τελικά σαν αναπάρκτη.

Στις πάγιες τακτικές του κράτους είναι να επιδιώκει να εμφανίζει, έστω και παρωδικά, δίχως νόημα και ταξικά ανούσιο τον αγώνα για την ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης, για να την απονευρώσει και να την απαγορέψει, εν τέλει, για να αδρανοποιεί όλο και περισσότερα κοινωνικά κομμάτια.

Το, κατά τη διάρκεια του αγώνα, δημιουργούμενο πλέγμα εγκληματοποίησης, σε κάθε σημείο των εκδηλούμενων πρακτικών αλληλεγγύης, στοχεύει να σπείρει "σιγή νεκροταφείου" κοινωνικά, να σκεπάσει και να προλάβει κάθε εν δυνάμει κοινωνικό - ταξικό αγώνα. Υλοποιήθηκε, κατά κύριο λόγο, με τους αποκλεισμούς, από τις ειδικές κατασταλτικές μονάδες του κράτους, των χώρων όπου είχαν προγραμματιστεί συζητήσεις για ζητήματα αλληλεγγύης, την τεράστια παρουσία των ίδιων μονάδων πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης, με τις συλλήψεις, σε όλη την Ελλάδα, συντρόφων που προπαγάνδιζαν το ίδιο θέμα, με τη βίαιη εκκένωση, σε χρόνο ρεκόρ, της κατάληψης της ΑΣΟΕΕ, τη σύλληψη και καταδίκη, σε οκτάμηνη ποινή, των 52 συντρόφων που την είχαν καταλάβει για να αποτελέσει πόλο αντιπληροφόρησης, συσπείρωσης και αλληλεγγύης στους Οδ. Καμπούρη και Γ. Μπαλάφα, που συμπλήρωναν 57 και 46 μέρες απεργίας πείνας αντίστοιχα στοχεύοντας στην απελευθέρωσή τους. Για την τελευταία κατασταλτική επιχείρηση κινητοποιήθηκαν πάνω από 400 πάνοπλοι μπάτσοι και ασφαλίτες των ειδικών δυνάμεων και κουκουλοφόροι κομμάντος τους.

Το γεγονός αυτής της κατάληψης και σ' αυτό το σημείο του αγώνα, όπως είναι καταφανές, θα αποκτούσε μια ιδιαίτερη επικινδυνότητα για το κράτος και τους σκοπούς του, γι' αυτό και φρόντισε να τελειώνει σύντομα μ' αυτό.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πέτυχε, σ' εκείνο το χρονικό σημείο, να θάψει την κοινωνική αλληλεγγύη, αφού δέχτηκε ένα ισχυρό ράπισμα από την γενικότερη αγωνιστική στάση των συντρόφων, εντός κι εκτός δικαστηρίων, και παρ' όλη τη μέγιστη παραπληροφόρηση - αποπληροφόρηση, για την οποία φρόντισαν τα ΜΜΕ, μιλώντας για "οικειοθελή αποχώρηση".

Όπως όμως είναι περισσότερο από εμφανές, στο ξεδίπλωμα του συνολικότερου σχεδίου του κράτους και στην παρούσα ιστορική φάση διαχείρισης της ζωής των ανθρώπων, που η καθολική αναδιάρθρωσή του, σε διεθνές επίπεδο, δίνει μεγάλη σημασία στην εξαφάνιση των αγώνων και της ανατρεπτικής τους κατεύθυνσης, δεν θα μπορούσε παρά να επιδιώκει μια πολιτική και κοινωνική εκμετάλλευση των γεγονότων, που να στηρίζεται στον ετεροκαθορισμό, τη συναίνεση και αποστασιοποίηση άλλων κομματιών καταπιεσμένων.

Χρησιμοποιώντας κάθε μέσο, πέτυχε, πολύ αργότερα, αυτό που - από κοινωνικής πλευράς - έπρεπε να του γίνει ακατόρθωτο : να εμποδίσει - αναστείλει την κοινωνική αλληλεγγύη και να την εγκληματοποιήσει, ώστε να περάσει σε καθεστώς πολιτικής και κοινωνικής ομηρίας ο Οδ. Καμπουρης και, μέσω αυτής της ομηρίας, να συνεχιστούν οι κατασταλτικές επιδιώξεις και σχεδιασμοί απέναντι στα εξεγερσιακά κομμάτια της κοινωνίας.

Χωρίς πια ούτε καν να χρειάζεται μια ειδική κατασταλτική του επέμβαση, το κράτος κατόρθωσε, έστω και παρωδικά, να πετύχει ένα παγινό του στόχο : την πολιτική και κοινωνική απενεργοποίηση των καταπιεσμένων που πάνε κόντρα στις επιλογές του και υλοποιούν σαφείς κοινωνικές πρακτικές αγώνα και αλληλεγγύης, με ξεκάθαρες προοπτικές.

Όλα αυτά τα ζητήματα και σημεία αιχμής - αντιπαράθεσης, που προκύπτουν στην αντιμετώπιση ενός κατασταλτικού σχεδιασμού, (αλλά και πιο πλατιά, κάθε ζήτημα που απορρέει από τη φύση κι επέκταση της κρατικής και ταξικής κυριαρχίας και γίνεται σημείο κοινωνικής σύγκρουσης), κρίνονται και ως ένα βαθμό καθορίζονται από τον συντονισμό σε θέματα αγώνα και την συσπείρωση προς έναν ελάχιστο κοινό σκοπό των κοινωνικών κομματιών και δυναμικών που συμπυκνώνουν μια αγωνιστική διάθεση και την συγκεκριμενοποιούν σε πλαίσια αντιθεσμικού αγώνα και ισότιμης αυτοοργάνωσης.

Από τη στιγμή που κάθε δικαιολογία ιδεολογικού χαρακτήρα αλλά και κάθε αντιμετώπιση με τεχνητό τρόπο (π.χ. με αναγνώριση εκπροσώπων εκμεταλλευόμενων στρωμάτων) καθίστανται εντελώς ανάξιες λόγου και έργου, είναι προφανές ότι, όπως σε κάθε αυθεντική κοινωνική διεργασία, έτσι και σε μια "υπόθεση" αλληλεγγύης, η συγκροτημένη επέμβαση, που τα επιμέρους σημεία της αλληλοσυνθέτουν αμοιβαίες συμφωνίες ικανές να τοποθετούν κοινωνικά δεδομένα, είναι αυτή που μπορεί να κρίνει και να διασφαλίσει την ανάπτυξη, την εξέλιξη και όλη την πορεία ενός αγώνα.

Έτσι η αδυναμία ενός σχεδίου ευρύτερης κοινωνικής επέμβασης, ενώ δεν εξαρτάται στενά από την όποια "υπόθεση", καθορίζει σε μεγάλο βαθμό τη συνολικότητα, την αποτελεσματικότητα και τον ενδιαμέσο στόχο, καθώς δεν βάζει δεδομένα διεισδυτικότητας και κριτικής εκτίμησης. Αυτό αποδεικνύει και ότι ο μερικός στόχος, της άμεσης αποφυλάκισης ενός συντρόφου, ενώ κρίνει τον ενδιαμέσο αγώνα, δεν αποτελεί αποκλειστικό στοιχείο κρίσης του κοινωνικού αγώνα ευρύτερα.

Σε υλικό επίπεδο, οι πρακτικές και θεωρησιακές συνεισφορές, έχοντας επίγνωση της παραπάνω "έλλειψης", απαιτείται νά 'ναι καταλυτικές και επιβοηθητικές προς την ανάπτυξη του αγώνα, με στόχους : το ξεμπλοκάρισμα κοινωνικών δυνάμεων και το προοδευτικό ξεπέρασμα της όποιας αποσπασματικότητας ή και χαλαρότητας διακρίνει τις συνεισφορές αυτές.

Από κει και πέρα, οι θέσεις - στάσεις - πρακτικές κάθε καταπιεσμένου, αλλά και των φυλακισμένων αγωνιστών και συντρόφων, που αποτελούν ενεργό μέρος ενός κοινωνικά εκφρασμένου λόγου, έχουν κάθε στιγμή μια υλικά καταδεικνυόμενη σημασία και είναι σε αλληλεξάρτηση κι αλληλεπιδραση με την κοινωνική επέμβαση και την υλοποιούμενη απόπειρα αλληλεγγύης.

Είναι γεγονός ότι οι ψευδαισθήσεις, η αναποφασιστικότητα και η αναβλητικότητα, όσο κι αν είναι αποτέλεσμα της αφόρητης κι ασφυκτικής πίεσης των μηχανισμών καταστολής, όσο κι αν δεν μπορούν να καθορίσουν τις γενικότερες αντιθεσμικές και

αδιάλλακτες στάσεις απέναντι στους μηχανισμούς αυτούς και τις κατακρεουργητικές τους μεθόδους, είναι χαρακτηριστικά περιορισμένης ευχέρειας και δυνατότητας, για μια αγωνιστική και θετικά προσδιορισμένη (από κοινωνικής πλευράς) έκβαση ενός ενδιάμεσου αγώνα.

Η συνάρθρωση και η ικανότητα συντονισμένης πολιτικής επάρκειας των διαφόρων κομματιών σύνθεσης του αναπτυσσόμενου αγώνα (που είναι οι κινήσεις αλληλεγγύης και η απεργία πείνας του συντρόφου), καθορίζουν επίσης, σε μεγάλο βαθμό, την εξέλιξη και την "αξιοπιστία" του. Σαν ζήτημα κοινωνικής πρακτικής και δράσης αφορούν αποκλειστικά τον ίδιο τον αγώνα και όχι τις διάφορες ιδεολογικές εκδοχές που τον περιτριγυρίζουν.

Για παράδειγμα, ενώ έγινε από το κράτος και τους κάθε είδους μηχανισμούς του, μια τεράστια προσπάθεια αποσύνθεσης της λογικής αγώνα που μπορεί να εκδηλώνεται και μέσα από την απεργία πείνας (που έχει καταδειχθεί ιστορικά για τους καταπιεσμένους), διαφάνηκε πολύ γρήγορα ότι στόχος του κράτους δεν ήταν οι απεργίες πείνας γενικά, ούτε αποκλειστικά, αλλά η συγκεκριμένη απεργία πείνας και οι συγκεκριμένες κινήσεις αλληλεγγύης : όλες, δηλαδή, οι παράμετροι που συνέθεσαν αυτό τον αγώνα και κυρίως όσα το μήνυμά του μπορεί να πρεσβεύει κοινωνικά (αδιάλλακτο, αντιθεσμικό).

Υπάρχει παραπέρα μια απόσταση μεταξύ : α) Των γενικών και πολλές φορές ιδεολογικών - ιδεοληπτικών σημείων του αναρχισμού και β) Των αναρχικών θέσεων - στάσεων - πρακτικών που σμικρύνονται και διαμορφώνονται μέσα στην κοινωνική - ταξική πάλη. Στη δεύτερη "κατηγορία" υπάρχει, χωρίς να "παρεκκλίνει κανείς από το άγιο σώμα" μια πάγια αναρχική θέση - στάση - πρακτική, που εκπορεύεται από τα ίδια τα πλαίσια αυτοοργάνωσης των καταπιεσμένων - δίχως κόμματα και ιεραρχία. Αυτή είναι ότι πρακτικές πρωτοβουλίες που υλοποιούν έναν αγώνα (πόσο μάλλον έναν αγώνα αλληλεγγύης) από τη στιγμή που εκφράζουν και αποτελούν μια σύνθεση αντίληψης και πρακτικής αντιθεσμικού κοινωνικού περιεχομένου, από την στιγμή δηλαδή που συμβάλλουν στη γενικότερη κατεύθυνση του αγώνα, δεν μπορούν να σταθμίζουν σχέσεις ανταγωνισμού και αλληλοεξόντωσης μεταξύ των αγωνιζόμενων καταπιεσμένων.

Αντίθετα, στην "πρώτη κατηγορία", παραμένουν οι τοποθετήσεις ιδεολογικοπολιτικού χαρακτήρα και σκοπιμότητας, που δεν θέλουν ή δεν μπορούν να συμβάλλουν στην κατεύθυνση ανάπτυξης του αγώνα, διαχωρισμένες από την ίδια την κοινωνική - ταξική πάλη, αδύναμες να επηρεάσουν στο ελάχιστο τη ριζοσπαστικοποίηση των κοινωνικών δρώμενων.

Γύρω απ' την συγκεκριμένη "υπόθεση" αλληλεγγύης (κι όχι σ' αυτή καθαυτή) αναδειχθηκαν η συμβατικότητα και ο ωφελισμός, οι στάσεις που υπαγορεύουν οι πολιτικές χρησιμότητες και, κύρια, η περιορισμένη σχέση επαφής και δυνατότητα εκτίμησης στους πραγματικούς κοινωνικούς όρους της αλληλεγγύης και κατά συνέπεια του ίδιου του αγώνα.

Γιατί είναι προφανές ότι στα πλαίσια της ανάπτυξης της κοινωνικής αλληλεγγύης προς φυλακισμένους συντρόφους ή αγωνιστές, όπου η κοινή λογική φανερώνει τον στόχο της άμεσης απελευθέρωσης με κοινωνικούς όρους, κάθε υπαρκτή ή υποτιθέμενη λογική αγώνα πρέπει εκ των πραγμάτων να συντείνει και προς αυτόν τον άμεσο στόχο, όταν βέβαια διαπνέεται από μια ουσιαστική - και όχι τυπική - σχέση αλληλεπίδρασης και αλληλοεπιρροής με τα κοινωνικά δρώμενα.

Όταν όμως υπάρχει η περιορισμένη σχέση επαφής μαζί με την απαξία και την περιφρόνηση για τον κοινωνικό αγώνα (και βέβαια για όσους τον υλοποιούν) αναδεικνύονται η ύπαρξη διαφορετικών στόχων και υλικών συμφερόντων, των οποίων πολύ επι μέρους στοιχεία είναι : οι πολιτικές σκοπιμότητες και χυδαιότητες, ο εξουσιαστικός τους ρόλος, τα προσωπικά συμφέροντα, το άγχος του παιδισμού της πολιτικής επιδίωξης, η λάσπη και η συκοφαντία (αρνητικά και εκφυλιστικά φαινόμενα που θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν τέτοια και να εξαλείφονται).

Η διαπλοκή διαφορετικών συμφερόντων και ανταγωνιστικών λογικών είναι δυνατό, στις υπαρκτές συνθήκες, όχι μόνο να σπέρνει τη σύγχυση και να αναδεικνύει το τέλμα του ιδεολογικού κυκεώνα, αλλά να αποδιαρθρώνει την **δυναμική σύνθεση αντιλήψεων και πρακτικών** που κοινωνικά είναι η μόνη συνθήκη που μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στο κράτος και να το αναγκάσει να οπισθοχωρήσει.

Είναι σίγουρο ότι η συνέχιση της αυτοοργανωμένης δράσης σε συνολικά πλαίσια και με χαρακτηριστικά που προσδιορίστηκαν, η αναδείξη ξεκάθαρων στόχων μέσα στην κοινωνική - ταξική σύγκρουση, όχι μόνο αποσαφηνίζει τον αγώνα που έχει προηγηθεί, αλλά και μέσα από τα απαραίτητα συμπεράσματα τοποθετεί υλικές προϋποθέσεις για τις επόμενες κινήσεις αγώνα, εμπλουτισμένες από την εκφρασμένη αλληλεγγύη.

Γιατί έτσι προσδιορίζονται ζητήματα άμεσου αντιπαλέματος των κρατικών σχεδίων και εκφεύγουν από το μεταφυσικό επίπεδο οι αντιλήψεις και πρακτικές που θέλουν να πάνε κόντρα στους θεσμούς και τις συνέπειές τους στην κοινωνία.

Ακόμα ένα ζήτημα που συνάγεται από την επέκταση και ανάπτυξη όλων των παραπάνω εκτιμήσεων, συμπερασμάτων και θέσεων μέσα στον κοινωνικό - ταξικό ανταγωνισμό, ένας αδιαμφισβήτητος και διαπιστωμένος ανταγωνιστικός παράγοντας για την αναρχική ανατρεπτική κοινωνική δράση, είναι οι διάφοροι επαγγελματίες υπερασπιστές, ο οχλός των προοδευτικών δημοσιογράφων, νομικών, νομολόγων, γιατρών, το συνούθλειμα των κάθε είδους ειδικών περί ανάλογων "υποθέσεων".

Όντες για πάντα αντιθετικοί και αποκλεισμένοι από κάθε λογική αγώνα, προσδεμένοι στο αρμα της εφικτολογίας, του λιγότερου ή του αναγκαίου κακού, οι εξουσιαστές και οι νεοκουβαλητές τους, περιφέρουν την ύπαρξή τους στους διαδρόμους και τι αϊθουσες αναμονής, προσπαθώντας να μεταφέρουν (όταν τους δίνεται η δυνατότητα) τους αγώνες από τους δρόμους στους διαδρόμους.

Είτε αποτελούν την κομματική και δημοσιογραφική υπαλληλοκρατία του κεφάλαιου, είτε εξαργυρώνουν (μερικοί απ' αυτούς) σαν πρώην αγωνιστές, την όποια παλαιόθεν σχέση τους με τον κοινωνικό αγώνα.

Όπως οι κατασκευαστές πλυντηρίων, έτσι κι αυτοί, σαν κατασκευαστές συνειδησεων, συνιστούν. Γιατί αυτοί.... Ξέρουν : "Ο αδιάλλακτος αγώνας είναι αναποτελεσματικός", "η αποδοχή έστω και μέρους των κατηγοριών είναι αναγκαία", "οι απεργίες πείνας έχουν χάσει την κοινωνικότητά τους, είναι εκβιασμός".

Η διαδικασία αφομοίωσης - επανααφομοίωσης στις εξουσιαστικές λογικές είναι πάντα σε λειτουργία, προσπαθώντας να αφαιρέσει από την ανατρεπτική κοινωνική δράση, όλα τα ζωντανά στοιχεία των αντιλήψεων και των διεργασιών, που την συνθέτουν και να την μετατρέψει σε καρικατούρα. Αν και, αυτή τη φορά δεν κατάφεραν σε "τακτικό" επίπεδο, να πετύχουν τους σκοπούς τους, συντέλεσαν, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, στο συνολικότερο σχέδιο κρατικής καταστολής, με τον διαχωρισμό των ζητημάτων των κρατούμενων απεργών πείνας Μπαλάφα και Καμπούρη και την ανάλογη επιλεκτική ανάδειξή τους, αλλά και την ενασχόληση των διάφορων ζόμπι-προσωπικοτήτων, στο να ωθήσουν τον Οδ. Καμπούρη, είτε στον σίγουρο θάνατο, είτε στην παραμονή του στην φυλακή : τη στιγμή που ήταν περισσότερο από εμφανές για κάθε αγωνιζόμενο καταπιεσμένο, ότι όποια διαφοροποίηση πάνω στον, εκ των πραγμάτων, κοινό αγώνα των δύο απεργών πείνας για ελευθερία, προκρίνοντας την ευνοϊκή κατάληξη της μίας απεργίας πείνας, θα διέλυε τις προϋποθέσεις θετικής έκβασης της άλλης.

Ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι αυτές οι καταλήξεις ήταν στον ένα ή στον άλλο βαθμό αναμενόμενες, από πλευράς κοινωνικού αγώνα, αποδείχθηκε, για μια ακόμη φορά, ότι όλος αυτός ο κύκλος των δηλωμένων κι επώνυμων υπερασπιστών, που αποτελεί σάρκα απ' τη σάρκα των θεσμών της εξουσίας, (με μια συνεχή λειτουργική σχέση μ' αυτήν και με την λογική υπαλήθου προς αυτήν που προσπαθεί να "κάνει καλά την δουλειά του") έχει τεράστιες ευθύνες στην υποταγή της ανθρώπινης κοινωνίας.

Σήμερα που οι αναγκαιότητες του κοινωνικού - ταξικού αγώνα και της ανάπτυξης της κοινωνικής αλληλεγγύης (π.χ. στους αναρχικούς Μαζοκόπο και Καμπούρη, αλλά και στους υπόλοιπους πολιτικούς κρατούμενους, με το ιδιαίτερο βάρος και σημασία της κάθε περίπτωσης, αλλά και ενιαία ενάντια στο κράτος) καταδεικνύει ακόμα περισσότερο τη σημασία της κοινωνικής επέμβασης και του σχεδίου, που το πέρασμα κάποιων μηνών δεν έχει μεταβάλλει στο ελάχιστο τις συνθήκες της κρατικής επιβολής και καταστολής (ισα ίσα που την έχει νοιώσει κι ο πιο ανύποπτος), καθώς επίσης καμιά λογική "ήττας" ή "νίκης" δεν μπορεί να διακατέχει μια αναρχική λογική αγώνα, είναι απαραίτητες οι συνεκτιμήσεις και συναποφάσεις για δράση στους αγώνες που θα προκύψουν.

Ακόμα και οι διαφορετικές οπτικές και λογικές, εφόσον κρίνουν την αναγκαιότητα ενός αγώνα είναι υποχρεωμένες και ικανές σε μία αλληλοσυνεννόηση ουσιαστικού - και όχι

τυπικού - χαρακτήρα, στην ανάδειξη και αλληλοϋποστήριξη όλων των παραγόμενων συμπερασμάτων.

Η Δημιουργία και δραστηριοποίηση της Πρωτοβουλίας Αναρχικών πήγασε μέσα από πραγματικές αναγκαιότητες του κοινωνικού αγώνα. Συνέχισε μέσα από την ουσιαστική δρομολόγηση των απαραίτητων αυτοοργανωμένων προτεραιοτήτων στο ζήτημα της εμπράκτης κι αδιαχώριστης κοινωνικής αλληλεγγύης, κύρια στον αναρχικό Οδ. Καμπούρη αλλά και στον Γ. Μπαλάφα, όταν με την απεργία πείνας του διεκδίκησε την απελευθέρωσή του. Και σαν συνέχεια της αλληλεγγύης που κι από διαφορετικές οπτικές εκφράστηκε μετά την ημέρα της θεαματικής σύλληψής του στις 30/1/92. Γιατί κι αυτοί οι μερικοί στόχοι εντάσσονται στην πλευρά των αγώνων και η επίτευξή τους είναι ζήτημα των όρων αυτών των αγώνων.

Πλαισίωσε και εμπλούτισε τον αγώνα ενάντια στις αιχμές της κρατικής καταστολής με απόπειρες για την αυτοοργάνωση των καταπιεσμένων στην κατεύθυνση της συγκρότησης και του εναρμονισμού με τις γενικότερες προοπτικές αγώνων της αντιστεκόμενης κοινωνίας. Στο βαθμό που οι συνεκτιμήσεις και συναποφάσεις της άτυπης συλλογικότητας της είχαν την ικανότητα να αντιλαμβάνονται με την ιδιαίτερη σημασία τους τα χρειαζόμενα βήματα και τα αλληλοσυνδεόμενα σημεία για αγώνα, κατοχυρώθηκε από τις ίδιες της τις συνεισφορές σαν ένας κοινός τόπος αυτοοργάνωσης των αναρχικών αντιλήψεων και πρακτικών αγώνα που, ξεπερνώντας τα όρια των διαπιστωμένων λογικών, έδωσαν, σε πραγματικά δύσκολες περιστάσεις, με αξιοπρέπεια και ετοιμότητα τη μάχη στη διπλή αυτή κατεύθυνση : του άμεσου αγώνα και τις προοπτικές της αυτοοργάνωσης, αντίστασης κι αλληλεγγύης των καταπιεσμένων.

Και μόνο γι' αυτούς τους λόγους, καταδεικνύεται η σημασία των συνεισφορών της, γιατί, συν τοις άλλοις, συλλογικοποίησε τα ζητήματα, έκανε εμφανείς τις δυνατότητες αλλά και τις αδυναμίες στην κατεύθυνση του ξεπεράσμά τους.

Καταλήγοντας, η διαμορφωνόμενη κατάσταση κοινωνικά καταδεικνύει ότι και στις πιο άγριες συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης, που είναι συνθήκες εμπέδωσης μιας πολύπλευρης καταστολής και μετασχηματισμού όλης της κοινωνίας σε μια όλο και δολοφονικότερη φυλακή υψίστης ασφαλείας, που αποκλείει τη ζωή και επιβάλλει χιλιάδες ανισότητες, καθίσταται απαραίτητη η ανάδειξη κάθε διάστασης πραγματικού κοινωνικού - ταξικού αγώνα, σ' όλους τους "κοινωνικούς χώρους" της κρατικής επιβολής, όπως είναι η αντιπληροφόρηση, η εξεγερτική απόπειρα και κάθε άλλη αδιαχώριστη μορφή, γιατί αυτό πραγματικά εγγυάται την προώθηση των πραγματικών συμφερόντων των καταπιεσμένων και τις ίδιες τις προοπτικές απελευθέρωσης ατόμου και κοινωνίας.

Έτσι, η εκτίμηση των δεδομένων της κοινωνικής - ταξικής σύγκρουσης αλληλεξαρτάται με την ίδια την κοινωνική επεμβαση και, όπως έχει καταδειχθεί, η αυτοοργάνωση, η αλληλεγγύη και η αντίσταση και οι διεργασίες τους, είναι μονόδρομος για την επίτευξη του αναρχικού κοινωνικού σκοπού, για το αντιπάλεμα των σχεδίων του κράτους και του κεφαλαίου, αλλά και την κοινωνική ανατροπή της ύπαρξης και της "αναγκαιότητας" των θεσμών - μηχανισμών τους.

Αγώνας λοιπόν, στην κατεύθυνση του απεγκλωβισμού όλο και περισσότερων αγωνιζόμενων ανθρώπων και εκμεταλλευόμενων κοινωνικών κομματιών από τις λογικές και τις θεσμίσεις του κράτους και της κάθε εξουσίας.

Αλληλεγγύη μεταξύ των αγωνιζόμενων κομματιών για την καλύτερη ανάπτυξη αυτού του αγώνα, αντιιεραρχική και ισότιμη αυτοοργάνωσή του, για μια πραγματική ώθηση στις δυνάμεις αντίστασης της κοινωνίας !

**ΑΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΑΣ ΤΟ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ

Προπύλαια Τρίτη 16/5/95, 6 μ.μ.

Αναρχικοί -ες για την κοινωνική αλληλεγγύη

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ

ΕΦΕΤΕΙΟ : 17/5/1995

Φθινόπωρο '90. Διανύουμε μια εποχή έντονων κοινωνικών-ταξικών συγκρούσεων. Κράτος και κεφάλαιο προωθούν μια γενικευμένη και ολομέτωπη επίθεση ενάντια στα συμφέροντα των χαμηλότερων κοινωνικών στρωμάτων, κραδαινοντας τη σημαία του εκσυγχρονισμού και της αναδιάρθρωσης: ιδιωτικοποιήσεις μεγάλων παραγωγικών μονάδων, μαζικές απολύσεις εργαζομένων, ψήφιση αντιαπεργιακού νόμου με στόχο την εκμηδένιση των κοινωνικών αντιστάσεων, πολυνομοσχέδιο για την παιδεία με στόχο την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και την καθυστάση της νεολαίας στους εκπαιδευτικούς χώρους, υποτιμήσεις των αγροτικών προϊόντων και επιβολή νέων φόρων σύμφωνα με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. GATT), στρατιωτικοποίηση ολόκληρων περιοχών μετατρεπόμενων σε ΝΑΤΟϊκές βάσεις (βλ. Κρήτη) κλπ. Σ' αυτές τις συνθήκες γεννιούνται αναπόφευκτα έντονες κοινωνικές αντιδράσεις με τη μορφή επιθετικών ταξικών αγώνων (Πειραική - Πατραϊκή, Μαντούδι) ή ακόμα και εξέγερσης (Χανιά '90, καταλήψεις σχολείων κλπ).

Μέσα σ' αυτό το κλίμα διάχυτης κοινωνικής και ταξικής βίας προβάλλει αναγκαία για την εξουσία η ποιοτική και υλική αναβάθμιση και θωράκιση της καταστολής για την όσο το δυνατόν απρόσκοπτη προώθηση των αναδιρθρωτικών σχεδίων της. Με βάση αυτή την αναγκαιότητα ενισχύονται, μεταξύ άλλων, οι αστυνομικές δυνάμεις, εκσυγχρονίζεται ο τεχνολογικός τους εξοπλισμός αλλά και συγχρόνως προετοιμάζεται το έδαφος για την προσαρμογή του νομικού οπλοστασίου του κράτους σύμφωνα με τις επιταγές των νέων συνθηκών και στα πρότυπα ευρωπαϊκών χωρών.

Ο σοβαρός τραυματισμός του αναρχικού Κυριάκου Μαζοκόπου, στις 8/11/90, σε αποθήκη της οδού Μαυρικίου στα Εξάρχεια, αποτέλεσε για το κράτος την αφορμή για την περάτωση της παραπάνω διαδικασίας μετατρέποντας αυτό το τυχαίο γεγονός σε αντικείμενο σφοδρής και ελεεινής εκμετάλλευσης στοχεύοντας, μεταξύ άλλων, στην τρομοκράτηση και τον παραδειγματισμό των αντιστεκόμενων και της κοινωνίας γενικότερα. Αμέσως δημιουργείται ένα κλίμα τρομοκρατολαγνείας και εκφοβισμού που καλλιεργούνταν από σενάρια της Ασφάλειας και των Αμερικάνων προϊσταμένων της αλλά και από καθ' υπαγόρευση δημοσιεύματα γνωστών τρομοδημοσιογράφων. Αυτή ήταν η αρχή του καθεστώτος πολιτικής ομηρείας που επιβλήθηκε έκτοτε στον Κ. Μαζοκόπο. Οι κρατικοί μηχανισμοί και τα φερέφωνά τους εκμεταλλεύτηκαν το γεγονός της σύλληψής του για να το παρουσιάσουν ως την απαρχή της εξάρθρωσης της "τρομοκρατίας".

Σ' αυτή την κατεύθυνση δε δίστασαν να υποβάλλουν από τις πρώτες κιόλας ώρες το νοσηλευόμενο Κ. Μαζοκόπο σε μια σειρά δοκιμασίες για να του αποσπάσουν κατάθεση σύμφωνη με τις επιδιώξεις τους. Στη συνέχεια και αφού ο ίδιος δεν ανταποκρινόταν στις πιέσεις των δεσποτών του, τον έθεσαν σε πλήρη απομόνωση δοκιμάζοντας την καθιέρωση της μεθόδου των λευκών κελιών για τη φυσική και ηθική εξόντωση πολιτικών κρατουμένων. Ήταν η σθεναρή στάση του ίδιου, που ξεκίνησε αμέσως απεργία πείνας και δίψας, καθώς και η αλληλεγγύη των συντρόφων του, που συνέβαλλαν στη μερική άρση αυτής της συνθήκης. Συγχρόνως, το πρωτοφανές πογκρόμ ερευνών, προσαγωγών και ανακρίσεων, κυρίως αναρχικών και αντιεξουσιαστών ευρύτερα, κατέληξε στη σύλληψη των Σ. Κογιάννη, Γ. Μπουκετσίδη και Ρ. Μπέρκνερ, με πρόσχημα δακτυλικά αποτυπώματα που βρέθηκαν στην αποθήκη της οδού Μαυρικίου και με στόχο την παραγωγή "αντιτρομοκρατικού" θεάματος. Η "αντιτρομοκρατική" εκστρατεία του κράτους και των εγχώριων και ξένων επιτελείων έφερε "απτά αποτελέσματα". Το μόνο που έλλειπε πλέον ήταν η ψήφιση ενός ειδικού νόμου για τη συνοπτική εκδίκαση τέτοιων υποθέσεων. Βέβαια οι πραγματικοί τους στόχοι ξεπερνούσαν κατά πολύ τους συγκεκριμένους συλληφθέντες και δεν περιορίζονταν σε ορισμένους κοινωνικοπολιτικούς χώρους αλλά αφορούσαν ευρύτερα τις αντιστάσεις και τους αγώνες που ξεπηδούσαν ορμητικά μέσα στην κοινωνία ενάντια στα αναδιρθρωτικά σχέδια του κράτους και του κεφάλαιου. Η ψήφιση του "αντιτρομοκρατικού" λίγες μέρες αργότερα ήρθε προς επίρρωση του νομικού οπλοστασίου του κράτους και σαν επιστέγασμα της παραπάνω προσπάθειας. Η επιλογή της εγκαινιάσής του αναδρομικά πάνω στους 4 συλληφθέντες έκφραζε την προσπάθεια εκφοβισμού των ίδιων και εγκληματοποίησης των κοινωνικοπολιτικών τους αντιλήψεων. Αυτό επιβεβαιώθηκε κοινωνικά μέσα από τη λυσσαλέα στάση της εξουσίας τόσο απέναντι στους ίδιους και την απεργία πείνας που έκαναν οι 3, Γ. Μπουκετσίδης, Σ. Κογιάννης, Ρ. Μπέρκνερ (και που οδήγησε στην απελευθέρωσή τους το Μάρτη του '91) όσο και απέναντι στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης. Η αθώωση των 3 το καλοκαίρι του '92 και ταυτόχρονα η καταδίκη του Κ. Μαζοκόπου

σε 17 χρόνια φυλάκιση για "κατοχή εκρηκτικών" αποκάλυψαν τόσο τις πολιτικές σκοπιμότητες της εξουσίας που οδήγησαν σ' αυτές τις διώξεις όσο και την εκδικητικότητα που τρέφουν οι διωκτικοί μηχανισμοί απέναντι σε συγκεκριμένους αγωνιστές. Η πολιτική ομηρεία που επιβλήθηκε στον Κ. Μαζοκόπο από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του βρήκε τη λογική της συνέχια σ' αυτή την ποινή ώστε να παρέχεται το απαραίτητο άλλοθι στους κατασταλτικούς μηχανισμούς για τις μεθοδεύσεις που προηγήθηκαν και γι' αυτές που επρόκειτο ν' ακολουθήσουν.

Άνοιξη '95 Οι σοσιαλδημοκράτες διαχειριστές της εξουσίας βγάζουν μέρα με τη μέρα το προσωπείο του "κοινωνικού διαλόγου" και αποκαλύπτουν την πραγματική αντικοινωνική τους φύση συνεχίζοντας την πορεία της αναδιάρθρωσης σε όλα τα επίπεδα, με άμεσες συνέπειες το βάθεμα της κοινωνικής ανισότητας και την ένταση της ταξικής εκμετάλλευσης. Η καταστολή εξακολουθεί ν' αποτελεί τη βασική στρατηγική του κράτους απέναντι στις αντιστάσεις και τους ταξικούς αγώνες, που ξεσπούν στους χώρους της παραγωγής, της εκπαίδευσης (εργατικές κινητοποιήσεις, καταλήψεις σχολείων) και ευρύτερα μέσα στην κοινωνία. Οι αναρχικοί και οι αντιεξουσιαστές, όντας ένα κοινωνικοπολιτικό τμήμα με αντικρατική θεώρηση και πρακτική, αποτελούν μόνιμο στόχο των κατασταλτικών σχεδιασμών του κράτους και των μηχανισμών του. Η συνεχιζόμενη ομηρεία του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, από τον Ιούνιο του '94, η εισβολή ειδικών αστυνομικών μονάδων στις καταλήψεις στέγης και η παραπομπή σε δίκη των 26 συλληφθέντων στις 9/ 5/ 95, η σύλληψη και η προφυλάκιση του Ν. Καρατζά και η παραπομπή του σε δίκη στις 12/ 5/ 95, η σύλληψη και η προφυλάκιση του Γ. Κρητικόπουλου, στη Θεσ/νίκη, η δίωξη των 4 της Ηλιούπολης κ.λ.π. αποτελούν μερικές μόνο ορατές στιγμές της εφαρμογής των παραπάνω σχεδιασμών.

Η συνέχιση της "αντιτρομοκρατικής" εκστρατείας δεν έπαψε ν' αποτελεί βασική παράμετρο της κατασταλτικής στρατηγικής του κράτους. Η υποκριτική κατάργηση του "αντιτρομοκρατικού" δόλου δεν σημαίνει τον περιορισμό των επιδιώξεων, των στόχων και του βεληνεκούς της. Η συνεχιζόμενη κράτηση του Γ. Μπαλάφα, το καλοκαίρι του '94 χωρίς κανένα πρόσχημα νομιμότητας και παρά την απεργία πείνας του ίδιου, αποκάλυψε μεταξύ άλλων την αποφασιστικότητα της εξουσίας ως προς τη συνέχιση και την ενίσχυση αυτής της εκστρατείας.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια και ενόψει του εφετείου του Κ. Μαζοκόπου, στις 17/ 5/ 95, το κράτος φανερώνει εκ νέου τις προθέσεις και τα σχέδιά του. Ορίζει την ίδια μέρα και την εκδίκαση της έφεσης του εισαγγελέα κατά της αθωωτικής απόφασης για τον Γ. Μπαλάφα. Είναι προφανής η πρόθεσή του μέσα απ' αυτή τη μεθόδευση, να παρατείνει την ομηρεία του Κ. Μαζοκόπου ή και να ξαναπιάσει στα νύχια του το Μπαλάφα. Στο βαθμό που οι πολιτικές σκοπιμότητες οι οποίες οδήγησαν στην ομηρεία του Κ. Μαζοκόπου εξακολουθούν να ισχύουν, η παραγωγή και η διοχέτευση στην κοινωνία άφθονου τρομοθεάματος με αρωγούς τα ΜΜΕ και συγκεκριμένους τρομοδημοσιογράφους καθώς και η προσπάθεια κοινωνικής απομόνωσης και εγκληματοποίησής του εντάσσονται στα παραπάνω σχέδια και προθέσεις.

Με βάση όλα αυτά, ο αγώνας για την απελευθέρωση του αναρχικού Κ. Μαζοκόπου αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία. Στο πρόσωπό του διώκεται ένας σύντροφος με συμμετοχή στους κοινωνικούς αγώνες, και με αξιοπρεπή στάση απέναντι στους διωκτικούς μηχανισμούς.

Πάνω στην πολιτική του ομηρεία το κράτος επενδύει ένα σημαντικό μέρος των κατασταλτικών του σχεδιασμών.

Η αλληλεγγύη στον Κ. Μαζοκόπο καθώς και σε κάθε πολιτικό κρατούμενο δεν είναι απλά και μόνο μια υπόθεση που αφορά ένα στενό κύκλο συντρόφων, φίλων ή "εξειδικευμένων υπερασπιστών", ούτε μπορεί να καθορίζεται από τα όρια της κρατικής νομιμότητας. Αντιθέτως είναι μια υπόθεση που αφορά κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο ενάντια στην κρατική εκμετάλλευση - καταπίεση, στο βαθμό που ο αγώνας για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και κάθε φυλακισμένου αγωνιστή είναι αγώνας για την απελευθέρωση ολόκληρης της κοινωνίας. Ας πυκνώσουμε τις φωνές και τις αντιστάσεις μας κι ας διασπείρουμε τα μηνύματα της αλληλεγγύης και της ελευθερίας στους κοινωνικούς χώρους των καταπιεσμένων.

ΑΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΑΣ ΤΟ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

**ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ**

Πρωτοβουλία Αναρχικών

Η ΑΛΜΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

“.....Είναι αυτονόητο επίσης ότι τόσο εγώ και οι πολιτικοκοινωνικές μου αντιλήψεις όσο και γενικότερα ο χώρος από τον οποίο προέρχομαι, όπως και κάθε διαφορετική γνώμη αντίθετη στο μονόδρομο της κρατικής βίας, είναι και μόνες τους ικανές αιτίες, ανεξαρτήτως αστυνομικών σεναρίων και δικαστικών υποθέσεων, να ερεθίσουν τα ανακλαστικά των εκφραστών της ακραίας καθεστωτικής νομιμότητας..... Θα αρκεστώ ν’ αναγνωρίσω πως στις απαρχές του αγνώστου διαρκείας μεταμοντέρνου μεσαίωνα μας, η διάθεση και η θέληση για αντίσταση κι ελευθερία διατηρούν τη σημασία τους.”

Κ. ΜΑΖΟΚΟΠΟΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ

Εφeteίο: 17/5/1995

Πρωτοβουλία Αναρχικών

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

για την Αντίσταση
και την Αλληλεγγύη

Τεύχος 0 • Ιούλης '95

Ο Αναρχισμός είναι το αντίθετο του σχετισμού και του δογματισμού. Τελεσιποιείται με τη δράση. Δεν έχει ένα καθορισμένο δόγμα. Είναι ένα φυσολογικό γεγονός που εμφανίζεται ιστορικά σε όλες τις ανθρώπινες καταστάσεις. Αντιπροσωπεύει ακόμα και την πρόοδο της Ιστορίας και είναι η δύναμη που σπρώχνει την Ιστορία μπροστά.

N. MAXNO

Πρωτοβουλία Αναρχικών

Στις 17 Μήν 95 άρχισε το εφτελο, στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού, κάτω από καθεστώς υψίστης ασφαλείας, του αναρχικού Κυριάκου Μαζορκόπου για την "υπόθεση Μαυρικίου". Ο Κ. Μαζορκόπος καταδικάστηκε και πάλι σε πoινή 7 χρόνων και 4 μηνών, για "δυσ-κεκριμένη οπλοκατοχή και κατοχή εκρηκτικών", "κατηγορία" που στην πρώτη δίκη του είχε επιφέρει πoινή 17 χρόνων. Ο Κ. Μαζορκόπος αναμένεται σύντομα να αφεθεί ελεύθερος.

Στις 16 Μήν, μετά από συνδιοργάνωση και συνεννόηση της Πρωτοβουλίας Αναρχικών με συντρόφους και συντρόφισσες, πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Αθήνας συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στον Κ. Μαζορκόπο και σε άλλους φυλακισμένους αγωνιστές (Ο. Καμπορόη, Ν. Καρατζά). Η πορεία, παρά την ασφυκτική αστυνομική παρουσία, είχε παλμό και παρουσιάστηκε συγκροτημένη και δυναμική με τη συμβολή των 300 ατόμων, περίπου, που συμμετείχαν σ αυτή.

Την τελευταία κυρίως δεκαετία η καταστολή, ως η σημαντικότερη οδός μέσα από την οποία πορεύονται οι αναδιωγμένοι σχεδιασμοί του κράτους και του κεφαλαίου πάνω στην ελληνική κοινωνία, επεκέντρωσε συχνά, και συνεχίζει να το κάνει με τρόπο συστηματικό και μεθοδευμένο, σε αγωνιστές επιλεγμένους κατά κύριο λόγο από τον κοινωνικοπολιτικό χώρο των αναρχικών-αντεξουσιαστών. Οι αναρχικοί σαν ένα τμήμα των καταπιεσμένων με σαφή αντικρατική και αντικαπιταλιστική θεώρηση αποτελούν -και αυτό αποδεικνύεται και ιστορικά- έναν μόνιμο στόχο για το κράτος και τα αφεντικά.

Πέρα από τις ιδιαιτερότητες και τα ειδικά χαρακτηριστικά που μπορεί να έχει η κάθε τέτοια διώξη, τα σκοπούμενα του κράτους μέσα από αυτές τις επιλεκτικές κατασταλτικές επιθέσεις είναι συγκεκριμένα κάθε φορά, και αφορούν τόσο τους ίδιους τους αγωνιστές που τις αντιμετωπίζουν όσο και ευρύτερα αυτούς που αντιστέκονται και εν τέλει ολοκληρή την κοινωνία. Η φύση αυτών των διώξεων είναι εύλογα πολιτική εφόσον απορρέει και στοχεύει στην ίδια τη θέση και τη στάση των αγωνιστών μέσα στον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο. Γιατί όσο βρίσκονται στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής και αντιμετωπίζουν την οργανωμένη και θεσμοθετημένη βία της εξουσίας όχι μόνο δεν είναι τα θύματά της αλλά αντίθετως οι δράστες του εγκλήματος της αντίστασης. Η πολιτική φύση αυτών των διώξεων-ομηρειών, που προσδιορίζει και την έννοια του πολιτικού κρατορρίσματος, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι τίθεται διαχωριστικά ως προς τις γενικότερες διώξεις και φυλακίσεις καταπιεσμένων και αγωνιστών. Ενώ στην σύστημα της φυλακής και σε κάθε θεσμό και μηχανισμό της εξουσίας η συμπαράστασή μας προς τους διωκόμενους φυλακισμένους προλετάρους και η αλληλεγγύη μας με όλους τους αγωνιστές αποτελούν μέρος της συνολικότερης αντικρατικής αντικαπιταλιστικής δράσης μας.

Οι λόγοι που οδηγούν στις διώξεις και τις ομηρείες συγκεκριμένων συντρόφων και αγωνιστών ξεπερνούν κατά πολύ τις κατηγορίες που εμφανίζει το κράτος σαν πρόσχημα για την μεθόδευση τους, και δεν εξαντλούνται στην ικανοποίηση της χρόνιας εκδοτικότητας που τρέφουν οι δικτικοί μηχανισμοί απέναντι σε αυτούς τους συντρόφους αγωνιστές. Στο πρόσδοπό τους διώκονται ταυτόχρονα τόσο αγώνες με ιστορικότητα όσο και συγκεκριμένες πολιτικοκοινωνικές αντιλήψεις και πρακτικές. Κατ' αυτήν την έννοια αφορούν και απευθύνονται προς κάθε αντιστεκόμενο ή εν δυνάμει αντιστεκόμενο κοινωνικό-ταξικό κομμάτι, κάθε καταπιεσμένο που νοιώθει ολόένα και πτώσφκτικό γύρω του το πλέγμα της εξουσίας, από την εξέλιξη των αναδιωγτικών

σχεδίων του κράτους και του κεφαλαίου. Ωστόσο οι ομηρείες των πολιτικών κρατούμενων δεν λειτουργούν απλά με τρόπο παραδειγματικό προς την κοινωνία αλλά διαμέσου αυτών του κράτος και τα αφεντικά επιχειρούν να δημιουργήσουν εκατή την κοινωνική συνείδηση που θα βρατίξει εγκλημα ή παραλογισμό κάθε παράξενη ή εστιά αντίστασης από την πλευρά των καταπιεσμένων. Μέσα από την παραγωγή του αντίστοιχου τρομοθεάματος επιχειρείται η βίαιη απόσπαση της κοινωνικής συνείδησης στα σχέδια και τις μεθοδεύσεις τους, η εκβιαστική συσπείρωση της κοινωνίας ενάντια στον κοινό εχθρό", την "τρομοκρατία", η κοινωνική απομόνωση των αγωνιστών, των αγώνων και των αντιλήψεων που εκφράζουν, ο αποπροσανατολισμός των καταπιεσμένων μέσα από την διασπορά της σύγχυσης και του κατακερματισμού και η αποτροπή τους από την ιδέα της αντίστασης και της αλληλεγγύης. Με βάση τα παραπάνω είναι προφανές ότι μέσα από αυτές τις διώξεις-ομηρείες η εξουσία δεν εξυπηρετεί απλώς και μόνο εφήμερες ανάγκες και σκοπιμότητες αλλά μακροπρόθεσμους στόχους άμεσα συνδεδεμένους με τα ζωτικά της συμφέροντα. Πάνω στους πολιτικούς κρατούμενους το κράτος επενδύει όχι μόνο ένα σημαντικό μέρος των κατασταλτικών δραστηριοτήτων του, αλλά με την όσο το δυνατό εκτενέστερη και ανεμπόδιστη ομηρεία τους, ανοίγει το δρόμο για τα εγκληματικά σχέδια του απέναντι στην κοινωνία.

Από την πλευρά των αναρχικών, ένα συνολικό επαναστατικό σχέδιο, με προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά του κράτους και του κεφαλαίου, δεν μπορεί παρά να περιλαμβάνει και μάλιστα ως σημείο αμξης την αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους αλλά και σε κάθε φυλακισμένο αγωνιστή.

Με αφορμή τη υπόθεση του αναρχικού Κ. Μαζορκόπου, την εξέλιξη της αλλά και τον αγώνα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε, θεωρούμε σκόπιμο να εκφράσουμε κάποιες απόψεις σχετικά με τα ζητήματα: κρατική καταστολή - αλληλεγγύη.

Η απελευθέρωση ενός συντρόφου, ενός φυλακισμένου αγωνιστή δεν μεταβάλλει στο ελάχιστο την πολιτική σημασία της ομηρείας του, ούτε πολύ περισσότερο τους απαραίτητους αγώνες για την ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης και την απελευθέρωση όλων των φυλακισμένων αγωνιστών. Λογικές που προσαθούν εκ του αποτελέσματος (αποφυλάκιση ή όχι) να βγάλουν συμπεράσματα για την πολιτική σημασία της κράτησης ενός συντρόφου προδίδουν μια στατική και μονοδιάστατη οπτική των γεγονότων και των αιτιών που οδήγησαν στην ομηρεία του, ξεκομμένες τελείως από τις κοινωνικές συνθήκες και τη συγκυρία μέσα στην οποία συμβαίνει. Για αυτό το λόγο είναι άμεσα εκτεθειμένες στον κίνδυνο μη κατανόησης ή και παρερμηνεύσης των πραγματικών στόχων του κράτους με αποτέλεσμα πολλές φορές είτε την ολιγορμία και την αναποφασιστικότητα είτε την απαξίωση των κινήσεων αλληλεγγύης.

Ο αγώνας ενάντια στην κρατική καταστολή και η ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης σαν ένα σημείο αυτού του αγώνα, είναι αναπόσπαστο μέρος του γενικότερου απελευθερωτικού σχεδίου των εξεγερμένων ενάντια στο κράτος και τα αφεντικά. Όσο ξεδιπλώνεται αυτό το σχέδιο, ταυτόχρονα με την δράση των αγωνιζομένων σε όλα τα μέτωπα του κοινωνικού πολέμου, αναπτύσσεται και εξελίσσεται και η κοινωνική αλληλεγγύη, αποτελώντας την απάντησή τους στα βάρβαρα κατασταλτικά χτυπήματα των κυρίαρχων. Είναι φανερό πώς ο αγώνας αλληλεγγύης όχι μόνο δεν είναι μερικός αφού πηγάει μέσα από τον κοινωνικό πόλεμο, αλλά είναι εξίσου σημαντικό με κάθε άλλη προσπάθεια στα πλαίσια αυτού του πολέμου.

Ενας αγώνας αλληλεγγύης λαμβανόμενος υπόψη των κοινωνικών συνθηκών και ιδιαιτεροτήτων που επικρατούν κάθε φορά, προσδιορίζεται από δύο στόχους που συνδέονται στενά μεταξύ τους: ένα βραχυπρόθεσμο που αφορά την απελευθέρωση των συντρόφων και ένα μακροπρόθεσμο (αλλά δύσλογο με λιγότερη σημασία) που αφορά αυτή καθ' αυτή την κοινωνική παρέμβαση και τη διασπορά, σε όσο το δυνατό πλατύτερα κοινωνικά κομμάτια, των μνημάτων της αλληλεγγύης, της αυτοοργάνωσης και της αντίστασης, όπως αυτά προκύπτουν από τα χαρακτηριστικά του ίδιου του αγώνα με

στόχο την κοινωνική απελευθέρωση. Είναι προφανές πως εκτός του ότι οι παραπάνω στόχοι δεν είναι ανταγωνιστικοί μεταξύ τους, δεν μπορούν να τίθενται και με σειρά προτεραιότητας. Η απαγκίστρωση με κοινωνικούς όρους από τα νύχια του κράτους του κάθε συντρόφου, που θα του επιτρέψει να αγωνιστεί ενεργητικότερα και κάτω από προσηφορτέρους συνθήκες, τόσο γι' αυτόν όσο και για το χώρο των εξεγερμένων, έχει εξίσου μεγάλη σημασία όπως και ο άλλος μεγάλος στόχος της γενικότερης παρέμβασης μέσα στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες.

-Από αναρχικής πλευράς, ο οποιοσδήποτε αγώνας αλληλεγγύης είναι δεδομένα αντίθετος και αδιαμεσολάβητος. Μέσα από μια τέτοια λογική και στάση αποκαλύπτονται τα κοινωνικά αιχμηρά εκείνα στοιχεία που αναδεικνύουν τον αγώνα και τον τοποθετούν στην σωστή του θέση, σαν αναπόσπαστο μέρος του κοινωνικού-ταξικού πολέμου. Αντίθετα οι ποικιλότροποι "ειδικοί" και συμπαραστάτες αφυδατώνουν την αλληλεγγύη από κάθε ζωντανό, αντιθεσμικό και εν τέλει επαναστατικό στοιχείο, και την υποβιβάζουν, μέσα από διάφορες μεθοδεύσεις, σε ένα τυπικό και διαχωρισμένο ζήτημα. Όμως σε κάθε περίπτωση ο κοινωνικός αγώνας, με τα χαρακτηριστικά που αναφέραμε παραπάνω, είναι χρήσιμος και αναγκαίος ακόμα και όταν, λόγω συγκεκριμένων συνθηκών, είναι υποχρεωμένος να κινείται σε μια περιορισμένη έκταση. Τα σημεία που αναδεικνύει, τα χρήσιμα συμπεράσματα σε επίπεδο εμπειρίας και η συνεχής βάση ανάπτυξης μέσα στην κοινωνία, ακόμα κι όταν έχει να αντιμετωπίσει την πιο άγρια καταστολή, αποτελούν θετικούς και καθοριστικούς παράγοντες για την παρούσα φάση αλλά και επένδυση για τους μελλοντικούς αγώνες, ώστε να ξεκινούν από καλύτερες αφετηρίες και να διεξάγονται με ευνοϊκότερους όρους. Οι λογικές και οι πρακτικές εκείνες, που κραδαίνουν την σημαία της κακώς εννοούμενης αποτελεσματικότητας, και που συνήθως περνάνε από γραφεία "ειδικών" για να βαπτίσουν τους κοινωνικούς αγώνες αναποτελεσματικούς, άχρηστους ή προβοκατόρικους, είναι ευθέως ανταγωνιστικές και επίτηδες στην ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης.

-Στα πλαίσια της κοινωνικής αλληλεγγύης αλλά και γενικότερα του κοινωνικού απελευθερωτικού αγώνα, το μοναδικό έγκλημα που αναγνωρίζουμε είναι αυτό της επιβολής του κράτους και των αφεντικών πάνω στην κοινωνία. Αυτή η επιβολή εκφράζεται και μέσα από το αλληλοσυμπληρούμενο πλέγμα νόμων και θεσμών που αντικατοπτρίζει τις ταξικές σχέσεις κυριαρχίας και οικονομικής εκμετάλλευσης. *Από την άλλη πλευρά υπάρχει το δίκιο των καταπιεσμένων και των εξεγερμένων που φυσικά δεν περιμένουν να αναγνωριστεί από τους εκκρατές της κρατικής νομιμότητας αλλά μόνο μέσα από τις αναπτυσσόμενες δυνάμεις της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης και της αντίστασης.* Με δεδομένα τα παραπάνω είναι φανερό πως έντεχνα κατασκευασμένες έννοιες του τύπου "αβύσος-ένοχος" δε μπορούν να απορρούν τους αγωνιζόμενους παρα μόνο τους εκφραστές και τους απολογητές της κρατικής νομιμότητας. Στους εξεγερμένους υπάρχει μόνο η θέληση για ελευθερία. Από κει και πέρα, για την επίτευξη αυτού του σκοπού, χρησιμοποιούν διάφορα μέσα και τρόπους αγώνα, ανάλογα με τις συνθήκες και τις ανάγκες που παρουσιάζονται, χωρίς αυταπάτες περί παρανομίας-νομιμότητας ή άλλων πλάσιων διαχωρισμών.

Ας αντιτάξουμε την αντίσταση, την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη των αγώνων μας, στην τρομοκρατία του κράτους και του κεφάλαιου. Αν οι καιροί είναι χαλεποί ας θυμηθούμε για άλλη μία φορά τα λόγια του Μ.Ντούροβιτς: *"το πρόλεταριάτο όταν είναι το αμύη ξέρει να σπομένει και όταν είναι το σπορλί ξέρει να χυπά".*

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ
ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΙ
ΑΜΗΛΕΓΓΥΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΤΖΑ
ΓΙΩΡΓΟ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟ

Πρωτοβουλία Αναρχικών

τίποτα. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να υπάρξει όταν αντιμετωπίζεται σαν ένα διαχωρισμένο ζήτημα και, συνεπώς σαν τέτοιο, ανατίθεται η διεκπεραίωση του σε "ειδικούς" οι οποίοι διαμεσολαβώντας τον κοινωνικό-ταξικό αγώνα απέναντι στο κράτος πετυχαίνουν "θετικά αποτελέσματα" αναφορικά με τους άμεσους και αναμνησθήσιμους αντικειμενικούς στόχους, αποτελέσματα όμως εξίσου διαχωρισμένα από τον συνολικό αγώνα και τουλάχιστον επισφαλή ως προς την ανάπτυξη του. Η αλληλεγγύη με τις αναριθμήτες πτυχές και υποκείμενα του κοινωνικού αγώνα δεν μπορεί να μερικοποιείται σε τέτοιο βαθμό ώστε να χάνει τον καθολικό στόχο, την άμεση ανατροπή του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, ούτε μπορεί να αποσπάζεται στο όνομα ιδεολογικών αρχών και αφοριστικών παραληρημάτων πριν κινηθεί, ή να εκδηλώνεται επιλεκτικά στη βάση αυστηρά προσωπικών κριτηρίων χωρίς αντανάκλαση σε κοινωνικό επίπεδο. *Ο αγώνας ενάντια στην κρατική καταστολή και η ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης τουλάχιστον σαν μια μορφή αυτού του αγώνα, ή είναι, στη θεωρία και στη πράξη, αναπόσπαστο μέρος του γενικότερου απελευθερωτικού σχεδίου των καταπιεσμένων ενάντια στο κράτος και τα αφεντικά, ή δεν είναι τίποτα.*

Γ. Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ

Υστερα από μια σειρά αγώνες που αναπτύχθηκαν τα τελευταία χρόνια ενάντια στις κατασταλτικές επιθέσεις του κράτους, αλλά και ευρύτερα, έχουν εκφραστεί διάφορες απόψεις ως προς τον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο συνολικά ή τις επιμέρους στιγμές και μορφές του. Όσοι παλαιότεν θεωρούν την κρατική καταστολή σαν μια τυχαία περιπτώσιολογική και περιστασιακή (αν όχι ανύπαρκτη!) εκδήλωση της εξουσίας, αναγνωρίζοντας την μόνο όταν στρέφεται προς τον κύκλο της παρέας τους (όπου η αλληλεγγύη τους ενεργοποιείται αμέριστα και με συνανοθηματικούς κυρίως όρους), εύκολα καταλήγουν σε συμπεράσματα και θέσεις απαξιωτικές και προς αυτόν τον πόλεμο και ιδιαίτερα προς τις επιθετικές από πλευράς καταπιεσμένων στιγμές και πρακτικές του, προβάλλοντας συχνά τις λογικές της ηττοπάθειας, της αποφυγής της συγκρούσεως με το κράτος και τα όργανα του, φτάνοντας μερικές φορές ως το σημείο αποδοχής και αναπαράγωγής τμημάτων του κυρίαρχου λόγου για την τεκμηρίωση αυτής της στάσης τους.

Όσοι από αυτούς, μέσα στα πλαίσια αυτού του πολέμου, τάσσονται θεωρητικά με το μέρος των καταπιεσμένων και μάλιστα του πιο προωθημένου κομματιού τους, αυτού που μάχεται για την πλήρη και άμεση ανθρώπινη ελευθερία και ισότητα, αρνούνται όμως συστηματικά να θέσουν προτεραιότητες στις αιχμές του και να τις υπερίψουν, έμπρακτα, καταλήγουν στην καθολικά ιδεολογική αντιμετώπιση αυτού του πολέμου, συγχέοντας πολύ συχνά την ιδιαιτερή γραφειοκρατική τους υπόσταση με τον πραγματικό κοινωνικό αγώνα και το αντίστροφο, περιφρονώντας ή ελεεινολογώντας καθετί που, εσκεμμένα ή μη, διαγεύει τους μύθους τους. Τα διάφορα αστυνομικά σενάρια, η λάσπη και η χαριεδολογία, στα οποία μερικοί εντράφησαν με μεγάλη προσπάθεια την πρόσφατη περίοδο, στην καλύτερη περίπτωση προκύπτουν από αυτήν την ιδεολογικοποίηση της σύγκρισης και την ανάγκη δικαιολόγησης της αποστασιοποίησής τους από τους κοινωνικούς αγώνες, σαν συνέπεια της παραπάνω νοοτροπίας τους.

Επίσης όσον αφορά αυτούς που μέσα στα πλαίσια του κοινωνικού-ταξικού πολέμου δεν κάνουν άλλο από το να υπερασπίζονται κατ' αποκλειστικότητα τα "δημοκρατικά δικαιώματα" και τις "πολιτικές ελευθερίες", κινούμενοι στα πλαίσια της κρατικής νομιμότητας και αγνοώντας τα πάντα στη λογική της σκευωρίας και σε δίπολα τύπου "αβύσος-ένοχος", "νίκη-ήττα" κ.λπ., περιορίζοντας τα κριτήρια τους στις αποφάσεις των δικαστηρίων, καταλήγουν πρακτικά και αυτοί στην οριοθέτηση και εντέλει την απαξίωση του ίδιου του κοινωνικού αγώνα. Γιατί όταν στα πλαίσια αυτού του αγώνα, ή κάποιες φορές κι ελλείψει αυτού, προκρίνονται συστηματικά, στη βάση μιας εφικτολογίας, οι όποιοι μερικοί αντικειμενικοί στόχοι έναντι του γενικού ανατρεπτικού

σκοπού, τότε ακρωτηριάζεται συνολικά ο αγώνας και τα όποια ωφέλη κλίνουν, όχι προς τους καταπιεσμένους, αλλά προς τους διαμεσολαβητές και προς το ίδιο το σύστημα.

Σε γενικές γραμμές τέτοιες απόψεις-θέσεις, ανάμεσα σε μια πληθώρα άλλων, έχουν κατά καιρούς εκφραστεί, και παρά το ότι προέρχονται από διαφορετικές ομάδες και υποκείμενα, ωστόσο συγκλίνουν σε ένα κοινό σημείο *την έμμεση ή άμεση απαξίωση, για διαφορετικούς λόγους ο καθένας, των κοινωνικών αγώνων και των αντιτάσεων με τους πραγματικούς όρους που αυτοί εκδηλώνονται κοινωνικά*. Όμως η ανατροπή του συστήματος της ταξικής εκμετάλλευσης και κρατικής καταπίεσης δεν επιτυγχάνεται μέσα από λογικές παρείσιμους, σεχταρισμού ή διαμεσολάβησης του αγώνα από κάποια κλαμπ "ειδικών". Αντιθέτως είναι ένα έργο που αφορά ολοκληρή την κοινωνία, τον κάθε καταπιεσμένο κι αγωνιζόμενο άνθρωπο και σαν τέτοιο πρέπει να παλεύεται.

Στις νέες συνθήκες καπιταλιστικής βαρβαρότητας που διανύουμε, μας περιμένουν, αναμνησθήσιμα, μια σειρά κοινωνικών εκρήξεων και αγώνων, προερχόμενων από διαφορετικές κοινωνικές πλευρές. Έργο των αναρχικών όπως και κάθε αγωνιζόμενου, ενάντια στην εξουσία, πολιτικοκοινωνικού τμήματος, είναι η όσο το δυνατόν πιο έγκαιρη παρέμβαση σε αυτούς τους αγώνες, εμπλουτίζοντας τους με τα χαρακτηριστικά της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης και της συγκρούσεως με τις λογικές, τις δυνάμεις και τα όργανα της κυριαρχίας, προσδίδοντας παράλληλα τους μερικούς στόχους και το ανατρεπτικό-απελευθερωτικό σκοπό. Τα εμπόδια που θέτει η κυριαρχία και τα ποικίλλα όργανα της στην επίτευξη αυτού του σκοπού δεν μας ωθούν στην εσωστρέφεια, στο κλείσιμο σε κάποιο στενό κοινωνικό ή ιδεολογικό μόρφωμα, ή στην ανάθεση του αγώνα σε εξωτερικούς παράγοντες. *Αντιθέτως ενισχύουν την βούληση μας για δράση κι αιτιολογούν την αναγκαιότητα διάρρηξης και όξυνσης των κοινωνικών αγώνων και αντιτάσεων για την καταστροφή του συστήματος ταξικής εκμετάλλευσης και κρατικής καταπίεσης. Για την κοινωνική απελευθέρωση, για την ΑΝΑΡΧΙΑ.*

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

την Τρίτη 20 Ιούνη 1995, έξω από την Τράπεζα Αθηνών στη λεωφόρο Βουλιαγμένης, συλλαμβάνονται ο αναρχικός Σπύρος Δαπέργο-λας και ο φίλος του Μάριος Χρυσαστόμου. Έχχαν επικειρήσει να εξαπαράσουν τα πέμμετα της τράπεζας από τη συσώρευση του κε-φάλαου, που δημιουργεί δυσβάσταχτους δρους καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Οπλισμένοι κυρώς με αλθινόν πάθος για ελευ-θερία και Ισότητα σόγουρα δεν υπολόγισαν καλάν ότι στην κοινο-νία "μας" οι ορδες των μικρομεσαίων ρουφιδάνων καταστηματαρχών όχι μόνο είναι αντίζετες προς την ιδέα της Απελευθέρωσης, αλλά και έμπρακτα ταχισμένες στην αντιμετώπιση ανόλογων αποπειρών, παζ-ρνοντας "το νόμο στα χέρια τους" ... όπως Αμερικάνοι! Αποτελούν ένα κομμάτι από και για το κράτος, που αναλαμβάνει (και αυτό αποδει-κνύεται ιστορικά) να συμπληρώσει το ρόλο του σε τυχόν περιπτώσεις, που για αντικειμενικούς λόγους, έχει αδυναμία άμεσης επέμβασης.

Το θεαματικό μέρος της σύλληψης, ακολουθείται από την προφυλά-κιση τους, λίγες μέρες αργότερα, όπως και από την επιπρόσθετη κατηγο-ρία των δικτυικών αρχών για δύο ακόμα "ανειχνέστες ληστείες", σόμ-φωνα με την πάγια τακτική τους να φορτώνουν, με αφορμή μια σύλληψη, όσο το δυνατόν περισ-ότερες υποθέσεις στην πλάτη ενός αγωνιστή, κατασκευάζοντας "αναγνωρίσεις και στοιχεία" μέχρι να πετύχουν την πλήρη εξόντωσή του.

Το πνεύμα της ιδιοκτησίας ...

Στη ζωή μας υφιστάμεθα μια σειρά αποκλεισμών που μας σπρώχνουν στην εξαθλίωση σε όλα τα επίπεδα της καθημερινότητας μας και αυτό το ονομάζουν ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό.

Όταν μας αφαιρούν αυτά που ελεύθερα ο κάθε άνθρωπος πρέπει να απολαμβάνει, τότε κάθε πράξη που υπονομεύει αυτή τη συνθήκη είναι θεμιτή, και περισσότερο ακόμα, αναγκαία όταν συμβάλλει και εντάσσεται στο γενικότερο σχέδιο της απελευθέρωσης του ατόμου και της κοινωνίας από κάθε μορφή εξουσίας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο εντοπίζεται και η κίνηση του

αναρχικού Σπύρου Δαπέργολα και του συντρόφου του Μάριου Χρυσαστόμου.

Ήταν "φυσικό" να μην ξεφύγει από την πλευρά του ΘΕΑΜΑΤΟΣ αλλά να προβληθεί όσο γινόταν πιο διαστρεβλωμένη. Έτσι τα ΜΜΕ σε ένα καταγισμό παραπληροφόρησης και αποχώνωσης εν μέσω διαφόρων σήριαλ (στατιστές, σεισμοπληξία κλπ) επιχειρούν την αλλοίωση του μηνύματος της ενέργειας των Σ.Δ. και Μ.Χ., να κάνουν δηλαδή πράξη την απαλλοτρίωση ενός μηδενικού μέρους της ανταλλακτικής αξίας, όπως είναι το χρήμα.. και ακόμα περισσότερο την αντίσταση τους στην εμπνευματοποίηση τη ιδίας μας της ζωής. Προβάλλουν από την άλλη, όλο αυτό το συρφετό που αναστήτουσε την επιβεβαίωση της ανυπαρξίας του μπροστά στην κάμερα, ως "πρωταγωνιστής" στην εξέλιξη της μετασικής καταδωξης και σύλληψης των "ληστών" !!!

Όλο αυτό το σκυλόλο είναι η ζωντανή απόδειξη ότι για τα αφεντικά δεν αρκεί η κατάντια της ζωής μας σε ένα απλό αγαθό και μάλλον σε ευτελιστική τιμή. Γιατόχρονα καταδεικνούν, οι ίδιοι, την επιδίωξη των κυρίαρχων να αποσπών από τους καταπιεσμένους, όχι μόνο την συνείνση τους στην καταπίεση, αλλά και τον κοινωνικό-ταξικό διαχωρισμό ανάμεσα σε δους αντιστέκονται και δεν σκύβουν το κεφάλι στο

ζυγό της εξουσίας. Οι Σ.Δ. και Μ.Χ. είναι οι εχθροί γιατί λειτουργούν ως αποναρκωτικοί της συνείδησης, θυμίζοντας την χαμένη και εξαργυρωμένη αξιοπρέπεια, την έλλειψη της ελευθερίας.

Όλη αυτή η διαδικασία αποσκοπεί σε αυτό βέβαια που τους ενδιαφέρει πρωτίστως. Στην αλυσή του πνεύματος και της νυχής μας. Επιδιώξη τους ένα κourkeυτασμένο μυαλό μπροστά στη ΓΥΑΛΑ όπου αυτοί που το περικλείουν άσκοπα στο κρανίο τους, θα ανοιγοκλείνουν το στόμα σα χάνοι. Οι πιο προχωρημένοι δε από αυτούς, καθήμενοι, θα κράζουν θανατικές απειλές και καταδίκες.

Όσοι όμως επιμένουν να σκέφτονται, και σόγουρα δεν μπορεί η τηλεπαθητική και έντυπη εξουσιαστική προπαγάνδα να τους καταστρέψει την κρίση, στέκονται στην ουσία της πράξης. Αυτής της υγειούς στάσης αμωσθήτησης της επιστήμης και θεσμοθετημένης κλοπής που ονομάζεται γενικότερα ιδιοκτησία και ειδικότερα χρηματοπιστωτικό σύστημα κοινών τράπεζες.

Όλοι όσοι εξακολουθούν να σπιδιώκουν το "ανέμετο" και να ανοίγουν δρόμους αμωσθήτησης και κοινωνικής ανατροπής, δεν μπορεί παρά να είναι αλληλέγγυοι στους Σ.Δ. και Μ.Χ.

Η ανταπόδοση στους παρατρεχόμενους κομπάρσους της εξουσιαστικής λογικής (που όλοι τους είδαμε και τους συναντάμε καθημερινά) αποτελεί κομμάτι αυτής της αλληλεγγύης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ Σ.Δ.ΠΕΡΓΟΛΑ ΚΑΙ Μ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΚΑΤΩ Η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

Αν έχετε να απαντήσω στο ερώτημα "είναι δουλεία" κι αν εφάρδετο να απαντή-σω με μια λέξη "έγκλημα", θα με κατάνά-βαιναν αμέσως όλοι. Δεν θα χρειαζόταν να χρησιμοποήσω μια μακροσχηλή επι-χειρηματολογία για να δείξω πώς η εξου-σία του να αποστρέφει έναν άνθρωπο από τις σκέψεις του, τη βούληση και την προ-οπτικότητα του, είναι μια δύναμη ζωής και θανάτου κι ότι το να υποδουλώνεις έναν άνθρωπο είναι σα να τον δολοφο-νείς. Γιατί τότε στο ερώτημα "είναι ιδιο-κτησία" να μην μπορώ να απαντήσω πα-ρόμοια "ΚΑΙΟΠΗ" δίχως να ξέρω πώς δε-θα με παρεξηγήσουν σόγουρα, παρόλο που η δεύτερη πρόταση αποτελεί απλώς μια παραλλαγή της πρώτης:

Π. Ζ. ΠΡΟΥΝΤΟΝ
1840 "Τι είναι Ιδιοκτησία"

Προφυλακισμένος από 4/7 για την υτόθεση της ληστείας στο Γ.Κ. Νίκαιας

Γράμμα από την φυλακή

Θα προσπαθήσω να αναλύσω ορισμένα σημεία της ανεξίτητης φρικτής που ζω τις τελευταίες μέρες, γεγονότων και καταστάσεων, δηλαδή, που ακόμη και η δική μου, ενστικτώδης απαντιδοχή φάπτασα, για το μέλλον που μου επιφύλασαν, δεν τα είχε συναντήσει.

Αυτή η επιστολή μου μόνο ως κραυγή πρέπει να εκληφθεί απέναντι στη θηριωδία και τη βαρβαρότητα των σχεδών που εφαρμόζουν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί με σκοπό την τελική μου εξόντωση. Πάνε πάνω από 8 χρόνια που διαπίστωσα τις εγκληματικές δυνατότητες των δικτυικών αρχών και τις ικανότητες τους στο σχεδιασμό δικτογραφιών, κατηγορητηρίων, στην κατασκευή ενοχοποιητικών στοιχείων, καταθέσεων, στην παρουσίαση ενόχων. Μου είναι γνωστές χρόνια τώρα οι εκφρασμένες απεργαστα προθέσεις της ηγεσίας της Ασφάλειας για την τύχη που μου επιφύλασαν, σε όλες τις εκδόχές των πολυσυμπλεγματικών ανεκπλήρωτων ονείρων τους.

Ετσι οι ανακουφιστικές δηλώσεις των δικτών μου στα αποκαλούμενα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως: "τελικά έχουμε στο χέρι το Μαρτίνο", "ο Μαρτίνος δολοφόνος", "αυτός είναι", δεν με εντυπωσιάζουν στη διάσταση που έχουν πάρει. Αυτό που προκαλεί και σε μένα τον εντυπωσιασμό και το ανασπάντεχο συγκρόνως, είναι ο τρόπος και οι μέθοδοι που διάλεξαν τα σεσημασμένα αντικοινωνικά στελέχη της εν λόγω κρατικής υπηρεσίας στην προσπάθεια τους να "κλείσουν οριστικά τον φάκελο" μου, στη φρασσεολογία τους, ή με λόγια πιο ανθρώπινα, να κλείσουν την ίδια τη ζωή μου.

Πόση μανία κρύβεται πράγματι στα κλιμάκια του υπουργείου δημόσιας τάξης, πόση λύσσα συστειρωμένη ενέντια σε δάους προσπάθων να αμφοιβητήσουν, να αντισταθούν στα ολοκληρωμένα προγράμματα της τάξης τους.

Τους πληροφορώ πως και πάλι θα αποτόχουν.

Τι πραγματικά λουπόν συμβαίνει:

Απο ότι φαίνεται ήταν πανερή στις δικτυικές αρχές η περιστασιακή γνωριμία που είχα με τον Μιχάλη Αδαμαντίδη, τον οποίο αρχικά είχα γνωρίσει στα μπαρ και τα καφέ της οδού Καλλιόρου, μέρη στα οποία συχνόζω, κάτι που είναι γνωστό σε πολλούς.

Το πρόβλημα του Αδαμαντίδη δεν το γνώριζα στην πραγματική του διάσταση, ήταν όμως φανερό σε μένα αλλά και σε άλλους φίλους μου που έτυχε, όπως και εγώ, να τον έχουν συναντήσει, οι φυλάξεις που έπαιρνε -σχετικές με μια εκκρεμότητα φυγοδικίας που

είχε: Προφυλάξεις ασήμαντες σε σχέση με το καθεστώς στο οποίο βρίσκταν, ως δραπέτης, όπως τελικά αποδείχτηκε σε μένα.

Ετσι κι αν υφίσταται αυτή η δραματική κατάσταση. Ετσι κι αν δυστυχώς με τις καταθέσεις του με έφερε αυτός, και οι γνωστοί του (οι οποίοι ήξεραν για τη σχέση που είχαμε με τον Αδαμαντίδη) σε αυτή την εξοντωτική θέση. Δηλαδή, χωρίς κανένα ενδοιασμό, πως μου ήταν συμπαθής μέσα από τις προσπάθειες που έκανε για να βιώσει μια διαφορετική καθημερινότητα, μια απλή καθημερινότητα, αφαιρώντας το προσωπικό του πρόβλημα.

Ημουν διατεθειμένος απέναντι του να συνδράμω στα όρια του πλαισίου που καθόριζε τη σχέση μας. Μια σχέση απλής ανθρώπινης αλληλεγγύης και συμπράξεως.

Η ευλικρινής και ανυποχρήτη ηθική στάση μου ως αναρχικός απέναντι σε περιπτώσεις καταδικωμένων, όπως και στην περίπτωση του Μ.Πρέκα, είναι αναμφισβήτητη και σαφώς οριοθετημένη, όπως έχει αποδειχτεί και στο παρελθόν.

Ετσι λουπόν το "μέγιστο" αποτελέζεται από τα εξής στοιχεία, ικανά για αυτή την έκρηξη σύμφωνα με τους υπολογισμούς της κρατικής Ασφάλειας: η σχέση μου με τον Αδαμαντίδη από τη μια μεριά και οι δραστηριότητες του, όπως ομολογεί ο ίδιος, και οι γνωριμιές του από την άλλη, ήταν η σπουδαιότερη ευκαιρία που δόθηκε στους δικτυικούς μηχανισμούς, όπως αποδεικνύεται εκ των υστέρων, για την εκμετάλλευση της δικής μου παρουσίας.

Ενας δραπέτης, οι γνωριμιές του και ο Μαρτίνος.

Συλλαμβάνεται λουπόν ο Αδαμαντίδης μαζί με τους γνωστούς του και το σχέδιο της Ασφάλειας προχωράει, ευρήματα, κι ένας ατελείωτος χορός ανακρίσεων και περιφορές ενοχοποιητικών καταθέσεων προς συμπλήρωση "τελειοποίηση" τους. Η γνωστή πολυχρησιμοποιημένη καρμέλα που τώρα όμως σε ανθρώπους μακρυνοός, από τους δικούς μου πολιτικούς χώρους και με νοοτροπές διαφορετικές, πιάνει θεαματικά. "Πείτε κάτι για το Μαρτίνο", "ελαφρόνεται τη θέση σας", "δείτετε όλοι το Μαρτίνο, θα 'ναι καλύτερα για σας"

Καταθέσεις ατόμων, που σε κάποιο βαθμό, κατανοώ τη συμπεριφορά τους, για το πως δηλαδή έρτασαν σε ένα τέτοιο βαθμό αθλιότητας ενδίδοντας σε μια, γνωστή σε μένα, σειρά ψυχολογικών και συμπεριφορικών πείσεων, σε μια σειρά "επικειρημάτων" των ανακριτών της ασφάλειας.

Πόσες και πόσες φορές μου ανέγνωσαν τις καταθέσεις των "επικειρημάτων" "συγκληγοροόμενων" μου με αντάλλαγμα να τις σκίσουν μπροστά μου αν δεχόμουν να μιλήσω για φανταστικές ιστορίες που αυτοί νομίζουν πως γνωρίζω:

Πόδες ήταν οι πόδες μέλη τώρα που στο λόιο πάντα σκηνικό των ανακρίσεων μου μιλούσαν για λεφτά σε συνάλλαγμα, για φυγή στο εξωτερικό, για μεταβίβαση ακινήτων με επίσημες συμβολαιογραφικές πράξεις στο όνομα αυτής της ξεσπώντας δημόσιας τέξης τους.

Αλλωστε τα παραδείγματα από το άμεσο παρελθόν μόνο υπερβολής δεν στερούνται. Το περιεχόμενο των ανακρίσεων και η ποιότητα των ανακρίσεων πάντα η ίδια. Κρατική ασφάλεια, 11ος, 12ος, Ουγγαρία η ίδια «πειρηματολογία» «ευδαιμονισμός» στους

ρυθμούς της σύγχρονης τηλεκατανάλωσης αυτή τα κατά-τατα συμπλεγμένα στελέχη του κρατικού μηχανισμού προσπαθούν να αποδείξουν την ασημαντότητά τους. Και από την άλλη τα επιβαρυντικά «στοιχεία», ποιές στοιχειώδεις διέκδοτες εκθέσεις κατάχρησης, σε τεράστιες διαστάσεις, φουσκωμένα διαβιβαστικά, καταγέλαστες αναγνωρίσεις. Είναι στιγμές που σκέφτομαι πως όλα μπορεί να βρίσκονται στο σωστό δρόμο πως το «παρόδειγμα» του ληστικού θα πάρει τη μορφή υστερίας στις τέξεις τους, πως το άγχος για την κατασκευή ενόχων και την απορρόφηση κονδυλίων θα πάρει τέτοια έκταση που στο τέλος θα γίνουν εντελώς ανεξίτηλοι.

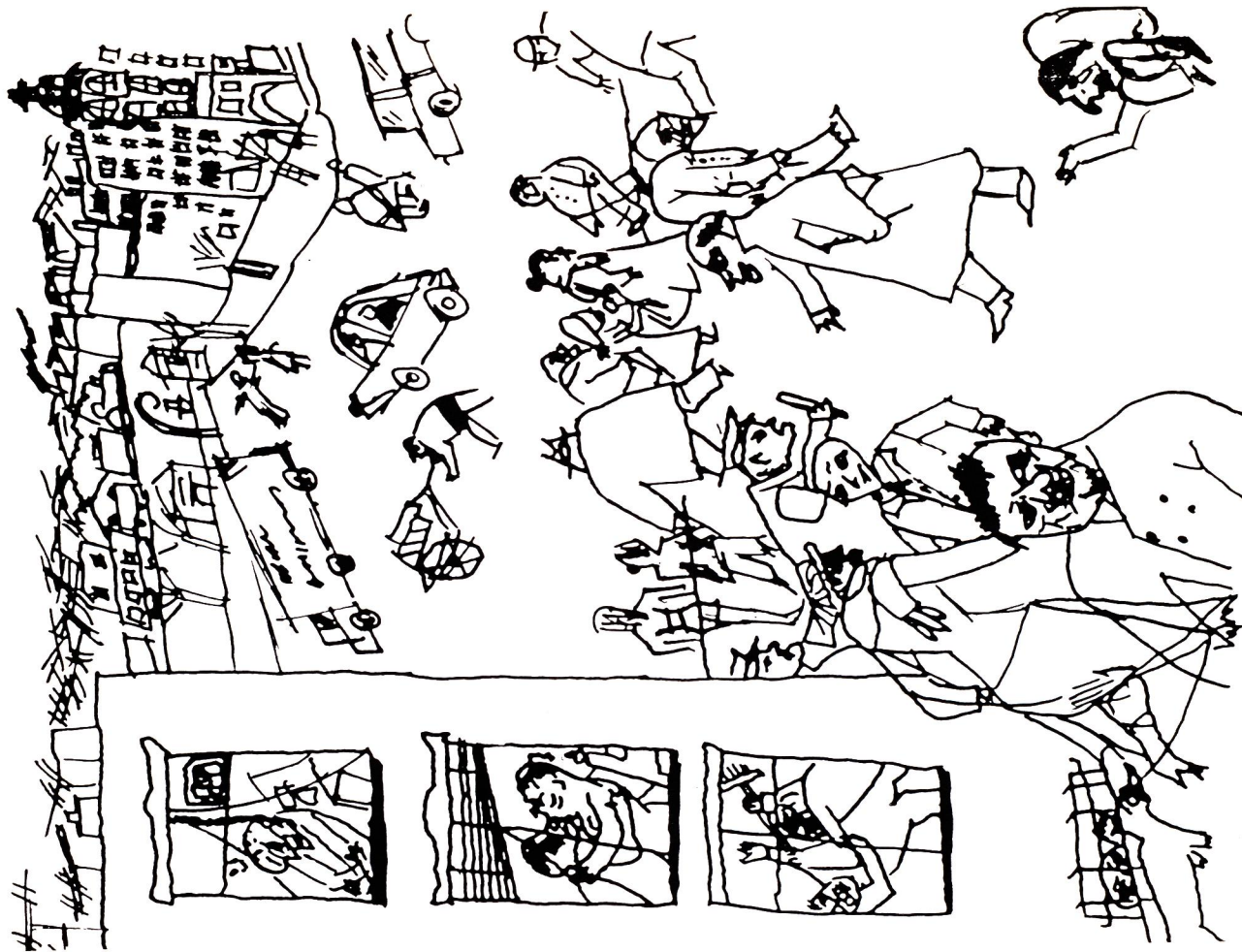
Όπου όμως δεν απέδωσαν αυτές οι μέθοδοι μπορεί να αποδώσουν σε χώρους και νοοτροπίες, σε άτομα άρχεται με τους πολιτικούς χώρους στους οποίους στοχεύουν αυτές οι τακτικές. Να ένα δείγμα τέτοιου αποτελέσματος από το πρωτοσέλιδο του Αδέσμευτου Τύπου: «Ο Μαρόνος φονιάς του ταμ λα», «τα χρήματα για την ενόχηση της τρομοκρατίας πώς μπορεί να απαντηθούν σε αυτούς τους μηχανισμούς που συνελθόν; Ποιόν μπορεί να πελώ για το αυτομόνη των προσέσεων των δικαίων αρχών; Τι είναι δυνατόν από μέρους μου απέναντι στον καταλυτικό των εξοντωτικών κατηγοριών, περιτριφυμένων από τα χαχνητά των μπάτσων που φαντασιώνουν το μέλλον μου, ένα μέλλον που τόσο καιρό με τόση καρτερία μου ετοίμαζαν;

Η κατάσταση μου έχει κάτι το χαρακτηριστικό, πλαισιωμένη από αυτόν τον ορυμαγδό».

Οι μοναδικές απαντήσεις που μπορούν να δοθούν είναι ζωές πιο προβληματικές από τα λόγια τα ερωτήματα.

Είμαι πια 29 χρόνων και αισθάνομαι ήδη εξαντλημένος από τα συνεχές δολοφονικά κυνήγητά που μου έχουν στήσει εδώ και χρόνια. Αισθάνομαι πως μου έχουν «στερέψει το καντήλι της ζωής μου», όπως θα έλεγε κι ένας φίλος μου. Ή να πετροβολά αχυράνθρωπους που στήθηκαν μόνο και μόνο για να τους πετροβολά, να παίζω με τα μηδέν. Ίσως και το λόιο το νόημα της ύπαρξης να ήταν ένα παιχνίδι με το μηδέν αν δεν έμπαινε το πρόταγμα της πολιτικής. Δεν έχω άλλη διέξοδο από την μοναδική διέξοδο του αγάνα ξανά και ξανά. Ελπίζω κάποιοι διαβάζοντας αυτή την επιστολή μου, να εκτιμήσουν με θετικό όρους την κρίση της κατάστασής μου.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

**ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΔΥΣΣΕΑ
ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ 6/10/95**

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ-Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ

"Αρνούμενος τις κατηγορίες που μου αποδίδει η ασφάλεια για τη δέθεν συμμετοχή μου στο περιστατικό του Περισσού, μεθοδεύοντας έτσι την πολιτική μου εξουδετέρωση, την παραδειγματική μου τιμωρία ή ακόμα και τη φυσική μου εξόντωση και όντας στο επίκεντρο μιας νέας τρομοκρατικής επίθεσης του κράτους με στόχο το χώρο των αναρχικών και με επιδίωξη τη μέγιστη δυνατή συκοφάντηση, εγκληματοποίηση και κατάστολή του, συνεχίζω τον αγώνα μου μέσα από τα τείχη της φυλακής για την υπόθεση της Ελευθερίας".

Οδυσσέας Καμπούρης
Φυλακές Κορυδαλλού
3/8/94

Καθώς εξελίσσεται με αμείωτο ρυθμό η αναδιάρθρωση των οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών δομών του συστήματος κυριαρχίας, κι εκμετάλλευσης οι συνέπειες είναι περισσότερο ορατές από ποτέ στη ζωή όλων μας.

Η επιβολή των νέων όρων κυριαρχίας των αφεντικών προκαλεί την ένταση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Όσο βαθιάει το χάσμα ανάμεσα στο συσσωρευμένο πλούτο και τη διάχυτη φτώχεια τόσο πυροδοτούνται οι εκρήξεις αντίστασης ατόμων ή κοινωνικών-ταξικών τμημάτων που νιώθουν και βιώνουν στην καθημερινότητά τους τα καταστροφικά αποτελέσματα αυτής της επιβολής.

Είναι τέτοιο το μέγεθος της αβεβαιότητας για το μέλλον και τόσο εμφανής η προοπτική της ανεργίας και της εξαθλίωσης που περιμένει τους καταπιεσμένους ώστε αναπόφευκτα οι αντιστάσεις κι οι αγώνες που ξεσπούν σε διάφορους κοινωνικούς χώρους (εργαζόμενοι, άνεργοι, νεολαία) αποτελούν μία υπαρκτή και συνεχή απειλή για την υλοποίηση των αντικοινωνικών σχεδίων των αφεντικών. Γι' αυτό το λόγο η καταστολή ως γενικευμένη διαδικασία μέσα στην κοινωνία προβάλλει σαν η απαραίτητη προϋπόθεση για την επιβίωσή τους. Ειδικότερα όταν οι αντιστάσεις και οι αγώνες που εκδηλώνονται στα μέτωπα του κοινωνικού-ταξικού πολέμου απεγκλωβίζονται απο τα στενά όρια της κρατικής νομιμότητας (όπως για παράδειγμα οι μαθ. καταλήψεις) θέτοντας σοβαρά εμπόδια στην αναδιάρθρωτική πορεία, η καταστολή εξειδικεύεται σε πρόσωπα αγωνιστών, με στόχο την εγκληματοποίηση των αγώνων συνολικά, την τρομοκράτηση και την αποτροπή του καθενός ακόμα και από την ίδια την ιδέα της αντίστασης στα σχέδια και τις μεθοδεύσεις της εξουσίας.

Η συνεχιζόμενη ομηρεία του Ν. Καρατζά (προφυλακισμένος από τις αρχές του '95 για τη συμμετοχή του σε μαθητική πορεία) και η εξοντωτική καταδίκη του Γ. Κρητικόπουλου σε 12 χρόνια φυλάκιση (συνελλήφθη στη Θεσσαλονίκη μετά από πορεία διεθνιστικής αλληλεγγύης) αποτελούν σύγχρονα χαρακτηριστικά παραδείγματα όσον αφορά το μήνυμα που στέλνει το κράτος: παραδειγματική τιμωρία για όποιον τολμά ή θα τολμήσει στο μέλλον να εναντιωθεί στο δίκτυ της εξουσίας που μας περιβάλλει.

Οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές σαν ένα κοινωνικοπολιτικό τμήμα με σαφή αντικρατική θεώρηση και πρακτική αλλά και συγκεκριμένες παρεμβάσεις στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες αποτέλεσαν και αποτελούν μόνιμο στόχο των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους.

Μέσα απο την συνεχή επίθεση που δέχονται, τις συλλήψεις, τις φυλακίσεις και την επιβολή ενός καθεστώτος ομηρείας, επιχειρείται η εξουδετέρωση των ίδιων, καθώς και του μηνύματος του αγώνα με τα χαρακτηριστικά της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης για την Ελευθερία.

Οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους προκειμένου να διατηρήσει σε καθεστώς ομηρείας αγωνιστές που έχουν απελευθερωθεί (π.χ. νέα δίκη του Γ. Μπαλάφα για τη "γιάφκα των Σεπολιών"), οι εκ νέου συλλήψεις (π.χ. η πρόσφατη προφυλάκιση του Χρ. Μαρίνου αυτή τη φορά για τη ληστεία στο Γ.Κ.Νοσοκομείο Νίκαιας, ύστερα απο τις καταθέσεις συγκατηγορουμένων, οι οποίοι στη συνέχεια τις αναίρεσαν), η διεύρυνση κατηγορητηρίων (π.χ.

στην υπόθεση του αναρχικού Σπ. Δαπέργολα και του φίλου του Μ.Χρυσοστόμου, που βρίσκονται προφυλακισμένοι απ' τον Ιούνη '95 για ληστεία τράπεζας και επιχειρήθηκε αρχικά να τους αποδοθούν κι άλλες ληστείες), δείχνουν ανάγλυφα την προσπάθεια εγκληματοποίησής τους και τη σημασία που έχει για το κράτος η πολιτική εξουδετέρωση όχι μόνο των ιδίων και του χώρου των αναρχικών αλλά και του ευρύτερου κοινωνικού ανατρεπτικού κινήματος.

Σ' αυτά τα πλαίσια εντάσσεται η σύλληψη και η ομηρεία του αναρχικού Οδ. Καμπούρη από τις 21.6.94 ο οποίος κατηγορείται με πρόσχημα τη συμμετοχή στην επίθεση κατά του φρουρού των γραφείων του Κ.Κ.Ε. στον Περισσό και δικάζεται την Παρασκευή 6.10.1995.

Η συνειδητή συμμετοχή του συντρόφου στο κοινωνικό κίνημα (μαθητικές καταλήψεις, καταλήψεις στέγης, παν/κών χώρων, κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, αντιεξ. εκδόσεις κ.ά.) είναι το "ενοχοποιητικό στοιχείο" που προσπάθησαν ν' αξιοποιήσουν οι διωκτικοί μηχανισμοί του κράτους προκειμένου να εμφανίσουν "αποτελεσματικό" έργο.

Η απεργία πείνας που ξεκίνησε από τις πρώτες μέρες της σύλληψής του διεκδικώντας άμεσα την απελευθέρωσή του καθώς και οι συνεχείς κινήσεις αλληλεγγύης ήταν τα σημεία ενός αγώνα που αναπτύχθηκε με αντιεξουσιαστικά χαρακτηριστικά και ιδιαίτερο μέγεθος, ευρύτητα και συντονισμό κινήσεων με αποτέλεσμα το σπάσιμο, ως ένα βαθμό, του τείχους της σιωπής που ύψωσαν το κράτος και τα Μ.Μ.Ε. γύρω από τον αγώνα του συντρόφου.

Μέσα από τη συνεχιζόμενη ομηρεία του επιδιώκεται η κοινωνική απομόνωση και η εξουδετέρωση του ίδιου όπως και κάθε αντίστασης στα σχέδια της εξουσίας και κάθε αλληλεγγύης με τους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες και τους φυλακισμένους αγωνιστές. Η αλληλεγγύη μας με τον αναρχικό Οδυσσέα Καμπούρη ως συγκεκριμένη πολιτική επιλογή και στάση ζωής εντάσσεται στο συνολικότερο αγώνα ενάντια στο κράτος και τ' αφεντικά με προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση. Όσο συλλαμβάνονται, φυλακίζονται και δικάζονται αγωνιστές τόσο η αλληλεγγύη θ' αποτελεί μια αναγκαία προϋπόθεση για την επιτυχή έκβαση του κοινωνικού-ταξικού πολέμου. Είναι αυτονόητο με βάση τα παραπάνω ότι ενόψει της δίκης του συντρόφου αποκτά ένα ιδιαίτερο νόημα στο βαθμό που η απελευθέρωσή του αφορά την υπόθεση της Ελευθερίας όλων μας.

ΑΓΩΝΑ ΣΥΝΕΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ 6.10.1995

Αναρχικοί Σύντροφοι

*Να λευτερώσουμε τους ασκούς του Αιόλου
για να πνεύσει ο λυτρωτικός άνεμος
της κοινωνικής αλληλεγγύης...*

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

**στον αναρχικό
Οδυσσέα Καμπούρη**

- Εκδήλωση αλληλεγγύης Τετάρτη 4/10
ώρα 6.30μ.μ. στην Πλατεία Εξαρχείων
- Συγκέντρωση - Πορεία Πέμπτη 5/10
ώρα 6 μ.μ. στα Προπύλαια
- Δίκη Παρασκευή 6/10
στο Εφετείο της Σωκράτους

Αναρχικές - Αναρχικοί

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1995

«Κατασκευασμένες οι εναντίον μου κατηγορίες», δήλωσε στο δικαστήριο ο Οδ. Καμπούρης

«Οχι» του Εφετείου στον Καμπούρη

Όταν η ζωή του κρεμιόταν από μια κλωστή, λόγω της σοβαρής βλάβης που είχε υποστεί η υγεία του από τη «μαραθώνια» απεργία πείνας, τα δικαστικά συμβούλια απέρριψαν τη μία μετά την άλλη τις αιτήσεις αποφυλάκισής του, με το σκεπτικό ότι «είναι αδιάτακτος» και ότι «εξαρτάται από τον ίδιο να αποκατασταθεί η υγεία του».

Χθες, το δικαστήριο -Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων της Αθήνας- ανέβαλε τη δίκη του για την πρώτη Νοεμβρίου- λόγω της αδυναμίας του να παραστεί, απέρριψε όμως το αίτημα αντικατάστασης της προσωρινής του κράτησης με το σκεπτικό ότι:

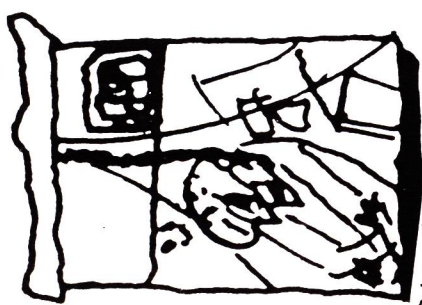
«Τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, λόγω της πολυήμερης απεργίας πείνας, μπορούν να αντιμετωπιστούν και στο νοσοκομείο κρατούμενων των φυλακών Κορυδαλλού».

Ο λόγος για το νεαρό αναρχικό Οδυσσέα Καμπούρη, ο οποίος είναι προφυλακισμένος από τις 22 Ιουνίου 1994 για κατηγορίες σε βαθμό κακουρηγματος και πλημμελήματος που αφορούν, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, «τη συμμετοχή του στην επίθεση εναντίον του αστυνομικού-φρουρού των γραφείων του ΚΚΕ στον Περισσό στις 19.6.1994».

«Είμαι αναρχικός. Αρνούμαι τα αδικήματα που κατασκευάστηκαν στα γραφεία της Ασφάλειας», δήλωσε στο δικαστήριο ο Οδυσσ. Καμπούρης.

Σε ένδειξη συμπαράστασης στον Οδυσσέα Καμπούρη είχαν έρθει στο δικαστήριο πολλοί φίλοι του, οι οποίοι φώναζαν «Λευτεριά στον Οδυσσ. Καμπούρη».

Με αφορμή μάλιστα την προσαγωγή του στο δικαστήριο, όπου είχε προσδιοριστεί να γίνει η δίκη του, είχαν ληφθεί στο κτίριο του Εφετείου δρακόντεια μέτρα ασφαλείας.

Να ουρλιάζουμε για την
λευτεριά.
Να γκρεμίσουμε τα στε-
νά τείχη που μας περι-
τριγυρίζουν.

Αναρχικοί

Σκοπός αυτού του κειμένου είναι να ξετυλίξει το κουβάρι των γεγονότων τα οποία εκτυλίχθηκαν από την Παρασκευή 6 Οκτώβρη.

Τα γεγονότα ξεκινούν με τη σύλληψη του Χ. Αχχελίδη ενός κακόμοιρου τύπου που έτυχε να συναντήσω δύο-τρεις φορές σε κάποιες τυχαίες συναντήσεις μου με το γνωστό μου (από την κοινή μας παρουσία στον αντιεξουσιαστικό χώρο) Σ. Δαπέρχοβα. Ο Αχχελίδης ήταν γνωστός του Χρυσοστόμου (συγκρατηχορούμενος του Δαπέρχοβα για ληστεία της Τράπεζας Αθηνών στη Δεωφόρο Βουλιαχμένης).

Η δική μου "σχέση" με τον Αχχελίδη διαφαίνεται μέσα από τις αλληπάλληλες καταθέσεις του: "γνωρίζει" για μένα όλο κι όλο πως με λένε Κώστα, έχω μια εντούρο μοτοσικλέτα και μένω "κάπου κατά τη Γλυφάδα". Οι αστυνομικοί (σύμφωνα πάντα με την ανάκριση) του υποδεικνύουν τα πλήρη στοιχεία μου. Πάνω σε μια τέτοια "σχέση" υποτίθεται πως οργανώθηκε μία "άψοχη" και "σκηνοθετημένη" ληστεία διάρκειας μικρότερης των 30 δευτερολέπτων ενώ σχεδιάζονταν κι άλλες. Την Πέμπτη 5 Οκτωβρίου λοιπόν, η αστυνομία πραγματοποιεί έρευνα στο σπίτι του Αχχελίδη, όπου και ανακαλύπτει ποσότητα ναρκωτικών και δύο πιστόλια τα οποία - φυσικά- ο Αχχελίδης (μαζί με τους αστυνομικούς συμβούλους του) καταλογίζει ως δικά μου. Η προφανώς γνωστές στην Ασφάλεια σχέσεις ΑΓΓΕΛΙΔΗ-ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ανοίχουν το δρόμο για εκρήξεις φαντασίας στα αστυνομικά σενάρια. Ο Αχχελίδης υπογράφει (σε αλληλοδιαδεχόμενες συμπληρωματικές καταθέσεις) οτιδήποτε οι αστυνομικοί του βάζουν μπροστά του, προφανώς χρησιμοποιώντας τις γνωστές "απειλές" -"υποσχέσεις": "ομολόγησε δύο για να μη σου φορτώσουμε δέκα" "πες τα κι εμείς θα σε βοηθήσουμε", "πες τα για να ελαφρύνεις τη θέση σου".

Ομολογεί ότι μαζί με τον Χρυσοστόμο διέπραξε μία ληστεία στην ΕΜΠΟΡΙΚΗ της οδού Λευκωσίας. Για την ίδια ακριβώς ληστεία είχε "αναγνωρισθεί" από "αυτόπτες μάρτυρες" ο Σ. Δαπέρχοβας. Ένας αναρχικός όμως είναι απαραίτητος και στην προκειμένη περίπτωση για να εξυπηρετηθούν τα θεαματικά σχέδια της Ασφάλειας που αποσκοπούν στην ποινικοποίηση του αντιεξουσιαστικού χώρου. Εγώ φαίνομαι να ανταποκρίνομαι στα στάνταρ που τίθενται: γνωστός στην Ασφάλεια για την κοινωνική μου δράση (μόλις πριν από δύο μήνες είχε πραγματοποιηθεί έφοδος της Ασφάλειας στο σπίτι μου από την οποία φυσικά "ουδέν ανεβρέθει") και ταυτόχρονα γνωστός του Σ. Δαπέρχοβα. Ο Αχχελίδης στον κατήγορό του δεν έχει πρόβλημα να με υποδείξει ως τον άνθρωπο με τον οποίο υποτίθεται πως από κοινού λήστεψε για μια ακόμη φορά την ΕΜΠΟΡΙΚΗ της οδού Λευκωσίας (26-7-95).

Μετά τις "ομολογίες" Αχχελίδη, ακολουθεί εισβολή της Ασφάλειας στο σπίτι μου. Τα "ανευρεθέντα" περιορίζονται σε σημειώσεις, τις μεταφραστικές μου ερχασίες, δύο ζευγάρια χυαλιά και 2-3 καπέλα. Ούτε όπλα, ούτε τα εκατομμύρια των "ληστειών" μου. Στην Ασφάλεια

ακολουθούν πολύωρες ανακρίσεις με τις γνωστές πιέσεις για “συνεργασία”, την οποία ούτως ή άλλως δεν θα μπορούσα να τους προσφέρω. Μου υποδεικνύεται η φλουταρισμένη φωτογραφία ενός τύπου με πρόσωπο καλυμμένο από καπέλο και γυαλιά, ο οποίος υποτίθεται πως είμαι εγώ.

Κατόπιν έρχεται η παρέλαση των “αναγνωρίσεων”: εγώ ταλαιπωρημένος, αγχωμένος, αξύριστος ανάμεσα σε “φρέσκους” και “άνετους” αστυνομικούς. Παρ’ όλα αυτά, στην πλειάδα των “αυόπτων μαρτύρων” που περνάει, με “αναγνωρίζει” μόνο μια υπάλληλος τράπεζας της οδού Δροσοπούλου. Η μία και μοναδική αυτή “αναγνώριση” αποτέλεσε επαρκές “στοιχείο” για να μου ασκηθεί δίωξη και για αυτή την αηστεία χωρίς το παραμικρό άλλο στοιχείο και φυσικά χωρίς την ανεύρεση των χαρακτηριστικών όπλων που χρησιμοποιήθηκαν (κοντόκανη καραμπίνα και χειροβομβίδα).

Βρίσκομαι λοιπόν κρατούμενος σήμερα στα κρατητήρια της Ασφάλειας και πιθανότατα σε λίγo στον Κορυδαλλό, με σαφή στόχο την προσωπική μου εξόντωση (όντας παλιός “χνώριμος” της Ασφάλειας για την συμμετοχή μου στους κοινωνικούς αγώνες και με βεβαιωμένο από ιατροδικαστή, βασανισμό μου στο ευαχές ίδρυμα της Λ. Αλεξάνδρας το Νοέμβριο του 1991) και ευρύτερα την ποινικοποίηση του αντιεξουσιαστικού χώρου, που στο όραμα του για κοινωνική απελευθέρωση συντάχθηκα και αγωνίζομαι.

Θα έπρεπε όμως να γνωρίζουν, πως ούτε εύκολο θύμα είμαι, ούτε μόνος. Κι όσο για αηστές, οι μόνον που γνωρίζω είναι αυτοί που τα πλούτη τους είναι το αίμα μας.

Αρνούμαι έστω και για μια στιγμή παθητικά να υποταχθώ στο σκοτεινό παρόν και μέλλον που εξυφαίνεται για μένα.

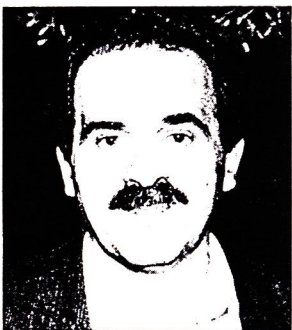
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ! ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

*Κώστας Καλαρέμας
Κρατητήρια Ασφάλειας
10 Οκτωβρίου 1995*

Ο ΕΠ. ΣΚΥΦΤΟΥΛΗΣ δεν παραπέμπεται, αλλά το παράθυρο μένει ανοιχτό για την υπόθεση του Θησαυρίου

Δεν υπάρχουν στοιχεία, αλλά ίσως... προκύψουν

Ο Επισκοπικός Σκυφτούλης

Δεν προέκυψαν σοβαρές ενδείξεις ενόχλησε σε βάρος του Επ. Σκυφτούλη ούτε για την υπόθεση του Θησαυρίου, με αποτέλεσμα να παύσει με θούλημα η ποινική του δίωξη.

Σύμφωνα όμως με το σχετικό βούλευμα, αν και τα στοιχεία δεν είναι ικανά για να εισαχθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, η ποινική δίωξη σε βάρος του κοινωνιολόγου δεν παύει οριστικά γιατί «μπορεί στο μέλλον να προκύψουν επιβαρυντικά στοιχεία σε βάρος του!».

Υπενθυμίζεται ότι πριν από λίγες ημέρες ο Επ. Σκυφτούλης δικαιώθηκε και για την υπόθεση των

Σεπολίων (ένοπλη συμπλοκή μεταξύ αστυνομικών και μελών της 17N) για την οποία ταλαιπωρούνταν δικαστικά τα τελευταία τρία χρόνια. Και γι' αυτή την υπόθεση ο κοινωνιολόγος απαλλάχθηκε με τελεσίδικο βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών της Αθήνας, από εννιά κατηγορίες, ελλείψει ενδείξεων ενόχλησε.

13 τραυματίες

Για την υπόθεση όμως του Θησαυρίου, που αφορά επίθεση σε λεωφορείο των ΜΑΤ, στις 26/2/1992, κατά την οποία τραυματίστηκαν 13 αστυνομικοί και ένας διερχόμενος πολίτης, το δικαστικό συμβούλιο που εξέδωσε το βούλευμα (υπ.

11 ΗΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΙΝΕΑΣ ΣΤΟ ΚΕΛΙ

Την άρνηση απέκλυσης του αντιεξουσιαστή Κώστα Καλαρέμα, που συμπληρώνει 11 μέρες απεργίας πείνας στις φυλάκες Κορυδαλλού, όπου βρίσκεται προφυλακισμένος, αρνούν την κατηγορία της ληστείας που του έχει αποδοθεί, εκφράζουν με επιστολή τους στην «Ε» ο αναρχικός Σπύρος Λαμπρόπουλος και ο Μάριος Χρυσόστομος, που βρίσκονται επίσης προφυλακισμένοι από τον περασμένο Ιούλιο για ληστεία. Στην επιστολή ανακαλύπτουν ότι ο 26χρονος αντιεξουσιαστής, που το 1991 είχε βασανιστεί στην Ασφάλεια (όταν είχε συλληφθεί με τους 33 αριστοκλήτες), από τότε βρίσκεται στο σταχτοστρότον δικαστικών αρχών και χαρακτηρίζουν την υπόθεση «στημένη».

Γράφουν, αναμειγνύοντας αλλοι: Ένας κακός, μωρία είναι. Επρεπε να περάσουν 3,5 μήνες, ώστε με τη βοήθεια των νέων Μανιχαδών της Ασφάλειας να κατανοήσουμε και κάτι ακόμη: Ένας κακός, μωρία κατασκευάζονται.

Απερησθηθήκαμε να ληστέψουμε την Τράπεζα Αθηνών στη Δάφνη. Δεν τα καταφέραμε και βρεθήκαμε στη φυλακή. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη της πράξης μας. Μπορεί να μη μας προέκυψε εκπλήξη, μας προκάλεσε όμως οργή το γεγονός πως η πράξη μας αυτή έλασε την ευκαιρία στην Αστυνομία να στήσει ένα ολοκληρωμένο θεατρικό, που είναι αυτό το να "χύνει" μας βασανιστή στον λαό, να στήσει στη φυλακή έναν άνθρωπο που το μόνο που ήθελε να κάνει ήταν να γλεντήσει με τους φίλους του για να διασπαστεί το κέρας.

Κατά την ανάκριση, από τη στιγμή που διαπιστώθηκε πως ο ένας από εμάς είναι αναρχικός, ορίσαν να μας ζητήσουν "πληροφορίες" και "δράσεις" με υποσχόμενα ανταλλάγματα πλούσια... Στην κορυφή των "επικτηνημένων" φηγογραφεί ο Κώστας Καλαρέμας. Αφού τον σκόλασαν με διάφορα κοσμητικά επίθετα, αφού μας δήλωσαν πως "θα τελειώνουμε με αυτόν", αφού τον συστήσαν με ένα σωρό σχιζοφρενικές υποθέσεις από αυτές που τον μονοκόβουν τους πρώτους "σπυλάρηδες" κατέληξαν στο πλέον προσιτό τους "επιχειρηματικό" της απειλής. Όσο κι αν προσπαθεί η Αστυνομία και το κράτος να κουκουλώσουν τις προθέσεις τους μέσα σε Ποινικούς Κώδικες και συμφωνημένες ομολογίες, η αλήθεια

Ετσι με «βάφτισαν» ληστή, λέει ο Κ. Καλαρέμας

Απεργία πείνας έχει ξεκινήσει από προχθές Τρίτη 10 Οκτωβρίου ο 26χρονος αντιεξουσιαστής Κώστας Καλαρέμας, ο οποίος συνελήφθη την περασμένη Παρασκευή, 6 τρέχοντος, σαν ύποπτος ληστής και βρίσκεται ήδη προφυλακισμένος στον Κορυδαλλό.

Σε επιστολή του προς την «Ε», ο Κ. Καλαρέμας εξηγεί τα γεγονότα γύρω από τα περιστατικά της σύλληψής του και καταγγέλλει ότι μεθοδεύεται η προσωπική του εξόντωση από τις δικαστικές αρχές, με την επιχειρούμενη ποινικοποίηση του αντιεξουσιαστικού χώρου. Παλιός γνωστός των Αρχών, ο Καλαρέμας ήταν ένας από τους 33 αριστοκλήτες που το Νοέμβριο του 1991 είχε βασανιστεί στην Ασφάλεια και είχε υποβάλει μήνυση κατά των αστυνομικών η οποία ακόμη εκκρεμεί.

Γράφει: «Τα γεγονότα ξεκινούν με τη σύλληψη του Χ. Αγγελίδη, ενός κακομοιρού τύπου που έτυχε να συναντήσει δυο τρεις φορές σε κάποιες τυχαίες συναντήσεις μου με τον γνωστό μου -από την κοινή μας παρουσία στον αντιεξουσιαστικό χώρο- Σ. Δαπερόγλα. Ο Αγγελίδης ήταν γνωστός του Χρυσόστομου -συγκατηγορούμενου του Δαπερόγλα για τη ληστεία της Τράπεζας Αθηνών στη Λ. Βουλιαγμένης.

Με «έμαθε» στην ανάκριση

«Η δική μου "σχέση" με τον Αγγελίδη διαφανείται μέσα από τις αλληπάληδες καταθέσεις του: "Γνωρίζω" για μένα όλο κι όλο πως με λένε Κώστας, έχω μια εντοφόρο μοτοσυκλέτα και μένω "κάπου

Γνωστός από αγένες του αντιεξουσιαστικού χώρου, ο Κ. Καλαρέμας βρίσκεται σε απεργία πείνας στη φυλακή και αντικρούει τις εναντίον του κατηγορίες

στη Γλυφάδα». Οι αστυνομικοί -σύμφωνα πάντα με την ανακρίση- του υποδεικνύουν τα πλήρη στοιχεία μου. Πάνω σε μια τέτοια "σχέση" υποτίθεται πως οργανώθηκε μία "αγροχή" και "σκηνοθετήθηκε" ληστεία διάρκειας μικρότερης των 30 δευτερολέπτων, ενώ σχεδιάζονταν κι άλλες.

Την Πέμπτη 5 Οκτωβρίου, λοιπόν, η Αστυνομία πραγματοποιεί έρευνα στο σπίτι του Αγγελίδη, όπου και ανακαλύπτει ποσότητα ναρκωτικών και δύο πιστολάκια, τα οποία -φυσικά- ο Αγγελίδης, μαζί με τους αστυνομικούς συμβούλους του, καταλογίζει ως δική μου. Οι προφανείς γνωστές στην Ασφάλεια σχέσεις Αγγελίδη-Χρυσόστομου, αφορούν τον δρόμο για εγκαθίδρυση φαντασίας στα αστυνομικά αρχεία.

Ο Αγγελίδης υπογράφει σε αλληλοδιαδοχόμενες «σπ.

μληρωματικές καταθέσεις, οτιδήποτε οι αστυνομικοί του βάζουν μπροστά του, προφανώς χρησιμοποιώντας τις γνωστές "απειλές"- "υποσχέσεις": "ομολόγησε δύο για να μη σου φοτώσουμε δέκα", "πες τα κι εμείς θα σε βοηθήσουμε", "πες τα για να ελαφρύνεις τη θέση σου".

Ποινικοποίηση του χώρου

Ομολογεί ότι μαζί με τον Χρυσόστομο διαπράξε μια ληστεία στην Εμπορική της οδού Λευκωσίας. Για την ίδια ακριβώς ληστεία είχε "αναγνωρισθεί" από "αυτούς μαρτύρες" ο Σ. Δαπερόγλας. Ένας αναρχικός όμως είναι απαραίτητος και στην προκειμένη περίπτωση, για να ε-ξυπηρετηθούν τα θεαματικά σχέδια της Ασφάλειας, που αποσκοπούν στην ποινικοποίηση του αντιεξουσιαστικού χώρου. Εγώ φανταίται να ανταποκρινόμαι στα σπάνταρ που τίθενται. Γνωστές στην Ασφάλεια για την κοινωνική μου δράση, μόλις πριν από δύο μήνες είχε πραγματοποιηθεί έρευνα της Ασφάλειας στο σπίτι μου από την οποία φυσικά "ουδέν ανευρέθη" και ταυτόχρονα γνωστές του Σ. Δαπερόγλα. Ο Αγγελίδης στον κατηγορούμενο δεν έχει πρόβλημα να με υποδείξει ως τον άνθρωπο με τον οποίο υποτίθεται πως από κοινού ληστέψαμε για μια ακόμη φορά την Εμπορική της οδού Λευκωσίας στις 26/2/92.

Μετά τις "ομολογίες" Αγγελίδη, ακολουθεί εισβολή της Ασφάλειας στο σπίτι μου. Τα "ανευρέθητά" περιφέρονται σε σημειώσεις, τις μεταγραφικές μου εργασίες, δύο "εργασίες" για τα 2-3 καπέλα. Ούτε όπλα, ούτε τα εγκαταστάματα των "λειτουργιών" μου. Στην Ασφα-

λεια ακολουθούν πολυώρες ανακρίσεις με τις γνωστές πιέσεις για "συνεργασία", την οποία οτιδήποτε άλλως δεν θα μπορούσα να τους προσφέρω. Μου υποδεικνύεται η φωτογραφία ενός τύπου με πρόσωπο καλυμμένο από καπέλο και γυαλιά, ο οποίος υποτίθεται πως είμαι εγώ.

Κατόπιν έρχεται η παρέλαση των "αναγνωρίσεων". Εγώ ταλαιπωρημένος, αβύρσιος ανάμεσα σε "φρέσκους" και "άνετους" αστυνομικούς. Παρ' όλα αυτά, στην πλειάδα των "αυτοπτών μαρτύρων" που περνάει, με "αναγνωρίζω" μόνο μια υπάλληλος Τράπεζας της οδού Δροσοπούλου, η μιά και μοναδική αυτή "αναγνώριση" αποτέλεσε επαρκές "στοιχείο" για να μου ασκηθεί δίωξη και για αυτή τη ληστεία, χωρίς το παραμικρό άλλο στοιχείο και φυσικά χωρίς την ανεύρεση των χαρακτηριστικών όπλων που χρησιμοποιήθηκαν (κοινότητα καρακίτσα και χειροβομβίδα).

Βρισκόμαι λοιπόν κρατούμενος, με σαφή στόχο την προσωπική μου εξόντωση -όντας παλιός "γνωστός" της Ασφάλειας για τη συμμετοχή μου στους κοινωνικούς αγώνες και με βεβαιωμένο από ιατροδικαστή, βασανιστικό μου στο ενεργές ίδρωμα της Α. Αλεξάνδρας τον Νοέμβριο του 1991 - και ενόχληση την ποινικοποίηση του αντιεξουσιαστικού χώρου, που στο όραμα του για κοινωνική απελευθέρωση συντάχθηκε και αγωνίζομαι.

Θα έπρεπε όμως να γνωρίζουν, πως ούτε εύκολο ήμνα είμαι, ούτε μόνος. Αρνούνται έστω και για μία στιγμή παθητικά να υποταχθούν στο σκοτεινό παρόν και μέλλον που εξιστορείται για μένα».

Ο Μαρίνος, οι μάρτυρες και η σιωπή

Ολοι οι συγκατηγορούμενοί του, πλην ενός, ανασκεύασαν τις καταθέσεις τους, καταγγέλλοντας παράλληλα επώνυμους αξιωματικούς της Ασφάλειας που τους «εκβίασαν για να εμπλέξουν στην υπόθεση του Γενικού Κρατικού Νικαίας τον Χριστόφορο Μαρίνο».

Χαρακτηριστικά:

...Σε δυο υπομνήματά του προς τον ανακριτή ο Δημ. Μπαλτάς είναι κατηγορηματικός:

«Στην Ασφάλεια ο κ. Ηλιόπουλος μού τόνισε ότι μη τυχόν και αλλάξω τα όσα έχω πει, διότι έχει δύναμη παντού».

Ακόμα, ο ανακριτής έχει στα χέρια

θώς και το φιάσκο της αναπαράστασης στον τόπο του εγκλήματος, όπου οι δυο από τους κατηγορούμενους αναίρεσαν τις αρχικές καταθέσεις, στις οποίες ενέπλεκαν τον Χριστ. Μαρίνο, ενώ ο τρίτος επέλεξε την τακτική της απόλυτης σιγής.

Ομως τρεις μήνες μετά την προφυλάκιση του Μαρίνου κι ενώ έχουν μεσολαβήσει τα παραπάνω καταλυτικά γεγονότα, ένα «πέπλο σιγής», αλλά και βασανιστικής αναμονής για τον κατηγορούμενο, καλύπτει την υπόθεση.

Σε ποιο στάδιο βρίσκεται η ανάκριση, έχουν εντοπιστεί κι άλλα στοιχεία που τον ενοχοποιούν ή στηρίζουν το άλλοθι του;

Ο ίδιος μας έστειλε μια πολυσέλιδη επιστολή που έχει ήδη κοινοποιηθεί στον ανακριτή.

Τα «Θεμπά και αθέμπια» δημοσιεύουν κάποια χαρακτηριστικά αποσπάσματα της επιστολής... Οι κραυγές του κάθε κατηγορουμένου, όταν μάλιστα οι καταστάσεις είναι τόσο συγκεχυμένες όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, πρέπει να ακούγονται.

«Και να λοιπόν που βρέθηκα ξανά στον ίδιο "χώρο" όπου πριν μερικά χρόνια πανηγυρικά αποφυλακίζομαι».

Τόσες μέρες προσπάθω να κατανοήσω πώς είναι δυνατόν τα συγκεκριμένα κατατεθειμένα και καταγγελλόμενα στοιχεία που περιέχονται στη δικογραφία, να μην έχουν κλονίσει συθέμελα αυτή την αισχρή και εγκληματική προσπάθεια της Κρατικής Ασφάλειας που με "ενοχοποιεί" σε μια τέτοιου μεγέθους υπόθεση».

Και αναρωτιέται ο κατηγορούμενος απευθυνόμενος προς τον ανακριτή:

«Πώς γίνεται λοιπόν κύριε ανακριτά τα όσα καταγγέλλω από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου να επιβεβαιώνονται κατηγορηματικά μετά από μερικές εβδομάδες από τους "συγκατηγορούμενους" μου, όταν πια οι εντυπώσεις από τις πιέσεις στα γραφεία της Κρατικής Ασφάλει-

ας έχουν αρχίσει και σταθμίζονται διαφορετικά;

Τα ίδια συμπεράσματα, οι ίδιες τακτικές, το ίδιο πάντα αποτέλεσμα.

Τα όσα έχουν κατατεθεί από τους "συγκατηγορουμένους" μου έχουν προκαλέσει τις ανάλογες ανακριτικές ενέργειες; Θα διευκρινιστεί κάποτε αυτός ο εφιάλτης;

Για πόσο καιρό ακόμη κύριε ανακριτά θα στέκομαι και θα παρακολουθώ αυτή την απερίγραπτη σε αγριότητα εκτύλιξη της παρούσας υπόθεσης; Για πόσο καιρό εσείς νομίζετε ότι μπορώ ν' αντέξω;

Ποιος θα σταματήσει αυτούς τους επαγγελματίες μπροστά στην υπηρέσιακή και οικονομική τους ανέλιξη;

Ειλικρινά, κύριε ανακριτά, αδυνατώ να καταλάβω με ποιές λογικές αξιολογείτε τις καταθέσεις των "συγκατηγορουμένων" μου, με ποιο τρόπο αξιολογείτε τις καταθέσεις και την παρουσία των Τσιριμιγάκου-Τσοροτιώτη, με ποιο δεικνή "μετράτε" την αξιοπιστία τους;

Κύριε ανακριτά, ρητορικό το ερώτημα, ποιός θα με ακούσει τελικά, σε ποιον θα απευθυνθώ, ποιος θα εξετάσει τα καταγγελλόμενα; Νομίζετε ότι τα πάντα αποτελούν προσχήματα και ελιγμούς του κατηγορουμένου; Λέτε να είναι τόσο απλή και εύκολη η αλήθεια για σας; Τόσο εξαντλητικά κατονόησιμη είναι η πραγματικότητα που αντιμετωπίζετε;

Δεν είμαι σε θέση ούτε να πιέσω, ούτε να εκβιάσω, όπως κάποιες φορές έχει λεχθεί, ίσως δεν είμαι σε θέση ούτε να ακουστώ, απλώς διευκρινίζω πως έστω και από εδώ που βρίσκομαι δεν θα διεξάγω τον ρόλο του θύματος, δεν θα ανεχτώ το εξοντωτικό καθεστώς "ζωής" που επέλεξαν άλλοι στο όνομά μου.

Γιατί, για τη δική μου ηθική το ζήτημα της αξιοπρεπούς συμπεριφοράς δεν βρίσκεται κατοχυρωμένο στον οποιοδήποτε τίτλο ιδιοκτησίας, κερδίζεται και κατακτιέται κάθε μέρα από την αρχή».

Επιστολή στην "Ε" από το κελλί της φυλακής έστειλε ο Χριστόφορος Μαρίνος

του την κατάθεση μιας γυναίκας, η οποία υποστηρίζει ότι την ώρα της ληστείας και δολοφονίας του ταμία, Δημήτρη Μαντούβαλου στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας, ο κατηγορούμενος για την υπόθεση, Χριστ. Μαρίνος, ήταν στο σπίτι της και... γιατί τιζε μαζί με δυο φίλους της.

Υπάρχουν τα δεδομένα:

• τεσσάρων ενόρκων καταθέσεων στον ανακριτή, με τις οποίες ισχυροποιείται το άλλοθι του Μαρίνου, οι καταγγελίες των ανθρώπων που τον είχαν «δώσει» ότι είπαν ψέματα κατόπιν εκβιασμών της Ασφάλειας, κα-

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Τρομοκρατούν, μέσω των θεσμών και των μηχανισμών τους, για ν'αποσπάσουν βίαια την κοινωνική συναίνεση που χρειάζονται προκειμένου να επιβάλλουν τη διαιώνιση της α ν τ ι κ ο ι ν ω ν ι κ ή ς ύπαρξής τους σαν τη "μόνη δυνατή" και "φυσική" πραγματικότητα.

Τρομοκρατούν, για να επιτύχουν την απρόσκοπτη προώθηση των ε κ σ υ γ χ ρ ο ν ι σ τ ι κ ώ ν [πολιτικών, οικονομικών, εκπαιδευτικών, πολιτισμικών κ.ά.] σχεδιασμών τους που επιφέρουν το βάθεμα της κοινωνικής ανισότητας και των διαχωρισμών και τη μεγιστοποίηση της καταπίεσης, της αλλοτρίωσης και της εκμετάλλευσης σε κάθε πτυχή της ζωής μας.

Τρομοκρατούν, προκειμένου ν'απομονώσουν, ν'αποθαρρύνουν ή να καταστείλουν κάθε αυθόρμητη εκδήλωση της αντίστασης εναντίον τους, η οποία γεννιέται αναπόφευκτα μέσα σ' εκείνους τους κοινωνικούς χώρους των εργαζομένων, των άνεργων και της νεολαίας που υφίστανται τις ολέθριες συνέπειες του ε κ σ υ γ - χ ρ ο ν ι σ μ ο ύ και της ε υ ρ ω π ο π ο ί η σ η ς.

Τρομοκρατούν, τέλος, επιλεκτικά καταδιώκοντας, φυλακίζοντας ακόμα κι' εξοντώνοντας συγκεκριμένους αγωνιστές με ευρύτερο στόχο τον κοινωνικό παραδειγματισμό για την αποτροπή όλων μας από κάθε ιδέα κοινωνικής αλληλεγγύης κι αντίστασης ενάντια στην κυριαρχία της εξουσιαστικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ**

Πρωτοβουλία Αναρχικών